Ислам - савршена вера за сва времена

Закир Наик

Ова књига је састављена од многобројних предавања која су одржана широм света, а која је одржао познати исламски учењак др. Закир Наик, иначе славни хирург из Индије. Он на врло једноставан, прецизан и логичан начин објашњава све битне теме везане за Ислам као и одговоре на многе

заблуде и потворе које многи немуслимани износе о Исламу. У овој књизи др. Закир Наик, такође, одговара на директна питања публике. Служећи се цитатима из Кур'ана, Библије и других светих књига, као и научним чињеницама др. Закир Наик износи информације и чињенице које читаоце ове књиге неће оставити равнодушним

https://islamhouse.com/898878

- ВЕРА ЗА СВА ВРЕМЕНА

- ПРЕДГОВОР
- ВЕРА ЗА СВА ВРЕМЕНА
- СМИСАО ЖИВОТА
  - Изгубљени путник
  - Глумци и бизнисмени без циља
  - Основно питање
  - Треба ли Богу величање
  - Захвалност - срж поштовања
  - Сврха живота на овоме свету
  - Како се полаже испит
  - Поуздање у Бога
  - И.С.Л.А.М.
  - Ахмед Дидат - човек који ми је променио живот
  - Како размишља већина

- Центар живота
- Највећи човек свих времена
- Радосне вести
- Мој почетак мисије, резултати и планови
- Закључак
- ПИТАЊА И ОДГОВОРИ
- Прихваћање ислама
- Удаја муслиманке за немуслимана
- Како изгледа прави муслиман
- Верујем у све религије
- "Доказ" да је Кур'ан фалсификат
- Критике на рачун Закира Наика

- Желим да прихватим ислам пред Закиром Наиком
- ЈЕДИНСТВО ИСЛАМСКОГ УММЕТА (ЗАЈЕДНИЦЕ)
  - Важна, специфична и осетљива тема
  - Темељи јединства
  - Почетак разилажења
  - Не могу сви бити увек у праву
  - Пример дотицања жене
  - Изговарање речи Амин у намазу
  - Разилажења великих имама
  - Нико од нас се не може поредити са њима
  - Шта је решење

- Којем правцу припадамо
- Ја сам 100% ханефијског мезхеба
- Ја сам 100% маликијског мезхеба
- Ја сам 100% шафијског мезхеба
- Ја сам 100% ханбелијског мезхеба
- Имами нису измишљали мезхебе (правне школе)
- Слепо слеђење
- Само једна исправна скупина
- Не постоје "селефије"
- Несугласице са учењаком Албанијем
- Свако ново име доноси нове поделе

- "У којој си организацији?"
- Питање текфира
- Ми смо само муслимани

- КО ЈЕ АУТОР КУР'АНА
  - Мухаммед, мир над њим, није оснивач ислама
  - Чудо за сва времена
  - Три могућности
  - Мухаммед, мир над њим, никада није прогласио своје ауторство
  - Богатство као мотив
  - Жудња за положајем, моћи, славом и водством
  - Ослобађање и уједињење Арапа
  - Морална реформа

- Теорија о епилептичности
- Теорија умишљености
- Теорија о преписивању из Библије
- Мухаммед је учио Кур'ан од римског ковача
- "Мухаммед је учио Кур'ан код Вереке, Хатиџиног рођака"
- "Мухаммед је често разговарао са јеврејима и хришћанима"
- "Мухаммед је учио Кур'ан од јевреја и хришћана које је упознао ван граница Арабије"
- Логички докази да Посланик, мир над њим,

није учио Кур'ан од Јевреја и хришћана
- Посланик, мир над њим, је био неписмен
- Тада није постојала Библија на арапском
- Сличности између Кур'ана и Библије
- Муслимани верују у четири Божије књиге
- Научно упоређивање Кур'ана и Библије
- Стварање космоса за шест дана
- Прво је настао дан а затим Сунце
- Стварање Земље, Сунца и Месеца

- Вегетација створена трећег, а Сунце четвртог дана
- И Сунце и Месец су извори свелости?
- Ноје, мир над њим, и Потоп
- Мојсије, мир над њим, и Фараон
- Кур'ан није књига која казује приче
  - У име Бога, Милостивог, Самилосног!
  - Друго поглавље почиње овако:
- Мухаммед, мир над њим, не може бити

истовремено и лажов и лудак
- Мухаммед, мир над њим, не може бити истовремено и обмањивач и фалсификатор
- Митоманија
- Нове информације у Кур'ану
- "Кур'ан је обмана"
- Свесно бране своју заблуду
- Објава не противречи разуму
- Кур'ан подстиче на дискусију
- Црпљење свих алтернатива

- Тест неисправности
  - 1) Случај Ебу Лехеба
  - 2) Јевреји никада неће призвати смрт
  - 3) Хришћани ће бити ближи муслиманима него Јевреји
  - 4) Измислите једно поглавље попут кур'анског
  - 5) Нема контрадикција
- КУР'АН МОРА БИТИ УЧЕН СА РАЗУМЕВАЊЕМ
  - Најчитанија књига која се чита без разумевања
  - "Много сам заузет"
  - Писмо из далека

- Кур'ан је и за муслимане и за немуслимане
- "Кур'ан требају разумети само учењаци"
- Упуство за употребу
- "Што мање знам — мање сам одговоран"
- Пример магарца који носи књиге
- Учење Кур'ана на свечаностима
- Лажни поштоваоци Кур'ана
- Неоправдани изговори
- Две врсте учења Кур'ана
- Најбољи поклон
- Закључак
- ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

- Духовно лечење
- Зашто постоји оволико религија
- Све што читате - читајте са разумевањем
    - Размислите о следећим стиховима из Упанишада:
- Чему вера, кад и без ње можемо бити добри људи!?
    - Узвишени Бог каже:
    - Затим, Кур'ан каже:
- Кур'ан требају да читају и муслимани и немуслимани
- Зашто је петак одабрани дан

- Забрана брака између муслиманке и немуслимана
- Многобоштво у светим књигама
- Жртвовање животиња
- Нема посредника у молби
- Зашто се муслимани моле пет пута дневно
- Бог чини оно што Он хоће
- Кур'ан се не слаже са Дарвиновом теоријом
- Жене у Афганистану
- Разлика између Исуса, мир над њим, и Мухаммеда, мир над њим.

- ЕКОНОМИЈА БЕЗ КАМАТЕ
  - Дефиниција камате
  - Објава рата од Бога
  - Циљеви исламског економског поретка
  - Економска стабилност у оквиру исламских принципа
  - Универзално братство и правда
  - Једнака расподела добара
  - Индивидуална слобода у контексту друштвеног благостања
  - Зачарани круг
  - Посао без морала
  - Концентрација моћи

- Исламско банкарство
- Социјална правда
- Моралан посао
- Циркулација новца
- Тачка разилажења
- Принципи исламског банкарства
- Шта клијент добија у исламској банци
- Финансирање пројеката
- Банка нема право да се меша у пословне одлуке
- Мушарика — партнерство
- Мурахеба-систем
- Ел-ицара - Лизинг
- Карди-хасен
- Најбољи бизнис

- ПИТАЊА И ОДГОВОРИ
- Позитивна нула
- Стамбени кредити
- Забрањено у добротворне сврхе
- Узимање и давање камате су исто
- Текући рачуни
- Да ли су "провизија" и камата исто?
- Посао у неисламској банци
- Подмићивање и камата
- Животно осигурање

- АКО ТВОЈА ЕТИКЕТА ПОКАЗУЈЕ КО СИ, БУДИ ПОНОСАН СА ЊОМ
  - Необична тема

- "Добро јутро"
- Свака религија има своја обележја
  - Довољно је да вас виде
  - Најгора псовка на свету
  - Обележје муслиманке
  - Име као обележје
  - Етикета као пословна политика
  - Нове врсте обележја
- ПИТАЊА И ОДГОВОРИ
  - Шта ако су нам животи угрожени
  - Називање селама немуслиманима
  - Кад нешто забрањујете, нађите доказ да је забрањено
  - Песимисти и оптимисти

- Сви смо Божији
- Ношење гулабије - исламске одеће
- Када покварене девојке носе хиџаб
- Зашто покривене муслиманке остају неудате
- Дужина браде
- Присила у вери

- МЕДИЈИ И МУСЛИМАНИ
  - Утицај медија
  - Почаст и одговорност
  - Подвале у плочама
  - Лаж, заиста, нестаје
  - Дневно испирање мозгова
  - Можемо, али се не трудимо

- Ако ви нећете — има ко хоће
- "Непристрасно" против ислама
- Успавани муслимани
- Информатика и медији
- Нови приступ: одговори на заблуде
- Одговор у три фазе
- Професионалци
- Технике позивања у ислам
- Најпаметнији да се баве да'вом
- Перфекција

- ПИТАЊА И ОДГОВОРИ
  - Који превод одабрати
  - Клање животиња
  - Новинарство и ислам

- О наднаравним чудима нема расправе
- Ислам је најбољи, али муслимани нису
- Добро образовање је кључ успеха
- Забрањене зоне
- Боље је рећи "Аллах" него "Бог"
- Може ли муслиманка држати предавања
- Да ли је било Објаве у Индији
- Кур'ан није објављен само Арапима.

- ТЕРОРОЗАМ И ЏИХАД
  - Исламска перспектива
  - Фундаментализам
  - Добри фундаменталисти

- Манипулације у речницима
- Сваки муслиман треба бити терориста
- Једна особа, једно дело - два надимка
- Џихад — друго велико питање
- Добар и лош џихад
- "Свети рат"
- Џихад у Кур'ану
- Ђаволје стопе
- Против ислама постоји 60.000 књига
- Муслимани на мети медија
- Изигравање са Кур'аном
- Рат у другим књигама

- Мит о ширењу ислама сабљом
- Сабља интелекта
- Процентуални пораст светских религија 1934 -1984. године
- Повећано интересовање након 11. септембра

- ПИТАЊА И ОДГОВОРИ
  - "Свети рат" и крсташи
  - Бин Ладен и ислам
  - Зашто Аллах ствара хендикепиране људе
  - Напади у којима страдају недужни људи
  - Политичари су у свим проблематичним комбинацијама

- Државни закони
- Хомеинијеви политички трикови
- Толеранција или кукавичлук
- Рушење будистичких споменика

- ДА'ВА ИЛИ УНИШТЕЊЕ
  - Шта је "да'ва" (мисионарство)
  - Заједница средњег пута
  - 70.000 % профита
  - Бићете замењени другим народом
  - Где вам је љубомора!?
  - Постали смо врећа за ударање
  - Узвратите ударац
  - "Оправдања"

- "Вама ваша вера, а мени моја"
  - У име Бога, Милостивог, Самилосног!
  - "У веру нема присиле"
  - Услови уласка у Рај
  - Мисионарство као један од услова
  - Обећана победа
- ПИТАЊА И ОДГОВОРИ
  - Програм мисионарства
  - Како да одговоримо хришћанским мисионарима
  - Зашто нисмо упорни као хришћани
  - Како да их зауставимо
  - Подстичите на добро које и сами чините

- Да ли је да'ва (позивање у ислам) појединачна обавеза
- УПУТСТВА ЗА ДАИЈЕ
  - Дефиниције да'ве (мисионарства)
  - Дефиниција ислаха
  - Разлика између мисионарства и поправљања стања
  - Врсте да'ве (мисионарства)
  - Медији у служби мисионарства
  - Ефикасност различитих типова медија
  - Захтеви мисионарства
  - Жива реч

- Да'ва на индивидуалном нивоу
- Иницирање мисионарства
- Шта значи ова слава коју славите?
- Да'ва на јавном нивоу

- Структура и садржај исламског предавања
  - Почетак
  - Увод у тему
  - Садржина предавања
  - Закључак
  - Како одржати импресивно и аутентично предавање
  - Још неколико важних напомена
  - Шта морате избегавати

- Прелеминарне припреме
- Припремање садржине предавања
- Истраживање
- Генерална проба

- Технике одговарања на питања публике
  - Правила сесије
- Начин одговарања на питања
  - Увод у одговор
  - Садржина одговора
  - Закључак
  - Важне напомене
  - Припреме за питања и одговоре
  - Технике одговарања на питања

- Припазите се следећих ствари:
- Неуобичајене околности
- ИЗБОР ИЗ ПИТАЊА И ОДГОВОРА
  - Молитва за имамом (предводником) без браде
  - Теравих-молитва од осам реката
  - Прекидање поста
  - Учење Кур'ана за умрле
  - Одбијање супружника у постељи
  - Посета гробљу 15. ша'бана
  - Друштвено-корисни рад
  - Неколико питања о додиривању мусхафа

- Да ли је именица "Аллах" мушког рода
- Никаб — прекривање лица муслиманке
- Цитирање Библије ради мисионарства
- Однос према родитељима
- Зашто исламски мисионари нису активни попут хришћанских
- Веровање у Исуса
- Панталоне изнад чланака
- Споразумни развод брака
- Богата супруга
- Средства контрацепције
- Дозвола прве жене

- Када је забрањено клањати
- Женидба са јеврејком или хришћанком
- Фарбање косе
- Жене у џамијама
- Лунарни календар
- Логика у исламу
- Ако муж нестане
- Зашто унуци не наслеђују
- Посао за жену
- Ислам ће да завлада светом
- Међуверски сукоби
- Ислам у свету
- Ахмед Дидат
- Тајна доброг памћења

- Лекар или исламски учењак
- „Зашто ви (муслимани) ограничавате Божију моћ?"
- Које створио Бога
- Обележавање рођендана и годишњица

  - О АУТОРУ

ВЕРА ЗА СВА ВРЕМЕНА

﴿ الإسلام دين كامل شامل لكل زمان﴾

ПРЕДГОВОР

Док сам читао рукопис књиге др. Закир Наика Вера за сва времена, преведене на српски језик сетио сам се збирке фетви на арапском језику Фатава Хиндиууе од неколико

томова штампана у Истанбулу у штампарији Мухарема Бошњака пре више од сто година. Откупио сам седамдесетих година прошлог века богату библиотеку кадије (судије) Гаће из Фојнице и у њој је било и ово капитално дело без кога није могао да се замисли рад ни једног кадије, муфтије, мудерриса и способнијег имама. Индија вековима рађа и одгаја велике учењаке чије знање је допирало до Истанбула и Босне. Довољно је сетити се плејаде учењака из Кандехлевија у Индији чија се дела код нас данас преводе и читају. Профил др. Закира Наика одговара величини учењака из ранијег времена које је давала Индија.

Био сам одушевљен бескомпромисним ставом о сваком питању које му је долазило на репертоар током његових трибина које он држи по Индији и другим деловима света, све до САД-а. Он има профил великог савременог исламског мисионара, да'ије, који редовно излази пред десетине хиљада слушалаца, са њима се суочава одговарајући на најконтроверзнија питања којима се данас баве муслимани и они који се занимају за ислам, било да желе да га упознају, или да раде против њега.

Овај савремени исламски учењак и мисионар говори неколико светских

језика. Перфектно влада информацијама које користи у својим предавањима и дискусијама, у доказима и одговорима. Муслимани говоре великим бројем језика који припадају разним језичким породицама као што су индо-европска, афро-азијска, малајо-полинежанска, урало-алтајска, нигеро-конгоашка, ибero-кавкашка и неке друге. У средишту је културне зоне муслиманског света: арапске, иранске, турске, индо-пакистанске, малајске, индонезијско-полинезијске, црно-афричке, зона тзв. „периферног ислама" и културних зона дијаспорних муслиманских заједница. На свим тим зонама

нашао се и окушао др. Закир Наик. Свугде је позиван и у сваком делу света је виђен. Верни је и компетентни наследник покојног Ахмеда Дидата, свога верног учитеља у мисионарству.

У сваком времену међу муслиманима се јављају три групе људи од којих једна позитивно представља учење ислама, друга погрешно разуме веру и одводи у заблуду људе, а трећа веру искористи за своје овосветске интересе и тиме даје повода непријатељима ислама да делују и говоре против њега. Др. Закир Наик сматра да о исламу могу да говоре компетентни људи, они који ће да

користе позивању на Прави пут речју и примером, а неће бити негативни до те мере да све што чине раде „боље" од најтврдокорнијих непријатеља ислама.

Док сам читао рукопис књиге др. Закира Наика Вера за сва времена, у питањима сам очекивао грешку али се, ипак, није десила. Био сам задовољан његовом способношћу да на равни изазова буде на бранику исламских вредности и да на питања заинтересованих има квалитетан одговор. Ова метода је на равни кур'анских изазова где се указује на проблем и даје одговор а онда се опонентима понуди да то побију ако

могу. Захваљући томе на стотине је његових слушалаца који су у току трајања трибина доносили одлуку да се врате исламу јер су у њему и рођени и да буду муслимани до краја свога живота и свој Сведочење изговоре пред др. Закиром. То је величанствено и сами врх тих благословених догађаја!

Др. Закирова филозофија позивања у ислам је: неће нико зажалити ко се Узвишеном Богу покорио; неће имати ни најмање штете ако се буде греха клонио; и неће бити понижен ко душу своју очисти и побожношћу је украси и оплемени. Почетак његовог мисијског рада је био тежак, до краја неизвестан као лет

птице у тренутку снажног урагана. Видео је велико непријатељство према исламу и на то неадекватне одговоре муслимана. Одлучио је да иде путем племенитих асхаба (другова), знајући да ће Божија помоћ бити издашна а помоћ од људи недовољна. Временом, резултати рада његове организације и самог њега су били добри. Сада деловање оваквих исламских делатника има глобалне размере.

Др. Закир каже да би муслимани требали да имају највећи број мисионара, јер Узвишени каже у Кур'ану: На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима не најлепши начин

расправљај! (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125.)

Нажалост, каже он, ми муслимани не радимо свој посао како треба. Осим тога, на западним медијима се води жестока кампања против ислама и муслимана. Заблуде о исламу су достигле епидемијске размере. Сваки муслиман је дужан да се бори против ових заблуда најуверљивијом аргументацијом.

Без обзира на то, уверен је он, радили муслимани свој посао или не, Бог је обећао да ће Његова вера бити горња: Он је послао Посланика Свога с упутом и вером истинитом да би је уздигао изнад свих вера. А

Бог је довољан Сведок! (Кур'ан, поглавље Победа, одломак 28.)

Узвишеном Богу није потребна ничија помоћ да би се ово остварило. Он даје прилику свакоме да чини добро за ову веру и учествује у промоцији Правога пута како би на њега изашли сви људи. Муслимани су немарни зато што недовољно разумеју поруке Кур'ана, а само кроз разумевање кур'анских порука могуће је спознати све што је потребно за добро на оба света: А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33.)

Издавачу препоручујем да без одлагања изда ову књигу, чиме би се изнова освежавали доброчиниоци исламске мисли и они који трагају за Истином.

Сарајево, 27. октобра 2013.

Мухарем Омердић

ВЕРА ЗА СВА ВРЕМЕНА

СМИСАО ЖИВОТА

Хвала Богу. Нека је мир и спас над Божијим послаником Мухаммедом. Тражим заштиту код Бога од проклетог ђавола.

Џине[1] и људе сам створио само зато да Ми се клањају. (Кур'ан, поглавље Ез-Заријат, одломак 56)

Господару мој, учини пространим прса моја и олакшај задатак мој. Отклони препреке са језика мога да би разумели говор мој.

Колико нас је истински размишљало о стварној сврси живота на овоме свету? Колико пута смо се питали: "Која је сврха нашег постојања? Шта радимо овде? Зашто смо овде?"

Кренимо заједно на путовање ка одговорима на ова питања.

Изгубљени путник

Послушајмо један пример. Један човек је путовао. Дошао је до раскрснице и није знао куда даље да иде. Упитао је првог пролазника: "Куда воде ови путеви?" Пролазник га је упитао: "А где ћеш ти?" Човек одговори: "Било где." Пролазник му рече: "Онда крени којим хоћеш путем, ако ти је свеједно." Путнику је, заиста, било свеједно. Хтео је да оде било где. Нису му били битни ни путеви ни дела на тим путевима. Многи од нас живе попут овог путника.

Замислите грађевинца, који је започео изградњу велике зграде. Ископао је велике рупе за њене темеље. Када бисте га упитали:

"Колико спратова ће имати твоја зграда?" Он би одговорио: "Не знам." Ако га питате: "Колика ће јој бити површина основе?" Он би опет одговорио: "Не знам. Нисам размишљао о томе." Тај грађевинац нема никакав циљ.

Био једном један човек, који је своме комшији рекао: "Твој пас стално јури за аутомобилима! Питам се: Да ли је икада успео да улови неки аутомобил?" Комшија му одговара: "Ја се не питам да ли је ухватио аутомобил, већ се питам шта би урадио кад би ухватио неки од њих?" Комшија је, изгледа, гледао даље од овог што је поставио питање. Питао се: Шта би се десило

кад би пас успео то што је намеравао, и шта му је, у ствари циљ. Многи од нас на исти начин трајимо животе: без сврхе из амбиција.

Питајте неке људе: "Зашто желиш да дипломираш на том и том факултету?" Многи ће одговорити да им је тренутно циљ само да заврше факултет и да уопште нису размишљали о томе шта ће радити након дипломирања.

Многи копирају туђи начин живота, без размишљања и анализирања. Имитирају глумце и моделе, не схватајући шта заправо раде. Једна особа је дошла из села у велики

град, са намером да постане милионер. Кад су га питали: "Зашто си дошао у велики град?" Одговорио је: "Гледао сам филм у коме је тај и тај глумац, такође, дошао у велики град и преко ноћи је постао милионер." Због најезде таквих амбиција, сиромаштво се само повећава.

Глумци и бизнисмени без циља

Многи глумци су ангажовани као промотери одређених робних марки и индустријских производа. Један младић из Мумбаија је купио нови аутомобил марке "Хјундаи". Када су га питали: "Зашто си одабрао баш тај аутомобил?" Рекао је: "Мој

омиљени глумац га вози." Чисто сумњам да је тај његов омиљени глумац икада сео у "Хјундаи", осим док је снимао рекламу за њега. Он вероватно вози "Мерцедес" или "БМW", али тешко да ће да вози аутомобил средње класе.

Слепо следимо туђе начине живота, без размишљања о сврси тога, попут човека који напамет купује огромну фабрику текстила, јер је чуо да се у том послу остварује велики профит. Када га упитате: "Имаш ли студију изводљивости?" Одговара да нема. Када га питате: "Јеси ли упослио стручњаке који ће ти водити посао?" Одговара да није. Када га питате: "Који проценат профита очекујеш?

Где ћеш купити сировине? Коме ћеш продавати текстил?" Опет одговара да не зна. Шта мислите: да ли ће такав човек да оствари икакав профит?

Неки људи имају циљ, али немају средство. Један младић је хтео постати најбољи научник на свету. Анализирао је биографије свих научника у историји и закључио да је највећи научник био Исак Њутн. Није погрешио - Исак Њутн јесте био највећи научник свих времена. Сада, овај момак је хтео бити попут Њутна. Пустио је дугу косу и почео се облачити и обувати попут Њутна, како би личио на њега. Шта мислите, да ли ће на тај начин да

постане научник? Неће! Неки људи имају циљ, али немају никакав план. Овај момак је схватио ко је био највећи научник, хтео је да буде као он, али то није урадио како треба.

Основно питање

Шта је сврха нашег живота? Зашто постојимо? Ко ће нам дати најбољи одговор на ова питања? Ако мислите да ће вам најбољи одговор дати др. Закир Наик, варате се. Ако мислите да ће вам одговор дати научници, варате се. Ако мислите да филозофи знају одговор, опет се варате. Једини исправан и потпун одговор на питање сврхе живота

може дати само Створитељ живота, Узвишени Бог:

Џине и људе сам створио само зато да Ми се клањају. (Кур'ан, поглавље Ез-Заријат, одломак 56.)

У овом одломку се користи глагол ја'будун, која потиче од речи абд, а значи роб, слуга, потпуно покоран. Од речи абд потиче реч ибадет, која значи потпуна покорност Богу. Ибадет (богослужење) је чињење свега што нам је Створитељ наредио. На пример, Узвишени Бог нам је наредио практиковање пет темеља вере. Ако их практикујемо, чинимо ибадет/богослужење Узвишеном Богу. Ако се лепо

опходимо према комшији, као што нам је Бог наредио, чинимо богослужење. Ако се клонимо свега што нам је Узвишени Бог забранио, чинимо богослужење. Ако се клонимо алкохола, свињетине, крађе, варања и лагања, чинимо богослужење. Укратко, уколико се покоравамо Узвишеном Богу, чинимо богослужење. Све што чинимо у животу, свако могуће дело, можемо претворити у богослужење, уколико испунимо два услова: да то радимо само у име Бога и да га чинимо у складу са праксом Божијег посланика Мухаммеда, нека је над њим мир.

Када купујете неки апарат или машину, од произвођача добијате упутство за употребу. Ако ми дозволите да људско биће назовем машином, онда је то најкомпликованија машина на свету. Зар мислите да је тако компликована машина остављена без упутства за употребу!? Последње и савршено упутство за употребу намењено људима је Часни Кур'ан, последња Божија објава која нам је дошла преко печата свих веровесника, Мухаммеда, нека је мир над њим. У њему се налазе упутства и одговори на сва животна питања на која човек може да наиђе.

Треба ли Богу величање

Многи питају: "Зашто Створитељ тражи да Га обожавамо? Треба ли Му то? Зашто да Га величамо, ако је Он највећи?" Узвишени Бог одговара у Часноме Кур'ану:

О људи, ви сте сиромаси, ви требате Бога, а Бог је независтан и хвале достојан. (Кур'ан, поглавље Створитељ, одломак 15.)

Бог нам не заповеда да Га обожавамо због Њега, већ ради наше користи. Кад кажемо: Аллаху екбер/Бог је највећи, то Бога не чини већим. Он је увек највећи, без обзира да ли Га ми величали или не.

Зашто, онда, тражи да Га величамо? Узвишени познаје нашу психологију. Ми људи, кад имамо високо мишљење о некоме, трудимо се да следимо његове савете. Ако ваша мајка има срчане проблеме и ако јој је потребна терапија, да ли ћете радије послушати савет познатог кардиолога специјалисте, или обичног лаика, који о медицини не зна ништа? Наравно да ћете, без размишљања, послушати кардиолога, јер је он експерт у својој струци.

Бог жели да Га хвалимо и величамо, како бисмо постали сигурни у Његову мудрост и моћ. Ако себе уверимо у то, спремни смо

прихватити Његове савете. Уколико нисмо баш у потпуности сигурни да је Он најмудрији и свезнајући, мање су шансе да ћемо следити Његове упуте. То што ми хвалимо и величамо Узвишеног Бога не користи Њему, већ нама.

О људи, ви сте сиромаси, ви требате Бога, а Бог је независтан и хвале достојан. (Кур'ан, поглавље Створитељ, одломак 15.)

Захвалност - срж поштовања

Замислите родитеље који с муком одгајају дете, улажу у његово образовање и васпитање и одричу се многих добара зарад њега. Међутим, када одрасте, дете их напусти и не

жели да зна за њих. Какво мишљење имате о деци која тако поступају према родитељима? Рекли бисте да су нехумани, неправедни и незахвални. У томе се сви слажемо. Шта ћемо, онда, помислити о људима који су незахвални своме Створитељу, Који је створио не само нас, већ и наше родитеље? Зар Му не бисмо требали бити захвални? Зар да Му не будемо покорни?

Колико нас је истински захвално Узвишеном Богу на безбројним благодатима којима нас је почастио? Он нам је дао живот. Дао нам је да се служимо благодатима на овоме свету. Дао нам је храну, одећу и

склоништа. Кад би нестало воде само неколико дана, помрли бисмо. Да ли смо икада захвалили Богу што нам је дао воду? Ако смо неколико минута не бисмо могли удисати ваздух, шта би се десило? Да ли смо икада захвалили Богу што нам је дао ваздух који удишемо? Узвишени Бог каже:

Ако бисте Божије благодати бројали, не бисте их набројали. Човек је, уистину, неправедан и незахвалан. (Кур'ан, поглавље Аврам, одломак 34.)

Човек је, заиста, Господару своме незахвалан. (Кур'ан, поглавље Ел-Адијат, одломак 6.)

Бог тражи да Га обожавамо, славимо и величамо, не зато што то Њему користи, већ зато што ми имамо користи од тога. То је попут примера лекара, који сиромашним пацијентима даје бесплатне савете. Послушали ви те његове савете или не, лекару то неће умањити репутацију, нити ће му повећати углед. Једину корист можете видети само ви, уколико га послушате. Наравно, лекар ће се обрадовати ако га послушате. Узвишени Бог је Еш-Шафи, Онај Који даје лек. Он воли када Његови робови прихвате упуте које им је дао, не због Своје користи, већ због користи Његових робова. Чак и када нешто згрешите, када почините било какав грех па се

искрено покајете, Узвишени Бог ће вам опростити. На много места у Кур'ану, Бог Себе описује као Ел-Гафурур-Рахим/Који прашта и самилостан је: поглавље Ен-Ниса, одломак 25; поглавље Трпеза, одломак 74; поглавље Ел-Хиџр, одломак 49; поглавље Пчеле, одломак 119; поглавље Скупови, одломак 53; поглавље Сазвежђа, одломак 14 и на многим другим местима. Чак и ако живите у немару, не следите Његова упутства и чините грехе, ако се искрено покајете, Бог се обрадује вашем покајању и опрашта вам.

Узвишени Бог каже:

Бог неће опростити да Му се неко други сматра равним, а опростиће мање грехове од тога коме Он хоће. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 48.)

Ширк, приписивање Богу друга, је највећи могући грех.

То је толико велики грех, да га Бог сигурно неће опростити онима који умру а не покају се због њега. Ширк/многобоштво је грех од кога сви људи морају да се клоне, он је први на листи највећих грехова.

Неки говоре: "Разумемо да је Бог створио људе да би Га обожавали, али зашто баш људе? Зашто баш ми морамо то чинити? По чему смо ми

то посебни?" Људи су јединствена и најбоља Божија створења. Људи и џинни су једина бића која поседују слободну вољу. Ниједно друго створење нема слободну вољу, тј. не може никакву одлуку самостално да донесе. Потпуно су покорни Богу, без икакве прилике да погреше. Људи, са друге стране, могу бирати да ли ће бити покорни или непокорни. Узвишени Бог каже:

Ми човека стварамо у складу најлепшем. (Кур'ан, поглавље Смоква, одломак 4.)

Ми људи смо најскладнија Божија створења. Имамо слободу избора. Можемо самостално изабрати

хоћемо ли бити покорни или незахвални Богу. Ако, као такви, изаберемо да будемо покорни Богу, можемо постати бољи од анђела. Јер, анђели немају слободну вољу. Потпуно су покорни Богу, без права на одабир. Због тога, ако одаберемо покорност, иако имамо прилику да одаберемо непокорност, можемо да постанемо бољи од анђела. Са друге стране, онај ко се окрене непокорности, а имао је прилику да буде покоран, може постати гори и од самог ђавола. Избор је ваш.

Сврха живота на овоме свету

Узвишени Бог каже да је овај живот испит:

Онај Који је дао смрт и живот да би искушао који од вас ће боље поступати. (Кур'ан, поглавље Власт, одломак 2.)

Дакле, овај живот је испит за Будући свет.

Свако живо биће ће смрт окусити! И само на Судњем дану добићете у потпуности плате ваше, и ко буде од Ватре удаљен и у Рај уведен - тај је постигао шта је желео; а живот на овоме свету је само варљиво наслађивање. (Кур'ан, поглавље Имранова породица,одломак 185.)

Ми ћемо вас доводити у искушење мало са страхом и гладовањем, и тиме што ћете губити имања и

животе и приносе. А ти обрадуј издржљиве. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 155.)

Бог је створио овај живот да би нас тестирао ко ће се од нас добро владати и чинити добра дела. Он ће нас, засигурно, све стављати на разна искушења. Он ставља на искушење кога хоће, а ослобађа кога хоће. Он чини шта жели.

Он вас по положају једне изнад других уздиже да би вас искушао у ономе што вам даје. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 165.)

Дакле, кад добијете неки висок положај и богатство - пазите се! Бог вас тада искушава.

И нека знате да су богатства ваша и деца ваша само искушење, и да је само у Бога награда велика. (Кур'ан, поглавље Плен, одломак 28.)

О верници, нека вас имања ваша и деца ваша не забаве од сећања на Бога. А они који то учине, биће изгубљени. (Кур'ан, поглавље Лицемери, одломак 9)

Мисле ли људи да ће бити остављени на миру ако кажу: "Ми верујемо!" И да у искушење неће бити доведени? (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 2.)

Немојте мислити да ћете ући у Рај само ако тврдите да сте муслимани? Бог ће вас сигурно ставити на тест,

па да својим делима докажете да сте достојни награде. Ваша лепа муслиманска имена (Мухаммед, Ахмед, Закир, Абдуллах...) неће вас одвести у Рај. У Рај ћете ући само ако положите тест живота на овоме свету.

Како се полаже испит

Кур'анско поглавље Време даје одговор на питање: "Како зарадити Рај?"

Тако Ми времена - човек, заиста, губи, само не они који верују и добра дела чине, и који једни другима истину препоручују и који једни другима препоручују стрпљење.

Да бисте постигли троје, морате чинити четворо. Да бисте постигли Божије задовољство, мир на овоме свету и Рај на Будућем свету, морате имати четири особине:

Чисту веру;

Добра дела;

Позивање у ислам;

Позивање људи да буду стрпљиви.

Без ових четири особина код себе, немојте да рачунате на три успеха којима тежите.

Поуздање у Бога

Енес ибн Малик, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији

Посланик, мир над њим, рекао једном човеку: "Привежи камилу, па се поуздај у Бога." Јер му је овај рекао да није привезао камилу, јер се поуздао у Бога, па ће Он да је чува. Не можете да оставите отворена врата и да кажете: "Поуздао сам се у Бога. Неће ниједан лопов да уђе." Морате да их затворити па да се поуздате у Бога. Поуздање у Бога је најважније.

Ако вас Бог помогне, нико вас неће моћи победити, а ако вас остави без подршке, ко је тај ко вам, осим Њега, може помоћи? И само у Бога нека се поуздају верници! (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 160.)

Осим поуздања у Бога, да бисте успели, морате да улажете труд.

Оне који се буду због Нас борили Ми ћемо, сигурно, путевима који Нама воде упутити; а Бог је, заиста, на страни оних који добра дела чине! (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 69.)

Ако не знате како, питајте учене како да постигнете успех. Узвишени Бог каже:

Питајте учене ако не знате. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 43.)

И.С.Л.А.М.

Када читамо књиге експерата из области менаџмента, наилазимо на

велики број начина остварења циљева. Али, што се мене тиче, најбољи начин планирања и поставка циљева има скраћеница И.С.Л.А.М. Ево зашто.

И - исламски. Ваш циљ треба бити у складу са прописима Узвишеног Бога и праксом посланика Мухаммеда, мир над њим.

С - специфичан. Ваш циљ треба бити специфичан и усресређен. Некада давно, један учитељ је своје ученике подучавао гађању стрелом. Рекао им је: "Нишаните ону птицу на дрвету. Не пуштајте стрелу док вам не дозволим." Затим је упитао ученике: "Шта видите?" Први је

одговорио: "Видим шуму, видим дрво и на дрвету птицу." Други рече: "Видим дрво. Видим ону велику грану и на њој птицу." Трећи рече: "Видим грану и птицу на њој. Видим и њено око." Четврти ученик рече: "Видим само око ове птице и не видим ништа друго!" Учитељ му нареди: "Пусти стрелу!"- И стрела погоди птицу у око. Дакле, морате да се фокусирате на циљ. Не смете да будете попут путника који не зна куда ће.

Л - лукративност. Ваш циљ треба да буде профитабилан, исплатив. Најпре је да буде исплатив на Ономе свету, а ако је могуће, и на

овом. Узвишени Бог, цитирајући праве вернике, каже:

"Господару наш, подај нам добро и на овоме и на Ономе свету, и сачувај нас патње у Огњу!" (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 201.)

Не дозволите да вас корист на овом свету одвуче од добра на Будућем свету.

А - адекватност. Ваш циљ мора да буде прикладан и сврсисходан.

М - мерљивост. Ваш циљ мора да буде видљив, мерљив. Да би био мерљив, мора бити усредсређен. На пример, ако неко каже: "Желим направити највећу зграду на свету!"

Његов циљ је усредсређен и специфичан. Након тога, мора бити мерљив. Другим речима, грађевинац се мора најпре распитати која је тренутно највећа зграда на свету. Тренутно, то је зграда Бурџ Халифа у Дубаију, која је висока 829,8 м. Да би постигао циљ, мора направити зграду високу бар 830 м. Тиме његов циљ, осим што је специфичан и фокусиран, постаје мерљив и може му се пратити прогрес. Осим наведених принципа, споменућу још два веома битна. Први је исправна намера. Све што радите, морате да чините ради Божијег задовољства и у складу са праксом Његовог Посланика, мир над њим. Ако урадите нешто искрене намере,

награда на Оном свету вам је сигурна! Други принцип је устрајност, доследност. Морате да будете устрајни у постизању циља, ма колико времена требало да се он постигне. На пример, кажите себи: "Овог рамазана ћу бар једном да проучим цели Кур'ан!" Имате јасан циљ. Остварићете га тако што ћете сваког дана да проучите најмање један џуз. Затим, морате бити устрајни: свакога дана проучите по један џуз (део од 20 страница)! Ако будете устрајни, постићи ћете циљ, а то је хатма (проучити-склопити Кур'ан) у току месеца рамазана. Такође, донесите чврсту одлуку да ћете свакога дана да учите Кур'ан. Када будете у стању да учите пола

џуза или цели џуз свакога дана, наставите то да чините до краја живота. Један човек је упитао Божијег Посланика, мир над њим: "Које је дело најбоље и Богу најдраже?" Одговорио је: "Богу најдраже дело је оно у коме си устрајан, па макар било нешто мало." (Муслим) Дакле, боље је да чините мања добра дела, али да будете устрајни у њиховом чињењу, него велика дела која се чине једном или ретко.

Испричаћу вам занимљиву причу о Вилми Рудолф. Рођена је 1940. године и од самог рођења је имала проблема са здрављем. Због опаког вирусног обољења, остала је

парализована. Лекари су јој уградили шине у ноге и рекли су јој да, нажалост, никада неће да прохода. Међутим, њена мајка није одустајала. Говорила јој је: "Вилма, мораш да се трудиш. Постићи ћеш све што хоћеш, само ако то снажно желиш!" Кад је имала девет година, Вилма је скинула шине са ногу и желела је да постане најбржа девојка на свету. Када је напунила тринаест година, учествовала је у једној трци. Није победила. Стигла је последња. Али, то је није поколебало. Била је упорна. Губила је трке, али се и даље трудила. Дошао је дан када је успела да се квалификује се за Олимпијске игре. На Летњим Олимпијским играма у

Риму 1960. године, освојила је златну медаљу у трци на 100 метара за жене. Након тога, освојила је златну медаљу у трци на 200 метара. То није било све. На истим Олимпијским играма, освојила је златну медаљу у штафети на 400 метара. Те године је ушла у историју као званично најбржа жена на свету и прва која је освојила три златне медаље на истим Олимпијским играма. Некада парализована девојчица, којој лекари нису дали никакве шансе да прохода, 1960. године постаје најбржа жена на свету.

Према књигама свих стручњака за менаџмент, Вилма је испунила све

услове успеха. Ипак, анализирајмо колико је испунила главних услова. Да ли јој је циљ био исламски? Да ли јој је био по Кур'ану и пракси Посланика, мир над њим? Не познајем је лично, али она се декларише као немуслиманка. Не знам да ли је тај подвиг урадила ради Божијег задовољства или не. Да ли јој је циљ био специфичан? Да, био је. Хтела је да постане најбржа жена на свету. Да ли јој је циљ био лукративан? Јесте. Добила је сву славу, постала је позната. Али, не знам колико ће коме на Будућем свету користити златна медаља, осим уколико је посвети Богу. Да ли јој је циљ био адекватан? Био је. Да ли је био

мерљив? Наравно. Постала је најбржа жена на свету. Да ли су јој циљ и намера били Божије задовољство? Сумњам.

Ахмед Дидат - човек који ми је променио живот

Навешћу вам пример особе која је са веома оскудним средствима достигла врхунац у својој области. То је био човек који ми је променио живот, човек који је био узрок да више не будем само доктор за тело, већ и доктор за душу. Да, добро сте претпоставили - то је био учењак Ахмед Дидат. Сазнајмо његову животну причу, циљеве које је себи

поставио и резултате које је постигао.

Школовао се само до шестог разреда основне школе. Тада је морао да напусти школовање, због сиромаштва. У Јужну Африку је дошао из Индије кад је имао девет година. Још као дете, запослио се у једној продавници у близини хришћанског мисионарског комплекса. Непрестано су га спопадали и понижавали хришћански мисионари, говорећи му да је ислам бескорисна и немилосрдна религија. То је у њему родило бунт. Заклео се да ће једнога дана одговорити на све заблуде о исламу, које шире

хришћански мисионари. То што није завршио основну школу га није зауставило на том путу. Имао је јаку вољу и поуздање у Узвишеног Бога.

У подруму његовог шефа, под наслагама прашине, нашао је књигу Изхарул-хак/Тријумф Истине. То је био почетак његове мисије. Визија и циљ су му били кристално јасни. Преко четрдесет година се трудио и проучавао, мучио се и био је упоран, све док није био у стању да изазове на дебату најјаче хришћанске говорнике. Раних 80-их година 20. века је изазвао Џимија Свагарта. Знате ли ко је био Џими Свагарт? Био је најпознатији и најречитији хришћански евангелиста 80-их

година, толико познат и јак говорник, да су Ахмеду Дидату говорили: "Молимо те, немој заказивати дебату са њим! Знаш ли ко је он!? Сажвакаће те и испљунути!" Џими Свагарт је био ТВ-евангелиста. Буџет његових телевизијских емисија је био милион долара дневно. Наш Ахмед Дидат је био сиромах, али са Богом на својој страни. Заказао је дебату у Америци, и то у родном граду Џимија Свагарта! Хвала Узвишеном Богу, сви знају како је протекла дебата. Учењак Ахмед Дидат је потпуно доминирао дебатом! Све Свагартове аргументе је окренуо против њега.

Тако је, уз Божију помоћ, један сиромах из Јужне Африке, Ахмед Дидат, који није завршио ни основну школу, постао главни камен спотицања свим хришћанским мисионарским покретима у целоме свету! Један човек против свих хришћанских Ковормка!

Остварио је велики успех. Да видимо да ли су му циљеви били у складу са принципима И.С.Л.А.М. Да ли му је циљ био исламски? Да ли је то што је радио било у складу са Кур'аном и пракосмо Посланка, мир над њим? Наравно да јесте. То је најбитнији узрок његовог успеха. Да ли му је циљ био специфичан? Да, био је. Задао је себи задатак да

одговори на подвале хришћанских мисионара и да се бори против предрасуда о исламу. Циљ му је био лукративан, профитабилан. Желео је награду на Будућем свету. Молимо Бога да му подари Рај. Осим те користи, имао је и овосветску корист. Године 1986. постао је добитник највеће награде у исламском свету. Добио је Награду краља Фејсала, за допринос исламу. Наравно, његов циљ није био да добије ту награду од 200.000 долара и златну плакату, већ је желео Божије задовољство. А ко год чини добро ради Божијег задовољства, Бог ће му дати сва добра и овог и Будућег света. Да ли му је циљ био адекватан? Свакако! Оно што је

чинио, дошло је у право време. То је било време кад су хришћански мисионари на сваком кораку понижавали муслимане и досађивали им њиховим проповедима. Самопоуздање муслимана је било на најнижем нивоу. Муслимани су понижени живели под комплексом ниже вредности. Ахмед Дидат је својим радом инспирисао и охрабрио хиљаде младих људи да крену његовим стопама, укључујући и мене. Коначно смо високо подигли главу. Циљ му је био мерљив. Простудирао је књиге које говоре против ислама и написао је одговоре на њих. Кад год би неко написао књигу против Кур'ана, Ахмед Дидат

би написао књигу која упоређује Кур'ан и Библију, па је њихове "аргументе" сваки пут окретао директно против њих, након чега су они морали да се бране. Све што је чинио, било је ради Божијег задовољства. Није хтео никаква материјална добра, славу ни богатство. Тако велики човек са огромним резултатима радио је у скромној и тесној канцеларији. Ништа није урадио док се није посаветовао са другима. Чак и кад је хтео да штампа обичне црно-беле памфлете, чекао је да чује мишљење других о томе. Био је упоран и посвећен циљу, све док га није остварио.

Упоредите приче ове две особе: Вилме Рудолф и Ахмеда Дидата. Вилмин циљ и резултат су краткорочни. Све што је остварила, тиче се овог света. Резултати Ахмеда Дидата су далеко више од тога. Бог му је дао да искуси резултате Његове награде на овом свету, а добиће и награду на Будућем свету, ако Бог да.

Како размишља већина

Већина људи само размишља о томе како ће да заради за живот. Више су оптерећени зарадом средстава за живот, него како ће свој живот да проводе. Животни стил им зависи од тога колико богатства зарађују. Од

тога им зависи шта ће да једу, како ће да се облаче, где ће да живе, коју школу ће да похађају и којом професијом ће да се баве. Људи све то подређују висинама зараде и мисле да ће да остваре сву сврху живота ако постигну зараду која им треба. Већ сам испричао причу о фокусирању. Многи од нас не гледају у око птице, већ гађају стрелом около, а затим говоримо да је циљ око ње. Кад нас питају за праву сврху нашег школовања, одговарамо да нисмо размишљали о томе.

Дипломирамо и завршимо специјализацију, а тек онда оправдавамо своје поступке. Људи

на основу могућих зарада одлучују како ће да воде живот. То није мета. То је кружење око мете.

Центар живота

Први корак ка успеху је да одредимо центар око којег се окреће наш живот. Људи су себи одредили различите центре живота. Неки људи су сами себе ставили у центар. За њих не постоји нико осим њих самих. Сви су небитни и сви постоје само да би њима удовољили. Неки људи су у центар живота поставили своје породице. Сваки поступак им се базира на задовољству породице. Спремни су, зарад породице, да прекрше сва правила, да чине све,

чак и оно што је лоше, само да би усрећили неке чланове породице. Неки су више орентисани на родитеље, неки на супружнике а неки на децу. Да би усрећили родитеље, ићи ће до крајњих граница. Све у животу мере тиме шта се родитељима свиђа или не. Узвишени Бог каже:

Ми смо наредили човеку да буде послушан родитељима својим. Мајка га носи, а њено здравље трпи, и одбија га у току две године. Буди захвалан Мени и родитељима својим, Мени ће се сви вратити. (Кур'ан, поглавље Лукман, одломак 14.)

Покорност и пажња према родитељима су обавезни. Међутим, већ у наредном ајету стоји:

А ако те буду наговарали да другог Мени равним сматраш, онога о коме ништа не знаш, ти их не слушај и према њима се, на овоме свету, великодушно понашај, а следи пут онога који се искрено Мени обраћа; Мени ћете се после вратити и Ја ћу вас о ономе што сте радили обавестити. (Кур'ан, поглавље Лукман, одломак 15.)

Ислам је поставио границе чак и у покорности родитељима.

Неки од нас су више оријентисани на удовољавање супружницима.

Постоје примери да су неки мужеви радили дању и ноћу, да су позајмљивали новац и крали га, само да би женама купили скупоцени дијамантски накит. Једини циљ им је да удовоље супругама.

Многи су орентисани само на удовољавање деци. Имамо примера да су деца изразила жељу да студирају у иностранству, иако исте факултете имају у својој држави. Родитељи продају своју имовину и задужују се, само да би сину обезбедили тај луксуз, како би касније могао да се хвали да је студирао у иностранству. Тако, животни циљ таквих људи је да

омогуће деци да студирају у Америци.

Шта је центар твога живота? Који су твоји циљеви?

Некима је најважније шта друштво мисли о њима. Цели живот им се базира на томе шта ће други да мисле о њима. Све што раде - раде да би друге задовољили. Другима је главни животни покретач конкуренција са суседима. Постоји једна анегдота у вези са међукомшијском конкуренцијом. Једном човеку је дошао анђео и рекао му: "Ти си добар човек. Тражи шта год хоћеш - испунићу ти. Али, постоји један услов: све што дам

теби, даћу твоме комшији двоструко." Човек се сложио. Тражио је Ролекс сат. Анђео му је дао, али је комшији дао два таква сата. Човек је тражио најновији Мерцедес. Анђео му је дао, али је комшији дао два таква аутомобила. Тражио је од анђела и раскошну кућу, па му је дао, али је комшији дао две исте. На крају, овај човек није могао да издржи да комшија има више од њега, па је замолио анђела: "Имам још једну, последњу жељу. Молим те, извади ми једно око." Ето докле може да доведе завист и преокупираност комшијском конкуренцијом, уместо да буде задовољан својим животом.

Није му жао да изгуби једно око, само ако комшија изгуби оба.

Многима су њихови непријатељи основна животна преокупација. Целога живота размишљају о томе шта непријатељ мисли и планира, па све животне потезе подређују томе.

О непријатељима размишљају многи бизнисмени, политичари, студенти итд. Највећи део времена и енергије губе на планирању акција којима ће нашкодити непријатељу. Овом приликом их желим нешто посаветовати: Ако те неко гађа каменом, уздигни се толико високо изнад њега, да те камен не може погодити. Како ће ти непријатељ

нашкодити ако си тако високо изнад њега? Кад сам био мали, ишао сам на часове борилачких вештина. Тамо су ме научили како да се борим против већих, крупнијих и јачих од мене. Када неко такав замахне да вас удари, померите се устрану и једноставним потезом искористите његову снагу против њега. Ако те неко гађа циглама, искористи их и направи себи кућу од њих.

Људима је често најважније шта ће да обучу, да обују, да возе и да купе. Када се нађу у друштву, причају само о стварима које поседују или које би волели да поседују. Хвале се својим Омега и Ролекс сатовима. У

стању су сатима да причају о БМW-у, Мерцедесу, Поршеу и Бентлију. Верујте ми, ово је само губљење времена. Себе су идентификовали са тим материјалним вредностима. Мисле да нико на њих неће да обрати пажњу уколико не носе скупоцени сат и ако не возе Мерцедес и БМW. Слично стање је у свим друштвеним слојевима. На вишим нивоима се расправља о јахтама, бродовима и авионима.

Бог ме је почастио да се, због посла којим се бавим, сусрећем са свим слојевима друштва. Упознао сам и просјаке и краљеве, и сиромахе и богаташе. Свакоме од њих преносим поруку ислама у складу са

околностима. Кад на руци богаташа видим скупоцен сат, кажем му: "Тај сат си платио можда десетине или стотине хиљада долара. Мој сат кошта непуних 30 долара. Носим га годинама, а и даље је прецизан исто колико и тај твој." На поклон сам добијао сатове свих луксузних марки: Омега, Ролекси остале. Ниједан од њих нисам задржао за себе, из страха да ме то не одведе ђавољевим стопама.

Било је случајева да домаћин и организатор предавања пошаље приватни авион по мене. Замислите колико кошта гориво за авионски лет за само једног човека! Колико коштају дневнице за пилота и друго

особље? Колико кошта изнајмљивање аеродрома? Превише. Поручио сам домаћину да бих више волео да ми купи обичну карту у економској класи, редовном авионском линијом. Хвала Богу, моја породица је почашћена и довољно имућна да може да путује приватним авионима, али ја сам мисионар - морам дати пример другима. Предложио сам му да ми, уместо приватног лета, плати редовну авионску карту, а да разлику новца подели као милостињу на Божијем путу. Један домаћин је био оштроуман, па ми је одговорио: "Не шаљем приватни авион било коме, већ мисионару, који позива Богу. Има ли ишта

прече од тога?" Морао сам да прихватим његову услугу. Молим Бога да га награди сходно његовој намери.

Материјално богатство није забрањено. Може бити дозвољено и похвално, али може бити и покуђено, забрањено - зависно од тога како се до њега долази и како се користи. На пример, неко ко нема довољно новца да приушти себи скупоцени сат и аутомобил, одаје се крађи и задуживању, само да би себи приуштио овај луксуз. То се у исламу зове расипање, које је строго забрањено. Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Он чини да једни друге на Земљи смењујете и Он вас по положају једне изнад других уздиже да би вас искушао у ономе што вам даје, Господар твој, заиста, брзо кажњава, али Он, заиста, прашта и самилостан је. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 165.)

Ако ти је Бог подарио могућност да имаш скупоцене аутомобиле и јахте, па ти то постане центар живота, сво то богатство је искушење и лоше за тебе.

Постоје, са друге стране, људи којима је Бог дао све те благодати, али им оне нису преокупација и центар интересовања. Најбогатији

човек у историји био је Соломон, мир над њим. Имао је највећу власт на Земљи, али није зависио од богатства. Ако будете на том степену да вам се живот не врти око материјалних добара, она вам постају дозвољена.

Коначно, постоје људи којима је Бог подарио сва овосветска добра и материјална богатства, али их они не користе. Тако је чинио Мухаммед, мир над њим. С обзиром на моћ коју је имао, богатство и повластице које су му нудили, могао је да надмаши све краљеве тога времена. Међутим, кад год би му стигао поклон или дар од некога, поделио би то друговима. Могао је

то да задржи. Није грех прихватити и задржати скупоцен поклон. Међутим, он је спадао у категорију оних који се свесно одричу богатства и луксуза и удељују их на Божијем путу.

Свако од нас мора да дефинише центар свога живота. Најважније је да нам Узвишени Бог буде у центру живота. Наша сврха и циљ требају бити Узвишени Бог и Његов последњи Посланик, мир над њим. Овим не негирате сопствене потребе, нити потребе породице и пријатеља. Бог нам наређује да се бринемо за себе и за своје ближње и да према родитељима будемо покорни и понизни. Ако нам је Бог у

центру живота, остале категорије ништа не губе, већ добијају нашу пажњу, самилост, понизност и послушност. Узвишени Бог у поглављу Ел-Маун наређује помагање комшија. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Најбољи међу вама су они који су најбољи према својим породицама/супругама." (Хадис бележи Ахмед)

Другом приликом је рекао: "Није прави верник онај ко своме брату муслиману не жели исто што и себи." (Хадис бележи Бухари)

Другим речима: морате водити бригу о другим људима. Дакле, са

Богом као центром нашег животног интересовања, све остало категорије су на добитку, укључујући и нас саме. Ако вам Бог подари богатство, користите га на Његовом путу.

Ако вам да славу, искористите је да промовишете Његову веру. Какве год квалитете и посебности да вам је дао, користите их ради Бога и на Његовом путу.

Највећи човек свих времена

Најбољи пример свих ових квалитета је последњи веровесник, Мухаммед, мир над њим. Он није дошао као милост само

муслиманима, већ целоме човечанству. Узвишени Бог каже:

А тебе смо (Мухаммеде) само као милост световима послали. (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 107.)

Мухаммед, мир над њим, је пример човека са најбољом сврхом живота, човека који је насилнике претварао у добре људе, који је изменио човечанство, о чијим врлинама бисмо данима и данима могли да причамо, не цитирајући муслиманске, већ немуслиманске књиге о њему. Навешћу неколико примера.

Георге Бернанд Шав је рекао: "Проучавао сам његов (Мухаммедов) живот. Далеко од тога да га треба звати антихристом \ Требали бисмо га звати спасиоцем човечанства."

Томас Карлуле, европски хришћанин, познати историчар и филозоф из 19. века, у књизи Пророци и хероји, као највећег хероја историје и највећу личност икада, не наводи Исуса Христа, Мојсија ни Соломона, већ Мухаммеда, мир над њим.

Сличан пример је Ламартин, познати француски историчар.

У књизи Историја Турака, дотиче се питања Посланика ислама, мир над њим, па каже:

"Ако су величина мисије, тежак почетак и невероватни резултати три критеријума људског генија, ко се сме усудити било кога из историје упоредити са Мухаммедом?"

Ламартин, затим, овај сегмент завршава књижевним ремек делом:

"Филозоф, наратор, посланик, законодавац, ратник, освајач идеја, онај који успоставља разумна веровања, са култом без слика, оснивач двадесет земаљских и једног духовног царства. То је

Мухаммед. Посматрајући све могуће стандарде по којима се мери величина човека, без устручавања можемо питати: има ли неко већи од Мухаммеда?[2] "

Михаел Х. Харт је написао књигу Стотину највећих, у којој је описао стотину највећих људи у историји. На врху листе, на првом месту, налази се Мухаммед, мир над њим.

Радосне вести

Кад сам срео учењака Ахмеда Дидата, Бог му се смиловао, рекао ми је: "Сине, ја сам добро простудирао питања између ислама и хришћанства. Ти истражи друге религије." Све у вези са

хришћанством нам је сервирано. Учењак Ахмед Дидат је одрадио сав посао. Прочитајте само једну Дидатову књигу и бићете спремни да водити дебату са католичким папом! Од тада сам кренуо да проучавам хиндуизам, сикизам, јаинизам и остале религије и научне области. Нисам ни сањао да ћу одржати предавање у Бирмингаму, пред 12 хиљада људи, уз велику подршку учењака Ахмеда Дидата. Имао сам само 27 година кад сам почео да држим јавна предавања. Учењак Дидат је био јако поносан на мене. Данас, хвала Богу, ја имам на кога бити поносан. Мој син Фарик је са 13 година постао хафиз[3] (чувар) Кур'ана. Хифз је

учио на уникатан начин: свакога дана само по један сат, пет дана седмично. Без икакве муке, за две и по године полазници наше школе заврше хифз. Након тога, син ми је стекао црни појас у теквондоу. Али, најпоноснији сам био кад је јавно почео да држи предавања. Прво дуже предавање, у трајању од једног сата и 15 минута, са 119 цитата (56 из Кур'ана, 52 из Библије и 11 хадиса на арапском и са преводом) одржао је кад је имао 14 година, не помагајући се икаквим папирима или квитицама. Данас редовно држи предавања пред огромном публиком. Увек му говорим: "Сине, буди захвалан Богу на благодатима. Буди задовољан свиме што ти је Бог

дао и не буди захтеван. Можда сутра не будеш имао толико средстава на располагању као што их имаш данас. Нек ти једини циљ буде позивање у ислам." Узвишени Бог каже:

А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33.)

Кад сам се женио, будућој супрузи сам рекао: "Не могу ти обећати више од 100 долара месечних прихода. Ако ти то не смета, удај се за мене." Пристала је, хвала Богу. Ипак смо имали веће приходе од

тога, али нам не би сметало да смо имали и мање. Зато своме сину говорим да се навикне на скромност, па ако се материјална средства смање, и даље ћеш остати мотивисан за мисионарство. Ако се навикне на луксуз, па тај луксуз нестане, тешко ће наставити своју мисију мисионара. Иако је у међувремену боравио у хотелима са седам звездица, спавао је на поду. Научите своју децу скромности. Немојте их одмах хранити сребрном кашиком, да не би постали незахвални.

Мој почетак мисије, резултати и планови

С поносом истичем да сам у почетку био инспирисан учењаком Ахмедом Дидатом. Кад сам оснивао Исламску истраживачку организацију, нисам намеравао да будем предавач. Желео сам само да обезбедим амбијент у коме ће се појавити добар предавач, говорник. Из одређених разлога, сматрао сам да ја нипошто не могу бити предавач. У нашој огранизацији смо почели тренирати будуће предаваче. Међутим, бива само оно што Бог одреди. Први говорник кога смо обучили имао је толику трему пред свој први наступ, да сам ја морао уместо њега да изађем на бину.

Тада сам схватио нешто јако занимљиво: док се обраћам немуслиманима, не муцам, иако у обичном разговору муцам. Док држим предавања, не муцам, иако код других људи бива супротно. То су Божији путеви моје судбине. Од доктора за тело постао сам доктор за душу.

Учењака Дидата сам први пут упознао 1987. године. Био сам му возач. Нисам се одвајао од њега, да бих што више научио. Питао сам га: "Стриче-Ахмеде, зашто си тако агресиван у наступима?" Одговорио је: "Сине, нисам агресиван, већ милитантан! Против ђавола се можеш борити на два начина:

светом водом или ватром. Ја сам одабрао ватру." Када сам се почео бавити мисионарством, био сам превише тих и ненаметљив. Резултати су били слаби. Мисионарством сам се почео бавити још на медицинском факултету. Касније сам постао директан, директнији и од учењака Ахмеда Дидата, и мало више наметљив. Тек тада су уследили резултати, и то какви! Дешавало се да се цело моје друштво разбежи, а ја сам и даље остајао расправљајући се са немуслиманима.

Док сам прибегавао "мекој" методи, био сам тих и само бих се смешкао на бини. Смешкао сам се чак и када

су ме из публике вређали и добацивали ми. Приметивши то, учењак Ахмед Дидат ми је приговорио и саветовао ме како да поступам. Након тога, дао ми је надимак "Дидат плус" и написао је посвету на плакати коју ми је поклонио: "Сине, оно што си ти постигао за четири године, мени је требало четрдесет година. Хвала Богу."

Они који ме познају, знају да сам још од детињства желео само најбоље. Никада се нисам надметао за место број 2. Увек и само најбоље. Некада сам тежио само најбољим електронским уређајима. Данас сам своју енергију усмерио на

најбоље занимање - позивање ка Узвишеном Богу. И даље желим најбољу опрему, најбоље камере и најбољу електронику, али само ради позивања у ислам. Ако се на додели Оскара и другима 100% забрањеним манифестацијама обезбеђује само најбоља опрема, зашто не бисмо ангажовали најбољу опрему ради позивања на Божијем путу!? Наравно, и без свих тих средстава можемо да позивамо, али желимо показати свету да на путу Узвишеног Бога не жалимо да уложимо максималан труд, јер Он, Узвишени, нама жели само најбоље.

У својој канцеларији коју имам у нашој огранизацији, под је од

италијанског мермера. У својој кући га нисам уградио, али нисам жалио да га уградим у канцеларији. Зашто? Зато што желим да место у које људи долазе да сазнају нешто о Богу изгледа најбоље. Тада, почетком 90-их година, нико није чуо за италијански мермер, а ми смо га имали у исламској канцеларији.

Почели смо од нуле. Моја канцеларија је имала мање од 25 м², а цела организација је имала само једног упошљеног, поред мене. Данас, хвала Узвишеном Богу, имамо преко 400 запослених, што нас чини једном од највећих мисионарских организација.

У школи сам био јако добар у расправама. Једини циљ ми је био да победим у дебати. Данас сам променио циљ. Једини циљ ми је ширење Божије вере, часног ислама, па су резултати постали још бољи. Док сам студирао, спавао сам по пет или шест сати дневно. Данас спавам око три сата. У животу сам тежио да радим једно од ово двоје: само оно што је јединствено или оно што је најбоље на свету. Хвала Богу, покренули смо јединствен ТВ програм, Peace TV (Телевизија Мир), а Божијом вољом то је постао најпопуларнији канал на свету, са преко 100 милиона гледаоца. У јуну 2008. године смо најавили Peace TV на урду језику. Божијом милошћу,

то се остварило 19. јуна 2009. године, а 2010. године смо покренули Peace TV Бангла. Бангла језиком говори неколико стотина милиона људи. Жеља нам је да имамо исламске канале на свим језицима.

Осим исламских канала, имам још једну велику жељу: да направимо место где ће се људи обучавати да схвате сврху живота. До сада смо основали неколико интернационалних исламских школа. Једини циљ за којим смо се поводили је Божије задовољство. Тражећи Божије задовољство, постижемо сва добра и на овом и на Будућем свету. Сваки полазник

наше школе ће имати много боље услове и знање него што је имао Закир Наик. Бог ће одлучити да ли ће бити још Закира Наика или бољих, али мој циљ је да обезбедим услове за добре резултате.

Закључак

Кад се у нашој организацији сусретнем са разним гостима, упитам их: "Шта мислите, када је најбоље време да размишљате о будућности детета?" Многи одговарају: "Када буде требао да одабере коју ће школу да упише." Неки кажу да о томе треба размишљати још кад буде у основној школи, док други говоре да

се о томе размишља још док је дете у обданишту. То је најранији период који ми је неко навео. Исламски одговор гласи: Право време за размишљање о будућности своје деце је моменат када бираш брачног друга. Тада треба размишљати о томе шта желиш да ти син буде. Родитељи су најбољи учитељи. Одгој детета морате на време да испланирате.

Први савет: када тражиш образовање, потруди се да то буде у установи чије искуство ће да ти користи на оба света - и на овом и на Будућем. Потенцирање само овосветских добара неће вам бити пуно од користи. Божијом вољом,

по свету се све чешће отварају исламске школе. Надамо се да ће се тај тренд наставити.

Други савет: када тражиш пријатеље, тражи оне који су свесни сврхе живота, оне који ти се касније могу придружити у раду на Божијем путу, у оквиру установа утемељених на Кур'ану и пракси Посланика,мир над њим.

Трећи савет: када тражиш посао, провери да ли се организација у коју се планираш запослити или учланити темељи на принципима Кур'ана и пракси Посланика, мир над њим.

Четврти савет: Узвишени Бог каже:

И нека међу вама буде оних који ће на добро позивати и тражити да се чини добро, а од зла одвраћати - они ће шта желе постићи. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломк 104.)

А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33.)

Бирајте професију која је најближа Божијем путу, а не постоји боље занимање од провођења времена у ширењу Божије вере.

Пети савет: тражите себи животног сапутника који, такође, има јасну и исправну визију сврхе живота.

Шести савет: Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Реци: "Клањање моје, и обреди моји, и живот мој, и смрт моја заиста су посвећени Богу, Господару светова, Који нема саучесника; то ми је наређено и ја сам први муслиман." (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломци 162-163)

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Прихваћање ислама

Питање: Ја сам хиндускиња. Желим да прихватим ислам овде и сада. Шта требам да урадим?

Др. Наик: Сестро, да ли је то твоја слободна воља? Прихваташ ли ислам без икакве присиле?

- Без икакве присиле и слободне воље желим да прихватим ислам.

Прихваташ ли чињеницу да нема другог божанства осим Бога?

- Прихватам.

Прихваташ ли Мухаммеда, мир над њим, као последњег Божијег посланика?

- Прихватам.

Ако је тако, понављај за мном речи Сведочења, које те уводе у ислам:

ЕШХЕДУ ЕН ЛА ИЛАХЕ ИЛЛАЛЛАХ ВЕ ЕШХЕДУ ЕННЕ МУХАММЕДЕН АБДУХУ ВЕ РЕСУЛУХУ.

Сведочим да нема божанства осим Бога и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Његов посланик.

Сестро, нека те Бог награди Рајем. Молимо Узвишеног Бога да ти подари троје: Његово задовољство, миран живот на овоме свету и Рај на Будућем свету.

Не мораш да мењаш име, али ако желиш, препоручујем ти име Аиша.

Удаја муслиманке за немуслимана

Питање: Моја другарица је муслиманка, али је удата за хиндуса. Његова породица није задовољна њоме. Занима ме какав је став ислама према њеном браку. Она много воли свог супруга.

Одговор: Часни Кур'ан каже:

Не жените се многобошкињама док не постану вернице; уистину је робиња - верница боља од многобошкиње, макар вам се и свиђала. Не удавајте вернице за многобошце док не постану верници; уистину је роб - верник бољи од многобошца, макар вам се

и допадао. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 221.)

Муслиманка се не може удати за немуслимана. Тај брак није валидан. Таква заједница је попут аутомобила на коме је једна гума од бицикла а друга од трактора. Такав аутомобил је непокретан и бескористан.

Основна сврха живота је тежња Божијој милости. Какав је то живот са супружником за којег знате да неће бити са вама у Рају? Бог ће опростити сваки грех, али ширк/ приписивање Богу друга никада неће опростити! Како ћете имати брачног друга који чини грех који

Бог никада неће опростити? Да ли сте себични? Желите у Рај, али да ваш брачни друг оде у Пакао!?

Ако та твоја другарица заиста воли тог човека, треба му поставити ултиматум: "Ако желиш да ти будем супруга, буди ми супруг и на овом свету и у Рају. Прихвати ислам! Ако прихватиш ислам, остајем са тобом. Ако не прихватиш, не можемо више бити заједно, јер ме не волиш довољно." Само на тај начин ће обоје имати најбоље од оба света.

Како изгледа прави муслиман

Питање: Ја сам немуслиман. После овог предавања, одлучио сам да прихватим ислам. Могу ли то да

урадим сада и овде? Шта треба да чиним да бих био прави муслиман? Морам ли да мењам име?

Одговор: Ислам значи потпуну преданост и покорност Узвишеном Богу. Ако желиш да будеш муслиман, мораш да прихватиш следеће: да верујеш да нема другог божанства осим Бога, да је Мухаммед Његов последњи посланик и да је Кур'ан последња Божија објава. Након тога, кад прочиташ Кур'ан, мораш да знаш и да практикујеш Божије наредбе а да се клониш забрана.

Не мораш да мењаш име. Можеш да промениш име, уколико желиш.

Име мораш да мењаш једино уколико садржи неки ширк (многобоштво) у себи, неку идеју идолопоклонства. Ипак, препоручујем ти да промениш име, како би те људи препознали као муслимана.

Да ли желиш сада да прихватиш ислам?

- Желим!

Верујеш ли да постоји само један Бог?

- Верујем!

Верујеш ли да је идолопоклонство забрањено?

- Верујем!

Верујеш ли да је Мухаммед последњи Божији посланик?

- Верујем!

Да ли те неко присиљава да прихватиш ислам или да ли постоји нека уцена?

- Не, дефинитивно!

Присиљавање некога да прихвати ислам на било који начин је забрањено у исламу! Присиљавање било кога да прихвати неку религију је забрањено и секуларним законима у свим државама. Исто тако, нико ти не може забранити да прихватиш

ислам, уколико то сам желиш. Сада, понављај за мном речи Сведочења:

ЕШХЕДУ ЕН ЛА ИЛАХЕ ИЛЛАЛЛАХ ВЕ ЕШХЕДУ ЕННЕ МУХАММЕДЕН АБДУХУ ВЕ РЕСУЛУХУ.

Сведочим да нема божанства осим Бога и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Његов посланик.

Брате, од сада си муслиман! Позивам те да преузмеш примерак Часнога Кур'ана, да би кроз његово проучавање постао што бољи муслиман.

Верујем у све религије

Питање: Овом предавању присуствује на стотине хиљада људи! Честитам им на томе и желим да сви узмемо поуку и живимо у миру и хармонији, као што нам је др. Наик лепо испричао.

Ја сам хиндус, али верујем и у Кур'ан, и у Библију и у Веде. Чудим се: зашто постоје и у чему је разлика између брахмана, меулана, шејхова (учењака) и других?

Одговор: То што неки људи носе разне титуле не значи да су бољи од других људи! Часни Кур'ан каже:

О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се

упознали. Најугледнији код Бога је онај који га се највише боји, Бог, уистину, све зна и није Му скривено ништа. (Кур'ан, поглавље Собе, одломак 13.)

То што је неко рођен у угледној породици неког учењака или мевлане, не гарантује му Рај. Само ће га сопствена побожност и леп морал одвести у Рај.

Ово је исламски концепт. Међутим, хинду концепт је другачији. Веде кажу да је Бог створио брахмане/свештенике од Његове главе, од груди је створио шатрије/учене, од стомака је створио пословну класу, а од

стопала слуге. Овиме се намеће класна подела друштва. У исламу не постоје класе.

Рекли сте да верујете у све свете књиге: Кур'ан, Библију, Тору и Веде. Од људи иначе тражим да верују за бар једну књигу да је у потпуности Божија реч. Хришћани верују да је Библија Божија реч. Хиндуси верују да су Веде Божија реч. Муслимани верују да је Кур'ан Божија реч. Ето, Ви верујете да су све оне Божије речи. Међутим, требали бисте знати да између те три књиге постоје велика разилажења, али сада нећемо говорити о томе. Тражим од Вас да следите бар оно што је заједничко у

свима њима. Заједничко свим овим књигама је темељ веровања: само је један Бог! Њега не можете замислити. Он нема судруга. У Библији стоје следеће Мојсијеве речи упућене Израелћанима:

Чуј, Израеле! Јахве је Бог наш, Јахве је један! (Поновљени закон, 6:4)

У Упанишадима, светим књигама хиндуса, стоји:

Екам евадитиуам!/Он нема друга! (Чандогја Упани-шад, 6:2:1)

На еасу а касуjjанита на цадхипах./Он нема родитеље, и нико над Њим не влада. (Светасаватара Упанишад, 6:9)

На тасуа пратима асти./Њему нема ништа слично. (Све-тасватара Упанишад, 4:19)

Кур'ан све то описује на најлепши начин:

Реци: "Он је Бог - Један! Бог је Уточиште сваком! Није родио и рођен није, и нико Му раван није!" (Кур'ан, поглавље Искреност, одломци 1-4)

Сад ми реците, на основу темеља свих ових религија: колико богова постоји? Само један Бог. Ако верујете у било коју од наведених књига, морате прихватити да постоји само један Бог.

Затим, уколико верујете у неку од ових књига, морате да верујете да је Мухаммед, мир над њим, последњи Божији посланик, јер је најављен у свим претходним књигама, о чему смо много пута говорили.[4]

"Доказ" да је Кур'ан фалсификат

Питање: У току предавања, споменули сте одломак из 17. суре, који гласи:

Реци: "Кад би се сви људи и џини удружили да сачине један овакав Кур'ан, они, такав као што је он, не би сачинили." (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 88.)

Међутим, Табери у својој Историји у 6. тому на 107. страни и Ибн Хишам у Животопис Посланика на 165. и 167. страни кажу да је Мухаммеда инспирисао ђаво и да је говорио у име три божанства. Касније је тврдио да му је објава долазила од анђела Гаврила, али остаје да му је претходну објаву доносио ђаво. Ово баца сенку на изазов који се спомиње у наведеном одломку. Јер, ако је истина ово са почетком објаве, онда је том изазову већ одговорено од стране ђавола. То нас, коначно, доводи до закључка да ни остатак Кур'ана не може бити Божија реч.

Одговор: Брат је цитирао одломак из поглавља Ноћно путовање. У још неколико одломака постоје слични изазови.

То што си навео из књига од Таберија и Ибн Хишама, сигурно си погрешно прочитао. Нису они рекли: "Ови одломци су од ђавола", већ су рекли: "Мушрици су говорили да Мухаммеда, мир над њим, ђаво подучава Кур'ану." Дакле, само су цитирали шта неверници говоре. У наставку, ове књиге кажу да су одмах након ових неверничких сумњи објављени одломци из поглавља Догађај:

Он је, заиста, Кур'ан племенити, у Књизи брижљиво чуваној - додирнути га смију само они који су чисти. Он је објава од Господара светова. (Кур'ан, поглавље Догађај, одломци 77-80.)

Дакле, Кур'ан је у Левхи-махфизу, плочи помно чуваној, а могу му прићи само чисти, тј. анђели. Ђаво нема приступ Кур'ану. Ибн Хишам и Табери нису рекли да ђаво објављује Кур'ан Посланику, већ су рекли да то неверници говоре. Узвишени Бог невернике изазива:

А зашто они не размисле о Кур'ану? Да је он од неког другог, а не од Бога, сигурно би у њему нашли

многе противречности. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 82.)

Нађите противречности у Кур'ану! Нема их! Да је Кур'ан од ђавола или било кога другог, био би пун контрадикција. Раније сам спомињао Божије изазове људима да сачине књигу сличну Кур'ану (Кур'ан, поглавље Гора, одломак 34; Ноћно путовање, одломак 88), уз напомену да ни људи ни џинни, чак и кад би се удружили, не би направили нешто слично Кур'ану. Ако вам је изазов тежак, Бог вам је олакшао у 13. одломку поглавља Худ:

Зар они да говоре: "Он га измишља!" Реци: "Па сачините ви десет Кур'ану сличних, измишљених поглавља, и кога год хоћете, од оних у које поред Бога верујете у помоћ позовите, ако је истина што тврдите!"

Скептицима је и ово претежак изазов. Немогуће је измислити десет поглавља сличних кур'анским.Узвишени Бог их и даље изазива - да направе само једно једино поглавље!

А они говоре: "Он га измишља!" Реци: "Па, дајте ви једно поглавље као што је њему објављено, и кога год хоћете, од оних у које мимо Бога

верујете, у помоћ позовите, ако истину говорите." (Кур'ан, поглавље Јосип, одломак 38.)

А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једно поглавље слично објављеним њему, а позовите и божанства ваша, осим Бога, ако истину говорите.

Па ако не учините, а никада нећете учинити, онда се чувајте ватре за неверника припремљене, чије ће гориво бити људи и камење. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 23-24)

Није да људи нису покушавали да одговоре овим изазовима.

Покушавали су да начине бар једно поглавље слично кур'анском, али су доживели пораз и понижење. Кур'ански стил је тако узвишен, савршен, чист и неприкосновен, да му нема равног. У време објављивања Кур'ана, арапски језик је био на врхунцу. Тада су живели највећи умови арапске књижевности, али нико није успео прићи ненадмашном кур'анском стилу. Као да им Узвишени Бог каже: "Ево, Арапи, ово је Кур'ан објављен на вашем, арапском језику! Ако сумњате у његово порекло, начините бар једну њемо слично поглавље! Не морате исто, већ барем слично." У Кур'ану постоје поглавља од свега 3-4

одломка, свега десетак речи! Изазов важи и за такве суре. Међутим, сви који су покушали да измисле чак и тако мала поглавља, доживели су пораз. Нико никада није успео да порази Кур'ан, па нећеш ни ти, брате. Надам се да ти је одговор јасан.

Критике на рачун Закира Наика

Питање: Зовем се Сабрина. Навели сте пример да ми студенти прво бацимо стрелу а онда цртамо мету. Желим овде исто и Вама приговорити. Одапели сте своју стрелу, па сте нацртали мету која Вам одговара. По Вама, сви који нису Вашег мишљења су на кривом

путу. То је нетолерантно и нехумано!

Одговор: Сестра је покренула јако битно питање. Навео сам пример људи који немају сврху живота, који одапињу стрелу а тек након тога цртају мету. Наша сестра Сабрина ми приговара да ја радим исто дисквалификујући све оне који се не слажу са мојим мишљењем у потпуности. Сестро, који део мог предавања је имао задатак да вас обмањује? Зар нисам наводио примере људи који немају никаквог циља док похађају средњу школу, не знају зашто иду на факултет, не знају зашто се труде да добију висока научна знања, већ живе

живот без циља - одапињу стрелу па тек онда цртају мету. То је био само пример. Изазивам те да наведеш где сам ја то исто урадио у мом предавању и приступу. Ако ми не одговориш, онда ћу ти рећи да си у ствари ти та која обмањује и одапиње стрелу без мете. Хајде, дајем ти шансу.

-Не ради се о делу Вашег предавања, већ о целом предавању. Цели његов концепт је базиран на дисквалификацији свих који се не слажу са исламским погледом на сврху живота.

Др. Наик: У реду. Кажи нам, онда, има ли некаква друга сврха живота

за коју ти знаш? Ако постоји, молим те да нам је објасниш. Ово је отворена сесија (дискусија). Можете слободно да изразите своје неслагање, али то морате да објасните. На пример, ако ја кажем 2+2=4, а ви кажете 2+2=5, морате објаснити зашто тако мислите! Постоји ли друга сврха живота осим да будемо захвални Ономе Који нас је створио?

- Не можете све људе преобратити у ислам. Ваш концепт је сав базиран на исламу. Али, људи се разликују. Има нас различитих мишљења...

Др. Наик: Не одговараш ми на питање! Кружиш око жбуна. Реци ми: која је сврха живота?

- Не, него ме терате да одговарам на питања онако како Ви желите. Нећу тако! Хоћу да одговорим на питање како ја желим!

Др. Наик: Хвала ти за коментар. Нека публика процени ко је у праву и кога ће да следи: тебе или мене. Следећи пут кад будеш хтела да причаш о сврси живота, надам се да ћеш да окупиш велику публику и да ћеш да им причаш о својој верзији сврхе стварања.

Желим да прихватим ислам пред Закиром Наиком

Питање: Др. Наик, желим да прихватим ислам и жеља ми је да то учиним сада пред Вама.

Одговор: Хвала Богу, наша сестра жели да прихвати ислам. Сестро, да ли си разумела темеље ислама? Да ли верујеш да постоји само један Бог, да је идолопоклонство забрањено и да је Мухаммед, мир над њим, Божији посланик?

- Верујем!

Да ли те неко економски, физички или на неки други начин присиљава да прихватиш ислам?

-Не!

Онда понављај за мном:

ЕШХЕДУ ЕН ЛА ИЛАХЕ ИЛЛАЛЛАХ ВЕ ЕШХЕДУ ЕННЕ МУХАММЕДЕН АБДУХУ ВЕ РЕСУЛУХУ.

Сведочим да нема божанства осим Бога и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Његов посланик.

Сестро, нека те Бог награди Рајем. Молимо Га да те одржи на Његовом путу и да те на њему учврсти, да никада не залуташ, након што те је на Прави пут упутио.

-Како да се опходим према родитељима? Како да им докажем да је ислам права вера?

Др. Наик: Као прво, почни још више да волиш своје родитеље. Почни да их поштујеш, да их слушаш и да им се покораваш више него раније, под условом да ти не наређују нешто што је исламом забрањено. Мораш да докажеш да си сада још боља него што си раније била. Нека кажу: "Моја ћерка је, након што је прихватила ислам, много боља према нама." То ће их навести да те питају: "Шта се то десило са тобом, па си према нама овако пажљива и добра?" Тада им објасни да ти то ислам наређује. Реци им да је Посланик, мир над њим, казао: "Рај је под мајчиним стопалима." Можда ћеш их тако најбоље придобити. Часни Кур'ан каже:

Добро и зло нису исто! Зло добрим узврати, па ће ти душманин твој одједном присни пријатељ постати. (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 34.)

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима на најлепши начин расправљај! Господар твој зна оне који су залутали са пута Његовог, и Он зна оне који су на Правоме путу. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак125.)

Молим Бога да упути твоје родитеље и остале чланове породице.

ЈЕДИНСТВО ИСЛАМСКОГ УММЕТА (ЗАЈЕДНИЦЕ)

Хвала Богу. Нека су спас и мир над Божијим Послаником, мир над њим.

Сви се чврсто Божијег ужета држите и никако се не разједињујте! (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 103.)

Господару мој, учини пространим прса моја и олакшај задатак мој. Одреши узао са језика мога да би разумели говор мој.

Важна, специфична и осетљива тема

Тема Јединство исламске заједнице је важна зато што не постоји

муслиман који ће негирати да муслиманска заједница није јединствена. Тема је специфична због тога што се већина мојих предавања тиче мисионарства, са немуслиманском и муслиманском циљном групом.

Своја предавања сврставам у две категорије. Једна је компарација религија, као што су: Сличности између хиндуизма и ислама, Сличности између ислама и хришћанства, Мухаммед, мир над њим, у хинду-књигама, Мухаммед, мир над њим, у светим књигама других религија, Да ли је Исус бог, Да ли је Исус разапет и разна предавања из сличних области.

Таква предавања су најпре намењена немуслиманима, али су корисна и за муслимане, јер освежавају њихову способност расправљања са немуслиманима. Дакле, тема компаративних религија је намењена и немуслиманима и муслиманима.

Друга категорија предавања се тиче медија и њихових заблуда у вези са исламом, као што су: Право жене у исламу, Кур'ан и савремена наука и сличне теме. И од ових предавања директну научну корист имају и немуслимани и муслимани, јер их уче о предностима ислама на свим овим пољима.

Веома мали број мојих предавања намењен је само муслиманима. На пример: Кур'ан се треба учити са разумевањем и Мисионарство или уништење. Ове теме се директно тичу муслимана, мада не искључујем могућност да се и немуслимани могу окористити њима. Попут ових, и данашња тема је специфична јер се тиче само муслимана: Јединство исламске заједнице.

Ова тема је осетљивија од свих осталих предавања. Ретки су муслимани који ће рећи да Кур'ан не би требало учити са разумевањем. Скоро сви кажу да га треба учити са разумевањем. Мали број муслимана

тврди да се не треба бавити мисионарством, док већина тврди супротно. Међутим, тема Јединство исламске заједнице је осетљива. Тиче се свих нас, свих врста муслимана. Зато вас молим да обратите пажњу на све што ћу да вам кажем, јер ћу се потрудити да вам представим праву слику ислама. Нећу покушати да обухватим све аспекте јединства муслимана, већ само најважније.

Темељи јединства

Први разлог нејединства муслимана је постојање многобројних секти и праваца. Њима ћу посветити највећи део свог предавања. Део предавања

ћу изложити у форми питања и одговора. То су питања која би свако од вас поставио себи и другима.

Кључ мисионарства се налази у 64. одломку поглавља Имранова породица:

Реци: "О следбеници Књиге, дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Богу не клањамо, да никога Њему равним не сматрамо и да једни друге, поред Бога, боговима не држимо!" Па ако они не пристану, ви реците: "Будите сведоци да смо ми муслимани!"

Најчешће се разуме да је овај одломак инструкција за дијалог са јеврејима и хришћанима. Међутим, можемо да га схватимо много шире, па његово значење да применимо на све немуслимане. У крајној линији, овај одломак позива на окупљање око заједничких ствари чак и муслимане, који се по неким схватањима разликују.

Питајте било којег муслимана: Која је књига најбоља? Из које књиге је најбоље узимати доказе? Одговор ће бити једногласан: "Кур'ан." Ту нема разилажења. Чак и ако је слаб муслиман, који не практикује исламске дужности, одговориће исто: "Кур'ан."

Друго питање: Након Кур'ана, који извор ислама је најбољи? Сви ће рећи: "Хадис/суннет (пракса) Божијег Посланика, мир над њим."

Ето, већ смо се сложили око две најважније ствари. Сви муслимани света су сложни у вези са главним изворима ислама. Хадиса има неколико категорија. Неки хадиси су сахих/веродостојни. Неки су слаби, имају некуману у тексту или ланцу преносилаца. Постоје хадиси који су мевду'/апокрифни, измишљени.

Које хадисе муслимани требају да следе? Веродостојне. То је трећа ставка око које се сви муслимани

слажу, без обзира којој секти и правној школи да припадају. Морамо да следимо веродостојне хадисе.

Да сумирамо, муслимани су сложни да сви требају да следе:

1) Кур'ан-Божију Књигу;

2) Суннет - праксу и учење Божијег посланика Мухаммеда, мир над њим;

3) Веродостојне хадисе.

Држећи се ова три темеља нашег јединства, настављамо разговор.

Почетак разилажења

Кад питам муслимане ком исламском учењу припадају, или којег су мезхеба (правна школа), неки одговарају: "Ми смо ханефије." Други кажу: "Ми смо шафије." Трећи кажу да су ханбелије, а четврти маликије. Настављам са питањима: "Зашто си ханефија? Зашто ниси шафија?" Одговор је скоро увек исти: "Моји стари су били ханефије." Питам га: "Шта би било да су ти стари били шафије?" Он ми одговара: "Брате Закире, да ми је отац био шафија, и ја бих био исто!" Затим га питам: "Шта да су ти родитељи били немуслимани? Шта би ти онда био?" Наступа дугачка шутња... "Зашто ми не одговориш?" Он проговара тихо:

"Па, можда бих и ја био немуслиман." Настављам са разговором: "У случају да је тако, да си јеврej, хришћанин или ватропоклоник, да ли би пред Богом имао оправдање за то што не следиш Његову Упуту? Ако кажеш: 'Имам!' Онда сви немуслимани имају оправдање." Након дуже паузе одговара: "Био бих муслиман ако би ме Бог упутио." Наравно. Али, Узвишени каже у Кур'ану:

Оне који се буду због Нас борили Ми ћемо, сигурно, путевима који Нама воде упутити; а Бог је, заиста, на страни оних који добра дела чине! (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 69.)

Морате да се борите, да улажете труд на Божијем путу, па ће вам Бог дати Упуту, као што је обећао. Шта ћете одговорити немуслиману који вас пита: "Да ли сте се трудили? Да ли сте постали муслимани након спознаје, или само зато што су вам родитељи били муслимани?" Морате да учите и да верујете са убеђењем. Ако немуслимани морају да се труде и да истражују Истину, исто то морају да чине и муслимани.

Не могу сви бити увек у праву

Настављам разговор са овим нашим братом муслиманом: "Родитељи су ти били муслимани, па си и ти муслиман, хвала Богу. То је Божија

милост. Реци ми, који муслимани су бољи: ханефије или шафије?" Уобичајени одговор гласи: "Све четири правне школе у исламу су на Истини." Има малих изузетака, који тврде да је само неки од мезхеба на Истини, али већина ће рећи да су сва четири мезхеба (правне школе) исправна.

Сва ова питања која постављам су свима позната. Не измишљам ништа ново. Постављам следеће питање нашем брату: "Ако случајно дотакнеш жену, да ли, према ханефијском мезхебу, губиш абдест (верско прање)?" Рећи ће да се, по ханефијском мезхебу, абдест тада не губи. У реду. Међутим, по

шафијском мезхебу, ако човек ненамерно дотакне жену, губи абдест. Сад вас питам: Могу ли оба мишљења да буду исправна? Може ли из истог разлога један да буде без абдеста а други не? Не питам: "Ко је у праву?" Јер за то морате да питате учењаке, већ питам: "Могу ли обојица да буду у праву?" Не могу. Ако један учитељ каже да је 2+2=4, а други да је 2+2=5, могу ли обојица да буду у праву? Могу да буду у праву за оне који не знају математику. За оне који познају основе математике, не могу обојица да буду у праву. Сад вас питам мало теже питање. Један учитељ каже да је 375x625=1.000.525. Други каже да то није тачно. Ко је у праву? Не

знате ко је у праву, наравно. Све што знате је да не могу обојица да буду у праву. Да бисте знали ко је у праву, морате да узмете калкулатор да израчунате и да се уверите.

Пример дотицања жене

Крећемо се истом логиком. Не могу по свим питањима сви мезхеби бити у праву. Да бисте знали ко је у праву, морате то проверити у веродостојним изворима ислама: Кур'ану и сахих (веродостојном)-хадису. Наводимо пример из Кур'ана:

О верници, кад хоћете намаз да обавите, лица своја и руке своје до иза лаката оперите - а део глава

својих потарите - и ноге своје до иза чланака; а ако сте џунуби[5], онда се окупајте; а ако сте болесни или на путу или ако сте извршили природну потребу или ако сте се састајали са женама, а не нађете воде, онда рукама својим чисту земљу дотакните и њима преко лица својих и руку својих пређите. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 6.)

Израз ако сте се састајали са женама доследно преведен гласи: ако сте дотакли жене. Арапска реч која се овде користи је ламестум, која има два значења: дотакнути руком и сексуални контакт. Велики имам Ебу Ханифе, Бог му се смиловао, је

узео друго значење ове речи. То значи да се човек мора окупати ако има сексуални однос са женом, а обичан додир не квари абдест. Имам Шафија, Бог му се смиловао, је узео прво значење речи. То значи да обичан додир жене квари абдест. Које мишљење одабрати, ако су оба значења речи ламестум исправна?

Најбољи коментар Кур'ану је сам Кур'ан. Ако коментар не нађете у Кур'ану, потражите га у веродостојним хадисима. У 47. одломку поглавља Имранова породица се спомиње иста реч. Анђео Гаврило је дошао Марији и рекао јој да ће родити сина, а она одговори:

Господару мој, како ћу имати дете када ме ниједан мушкарац није додирнуо?

Из овога се лако разуме да је Марија мислила на сексуални контакт. Обичан додир руком не узрокује трудноћу, већ сексуални контакт. Добила је следећи одговор:

"Ето тако" - рече (анђео Гаврило) - "Бог ствара што Он хоће. Када нешто одлучи, Он само за то каже: 'Буди!' - И оно буде."

Ако не разумете потпуно кур'анско објашњење, тражите тумачење у веродостојним хадисима. Ебу Давуд бележи следећи сахих

(веродостојан)-хадис, да је Аиша, Бог био задовољан њоме, рекла:

"Веровесник, мир над њим, је једном приликом пољубио једну од својих супруга, па је отишао на намаз не обновивши абдест." Урва, Бог био задовољан њоме, је питала: "Аиша, која би то супруга била ако не ти?" Аиша се насмејала, индицирајући да је то била она. (Ебу Давуд, Књига намаза, 17:179)

Овај хадис је доказ да додир или пољубац жене не квари абдест. Постоји још неколико хадиса који говоре о томе. У хадису који бележи Бухарија, Аиша, Бог био задовољан њоме казује:

"Била сам испред Веровесника, мир над њим, док је обављао намаз. Кренувши на сеџду, дотакао је моју ногу, па сам је померила." (Бележи Бухари, 1:519)

Додирнуо је своју супругу у току намаза и наставио је да клања. Дакле, овакав додир не квари абдест.

Сада вас питам: Које мишљење је исправније - мишљење имама Ебу Ханифе или мишљење имама Шафије? Исправније је мишљење Ебу Ханифе, јер се слаже са доказима из Часног Кур'ана и веродостојних хадиса. Неко ће рећи: "Хоћеш да кажеш да је имам

Шафија погрешио?" Видите, поштујемо имама Шафију, Бог му се смиловао. Поштујемо га и волимо, јер је био велики исламски учењак. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Ако муџтехид/алим (учен) погоди исправно мишљење, добија две награде. Ако погреши, добија једну награду." Морамо схватити да у време ових великих имама, нека је Божија милост на све њих, нису били сакупљени сви хадиси. У њихово време је започето сакупљање хадиса, али је завршено тек након њихове смрти. Велика је вероватноћа да споменути хадиси које бележе Ел-Бухари и Ебу Давуд нису били познати имаму Шафији. Пошто му ти хадиси вероватно нису

били доступни, морао се ослонити на језичко значење речи ламестум, након чега је одабрао значење физички додир.

Изговарање речи Амин у намазу

Према ханефијском мезхебу, након што у намазу имам проучи суру Фатиху наглас, реч Амин требамо да изговоримо у себи. Међутим, имам Шафија каже да клањачи требају да изговоре Амин наглас. Ово је познато разилажење. Сви су чули за њега. Ко је у праву? Ако не знате одговор, морате да га потражите у Кур'ану и хадису.

Пошто Кур'ан не говори о изговарању речи Амин у намазу,

морамо погледати шта кажу веродостојни хадиси. Божији Посланик, мир над њим, је рекао да Амин треба изговорити наглас, а уколико се наше изговарање речи Амин поклопи са изговарањем анђела биће нам опроштени мањи греси које смо починили. (Ел-Бухари, Књига езана, 111:780)

Посланик је, такође, рекао:

"Уколико се ваше изговарање речи Амин поклопи са изговарањем анђела, биће вам опроштени греси." (Ел-Бу-хари, Књига езана, 112:781)

"Након што имам каже Гајрил-магдуби алејхим велед-даллин, изговорите Амин наглас. Уколико се

ваше изговарање речи Амин поклопи са изговарањем анђела, биће вам опроштени греси." (Ел-Бухари, Књига езана, 113:782)

Цитирао сам три веродостојна хадиса које бележи имам Ел-Бухари. Имам Муслим бележи чак шест веродостојних хадиса на исту тему, у Књизи намаза, поглавље број 116, хадиси 811-816. Навео сам девет веродостојних хадиса који потврђују да реч Амин у намазу треба изговарати наглас. Дакле, ко је у праву по овом питању: ханефијски или шафијски мезхеб? Шафијски мезхеб. Веома једноставно - оно што се слаже са Кур'аном и хадисом, исправно је.

Разилажења великих имама

Шта ћете рећи човеку који је тек прихватио ислам и постави вам питање да ли се абдест губи случајним додиром супружника? Хоћете ли га питати: "Да ли ти је отац био ханефијског или шафијског мезхеба (правне школе)?" Нећете, јер му је отац био немуслиман. Морате му дати одговор на основу Кур'ана и суннета, а одговор гласи да се абдест тада не губи.

По питању изговарања речи Амин, исправнији је став имама Шафије. Да ли то значи да је имам Ебу Ханифе погрешио зато што није имао знања?! Тражимо заштиту од

Бога од таквог размишљања. Имам Ебу Ханифе, Бог му се смиловао, је био велики учењак. Ми га волимо и поштујемо. Он није намерно направио грешку, већ је могуће да до њега нису дошли хадиси које смо споменули, а које бележе Бухарија и Муслим.

Часни Кур'ан је записиван и памћен под директним надзором Божијег Посланика, мир над њим. Што се тиче Кур'ана, нема разилажења међу муслиманима. Међутим, Посланик није дозвољавао да се записују његови хадиси, да их неко не би помешао са кур'анским текстом. Тек након његове смрти, кад су неки људи почели да измишљају хадисе,

исламски учењаци су одлучили да запишу веродостојне хадисе и да их раздвоје од измишљених предаја. Сакупљање хадиса је у време великих имама фикха(наука која се бави правним питањима у исламу) било још у фази развоја. Тај процес се завршио након њихове смрти, са великанима хадиских знаности: Бухаријом, Муслимом, Ебу Давудом, Тирмизијом и другима. Пре њих су имами доносили фетве на основу хадиса који су им били доступни.

Нико од нас се не може поредити са њима

Неко ме је питао: "Докторе Наик, зар мислиш да си паметнији од Ебу Ханифе и Шафије?" Наравно да нисам! У поређењу са њима, ја сам ништа! Временски су били ближи Божијем Посланику, а њихово знање је било огромно. Наш иман (веровање) се не може поредити са њиховим. Данас не постоји човек који се може поредити са њима.

Многи имами (учењаци) су рекли да не постоји човек који зна све хадисе напамет. Некада су морали да путују на стотине километара да би проверили веродостојност само једног хадиса. Данас имамо компјутере, факс-машине и е-маил сервис. На само једном ЦД-у може

стати милион хадиса, класификованих по преносиоцима и веродостојности, а све их за неколико секунди можете послати у све делове света. Нама је приступ хадисима много лакши него овим великим имамима.

Мичел Х. Харт је написао књигу о стотини највећих људи свих времена. На првом месту се налази Мухаммед, мир над њим. На другом месту се налази Исак Њутн, који је ту позицију заслужио огромним доприносом науци. Сматра се једним од највећих научника свих времена. Ако, на пример, неко од вас докторира физику, да ли ће се сматрати паметнијим од Исака

Њутна? Можда знате многе ствари које Њутн није знао. Али, то није критеријум. Ни највећи нобеловци се не могу поредити са Њутном. Са ограниченим средствима која је поседовао, његов допринос науци је феноменалан! Зато га сматрамо једним од највећих научника свих времена. Данашњи научници знају више чињеница од Њутна. Могу, чак, исправљати неке грешке у његовим теоријама. Али, никада не могу бити већи научници од њега.

Исто тако, ми данас имамо потпуни приступ свим хадисима Божијег Посланика, мир над њим. Врло лако можемо да нађемо све што нам треба да бисмо проверили ставове

великих имама (учењака). То нипошто не значи да смо већи и паметнији од њих. То не можемо тврдити ни ја ни ви.

Шта је решење

Рекао сам да је ова тема осетљива. Решење за сва разилажења се налази у одломцима којима сам започео предавање. Узвишени Бог наређује две ствари у једном одломку:

Сви се чврсто Божијег ужета држите и нипошто се не разједињујте! (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 103.)

Божије уже је Часни Кур'ан и суннет Божијег Посланика. На неколико места, Узвишени заповеда:

Покоравајте се Богу и Његовом Посланику!

Ова наредба се понавља на преко двадесет места у Кур'ану: поглавље Имранова породица, одломак 32; поглавље Имранова породица, одломак 132; поглавље Ен-Ниса, одломак 13; поглавље Ен-Ни-са, одломак 59; поглавље Ен-Ниса, одломак 69; поглавље Ен-Ниса, одломак 80; поглавље Трпеза, одломак 92; поглавље Плен, одломак 1; поглавље Плен, одломак 20; поглавље Плен, одломак 46;

поглавље Покајање, одломак 71;
поглавље Светлост, одломак 47;
поглавље Светлост, одломак 52;
поглавље Светлост, одломак 54;
поглавље Савезници, одломак 31;
поглавље Савезници, одломак 33;
поглавље Мухаммед, одломак 33;
поглавље Победа, одломак 17;
поглавље Собе, одломак 14;
поглавље Расправа, одломак 13;
поглавље Самообмана, одломак 12.

На преко двадесет места у Кур'ану Узвишени Бог каже:

Покоравајте се Богу и Његовом Посланику!

У 159. одломку поглавља Ел-Ен'ам Узвишени каже:

Тебе се (Мухаммеде) ништа не тичу они који су веру своју раскомадали и у странке се поделили, Бог ће се за њих побринути. Он ће их о ономе што су радили обавестити.

Тј. Божији Посланиче, ти немаш ништа са онима који су се поделили у секте. Бог ће их обавестити шта је права истина. То значи да је издвајање у групације и секте исламом строго забрањено - харам! Узвишени Бог ово упозорење понавља на неколико места у Кур'ану.

Не будите од оних који Му друге равним сматрају, од оних који су веру своју разбили и у странке се

поделили; свака странка задовољна оним што исповеда. (Кур'ан, поглавље Византинци, одломци 31-32)

А они су се у питањима вере своје поделили на скупине, свака странка радосна оним што исповеда, зато остави ове у заблуди њиховој још неко време! (Кур'ан, поглавље Верници, одломци 53-54)

А они су се подвојили из злобе међусобне баш онда кад им је дошло сазнање. (Кур'ан, поглавље Договарање, одломак 14.)

Којем правцу припадамо

Раздвајање у секте је исламом строго забрањено. И поред тога, муслимани се различито изјашњавају. Неки себе називају селефијама, неки ехли-хадисом, а неки суфијама. Шта је био Божији Посланик, мир над њим ?

Ми у Бога верујемо, а ти буди сведок да смо ми муслимани. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 52.)

И борите се, Бога ради, онако како се треба борити! Он вас је изабрао и у вери вам није ништа тешко прописао, у вери претка вашег Аврама. Бог вас је одавно

муслиманима назвао. (Кур'ан, поглавље Ходочашће, одломак78.)

Бог нас је назвао муслиманима у претходним објавама и на много места у Кур'ану.

А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33.)

Не говоре: "Ми смо ханефије, ханбелије, шафије или селефије.", већ говоре: "Ми смо муслимани."

Реци: "Мени се наређује да се клањам Богу искрено Му исповедајући веру и наређује ми се

да будем први муслиман." (Кур'ан, поглавље Скупови, одломци 11-12)

Ово предавање сам започео главним критеријумом мисионарства:

Реци: "О следбеници Књиге, дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Богу не клањамо, да никога Њему равним не сматрамо и да једни друге, поред Бога, боговима не држимо!" Па ако они не пристану, ви реците: "Будите сведоци да смо ми муслимани!" (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 64.)

Бог нам наређује да себе називамо муслиманима и никако другачије!

На чак седам места у Кур'ану та наредба почиње речју: Кул/Реци! - Објашњење, одломак 33; Скупови, одломак 12; Имранова породица, одломак 64; Ел-Бекаре, одломак 136; Веровесници, одломак108; Казивања, одломак 53 и Паук, одломак 46.

Ја сам 100% ханефијског мезхеба

Како су, онда, настала разилажења међу муслиманима? Споменули смо четири велика имама мезхеба: Ебу Ханифу, Шафију, Ахмеда ибн Ханбела и Малика, нека је Божија милост на све њих. Волимо их и поштујемо, јер су били велики учењаци и ауторитети. Ако се појаве

разлике у мишљењима, погледајмо шта су они говорили својим ученицима.

Имам Ебу Ханифе (701-767), најстарији од њих, је рекао једном од својих ученика: "О Јакубе, тешко онима који записују моја мишљења! Јер, данас могу нешто рећи а сутра порећи то исто. Могу сутра имати једно мишљење, а прекосутра друго." Није му било драго да се записују његова мишљења, осим у случају да су сви учењаци сагласни око тога. Од њега се, такође, преноси да је рекао: "Забрањујем свима да доносе закључке на основу мојих мишљења, без анализирања доказа које сам изнео." Другим

речима: Немојте доносити закључке који се базирају на мом мишљењу, осим уколико анализирате доказе. Имам Ибн Абдул-Берр бележи да је Ебу Ханифе рекао: "Сахих (веродостојан) - хадис је мој мезхеб (правна школа)."

Мухаммед, ученик Ебу Ханифе, преноси да је Ебу Ханифе рекао: "Ако наиђете на моју фетву која се противи Кур'ану и сахих (веродостојном) - хадису, одбаците моје мишљење!"

Ја за себе кажем да сам окорели ханефија, иако Амин учим наглас у намазу. По ханефијском мезхебу, Амин се учи тихо, али Ебу Ханифе

је рекао да је сахих-хадис његов мезхеб, и да његово мишљење требамо одбацити ако нађемо да је у сукобу са Кур'аном и суннетом. Ако ханефија значи следбеник Ебу Ханифе, онда сам ја 100% ханефија. Они који се на друге начине називају следбеницима Ебу Ханифе су до 70% ханефије.

Ја сам 100% маликијског мезхеба

Имама (учењака) Малика су једном приликом питали: "Требамо ли, током узимања абдеста, протрљати између прстију?" Он им је одговорио: "Божији Посланик то није радио, па нећемо ни ми." Након што су људи отишли, Ибн Веххаб

му прић̈е и цитира му хадис Божијег Посланика, мир над њим, наводећи му комплетан ланац преносилаца. У хадису се каже да је Божији Посланик, мир над њим, приликом узимања абдеста пролазио прстима једне руке између прстију друге. Имам Малик је рекао: "Тај хадис је веродостојан!" Касније, кад би му поставили исто питање, одговорио би потврдно. Променио је мишљење. Дакле, имам Малик је прихватао сваки пропис који се темељи на веродостојном хадису.

Преноси се од имама Малика да је рекао: "Ја сам само човек. Могу нешто погодити, а нешто погрешити. Које год моје мишљење

се противи Кур'ану и суннету Божијег Посланика, одбаците га!" Као што знате, маликије не вежу руке на стајању. Међутим, Ебу Давуд бележи хадисе у којима се каже да руке треба везати испод пупка. (Ебу Давуд, 1:755 и 757) Оба хадиса су слаба, даиф. Тако их је окарактерисао имам Ебу Давуд. Међутим, у 756. хадису се каже да руке треба везати изнад пупка. Тај хадис је веродостојнији од претходна два. Коначно, хадис број 758 каже да руке треба везати на грудима. Овај хадис је мурсел (недостаје веза између двојице преносиоца), али је јачи од сва три претходна. Пошто постоји још један такав хадис, који преноси Ибн

Хузејме, а учењак Албани га је оценио сахихом/веродостојним. Дакле, најверодостојнији хадис говори да руке у намазу треба држати на грудима. Ја кад обављам намаз, држим руке на грудима. Зато, кажем да сам 100% маликија, јер имам Малик, Бог му се смиловао, каже: "Које год моје мишљење се противи Кур'ану и суннету Божијег Посланика, одбаците га!" Послушао сам га, и нисам прихватио његову фетву да треба држати руке спуштене на стајању. Зато сам ја 100% маликија! Други "маликије" су свега 60-70% маликије.

Абасијске халифе Ебу Џафер и Харун ер-Решид су хтели да умноже

фетве имама Малика. Он је то одбио речима да су се другови Божијег Посланика, мир над њим, разишли по свету, а његова мишљења се заснивају на ограничењима, јер није у стању да обиђе све преживеле другове и да провери веродостојност хадиса до којих је дошао. Замислите, није дао да његов мезхеб буде официјелни мезхеб исламске државе! Тако је размишљао имам Малик, Бог му се смиловао.

Ја сам 100% шафијског мезхеба

Имам Шафија је био ученик имама Малика и једног од Ебу Ханифиних ученика. Једном приликом је рекао:

"Немогуће је да један човек зна све хадисе." Ако не знате бар један хадис, може се десити да погрешите у некој фетви. Затим, каже: "Кад чујете за неко моје мишљење, или мишљење имама Малика, Ел-Евзарија и Ес-Саврија, најпре погледајте доказе за те ставове. Не следите слепо моје ставове!" Другом приликом је рекао: "Сахих (веродостојан) - хадис је мој мезхеб. Ако чујете сахих-хадис супротан моме ставу, одбаците мој став а прихватите хадис!" Зато, кад ме неко пита да ли се абдест квари случајним додиром жене, кажем да се не квари. Јер, хадиси које бележе Муслим и Ебу Давуд то потврђују. Због тога, ја сам 100% шафија, у

складу са речима имама Шафије да одбацимо његову фетву уколико се сукоби са веродостојним хадисом.

Док је живео у Багдаду, Шафија је написао књигу фетви Ел-Хуџџе. Касније се преселио у Египат и тамо је живео неко време. По повратку, написао је нову књигу фетви, Ел-Умм, у којој је изнео неке ставове супротне фетвама у првој књизи. Дакле, постоје Шафијине старе и нове фетве. На свом путу ка Египту, научио је много нових ствари од других имама. Људи погрешно мисле да у исламу постоје само четири имама и четири њихова мезхеба (правне школе). Било је много имама. Мезхеби (правне

школе) ових четворице су постали познати зато што су се њихови ученици потрудили да постану познати. По сопственом признању имама Шафије, било је имама који су знатно јачи у фикху чак и од имама Малика, његовог учитеља.

Ја сам 100% ханбелијског мезхеба

Четврти од најпознатијих имама био је Ахмед ибн Ханбел. Споменули смо раније да је Ебу Ханифе, Бог му се смиловао, рекао: "Не записујте моје ставове, осим уколико су потврђени концензусом." Ахмед ибн Ханбел је био још строжији. Пошто се у његово време појавило слепо

слеђење имама, рекао је: "Не записујте ниједну моју фетву!" Тражио је да се свачија фетва, па и његова, упореди са Кур'аном и веродостојним хадисима, па уколико не буде у складу са њима - мора се одбацити. Из тог разлога, за себе кажем да сам 100% ханбелија.

Ако ханефија значи слеђење учења имама Ебу Ханифе, онда сам ја у потпуности ханефија. Ако маликија значи слеђење учења имама Малика, онда сам ја у потпуности маликија. Ако шафија значи слеђење учења имама Шафије, онда сам ја у потпуности шафија. Ако ханбелија значи слеђење учења имама Ахмеда ибн Ханбела, онда сам ја у

потпуности ханбелија. Зашто? Зато што су сви они говорили: "Ако чујете сахих-хадис супротан мојој фетви, баците моју фетву о зид!"

Имами нису измишљали мезхебе (правне школе)

Реч мезхеб има исто значење као реч суннет: пут, пракса, начин. Сви наведени мезхеби су, у ствари, били мезхеби Божијег Посланика, мир над њим, јер је његовим хадисима дата предност у односу на мишљења имама. Имами никога нису подучавали "своме" мезхебу. Подучавали су људе суннету Божијег Посланика. Узвишени Бог каже:

О верници, покоравајте се Богу и покоравајте се Посланику и представницима вашим. А ако се у нечему не слажете, обратите се Богу и Посланику, ако верујете у Бога и у Онај свет; то вам је боље и за вас решење лепше. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 59.)

Дакле, ако се ови наши велики имами: Ебу Ханифе, Малик, Шафија, Ибн Ханбел и други, у нечему не слажу, вратите се Богу и Његовом Посланику. То је пут свих ових имама, који су поручивали да се њихово мишљење одбаци уколико није у складу са Кур'аном и суннетом.

Слепо слеђење

Сада долазимо до веома битног питања. За учењаке, мухаддисе (они који се баве изучавањем хадиса) и шеријатске (исламско-правне) правнике, лако је разликовати јачину доказа у појединим фетвама. Они без проблема могу да одаберу најјаче мишљење. Међутим, како ће поступити обични људи, који немају тако широко знање о Кур'ану и хадисима? Да ли ће слепо да следе мезхебе? Слеђење ставова неког од ових учењака вас не чини слепим следбеником (мукаллидом). Али, ако вам се достави доказ да је тај учењак по неком питању погрешио, а ви упркос томе наставите следити

његов став, то се зове таклид/слепо слеђење, а ви постајете мукаллиди.

Уколико, на пример, ваша мајка има срчане проблеме, коме ћете се обратити за помоћ? Неурологу? Не. Педијатру? Не. Кардиологу? Да. И то најбољем. Распитаћете се и своју мајку ћете да одведете најбољем кардиологу. Нећете слепо следити мишљења разних других лекара. Бићете веома опрезни, јер се ради о здрављу ваше мајке. Исто тако, морате да потражите доказе за ставове ваших учењака. Наравно, не можете све да проверите. Требате да следите учењаке у које имате поверење, који су се доказали као поуздани, а докази су им

веродостојни. Међутим, уколико се појави неки други учењак и каже вам: "Тај учењак којег следиш, погрешио је по том и том питању. Ево доказа из Кур'ана и суннета." - Морате то да проверите. Уколико се испостави да је у праву, морате да одбаците мишљење учењака којег сте навикли да следите.

Тако и ја радим. Кад се припремам за дебату или предавање, добро се припремим и проверим све доказе. Међутим, постоји велики број информација које знам а нисам их проверио, па их класификујем. На пример, уверио сам се да је учењак Албани, Бог му се смиловао, један од највећих хадиских ауторитета

новијег времена. Уверио сам се да своје ставове базира на чврстим доказима. На основу тог свог убеђења, уколико држим предавање, не проверавам увек његове оцене хадиса, већ се једноставно ослоним на његово мишљење. Међутим, ако ми неко докаже аргументима из Кур'ана и суннета да је учењак Насируддин Албани погрешио по неком питању, одбацићу мишљење учењака Албанија. Људи греше. Грешке су правили имами Ебу Ханифе, Шафија, Малик и Ахмед ибн Ханбел, па зашто се не би могло десити да је и учењак Албани погрешио? Наравно, не можете да проверите све, а и не морате да проверавате уколико је тај учењак

поуздан. Ако имате времена, најбоље је да проверите. Ако немате времена, не морате да проверавате. То није таклид (слепо слеђење). Међутим, ако вам неко донесе чврсте доказе да је тај учењак погрешио, а ви наставите да га слепо следите, то се зове таклид (слепо слеђење). Једино можемо следити Бога и Његовог Посланика без икаквог поговора –таклидом (слепим слеђењем). Никога више.

Само једна исправна скупина

Један човек ми је поставио питање: "Докторе Наик, кажете да се противите раздвајању муслимана у скупине. Зар Божији Посланик није

рекао да ће се појавити 72 скупине у исламу?" Да, рекао је да ће се појавити. Није рекао требале би да се појаве. Бог је забранио одвајање у секте, али Божији Посланик је знао шта ће да се догоди, па нас је само обавестио. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Јевреји су се поделили на 71 или 72 скупине. Хришћани су се поделили на 71 или 72 скупине. А муслимани ће се поделити у 73 скупине." (Хадис бележи Ебу Давуд)

Другом приликом је рекао: "Јевреји и хришћани су се поделили у 72 скупине, а мој уммет (заједница) на 73. Све ће отићи у Пакао, осим једне." Упиташе: "Која је то

скупина, Божији Посланиче?" Он одговори: "Они који следе оно на чему смо ја и моји другови." (Хадис бележи Тирмизи)

Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Најбоља генерација је ова (другови), затим они после њих (таби'ини), затим они после њих (таби'-таби'ини)." (Хадис бележи Бухари)

Дакле, ако желите да узмете пропис, потражите га у пракси ове три генерације, које зовемо селефу-салих/добри (искрени) претходници. У шеријату (исламском верозакону), највећу снагу аргумента има Часни Кур'ан. Ако не можете у Кур'ану да

нађете одговор на неко питање, морате одговор да потражити у сахих (веродостојним) - хадисима. Посланикове, мир над њим, речи имају већу снагу аргумента од његових дела. То значи, ако постоји његова наредба која се у нечему разликује од његовог дела, предност се даје наредби. Ако одговор не можемо да нађемо ни у суннету (пракси Посланика), тражимо га у концензусу првих генерација. Њихов концензус има већу снагу аргумента од мишљења појединих другова. Последњи извор исламског права, уколико не постоје докази у претходним изворима, је аналогија.

Овде наилазимо на проблем. Постоји много скупина, секти и фракција међу муслиманима. Свака говори да следи Кур'ан и суннет. Нико то не негира. Како се Кур'ан и суннет требају следити? Онако како су их разумеле прве три генерације. Неке речи имају два значења, попут речи ламестум, о којој смо говорили. Постоје и кур'ански изрази које не смемо буквално да схватимо. Такав је одломак из поглавља Ел-Бекаре:

И не реците за оне који су на Божијем путу погинули: "Мртви су!" Не, они су живи, али ви то не знате! (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 154.)

Неко ће помислити да су заиста живи, да могу са њима комуницирати и дружити се. Сасвим логично. Да ли то значи да је и Божији Посланик, мир над њим, физички жив? Како су овај ајет разумели другови? Укопали су Божијег Посланика и обавили погребну молитву. Обавили су погребну молитву и свим шехидима (они који су погинули у борби на Божијем путу). Дакле, овај одломак значи да су шехиди живи код Узвишеног Бога и да већ уживају у својој награди. Ако имате проблема да разумете неки кур'ански одломак, погледајте како су га разумели другови и две генерације након њих.

Не морате да будете учењак да бисте то проверили.

Не постоје "селефије"

Неки људи, када их питам: "Шта сте ви?", кажу: "Ми смо ехли-хадис. Следимо само Кур'ан и суннет." У реду. То има смисла. Мада, ја бих у том случају себе радије назвао ехли-сахих-хадис, јер следим Кур'ан и веродостојне хадисе. Постоје они који следе слабе и апокрифне (измишљене) хадисе. Такве који себе називају ехли-хадис питам: "У ком кур'анском одломку Узвишени Бог каже да требате да се зовете ехли-хадис?" Одговарају да не постоји такав одломак. Поново их

питам: "Постоји ли веродостојан хадис у коме се каже да требате себе да зовете ехли-хадис?" Нема одговора. Због тога, не кажем да сам ехли-хадис, него муслиман. Муслиман је 100% ехли-хадис.

Друга група људи каже: "Ми смо селефије." Ја их питам: "Селефије!? Шта значи реч селефија?" Кажу: "Селефије су следбеници селефи-салиха, првих генерација." У реду, и ја следим прве генерације. У којем кур'анском одломку се наређује да требамо да се зовемо селефијама? Не постоји такав одломак. Постоји ли хадис који то наређује? Не постоји. Међутим, један селефија ми је рекао да постоји такав хадис, у

коме Божији Посланик, мир над њим, каже: "Ја сам селефија!" И додао је да га бележи Муслим. Анализирао сам Муслимову збирку хадиса и нисам нашао тај хадис. Ипак, постоји хадис чије речи је овај селефија извукао из контекста. У том хадису се каже да је Веровесник, мир над њим, рекао својој кћерки Фатими, Бог био задовољан њоме: "Фатима, ја сам твој најбољи селеф." Већ сам рекао да селеф значи предак. То је отац рекао својој кћерки. У чему је проблем? Исто и ја могу да кажем својој кћери. Шта је смисао ових Веровесникових речи? Видите, постоје преци који нису бољи од својих потомака. Нека деца су боља

од својих родитеља. Други проблем је дословно значење речи селефије. Данас нико за себе не може да каже да је буквално селефија. Зашто? Зато што смо ми халеф/потомци. Можемо бити селефије само нашим потомцима: деци, унуцима итд. Технички можемо бити селефије. Исламски - не можемо.

Кад сам први пут ишао у Аустралију, дочекала ме група муслимана који су се трудили да практикују суннет (праксу) Божијег Посланика, мир над њим. Хвала Богу. На аеродрому сам са својом екипом камермана и техничара обавио молитву. По завршетку молитве, један од домаћина је

одушевљено узвикнуо: "Човече, па ти клањаш исто као и ми!" Рекох: "Не знам како ви клањате, први пут вас видим. Клањам као што је клањао Божији Посланик, мир над њим." Гледали су моја предавања о компаративним религијама. То је моја специјалност. Нису имали никаквих замерки, али су хтели да се увере каква ми је акида (веровање), па су ме позвали у Аустралију да се мало боље упознамо. То су добра браћа муслимани, хвала Богу. Ни ја нисам имао никаквих замерки на њихов рачун.

Несугласице са учењаком Албанијем

Увече смо заједно отишли на вечеру, где сам им рекао да сам ја 100% ханефија, шафија, маликија, ханбелија и селефија. Објаснио сам им зашто то кажем, као што сам вечерас и вама објаснио. Сви су се сложили, осим једног од њих. Питао ме је: "Шта мислиш о учењаку Насируддину Албанију?" Одговорио сам: "Шта бих могао да мислим? Он је велики учењак, један од највећих хадиских ауторитета нашег времена, хвала Богу. Волим га и поштујем га." Овај је узвикнуо: "У реду! Донећу ти његове фетве (правна мишљења)." Отишао је и преузео са интернета збирку Албанијевих фетви и рече ми: "Хајде сада одговори на ове фетве!"

Видите, Албани је велики учењак, којег волимо, ценимо и поштујемо. Он припада групи савремених учењака који кажу: "Фарз (обавеза) је припадати селефијама." Рекао сам: "Нема проблема. Ако ми неко докаже Кур'аном и хадисом да је фарз (обавеза) називати се и припадати селефијама, истог трена ћу прихватити тај став." Што се мене тиче, волим да се називам муслиманом и никако другачије.

Читао сам фетву учењака Албанија, Бог му се смиловао, о том питању. Најпре наводи став Ебу Ханифе, који спомиње хадис да ће се уммет (заједница) поделити на 73 групације, а да ће само једна бити

спашена - то је скупина заједнице/џемата. Под скупином заједнице се мисли на прве три генерације, селефи-салих. Хадис бележи Бухари. У реду. То није спорно. Учењак Албани каже: "Ебу Ханифе сматра да је фарз (обавеза) следити селефи-салих, прве три генерације муслимана." Ни то није спорно, јер их и ја следим.

Затим, наводи мишљење Ибн Тејмијје да је обавеза следити селефи-салих. У реду, и ја то чиним. Након тога, цитира фетву имама Шафије да је обавеза следити праксу прве три генерације, селефи-салиха. И ја то радим. У чему је проблем? Ебу Ханифе никада није

рекао: "Зовите се селефијама!" То нису говорили ни Шафија ни Ибн Тејмијје. Људи само претпостављају.

Дакле, у Кур'ану и суннету не постоје докази да морамо да се називамо селефијама. Учењак Албани, Бог му се смиловао, прибегава аналогији. На његовој интернет-страници постоји одељак за питања и одговоре. Ту смо аргументовали о овом питању, а он је намеравао логички да докаже да се требамо звати селефијама. Ево како је текла конверзација:

Учењак Албани: Ко си ти?

Гост: Муслиман.

Учењак Албани: Која врста муслимана? Јеси ли хариџија, или му'тезил, или ши-ија или кадерија? Који муслиман си ти?

Гост: Ја сам муслиман који следи Кур'ан и суннет.

Учењак Албани: Сви то говоре! На који начин следиш суннет?

Гост: Следим суннет онако како су га схватиле прве генерације, селефи-салих.

Учењак Албани: Одлично! Због тога, ми требамо да се називамо селефијама.

Према селефијама, овде је учењак Албани добио дебату.

Желим нешто да поновим: Учењака Албанија волим и поштујем. Кад припремам предавања и проверавам хадисе, ослањам се на његове оцене хадиса. Али, нема слепог слеђења! Таклид (слепо слеђење) припада само Богу и Његовом Посланику.

Аргументи за став да морамо да се називамо селефијама се базирају на логици. Бог ме је почастио логиком, хвала Њему Узвишеном. То је велики дар од Бога. Не сматрам себе учењаком. Ја сам само студент исламских наука и компаративних религија. Срео сам велики број угледних учењака данашњице и од њих сам сазнао многе ствари о исламу, али моје знање је мало у

односу на великане овог уммета (заједнице). Међутим, што се логике тиче: Бог ме тиме обдарио. Хвала Њему Узвишеном.

На основу питања: "Да ли си харицијa, или му'тезил, или ши-ија, или кадерија или суфија?" - Селефије сматрају да је учењак Албани однео победу. Дебата је настављена питањем госта: "Зар нас Бог није назвао муслиманима'?" Учењак одговара: "Да, али у то време је постојао само један ислам. Данас постоји много групација. Зато је фарз, строга обавеза, декларисати се као селефија!" Опет логички доказ. Затим следи мој одговор, након чега је учењак Албани

прекинуо дебату, сматрајући да је победио: "Не расправљајте се са мном. Докажете ли свој став Кур'аном и суннетом, др. Закир Наик ће га истог тренутка прихватити." Хвала Богу, обдарен сам и вештином расправљања. Молим вас, не схватите ме погрешно. Не покушавам да се узвисим изнад учењака Албанија. У поређењу са њим - ја сам кап у мору! Али, нема таклида (слепог слеђења).

Свако ново име доноси нове поделе

За време Божијег Посланика, мир над њим, појавили су се

мунафици/лицемери. Живели су у Медини. Другови, ипак, нису себи променили име. Појавили су се и харицији. Људи су их тако називали, а тако су називали и сами себе. Асхаби су и даље себе звали муслиманима. Нико, чак, није ни помислио на неко ново име. Касније су се појавили му'тезили, али муслимани и даље нису мењали себи име. Дакле, не можете рећи да тада није било нових групација. Било их је.

На став учењака Албанија: "Морамо да се називамо селефијама." Одговарам контра-питањем: "Којим селефијама? Постоје их неколико: кутуби, сурури, мадхали..." Не

желим да их маркирам по ичему ружном, али чак и међу селефијама постоје различите групације. У Великој Британији постоји огроман број селефијских групација, које једни друге проглашавају неверницима. Да Бог сачува! Дакле, којим селефијама треба припадати? Запамтите: кад год себи дате ново име, разилажења су неминовна! Кад су се појавили ши-ије, људи су почели да говоре: "Ми смо сунније." Касније се из сунниja издвојила група ехли-суннет вел-џема'ат. Затим су се и они поделили на ханефије, шафије, маликије, ханбелије, селефије, ехли-хадис... Од сваке групе формирало се још неколико нових. Кад год људи сами

себе издвоје у скупину и себи доделе име, разилажења су неминовна. Ако ће се и скупина којој је Бог дао име муслимани поделити, зашто мислите да се неће десити поделе у скупинама које ми оснивамо?

Божији Посланик, мир над њим, јесте предвидео поделе међу муслиманима, али их није наредио. Није рекао да требамо да се називамо ехли-хадис и селефије. У граду из којег долазим, постоје две скупине ехли-хадиса: џамат ехли-хадис и гурба ехли-хадис. Којима требамо да припадамо, ако једни друге проглашавају неверницима!? Не желим да нанесем штету било

коме. Зато сам истакао да је ова тема осетљива. Само желим да вам пренесем поруке Божијег говора и суннета Његовог Посланика, мир над њим.

Морам истаћи да међу бројним групама муслимана, селефије и ехли-хадис су најближи суннету Божијег Посланика, мир нд њим. Међутим, којим селефијама требамо да припадамо? Можда је за време младости учењака Албанија постојала само једна група селефија. Данас их има много: сурури, мадхали, кутуби... Сви говоре лоше једни о другима. Од недавно имамо нову групу: праве селефије.

Наша група за мисионарски програм укључује велики број људи из целог света. Већина их је завршила факултете у Саудијској Арабији, а за себе говоре да су селефије. Једном приликом, док смо разговарали о разним стварима, питао сам их: "Реч селефија је скраћени израз слеђења ислама како су га схватали селефус-салих (добри претходници), зар не? Реците ми, ко је био бољи: селефус-салих или Мухаммед, мир над њим?" Они одговорише у један глас: "Мухаммед, мир над њим, наравно!" Рекох: "Па зашто се не зовете мухаммедије?" У Индији постоји секта мухаммедије, али су далеко од ислама. Опет, ко је бољи:

Мухаммед, мир над њим, или Узвишени Бог? Наравно, Узвишени Бог. Он је Своје робове који Му се покоравају назвао муслиманима.

Зато, понављам: свако ново име доноси нове поделе. Ебу Ханифе је имао четири ученика са различитим учењима. Имам Шафија је имао стари и нови мезхеб. Ехли-хадиса постоје неколико групација. У Керели постоји група муџахидун. У Саудијској Арабији немају појма о томе ко су ехли-хадис. Они знају само за селефије, иако су им учења иста. Да ли то значи да селефије и ехли-хадис нису на истом путу?

Због тога, на почетку и на крају расправе, једино обележје које могу признати себи и другима је муслиман. Не желим повредити осећања ниједног брата муслимана, ма како он себе називао. Ја волим све муслимане. Зато их све позивам да се окупимо око заједничке речи.

"У којој си организацији?"

Други разлог нејединства рађа се из питања: "У којој си организацији: Џема'атул-ислами, или Ихванијама, или Теблиг-џемату или некој четвртој? Нема везе што следиш Кур'ан и суннет-ако не припадаш мојој организацији, немам ништа са тобом!" Оснивање џемата и

организација није забрањено. Нека се оснивају организације и нека раде по Кур'ану и суннету. Дајте им каква хоћете имена. Али, ако не следе Кур'ан и суннет како су их разумеле добре генерације, немојте припадати тој организацији па макар се звала Џемат Ибн Тејмијје.

Нека се оснивају организације које су специјализоване за поједине области. Где настаје проблем? Проблем се јавља када се две организације за мисионарство, иако обе следе Кур'ан и суннет, међусобно нападају и осуђују. Неки иду тако далеко да издају фетве којима проглашавају неверницима друге сличне организације. Осуђују

све што друге организације раде, зато што су их претекле у том добру.

Питање текфира

Браћо, не обазирите се на такве оптужбе. Помозите добре акције сваке организације које раде по Кур'ану и суннету. Не упадајте у замку текфира (проглашавања муслимана неверницима). Божији Посланик, мир над њим, је рекао у хадису којег бележи Ел-Бухари да када један муслиман оптужи другога да је неверник, један од њих то заиста јесте.

У другом предању, које такође бележи Ел-Бухари, стоји да је

проглашавање муслимана неверником равно убиству. На основу ових предања, учењаци су донели јасне фетве, попут учењака Ибн Хаџера, који каже: "Овај хадис значи да, уколико муслимана оптужиш да је неверник, а он то није - ти постајеш неверник!"

Учењак Шевкани каже: "Не проглашавај човека неверником, све док његово неверство не буде јасно попут Сунца у подне ведрога дана." Текфирење људи није обавеза. Ако постоји и најмања сумња, уздржи се од текфира.

Осим учењака Албанија, Бог му се смиловао, и учењак Евзан, кога

веома ценим, тврди да је обавеза припадати селефијама. То мишљење је, у нешто блажој форми, заступао и учењак Бин Баз, Бог му се смиловао. Међутим, постоје истакнути учењаци, који своје фетве доносе на основу Кур'ана, суннета и праксе селефи-салиха (добрих претходика), који забрањују термин селефије. Један од њих, највише цењен међу данашњим селефијама, је Ибн Тејмијје, Бог му се смиловао. У књизи у којој коментарише 40 веродостојних хадиса каже: "Један од селефа (добрих претходника) је рекао: 'Не знам за шта сам више захвалан Богу: за то што ме је упутио у ислам или за то што ме је удаљио од новотара.' Бог вас је

назвао са три имена: муслиман, му'мин и абдуллах (Божији роб). Ко год позива да се зовете другачије од онога како је Бог објавио - тај вас позива у Пакао! "

Како, онда, можете да цитирате Ибн Тејмијју и да тврдите да је он позивао да се зовемо селефијама!? Он је само говорио да морамо да следимо селефи-салих, што уопште није спорно. Ибн Тејмијје, Бог му се смиловао, никада није рекао: "Зовите се селефијама."

Ми смо само муслимани

Учењак Кутејби, Бог му се смиловао, на 36. страни књиге Докле ћемо се разилазити? каже да

га је један Индијац питао: "У мојој земљи постоје ихваније и теблигије. Да ли су они на истини или на заблуди?" Учењак је одговорио: "Ко год себе зове ихванијом, теблигијом или селефијом - у заблуди је!" Обратите пажњу. Питалац није споменуо селефије, али је учењак искористио прилику да спомене и њих.

Све наведено нису моје идеје. Закир Наик је нула у односу на ове великане исламског уммета. Моје је само да следим њихове фетве. Сваки селефија који упире прстом у мене, мораће уперити прстом у учењака Кутејбија. Међутим, на селефијским интернет-страницама говоре, чак, да

и учењак Кутејби наређује да се зовемо селефијама. То је неистина! Он само позива да следимо пут селефи-салиха. То није спорно, јер сви заступамо то мишљење.

Учењак Албани иде у једну крајност, говорећи да је селефизам строга обавеза. Учењак Кутејби иде у другу крајност, говорећи да је строго забрањено. Међутим, слажу се у многим стварима. Учењак Албани, на пример, каже: "Ко себе назива селефијом мислећи да је бољи од свих осталих, тај греши." То је став Салиха Евзана, Албанија, Бин База и других. Учењак Кутејби иде корак даље, па забрањује одвајање у селефијске групације.

Што се мене тиче, не заступам тако тврд став да је селефизам строга обавеза или строго забрањено. По овом питању, следим фетву (правно мишљење) учењака Салиха Мунеџџиха, који каже: "Ако се представљате селефијом, с намером да се одвојите од новотара, онда то није проблем. Међутим, уколико се представљате селефијама, мислећи да сте бољи од свих других, то је забрањено!" У време Божијег Посланика, мир над њим, десила се свађа између енсарије (становници Медине) и мухаџира (становници Мекке). У току свађе, енсарија је позвао у помоћ: "О енсарије, помозите ми!" А мухаџир је позвао: "О мухаџири, помозите ми!" Кад је

то чуо Божији Посланик, мир над њим, рекао је: "Какав је то паганski позив?!" Зашто паганski позив? Шта је лоше у називу енсарија? Ништа! Енсарије су били муслимани који су помогли Веровеснику, мир над њим, и прогнаним муслиманима из Мекке. Шта је лоше у називу мухаџир? Ништа! Мухаџири су муслимани који су у Мекки оставили све што су имали и иселили се ради Бога и Његовог Посланика. То су били најбољи људи. Међутим, Посланик им је забранио поделе, да се неко од њих не би осетио бољим од других. Зато, без обзира да ли је назив селефија забрањен или не, најсигурније и једино потпуно

исправно звање је муслиман. Кад вас неко пита шта сте, одговорите:

Ја сам заиста муслиман! (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33)

Можете да припадате различитим правним школама, да следите различита правна мишљења, али једина скупина којој припадате мора да се назива муслимани.

Предавање ћу завршити навођењем мишљења два велика учењака, која ће вам отворити ум и проширити схватање ове теме, пошто видим да је тема текфира, проглашавања муслимана неверницима, веома актуелна.

Имам Шафија, Бог му се смиловао, каже: "Бога можете звати само онако како је Он сам Себе назвао и како га је назвао Његов Посланик. Све остало је куфр/неверство. Међутим, уколико то неко чини из незнања, није неверник."

Ибн Тејмијје, Бог му се смиловао, каже: "Ако неко учини сеџду (падне ничице) човеку, мислећи да је то од ислама, не излази из ислама. Није неверник, све док му неко не објасни и док му не докаже да је то погрешно, па ако он и даље устраје у томе."

Учењак Шевкани каже: "Ако неко из незнања падне на сеџду нечему

мимо Бога, то га не чини неверником."

Мухаммед ибн Абдул-Веххаб, Бог му се смиловао, каже: "Ми не проглашавамо неверницима оне који се, из незнања, клањају гробу Абдул-Кадира или Батавија."

Па како ћемо проглашавати неверницима оне који не чине ширк (приписивање Богу друга)!? Своје "знање" о исламу доказујемо сталним проглашавањем других муслимана.

Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Доћи ће време великих искушења у уммету (заједници). Ко год угрози јединство муслимана,

ударите га сабљом. Ако не одустане, убијте га!" (Сахихул-Муслим, 3. том, хадис број 4565)

Хузејфе ибн Јеман, Бог био задовољан њиме, казује: "Људи су имали обичај да запиткују Веровесника о добрим стварима, а ја сам га упитао о лошим стварима: 'Били смо у незнању и свакаквом злу, па нас је Бог упутио ка добру. Хоће ли, након овога, бити икаквог зла?' Веровесник рече: 'Хоће.' Упитах: 'А хоће ли након тога зла бити опет добра?' Веровесник одговори: 'Хоће, али са примесама лошег.' Другови упиташе: 'Које је то зло које ће нас задесити?' Веровесник одговори: 'Појавиће се

људи који ће позивати ка стварима које нису мој пут.' Другови упиташе: 'А хоће ли након тога бити опет неког зла?' Веровесник рече: 'Хоће! Доћи ће људи који ће вас позивати у Пакао.' Хузејфе упита: 'Шта ћемо тада да чинимо?' Веровесник одговори: 'Чврсто се држите заједнице муслимана и вође!' Другови, опет, упиташе: 'А шта ако не буде такве заједнице муслимана нити вође?' Божији Посланик, мир над њим, им рече: 'Ако не постоји заједница муслимана, нити постоји исламски вођа, издвојите се од свих група - па чак и ако будете принуђени да једете корење дрвећа све док у таквом стању не сусретнете Бога

(док не умрете)." (Сахихул-Бухари, 4. том, хадис број 3606)

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова!

КО ЈЕ АУТОР КУР'АНА

Мухаммед, мир над њим, није оснивач ислама

Ислам није име јединствене религије коју је по први пут презентовао Мухаммед, мир над њим, којег бисмо требали да сматрамо оснивачем ислама, ако заступамо мишљење да је он први дошао са том идејом. Према Кур'ану, ислам је једина вера и начин живота који је Бог објављивао

свим Својим веровесницима још од почетка човечанства. Ноје/Нух, Соломон/Сулејман, Абрахам/Ибрахим, Мојсије/Муса и Исус/Иса су Божији посланици који су се појављивали у различитим временима и местима са потпуно истом поруком тевхида/ Божије једноће, Божанске поруке и вере у Будући свет. Божији посланици нису били оснивачи никаквих религија, које би се по њима звале. Они су само долазили да потврде учења са којима су долазили њихови претходници.

Мухаммед, мир над њим, је био последњи Божији посланик. Он није оснивач ислама, јер није дошао са

новом вером. Њему је објављена иста порука као и свим посланицима пре њега. Све објаве пре њега су временом пале под људски утицај, па су мењане и загубљене. Људи су убацивали своје речи у Божије књиге, а неке делове су брисали. Сви ти недостаци су исправљени последњом Божијом објавом, која је људима достављена преко Мухаммеда, мир над њим.

Пошто после Мухаммеда, мир над њим, неће бити веровесника, Књига која је њему објављена је остала у потпуности сачувана за сва времена.

Чудо за сва времена

Сви претходни посланици су долазили са поруком која је намењена само одређеној групи људи и са одређеним роком трајања. У складу са тим, чуда која су користили као доказ своје мисије су служила само да убеде очевице и савременике у истинитост њима послатих посланика. Таква чуда су раздвајање мора пред Мојсијем, мир над њим, и оживљавање мртваца од стране Исуса, мир над њим. Данас их није могуће доказати и анализирати, јер им то није била сврха.

Мухаммед, мир над њим, је последњи Божији посланик. Њему је објављена Књига, чија учења су

намењена свим људима за сва времена.

А тебе смо (Мухаммеде) само као милост световима послали. (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 107.)

Пошто је дошао са поруком за сва времена, његово чудо не сме застарети, мора бити свеже у сваком времену и простору и доступно за анализе и верификовање, иако се у веродостојним предањима спомињу разна чуда/му'џизе које је Мухаммед, мир над њим, чинио, он их никада није наглашавао. Иако ми муслимани верујемо у сва чуда Божијег Посланика, мир над њим,

промовишемо само ону највећу: Књигу од Бога објављену, Часни Кур'ан.

Кур'ан је чудо за сва времена, таквим се доказао још пре 1.400 година а ни данас не престаје да плени својом савршеношћу. Часни Кур'ан је чудо над чудима.

Три могућности

Можда једина ствар у којој се слажу и муслимани и немуслимани, сви који имају бар мало знања о Кур'ану, јесте да га је први пут проповедао човек по имену Мухаммед, који је рођен у Мекки у 6. веку нове ере. Што се тиче

порекла Кур'ана, можемо навести три основне претпоставке:

1) Аутор Кур'ана је Мухаммед лично: свесно, полу-свесно или несвесно.

2) Мухаммед је усвајао знања од учених људи, или је преписивао текстове из других религијских књига и претходних објава.

3) Кур'ан није људско дело, већ је свака реч у њему Божија.

Мухаммед, мир над њим, никада није прогласио своје ауторство

Потпуно је ненормално изазивати сведочење некога ко се одриче свих одговорности за неко велико дело,

без обзира да ли се радило о књижевности или науци. Управо то раде многи оријенталисти, који су сумњичави у погледу порекла Часнога Кур'ана, па његово ауторство приписују Мухаммеду, мир над њим.

Мухаммед, мир над њим, никада није тврдио да је он аутор Кур'ана. У свакој прилици је говорио да је то Објава од Узвишеног Бога. Посумњати у то, значи веровати за њега да је лажов.

Сви историчари се слажу да је за Мухаммеда, мир над њим, било познато да пре обзнањивања посланичке мисије никада није

изговорио лаж. Био је познат по надимцима Искрени, Поверљиви и Истинољубиви. Зашто би Искрени одједном почео да лаже да је Божији посланик!?

Занимљиво је да су мекански мушрици, иако нису поверовали у Објаву са којом је дошао, ипак поверавали Мухаммеду, мир над њим, на чување све вредне ствари. Кад је учинио Хиџру (пресељење из Мекке у Медине), избегавши убиство које су му мушрици приређивали, оставио је иза себе Алију, Бог био задовољан њиме, да раздужи све ствари остављене му на чување.

Ебу Суфјан, који је пре Ослобођења Мекке био жестоки непријатељ Мухаммеда, мир над њим, обратио се Хераклу, императору Византије, за помоћ против Божијег Посланика, мир над њим. Херакле га је питао да ли је Мухаммед, мир над њим, пре обзнањивања посланства икада слагао или изневерио поверење. Иако је био Мухаммедов, мир над њим, жестоки непријатељ, Ебу Суфјан је признао истину: "Не, Мухаммед никада није изговорио лаж."

Ако Мухаммед, мир над њим, никада није слагао, ако није слагао да је Божији посланик, зашто би

лагао у вези са пореклом Часнога Кур'ана!?

Све што смо до сада рекли, базира се на сведочењима Мухаммеда, мир над њим. Анализирајмо сада друге могућности, које су током векова наводили скептици.

Богатство као мотив

Неки тврде да је Мухаммед, мир над њим, лажно приписао Кур'ан Богу, а себе прозвао послаником, само да би стекао богатство. Слажем се да су кроз историју многи људи лажно тврдили да су посланици, свеци и свештеници, само да би стекли богатство и да би живели луксузним животом.

Имовинско стање Мухаммеда, мир над њим, је било боље пре обзнањивања посланичке мисије него после. Кад је имао 25 година, оженио се Хатицом, Бог био задовољан њоме, која је била позната и богата пословна жена. У наредних 15 година, његово имовинско стање је било на високом нивоу. Међутим, након обзнањивања посланичке мисије, све се променило.

Аиша, Бог био задовољан њоме, преноси да би у Посланиковој, мир над њим, кући прошла и по два месеца а да се није наложила ватра за кување јела. Хранили би се само хурмама и

водом. Само понекад би оброк обогатили крављим млеком које би им поклонио неко из Медине. (Ријадус-салихин, хадис број 492)

Овде се не ради о намерном и привременом жртвовању, већ о начину живота. Мухаммед, мир над њим, је могао да живи као краљ, да је само хтео. Неки су му приговарали због тога што је одабрао живети у сиромаштву, док други владари уживају сав могући луксуз. То га је узнемиравало, па му је Бог објавио да пренесе својим супругама:

О Веровесниче, реци женама својим: "Ако желите живот на овоме

свету и његов сјај, онда се одлучите, даћу вам пристојну отпрему и лепо ћу вас отпустити.

А ако желите Бога, и Посланика Његовог, и Онај свет - па, Бог је, заиста, онима међу вама који чине добра дела припремио награду велику." (Кур'ан, поглавље Савезници, одломци 28-29)

Предања о томе су забележена у Бухаријевој и Муслимовој збирци хадиса.

Ебу Зерр, Бог био задовољан њиме, и Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преносе да Посланик, мир над њим, никада није одбијао поклоне, али је све што је имао трошио на

сиромахе и убоге. (Ријадус-салихин, хадиси 465-466)

Упркос свим победама и огромним успесима, Посланик Мухаммед, мир над њим, је пред крај живота био у дугу, а штит му је био код једног Јевреја из Медине, као залог за дуг. (Ријадус-салихин, хадис 504)

Да је Мухаммед био аутор Кур'ана, али је зарад материјалних интереса ауторство приписао Богу, никада не би у том истом Кур'ану споменуо следеће:

А тешко онима који својим рукама пишу Књигу, а затим говоре: "Ево, ово је од Бога" - да би за то корист незнатну извукли. И тешко њима

због онога што руке њихове пишу и тешко њима што на тај начин зарађују! (Кур'ан,поглавље Ел-Бекаре, одломак 79.)

Овај одломак жестоко прети свима који су претходне Божије објаве мењали и дописивали шта год им је на ум пало, а затим су све то приписивали Богу, ради материјалних интереса. Да је Мухаммед, мир над њим, био аутор Кур'ана, био би кад-тад раскринкан и ухваћен да је (Боже сачувај) лагао и да је сам себе проклео, што је нелогично.

Жудња за положајем, моћи, славом и водством

Да ли је могуће да је Мухаммед, мир над њим, себе прогласио Божијим послаником само да би стекао положај, моћ, славу и вођство?

Опште прихваћена чињеница је да је Мухаммед, мир над њим, био један од најуспешнијих и највећих вођа у историји. Хришћански научник Мичел Х. Харт је написао књигу Стотину највећих, у којој је набројао стотину највећих и најутицајнијих људи у људској историји, од Адама, мир над њим, до данас. На врху његове листе, на првом месту, налази се Посланик ислама, Мухаммед, мир над њим. Биографију о њему завршава речима: "Управо ме је ова измешана

комбинација секуларног и верског утицаја навела да закључим да је Мухаммед био најутицајнији појединац у историји људскога рода."

Човек његових квалитета је могао да се прогласи вођом и могао је да прибави себи сву моћ и без проглашења послаником. Међутим, особине које сазнајемо из његовог животописа указују да он није био жељан ни власти ни моћи. Страст за положајем и моћи је чврсто повезана са добром храном, најмодернијом одећом, раскошним кућама, пространим вртовима и неоспорним ауторитетом. Упркос томе што је, као посланик, уживао

највиши друштвени статус и што је, као државник, понео највећу одговорност, сам је музао своју стоку, крпио своју одећу, поправљао обућу и помагао супругама у кућним пословима. Његов живот је невероватан пример једноставности и скромности. Седео је на поду и сам ишао на пијацу, без пратње и телохранитеља. Прихватао је позив на ручак од сиромаха и био је захвалан на свему што му се принесе.

Пажљиво је слушао и обраћао се свакоме ко би му пришао. Часни Кур'ан се обраћа сумњичавима, говорећи о Мухаммеду, мир над њим:

Он чује оно што је добро, верује у Бога и има вере у вернике, и милост је онима између вас који верују. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 61)

Представник мушрика, Утбе ибн Ребиа, је једном приликом дошао Посланику, мир над њим, и понудио му је све привилегије: да буде краљ Курејшија, да буде најбогатији међу њима и да има жене које год пожели. Једини услов је био да остави позивање у ислам и обожавање Једног Бога. Да су Мухаммеда, мир над њим, занимали статус, богатство, слава и власт, нипошто не би пропустио ову златну прилику. Међутим, он је

одбио све њихове услове и то им образложио у првих 38 одломака поглавља Објашњење.

Касније му је дошла још једна делегација угледних људи, са сличним понудама. Поново је одбио да се одрекне мисије којом га је Узвишени задужио: "Ова Објава није од мене. Не тражим од вас ни богатство ни положај. Бог ме је вама послао и објавио ми је Часни Кур'ан."

Другом приликом, покушали су да га преваре преко његовог стрица Ебу Талиба. Нудили су му све овосветске повластице у замену за одрицање од посланичке мисије.

Његов одговор је био: "Стриче, да ми дају Сунце у десну а Месец у леву руку, не бих се одрекао ове мисије, све док не умрем ради ње или док Бог не одлучи како Он жели."

Смрт Посланиковог вољеног сина Ибрахима се подударила са помрачењем Сунца. Људи су тај чудан догађај тумачили да су и Земља и небеса тужни због Ибрахимове смрти. Мухаммед, мир над њим, им је љутито одговорио: "Сунце и Месец су два Божија знака и не помрачују се ни због чијег живота нити смрти!" (Хадис бележи Ел-Бухари)

Да ли су ово особине саможивог човека жељног власти? Како објаснити овакво пожртвовање и скроман живот, чак и онда када је надвладао непријатеље? Што нам говори и чињеница да је у свим својим подвизима скромно и скрушено сваку заслугу приписивао Узвишеном Богу, а ниједну себи?

Ослобађање и уједињење Арапа

Постоји теорија да је Мухаммед, мир над њим, написао Кур'ан да би ослободио и ујединио Арапе. Ова теорија је, међутим, неодржива из неколико разлога.

У Кур'ану не постоји ниједан одломак који позива на уједињење

било које нације. Исламски концепт уммета/нације је идеолошки против било какве манифестације националних тенденција. Кур'ан цело човечанство позива ка уједињењу на принципима истине.

О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се упознали. Најугледнији код Бога је онај који га се највише боји, Бог, уистину, све зна и није Му скривено ништа. (Кур'ан, поглавље Собе, одломак 13)

У исламу се јединство не остварује на принципима друштвених слојева, полова, богатства, националности,

политичког опредељења или крвних веза, већ је успостављено искључиво на богобојазности и моралу.

Овај исламски принцип је у пракси понекад значио раздвајање и несугласице између оца и сина, мужа и супруге и између два брата.

Реци: "Ако су вам очеви ваши, и синови ваши, и браћа ваша, и жене ваше, и род ваш, и имања ваша која сте стекли, и трговачка роба за коју страхујете да неће да се прода, и куће ваше у којима се пријатно осећате - милији од Бога и Његова Посалника и од борбе на Његовом путу, онда причекајте док Бог Своју

одлуку не донесе. А Бог грешницима неће указати на Прави пут." (Кур'ан,поглавље Покајање, одломак 24)

Јединство које је завладало Арабијом након тријумфа ислама у њој је било идеолошке природе и примењиво је у сваком времену и на сваком месту. Такво јединство је снажно промовисано кур'анским учењем.

Сви се чврсто Божијег ужета држите и никако се не разједињујте! (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 103 .)

Да је Мухаммеду, мир над њим, јединство Арапа била главна

преокупација, радо би прихватио понуду да буде краљ свих Арапа и на тај начин да их уједини.

У Кур'ану постоји велики број одломака који противрече идеји да је Мухаммед, мир над њим, градио арапски национализам. У поглављу Имранова породица стоји:

И када анђели рекоше: "О Марија, тебе је Бог одабрао и чистом створио, и бољом од свих жена на свету учинио..." (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 42.)

Зашто би један Арап, Мухаммед, мир над њим, тврдио да је једна Јеврејка, Марија, мајка Исуса, мир над њим, жена свих времена? Зашто

је жени из Арапима непријатељског народа указао такву част каква јој није указана ни у хришћанској Библији!? Не само то, већ је по Марији названо цело једно поглавље у Кур'ану. У целој Библији не постоје ни књига ни поглавље названо по Исусовој мајци, Марији. Ако је Мухаммед, мир над њим, био арапски националиста, зашто би Арапе провоцирао тврдњом да је једна Јеврејка боља од свих арапских жена и свих жена на свету? Да је заговарао супериорност арапске нације, одабрао би било коју арапску жену и прогласио је најбољом - можда своју мајку, супругу или ћерку. Зашто је он тако

говорио - одговор је дат у следећем одломку:

То су непознате вести које ти објављујемо. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 44.)

Посланик, мир над њим, није имао избора да ли ће да хвали Јеврејку или не, пошто је све што је говорио била Објава од Узвишеног Бога.

Теорија о арапском јединству је неодржива и због специфичне врсте одломака који се обраћају Јеврејима, попут овог:

О синови Израелови, сетите се благодати Моје коју сам вам подарио и тога што сам вас над

осталим људима био уздигао. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 47)

Морална реформа

Неки могу, чак, моралну реформу навести као могући мотив Мухаммеду, мир над њим, да напише Кур'ан.

Морална реформа је частан циљ, који се не може постићи нечасним средствима, као што су лаж и превара. Сасвим је нелогично да неко помоћу преваре тежи да оствари морално друштво, када и сам Кур'ан најтеже осуђује лаж на Бога.

Циљ Посланикове, мир над њим, мисије и поруке Часнога Кур'ана је, заиста, била морална реформа, али не само код Арапа, већ у целом човечанству. Да је Посланик, мир над њим, био стварни аутор Кур'ана, не би написао све оне одломке које смо споменули. Напротив, написао би нешто слично Павлу, аутору неколико књига Новог Завета: "Ако моја лаж велича истину Господњу, онда ја нисам грешан." (Римљанима, 3:7) Овим библијским стихом се имплицира да је Богу понекад потребна чак и лаж, да би се доказала Његова величина. Што се ислама тиче, Бог је највећи и не треба Му лаж као потпора. У исламу циљ не оправдава средство. Ако

желите да постигнете правду, морате бити потпуно праведни. Уколико желите да постигнете истину, морате да се служите само истином. Стога, средства морају да се ускладе са жељеним резултатом.

Многи људи узимају у обзир само коначни резултат, а занемарују све методе, средства и путеве којима се стигло до резултата и циља. Неки заступају истину лажним аргументима. Пример тога је када вас питају колико је 2+2, а ви кажете: 4. Када вас питају зашто мислите да је 2+2=4, ви одговарате: "Па, тако каже мој професор." Рекли сте истину, али сте свој истинити став одбранили погрешним

аргументом. Да је тај професор рекао да су 2+2=5, нашли бисте се на страни неистине.

Ако истину доказујете погрешним аргументима, неко други ће отићи корак даље, па ће неистину користити као оправдање за своју заблуду. Рећи ће: "Мој учитељ каже да само лопови могу да живе луксузно. Зато, мени је оправдано да будем лопов."

Часни Кур'ан каже:

Ко је неправеднији од онога који лажи о Богу износи или који говори: "Објављује ми се" - а ништа му се не објављује, или који каже: "И ја ћу рећи исто онако као што Бог

објављује. А да ти је видети неверника у смртним мукама, када анђели буду испружили руке своје према њима: "Спасите се ако можете! Од сада ћете неиздржљивом казном бити кажњени зато што сте на Бога оно што није истина износили и што сте се према доказима Његовим охоло понашали."" (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 93.)

Овај кур'ански одломак обећава најсрамнију казну оваквим лажовима. Зашто би Мухаммед, мир над њим, под претпоставком да је аутор Кур'ана, призивао на себе проклетство и ризиковао да буде смештен у понижену групу људи?

Да је он био аутор Кур'ана, засигурно би знао да ће кад-тад бити откривена његова фабрикација. Слично упозорење је дато у следећем кур'анском одломку:

А да је он о Нама које какве речи износио, Ми бисмо га за десну руку ухватили, а онда му жилу куцавицу пресекли, и нико га између вас не би могао од тога одбранити. (Кур'ан, поглавље Час неизбежни, одломци 44-47)

Мухаммед, мир над њим, није одједном изрецитовао цели Кур'ан, већ током 23 године. У том периоду, људи су могли да му поставе било које питање. Часни Кур'ан каже:

О верници, не запиткујте о ономе што ће вам причинити непријатности ако вам се објасни; а ако будете питали за то док се Кур'ан објављује, објасниће вам се, оно раније Бог вам је већ опростио. - А Бог прашта и благ је. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 101)

Људи су искористили ову прилику да постављају најразличитија питања, попут коцке, алкохола, милостиње, Месечевим менама, ратном плену, па чак и о неким историјским личностима, као што је био Зулкарнејн. Због тога, у Кур'ану се често понавља формулација: "Питају те о томе и томе. Реци: ..." Ни у ком случају Мухаммед, мир

над њим, није могао унапред да зна која ће питања да му буду постављена, па макар се и сама питања тицала зацртане реформистичке мисије. Замислите како би било премијеру државе када би заказао конференцију за новинаре у вези са одређеним индустријским постројењима и позвао их да му поставе које год желе питање, а они му постављају неугодна питања у вези политичке ситуације, криминала и корупције.

У Часном Кур'ану постоји довољно доказа против теорије о моралној реформи, јер је и сам Посланик, мир над њим, неколико пута био укорен у Кур'ану. Једном приликом је

Посланик, мир над њим, разговарао са угледним Курејшијама, трудећи се да им докаже истину ислама. У јеку његове приче, пришао је слепи старац по имену Ибн Умми Мектум, Бог био задовољан њиме, и прекинуо Посланика, мир над њим, упитавши га нешто о исламу. Мухаммед, мир над њим, се намрштио због тога и љутито се окренуо, иако није изговорио ниједну реч погрде, Послаников потез непажње је остао забележен за сва времена, јер му је Узвишени Бог објавио следеће одломке:

Он (Посланик) се намрштио и окренуо зато што је слепац њему пришао! А шта ти знаш - можда он

жели да се очисти, или поучи па да му поука буде од користи. Онога који је богат, ти њега саветујеш, а ти ниси крив ако он неће да верује; а онога који ти журећи прилази и страх осећа, ти се на њега не осврћеш, Не чини тако! Они су поука - па ко хоће, поучиће се... (Кур'ан, поглавље Намрштио се, одломак1-12)

Сваком може да се деси овакав пропуст, да на тренутак занемари сиромашне, угрожене и слепе - али се не сме десити Посланику милости, чије срце је увек било привржено сиротињи! Без трунке оклевања, ове објављене одломке је проучио пред својим друговима,

који су их научили напамет, записали и сачували за сва времена.

Постоји још неколико одломака који прекоравају Посланика, мир над њим, због неких његових потеза. У вези његове заклетве да неће више да узима мед, објављен му је следећи одломак:

О Веровесниче, зашто себи ускраћујеш оно што ти је Бог дозволио - у настојању да жене своје задовољиш? А Бог прашта и самилостан је. (Кур'ан, поглавље Забрана, одломак 1.)

У вези његове жеље да се освети за Хамзину (Послаников стриц), мир

над њим, смрт, објављен је следећи одломак:

Ако хоћете да на неправду узвратите, онда учините то само у оноликој мери колико вам је учињено; а ако отрпите, то је, заиста, боље за стрпљиве. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 126.)

Кад се појавило питање ратних заробљеника, објављен је следећи одломак:

Ниједном веровеснику није допуштено да држи сужње док не извојује победу на Земљи; ви желите пролазна добра овога света, а Бог жели Онај свет. Бог је силан и

мудар. (Кур'ан, поглавље Плен, одломак 67.)

Кад је Посланик, мир над њим, чинио молбу за једног лицемера, Узвишени Бог му је објавио:

И ниједном од њих, кад умре, немој молитву обављати, нити сахрани његовој присуствовати, јер они у Бога и Његовог Посланика не верују и као неверници они умиру. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 84.)

Теорија о епилептичности

Неки противници ислама се слажу да је Мухаммед, мир над њим, био искрен и истинољубив, али тврде да је боловао од епилепсије (падавице),

и да је у епилептичним нападима изговарао стихове које је касније претворио у Кур'ан. Неки оријенталисти су покушали изједначити начине силаска Објаве Посланику, мир над њим, са симптомима епилепсије. У стварности, ово двоје се никако не може изједначити, јер чињенице о силаску Објаве говоре сасвим супротно. Божији Посланик, мир над њим, је понекада добијао Објаву у облику звука звона. Дешавало се да му зној потече са чела док му долази Објава, иако је вани било хладно. Понекад је изгледао исцрпљен и веома уморан. Ови описи се никако не подударају са симптомима епилепсије, која је

позната као нагли поремећај менталне или физичке функционалности, или обоје. Напад епилепсије подразумева делимичан или потпун губитак свести, конвулзије и друге комплексне реакције организма. 70% пацијената свој први напад епилепсије добију пре напуњене 20. године, а неки типови епилепсије нестају током година.

Епилепсија није болест, већ синдром, па не постоји јединствен узрок за све типове епилепсије. Овај синдром настаје дисфункцијом нервних ћелија, које у организам неконтролисано шаљу електричне сигнале, што се завршава губљењем

свести или конвулзијама. Иако се узрок тешко открива, јер их је велики број, за 50% епилептичних напада се могу дефинисати примарни и споредни узроци. Неки од тих узрока су: повреда током рођења или касније, целебрална парализа, инфекције попут менингитиса, паразитска инфекција, тумор на мозгу, шок итд. Напад се може десити као последица снажних емоционалних стања.

Посланик Мухаммед, мир над њим, није имао ниједан од ових проблема. Свима је био познат као човек са савршеним телесним и душевним здрављем, иако је живео у стресним временима, показао је невероватну

смиреност и прибраност. Часни Кур'ан је тако невероватна, велика и ненадмашна књига, да је један муслимански психијатар рекао: "Ако је ово дело једног епилептичара, баш бих волео да видим још таквих епилептичара."

Теорија умишљености

Они који заступају ову теорију сматрају да је Мухаммед, мир над њим, написао Кур'ан на основу свог знања, искуства, маште и под утицајем окружења, а да ни сам није био свестан тога. Неки неверници иду тако далеко да га проглашавају лудим (не дао Бог).

Ова теорија је лако оборива. Посланик, мир над њим, је доследно преносио исто учење током 23 године своје мисије. Нико ко је умишљен, ко живи у илузијама и ко је луд, не може бити доследан тако дуго у овако компликованој мисији.

Осим тога, нико не може себе убеђивати 23 године да добија Објаву од Бога, а у ствари је лично аутор своје књиге.

Кур'ан је пун информација које није могао да измисли ниједан људски ум, без обзира да ли је био генијалан или луд. Мекански многобошци су се консултовали са хришћанима и јеврејима, а након тога поставили

неколико тест-питања Мухаммеду, мир над њим:

Ко су били спавачи у пећини?

Која је прича о Хидру?

Шта знаш о Зулкарнејну/Александар?

Одговори на њихова питања су објављени у поглављу Пећина. Пошто су се питања тицала историје јевреја и хришћана и била су потпуно непозната у том арапском делу полуострва, постављена су као тест Божијем Посланику, мир над њим, о његовом познавању скривених ствари. Посланик, мир над њим, им је рекао: "Сутра ћу да

вам дам одговор. "Међутим, наредног дана одговора није било. Рекао им је да дођу следећег дана. Међутим, Објаве и даље није било. То одлагање је трајало петнаест дана. Људи су почели да збијају шале на Мухаммедов, мир над њим, рачун и Објаву коју добија од Бога. Након петнаест дана, Узвишени Бог је преко анђела Гаврила послао одговоре на постављена питања. Објашњење за дуго чекање на Објаву је дато у следећим одломцима:

И никако за било шта не реци: "Урадићу то сигурно сутра!" - не додавши: "Ако Бог да!" А када заборавиш, сети се Господара свога

и реци: "Господар мој ће ме упутити на оно што је боље и корисније од овога." (Кур'ан,поглавље Пећина, одломци 23-24)

Иако му је одлагање Објаве тешко падало, оно је, у ствари, помогло Посланику, мир над њим. Курејшије су мислили: "Ако је Мухаммед измислио све до сада из Кур'ана, неће му бити тешко да брзо измисли одговоре и на ова питања." Касније, кад су му одговори дошли путем Објаве, непријатељи су уђуткани.

Осим што су неверницима пружени одговори на постављена питања, Часни Кур'ан доноси нове информације, које ниједан људски

ум није могао да измисли ни свесно ни подсвесно. Историјске чињенице о Зулкарнејну и граду Ихраму су пре тога биле потпуно непознате Посланику, мир над њим, и његовим савременицима. Кур'ан износи велики број предсказања будућих догађаја, који су се касније обистинили. Научне чињенице, које су откривене и доказане много векова након објаве Кур'ана, у време Мухаммеда, мир над њим, су биле потпуно непознате.

Теорија о преписивању из Библије

Неки критичари тврде да је Мухаммед, мир над њим, иако није

измислио и написао Кур'ан, добијао све потребне информације из људских извора и да је преписивао и адаптирао свете књиге других религија. У наставку наводимо неколико заблуда у вези са тим.

Мухаммед је учио Кур'ан од римског ковача

Ова заблуда се појавила још у време Мухаммеда, мир над њим. Неки многобошци су га оптужили да одлази у предграђе Мекке једном Римљанину, који је био хришћанин, и од њега учио како да пише Кур'ан. Часни Кур'ан је јасно одговорио на ову заблуду:

Ми добро знамо да они говоре: "Поучава га један човек!" Језик онога због кога они криво говоре је језик туђина, а овај Кур'ан је на јасном арапском језику. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 103)

Како може особа која говори страним језиком и једва да мало познаје арапски бити извор Кур'ана, који је написан на чистом и елоквентном арапском језику!? Сматрати да је овај римски ковач подучавао Посланика, мир над њим, је донекле слично веровању да је кинески досељеник у Енглеску, који је једва познавао енглески језик, диктирао Шекспиру шта да пише.

"Мухаммед је учио Кур'ан код Вереке, Хатициног рођака"

Мухаммед, мир над њим, се веома ретко сусретао са јеврејским и хришћанским учењацима.

Најистакнутији хришћански учењак са којим је имао контакт био је слепи старац по имену Верека ибн Неуфел, рођак Посланикове, мир над њим, супруге Хатице, иако је био Арап, Верека је прихватио хришћанство и био веома добар познавалац Новог завета. Посланик, мир над њим, имао је само два сусрета са њим. Први пут га је видео пре посланичке мисије, док је Верека обављао молитву код Кабе.

Том приликом је Посланика, мир над њим, пољубио у чело[6], у знак пажње. Други пут га је видео након што му је дошла прва објава. Верека је умро три године касније, а Мухаммедова, мир над њим, мисија је трајала још двадесет година.

"Мухаммед је често разговарао са јеврејима и хришћанима"

Истина је да је Посланик, мир над њим, имао разговоре и религијске дискусије са јеврејима и хришћанима. Међутим, све то се догађало након његовог доласка у Медину, 13 године од почетка објављивања Кур'ана. Подвала да су управо и они били извор његове

инспирације за Кур'ан је апсурдна, јер се дешавало сасвим супротно: он је њих упознавао са девијацијама у њиховом веровању и позивао их да прихвате чисти монотеизам који само ислам пружа. Многи од њих су прихватили ислам.

"Мухаммед је учио Кур'ан од јевреја и хришћана које је упознао ван граница Арабије"

Сви историјски подаци показују да је Божији Посланик, мир над њим, пре посланичке мисије само три пута изашао из Мекке:

- путовао је са мајком у Медину кад је имао шест година;

- правио је друштво стрицу Ебу Талибу на његовом трговачком путу у Сирију кад је имао између 9 и 12 година;

- предводио је Хатиџину трговачку каравану до Сирије кад је имао 25 година.

Ван сваке памети је сматрати да је Кур'ан резултат његових насумичних сусрета са јеврејима и хришћанима које је упознао током ова три путовања.

Логички докази да Посланик, мир над њим, није учио Кур'ан од Јевреја и хришћана

Послаников свакодневни живот је био отворена књига коју су сви могли да читају, у толикој мери да су објављени одломци који су верницима наредили да Посланику обезбеде мало приватности. Да је, којим случајем, имао сусрете са људима који би га подучавали шта да говори у име Објаве, то не би могло да остане скривено од другова.

Најугледнији Курејшије који су га у стопу следили, били су паметни и оштроумни људи. Да су приметили било шта сумњиво, не би га следили. Ипак, прихватали су ислам током целе Мухаммедове, мир над њим, посланичке мисије.

Посланикови непријатељи су пажљиво посматрали сваки његов потез и сусрет, чезнући за доказом којим би га оптужили да је лажов. Међутим, свих година посланичке мисије нису могли да нађу ниједан доказ да се Посланик, мир над њим, тајно састајао са јеврејима и хришћанима.

Незамисливо је да неко буде аутор Кур'ана, а да се помири са чињеницом да за кур'ански текст не добије никакво признање.

Дакле, историјски и логички је немогуће доказати да је Кур'ан дело било којег човека.

Посланик, мир над њим, је био неписмен

Теорија да је Мухаммед, мир над њим, преписивао Кур'ан из других извора може се оповргнути само једном историјском ситницом: он није знао да чита ни да пише. Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Ти пре ње ниједну књигу нисси читао, а ниси је ни десном руком својом писао; иначе, посумњали би они што лажи говоре. (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 48.)

Узвишени Бог је знао да ће неверници сумњати у веродостојност Часнога Кур'ана и приписивати ауторство Мухаммеду,

мир над њим. Из Своје савршене мудрости, за последњег посланика је одабрао Мухаммеда, мир над њим, особу која је била уммиј тј. онај који није знао да чита ни да пише. Тако је од неверника и циника одузет сваки аргумент да је он користио свете књиге јевреја и хришћана, а затим те информације написао савршеним стилом на чистом арапском језику. Узвишени Бог потврђује:

Онима који ће следити Посланика, веровесника, који неће знати читати ни писати, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу, записаног налазе. (Кур'ан, поглавље Бедеми, одломак157.)

Чак и Библија спомиње пророчанство о веровеснику који не зна да чита ни да писати:

А дадне ли се Књига некому што не зна ни читати ни писати... (Исаија, 29:12)

Часни Кур'ан на чак четири места наглашава да Веровесник, мир над њим, није био вешт писму.

Тада није постојала Библија на арапском

У време Посланика, мир над њим, није било арапске верзије Библије. Најранија верзија Старог завета приписује се свештенику Саадиасу Гаону, 900. године нове ере, више

од 250 година након смрти Мухаммеда, мир над њим. Најстарију верзију Новог завета на арапском језику је написао Ерпениус 1616. године, хиљаду година након смрти нашег Веровесника, мир над њим.

Сличности између Кур'ана и Библије

То што постоје сличности између Кур'ана и Библије не значи да је једно преписивано од другог. У ствари, то доказује другу чињеницу: обе књиге имају заједничко порекло, јер и Библија садржи текстове који су некада били део Божије Објаве, иако су све објаве пре Кур'ана

претрпеле оштећења због људских интервенција, делови текста су остали сачувани, и отуда сличност са Кур'аном.

Истина је да постоје слични текстови у Кур'ану и Библији, али то не може бити доказ да је Мухаммед, мир над њим, преписивао од јевреја и хришћана. Ако је то доказ, онда ни Исус, мир над њим, није био прави посланик, пошто се Нови завет у многим текстовима поклапа са Старим заветом.

Када неко нешто препише, он нипошто неће рећи да је преписао, а још мање - од кога. Мухаммед, мир над њим, је у Кур'ану који му је

објављен изразио признање свим претходним посланицима и објавама које су им долазиле.

Муслимани верују у четири Божије књиге

Позната су нам имена четири Божије књиге: Теврат/Тора, Зебур/Псалме, Инџил/Јеванђеље и Кур'ан. Теврат/Тора је књига која је објављена Мојсију, мир над њим. Зебур је објављен Давиду, мир над њим, Инџил/Јеванђеље Исусу, мир над њим, и Кур'ан је последња и коначна Божија објава, са којом је дошао последњи веровесник, Мухаммед, мир над њим.

Саставни део ислама је веровање у све Божије посланике и Објаве. Данашња Библија садржи пет књига Старог завета, које се приписују Мојсију, мир над њим. Псалме, који се приписују Давиду, мир над њим, и четири јеванђеља Новог завета. Међутим, ништа од тога није Тора објављена Мојсију, мир над њим. Зебур објављен Давиду, мир над њим, нити је било које Јеванђеље онај Инџил који је објављен Исусу, мир над њим. Можда ови библијски текстови садрже део Божијих речи, али оне нипошто нису аутентична Објава која је дошла Божијим посланицима.

Часни Кур'ан све Божије посланике сврстава у једно братство. Сви су имали исту посланичку мисију и потпуно исту срж Објаве. Због тога, темељна учења свих великих религија нису контрадикторна, чак иако су њихови следбеници током векова значајно изменили већи део светих књига, зато што им је извор исти: Објава од Узвишеног Бога. Кур'ан наглашава да Божији посланици нису одговорни за промене које су настале у тим књигама, већ њихови следбеници, који су делове Објаве заборавили а неке делове намерно изменили или избрисали. Кур'ан се, стога, не може сматрати књигом која се супроставља књигама објављеним

Мојсију, Давиду и Исусу, мир над њима, већ као књига која их обједињује, усавршава и чисти од људских интерпретација. Једно од имена Часнога Кур'ана је Фуркан - Растављач истине од неистине. Објављен је да направи јасну разлику између Божанског и људског у светим књигама других религија.

Научно упоређивање Кур'ана и Библије

Стварање космоса за шест дана

Према првом поглављу Постанка, прве библијске књиге, универзум је створен за шест дана који трају по 24 сата. Према Часном Кур'ану,

универзум је, такође, створен за шест дана. Међутим, реч која се користи за дан је јеум. У арапском језику, реч јеум има два значења. Једно значење је обични дан који траје 24 сата. Друго значење је епоха, веома дуг период. Кур'ан говори о стварању универзума за шест веома дугих периода, што савремена наука не одбацује. Према научним сазнањима, стварање космоса је трајало неколико милијарди година, што је директно супростављено библијском концепту о стварању за шест обичних дана. Ако је Мухаммед, мир над њим, преписивао из Библије, зашто није преписао ову катастрофалну грешку?

Прво је настао дан а затим Сунце

Постанак, 1:3-5, каже да су дан и ноћ настали првог дана стварања. Кретање светлости, која узрокује феномен дана и ноћи, је комплексна појава настала на основу реакција у звездама, које су, према Постанку, 1:14-19, настале тек четвртог дана. Потпуно је нелогично да дан и ноћ, који су последица емитовања светла са Сунца, настану првог дана, а да сам извор светлости настане четвртог дана. Јутро и ноћ су феномени који су могући само ако пре њих постоји извор светлости, Сунце, око којег се Земља окреће.

Ако је Мухаммед, мир над њим, копирао текстове из Библије, како је знао да треба да изостави ову ненаучну апсурдност!?

Стварање Земље, Сунца и Месеца

Земља и Месец су део Сунчевог система и од њега су настали. Међутим, према Библији то није тако. У Постанку, 1 -9-13, каже се да је Земља створена трећег дана, а у стиховима 14-19, се тврди да су тек четвртог дана створени Сунце и Месец. То је контрадикторно општепознатим научним чињеницама о пореклу и настанку Сунчевог система.

Вегетација створена трећег, а Сунце четвртог дана

Постанак у првом поглављу каже да је сав биљни свет - траве, цвеће и дрвеће - настао трећег дана, а Сунце тек четвртог. Како је могуће да су се биљке појавиле пре појаве Сунца!?

Ако је Мухаммед, мир над њим, лично написао Кур'ан и ако је копирао Библију, како је могао да зна да ову апсурдност треба да избаци и да је не преписује? Погледајте Кур'ан - у њему не постоји ниједна контрадикција!

И Сунце и Месец су извори свелости?

Тако Библија каже. У Постанку, 1:16, стоји:

И начини Бог два велика светлила - веће да влада даном, мање да влада ноћу.

Данас нам наука каже да Месец не поседује своју светлост, већ се од њега одбија Сунчева светлост. Часни Кур'ан то потврђује, па га назива Рефлексијом. Тврдити да је Мухаммед, мир над њим, током преписивања из Библије исправио ове ненаучне тврдње је ван сваке памети.

Адам, мир над њим, први човек на Земљи, је живео пре 5.800 година?

Ако саберете бројке у Библији, доћи ћете до таквог закључка. Уверите се и сами:

1948 година је, према Библији, прошло од Адама до Аврама;

око 1800 година је прошло од Аврама до Исуса;

од Исуса до данас је прошло је нешто више од 2000 година.

Кад ове године саберете, добијате око 5.800 година од првог човека до данас. Интересантно је да је и јеврејски календар стар око 5.800 година.

Огроман број археолошких и антрополошких доказа потврђују да

су људи живели пре више десетина хиљада година и да нису настали тек пре 5.800 година, као што тврди Библија.

Часни Кур'ан ни у овом случају не противречи научним чињеницама, пошто говорећи о Адаму, мир над њим, не спомиње пре колико година се појавио први човек на Земљи.

Ноје, мир над њим, и Потоп

Говорећи о Потопу, Библија у књизи Постанак, у поглављима 6-8, наглашава да је великом поплавом уништено све живо на Земљи, а да су преживели само посланик Ноје, мир над њим, и његови сапутници на барци. У том опису се, чак,

сугерише да се Потоп десио 1656. година након Адама, тј. 292. године пре рођења Аврама, мир над њим, када је Ноје имао 600. година. То значи да се, према Библији, Потоп десио у 22. или 21. веку пре нове ере.

Све у овој причи је контрадикторно научним чињеницама. Према археолошким доказима, у 21. веку пре нове ере је живела 11. египатска династија и 3. вавилонска. Ништа у налазима из тог периода не указује да се десила било каква природна непогода и да је прогрес тих цивилизација био угрожен. Према Библији, тада је цели свет уништен Потопом.

С друге стране, кур'анско казивање о Потопу се уопште не сукобљава са научним чињеницама. Прво, говорећи о Нои, мир над њим, и Потопу, Кур'ан не спомиње датум догађаја. Друго, Кур'ан не говори о Потопу као глобалном феномену, већ експлицитно наглашава да се он десио као казна само Ноином народу.

Зато, нелогично је тврдити да је Мухаммед, мир над њим, причу о Нои, мир над њим, позајмио из Библије, а да је током преписивања исправио све историјске грешке у библијском казивању и навео научно тачну причу.

Мојсије, мир над њим, и Фараон

Кур'анска и библијска казивања о Мојсију, мир над њим, и Фараону су веома слична. Мојсије, мир над њим, је са својим народом прешао преко Црвеног мора, које се отворило да би Израелћани могли безбедно да пређу. Док је ишао у потеру за њима, Фараон и његова војска су се утопили, јер се море над њима затворило. У томе се слажу и Кур'ан и Библија. Међутим, Часни Кур'ан износи још једну занимљиву информацију о Фараону, која није споменута у Библији:

Данас ћемо избавити само тело твоје да би био поучан пример онима

после тебе - али многи људи су равнодушни према Нашим поукама. (Кур'ан, поглавље Јона, одломак 92.)

Др. Маурис Букејл је након опсежног истраживања утврдио да је Рамсес II, фараон који се у Библији спомиње, заправо умро још раније, током Мусаовог боравка у Медјену. Рамсесов син Мернептах га је наследио и постао Фараон. Мернептах је, у ствари, Фараон који се утопио док је прогањао Мојсија, мир над њим, и његов народ. Године 1898. је у Долини краљева пронађено његово мумуфицирано тело. Др. Букејл је 1975. године добио дозволу да детаљно испита његово тело. Анализе су показале да

је Мернептах умро насилном смрћу, проузрокованом утапањем. Кур'анско предсказање да ће Фараоново тело остати сачувано да би наредне генерације узеле поуку се обистинило, јер се његово тело и даље чува у музеју у Каиру.

Док се бавио овим истраживањем, др. Букејл је био хришћанин. Касније је написао књигу Библија, Кур'ан и наука, у којој је признао да аутор Кур'ана не може бити човек, већ једино Свезнајући Створитељ. Након свега је прихватио ислам.

Све наведено је довољан доказ да Кур'ан није копија Библије. Напротив, Кур'ан је Фуркан -

Растављач истине од неистине и од људских подвала. Кур'ан је једини критеријум на основу којег се може утврдити шта је у Библији остало од Божије објаве а шта су људске интерпретације.

А теби (Мухаммеде) објављујемо Књигу, саму истину, да потврди књиге пре ње објављене и да над њима бди. И ти им суди према ономе што Бог објављује и не поводи се за прохтевима њиховим, и не одступај од Истине која ти долази. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 48.)

Кур'ан није књига која казује приче

За разлику од других религијских књига, Часни Кур'ан има јединствен стил нарације, који није налик ниједном људском. Све књиге, изузев Кур'ана, следе потпуно исти шаблон по којем се пишу приче и описују догађаји. Приче које пишу људи почињу сличним стилом: "Некада давно...", "Једном у далекој земљи...", "Била два човека..." и слично.

Ево како изгледају прве реченице библијских књига:

У почетку (некада давно) створи Бог небо и Земљу... (Постанак, 1:1)

У почетку (некада давно) беаше Реч, и Реч, беше у Бога, и Бог беше Реч. (Иван, 1:1)

Овако гласи родословље (порекло, почетак) Исуса Христа сина Давидова, сина Аврамова... (Матеј, 1:1)

У Раматаим Софиму (некада давно) живео један човек из горе Ефраимове по имену Елкана... (Прва Самуелова, 1:1)

(Некада давно) Краљ Давид је био остарао и постао времешан. Премда су га покривали, није се могао угрејати. (Прва краљевима, 1:1)

Било је у дане Ахасвера (некада давно), онога Ахасвера, који је владао од Индије до Етиопије над сто двадесет и седам покрајина... (Естера, 1:1)

Све приче у религијским књигама имају почетак и крај, тј. људски стил нарације кроз цели текст. Те приче садрже историјске податке, хронолошки поредане. Тако људи говоре и пишу.

Кур'ан је, међутим, јединствена књига. Прво шта је од Кур'ана објављено биле су речи:

Читај, у име Господара твога, који ствара, ствара човека од угрушка! Читај, племенит је Господар твој,

Који поучава перу, Који човека поучава ономе што не зна. (Кур'ан, поглавље Угрушак, одломци 1-5.)

Поглавље Угрушак је 96. по реду у Кур'ану. Објављивање Кур'ана није започето причом "из почетка". Исто се може рећи и за прво кур'анско поглавље, Приступ:

У име Бога, Милостивог, Самилосног!

1. Хвала Богу, Господару свих светова,

2. Милостивом, Самилосном,

3. Владару Дана суђег.

4. Теби се клањамо и од Тебе помоћ тражимо!

5. Упути нас на Прави пут,

6. на Пут оних којима си милост Своју даровао,

7. а не оних који су против себе срџбу изазвали, нити оних који су залутали! (Кур'ан, поглавље Приступ, одломци 1-7)

Друго поглавље почиње овако:

1. Елиф Лам Мим.

2. Ова Књига, у коју нема никакве сумње, упутство је свима онима који се буду Бога бојали;

3. онима који у невидљиви свет буду веровали и молитву обављали и удељивали део од онога што им Ми будемо давали;

4. и онима који буду веровали у оно што се објављује теби и у оно што је објављено пре тебе, и онима који у Онај свет буду чврсто веровали.

5. Њима ће Господар њихов на Прави пут указати и они ће оно што желе остварити.

6. Онима који неће да верују заиста је свеједно - опомињао их ти или не опомињао - они неће веровати.

7. Бог је запечатио срца њихова и уши њихове, а пред очима њиховим

је копрена; њих чека патња голема. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 1-7)

Не постоји ниједна друга религијска књига на целом свету која је писана оваквим, Божанским стилом. Чак су и претходне Божије објаве временом загубљене или искривљене. Кур'ан је потпуно очувана Божија књига, коју је анђео Гаврило објавом преносио Мухаммеду, мир над њим. Он је, затим, све што му је објављено преносио својим асхабима (другови-следбеницима), који су Кур'ан записивали, учили напамет и проверавали научено пред Божијим Послаником, мир над њим. Ниједно

од 114 кур'анских поглавља није претрпело ни најмању измену већ више од 14 векова.

Кур'ан је последња Божија објава. Бави се свим питањима битнима за људе у сваком времену и простору. У њему су објашњени принципи мудрости, веровања тј. доктрине, обожавања и закона. Подучава нас праведности и здравом економском систему. Међутим, његово главно обележје је регулисање односа на релацији Створитељ - створења.

Сврха Кур'ана није да прича приче и бескрајне историјске податке са чудним именима. Он читатеља наводи на размишљање. У њему се

обједињују вера, морал, правни прописи, савети, мудрости, наредбе, забране и јасни докази Истине. Он доноси радосне вести онима који прихватају истину и упозорава немарне и грешнике. Приче о давно несталим цивилизацијама имају за циљ опоменути нас и подстакнути нас на размишљање о Божијим знаковима, који су видљиви на свакоме месту.

Мухаммед, мир над њим, не може бити истовремено и лажов и лудак

Специфична група "истраживача" каже: "Можемо са сигурношћу рећи да је Мухаммед имао ментални поремећај." Убеђени су да је он на

неки начин био заведен. На крају своје приче и аргументације кажу: "Због свега тога, сматрамо да је тај човек био и лажов." (Не дао Бог!) Причу започињу тврдњом да је био луд, а завршавају ставом да је био лажов. Сами себе хватају у лажи, јер никако да разумеју да особа не може бити и лудак и лажов истовремено. Ако је неко луд, он све говори из убеђења и не користи лажи. Уколико је неко лажов, он планира коју ће лаж изговорити, а цела његова прича има одређену сврху. Ниједан од њихових аргумената није одржив.

Мухаммед, мир над њим, не може бити истовремено и обмањивач и фалсификатор

Друга група људи је слична претходној. Говоре да је Посланик, мир над њим, био обмањивач, јер кад год би му неко поставио питање говорио би да му је анђео Гаврило донео одговор. Иста група људи у другим наступима говори да је Мухаммед, мир над њим, био фалсификатор, јер је на постављена питања одговарао тако што би сакупио најбоље одговоре из других религијских књига. Попут претходне групе, и ова сама себе обмањује јер заборављају да особа

не може бити истовремено и обмањивач и фалсификатор.

Особа која је обманута и друге обмањује је убеђена да му анђео доставља објаву и на свако питање одмах одговара, не размишљајући о томе да ли је одговор тачан или погрешан. Фалсификатор, са друге стране, тражи најбољи могући одговор на постављено питање истражујући друге књиге, само да би доказао да је достојан поверења. Сви који заступају обе тезе не схватају да се, у ствари, крећу у зачараном кругу својих лажи.

Часни Кур'ан одговара на све ове заблуде и подвале тадашњих и садашњих многобожаца.

Па зашто они не размисле да њима послати посланик није луд; он само отворено опомиње. (Кур'ан, поглавље Бедеми, одломак 184)

Ти (Мухаммеде) ниси, милошћу Господара свога, луд. (Кур'ан, поглавље Ел-Калем, одломак 2)

А ваш друг (Мухаммед) није луд. (Кур'ан, поглавље Престанак сјаја, одломак 22)

Митоманија

Једна група људи сматра да је Мухаммед, мир над њим, патио од

митоманије. Митоманија је психички поремећај у коме особа говори лажи а затим поверује у њих. Кур'ан говори о чињеницама - стварима које су стварне и које можете у свако доба да проверите. Митоманик то не може, јер му чињенице представљају проблем. Психолози се против таквог поремећаја боре постављањем питања која болесника суочавају са чињеницама. На пример, ако болесник тврди: "Ја сам краљ Енглеске!", психолог му неће одмах рећи: "Ти си луд.", него ће га кроз питања суочити са чињеницама:

"Кажеш да си краљ Енглеске? Можеш ли ми рећи где се сада

налази твоја краљица?" Митоман ће покушати да измисли одговор: "Краљица је отпутовала код мајке." Психолог наставља: "Где ти је премијер?", а митоман одговара: "Умро је." На питање: "Где ти је гарда?" можда неће моћи да одговори јер ће се коначно суочити са чињеницом. Рећи ће: "Изгледа да заиста нисам краљ Енглеске..."

На исти начин, Часни Кур'ан читатеље суочава са чињеницама које могу проверити и на тај начин се бори против њихове умишљености. Чести су одломци са формом сличној овој: "О људи, ви кажете то и то, а зар не знате то и то..."

Нове информације у Кур'ану

Часни Кур'ан има јединствен начин информисања читалаца о нечему што раније нису знали. На целом свету не постоји књига са таквим стилом. Постоје древни списи са мноштвом историјских података, али се у њима наводе извори информација и људи који их преносе. Кур'ан, међутим, каже: "Ово су информације које раније нисте познавали. Проверите, па ћете се уверити у њихову истинитост." На пример, Узвишени каже:

То су непознате вести које ти Ми објављујемо; ни ти ни народ твој нисте пре овога ништа знали. Зато

буди стрпљив, исход ће, заиста, у корист честитих бити. (Кур'ан, поглавље Худ, одломак 49.)

Објављујући ти овај Кур'ан, Ми теби о најлепшим догађајима казујемо иако пре њега ниси, заиста, ништа знао. (Кур'ан, поглавље Јосип, одломак 3.)

Занимљиво је да док је трајало објављивање Кур'ана, нико није јавно устао и рекао: "Грешиш, Мухаммеде! Ја сам, такође, Арап, а ове информације сам знао од раније!" Да је Мухаммед, мир над њим, аутор Кур'ана, било би равно самоубиству надмено изазивати све људе информацијама које би неко

од њих могао познавати, речима: "А о овоме ништа нисте знали." Ипак, нико се није усудио да иступи против овог изазова.

"Кур'ан је обмана"

Они који се не мире са чињеницом да је Кур'ан објава од Господара светова, долазе са безнадежном идејом да је он обмана. Ако је то обмана, шта је њено порекло? О чему нас обмањује? Где тачно лежи та обмана? Нико не може да нађе ниједну обману - јер не постоји.

Свесно бране своју заблуду

Неки људи без размишљања донесу неку погрешну одлуку и став о

некоме. Овако изгледа њихово размишљање: "Мислим да ми је овај човек непријатељ. Немам разлога ни доказа, али верујем да ми је непријатељ, па ћу се према њему опходити као према непријатељу. Пошто ја тако наступим, он ће се бранити од мене као од свог непријатеља, па ћу имати разлог и доказ да га прогласим непријатељем." То је механизам одбране својих накарадних ставова. Људи заузимају погрешан став, а онда на сваки могући начин траже доказ да обмане себе и друге у исправност тог става.

Објава не противречи разуму

Према Часном Кур'ану, Објава је у складу са разумом. Све што је у Кур'ану објављено је подложно провери, расправи и разговору. Да је Објава изнад разума и недоступна њему, не бисмо се могли одлучити коју религијску књигу да следимо. Учењак Газали је, с правом, рекао: "Вера и разум се не могу сукобити, јер су обоје дар од Бога."

Кур'ан подстиче на дискусију

Многи муслимани верују да Кур'ан не дозвољава никакву расправу у вези темељних истина вере, па се уздржавају од тога. Међутим, Часни Кур'ан подстиче здраву дискусију:

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима на најлепши начин расправљај! (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125.)

Одговори на већину питања и сумњи у вези кур'анских учења се налазе у самоме Кур'ану. Арапска реч калу/ они говоре се у Кур'ану спомиње 332 пута, а реч кул/реци (Мухаммеде) такође 332 пута.

Црпљење свих алтернатива

То је један од приступа Часнога Кур'ана. Он је Објава Свезнајућег, Господара светова. Ако не верујете да је тако - кажите аргументовано шта је онда? Неко објашњење мора

да постоји. Кур'ан је записан, можете да га читате кад год желите. У њему се каже да је Божија реч. Ако није, шта је? Током векова, који год другачији одговор су људи измишљали, уз доказе је оповргнут. Говорили су да га је Мухаммед, мир над њим, лично написао ради славе, моћи, угледа, уједињења Арапа и слично. Ништа од овога није доказано, напротив! Говорили су да га је написао лудак, епилептичар и обмањивач. Ниједна од ових идеја нема утемељења у здравој логици. Све алтернативе су исцрпљене.

Кур'ан вас мора задивити, јер га никако не можете дисквалификовати, са које год

стране да му приђете! Каже Узвишени Аллах:

Ха Мим.

Књигу објављује Бог, Силни и Мудри! (Кур'ан, поглавље Тешка невоља, одломак 1-2)

Свим скептицима, Кур'ан одговара да је он Објава од Узвишеног Бога. У то се можете уверити на много места у Часноме Кур'ану: Ел-Ен'ам, 19; Ел-Ен'ам, 72; Јосип, 1-2; Та-ха, 113; Мрави, 6; Падање ничице, 1-3; Ја-син, 1-3; Скупови, 1; Гафир, 2; Милостиви, 1-2; Догађај, 77-80; Време, 23, и тако даље.

Тест неисправности

Ово је приступ који данас користи научна јавност. Многи људи долазе са новим теоријама, али се стручна јавност не замара њима. Имају разлог и оправдање за то. Ко год дође са новом теоријом, научници му поручују: "Не замарајте нас својим идејама и новим теоријама, уколико не донесете правила на основу којих је можемо прогласити лажном." То је такозвани "тест неисправности".

Када је Алберт Ајнштајн дошао са теоријом релативитета, нико је није одмах прихватио, нити га је било ко прогласио великим научником због ње. Научницима је требало шест година да испитају тестове

неисправности које им је он лично дао, рекавши: "Сматрам да космос функционише на овај начин. Међутим, ако се докажу ове три ствари - онда нисам у праву." - па је навео три случаја у којима његова теорија престаје да важи. Због самог његовог приступа, научници су обратили пажњу на његову теорију.

Часни Кур'ан, такође, нуди неколико тестова неисправности. Неки су били намењени савременицима Божијег Посланика, мир над њим, а други су за сва времена. Поручује неверницима да, уколико желе да докажу неисправност Кур'ана, да докажу неке ствари о њему.

Ниједна друга религијска књига на свету не нуди било какав тест неисправности. Слободно упитајте било ког учењака других религија: "Постоји ли у вашој вери нешто што би је оповргнуло уколико би се показало тачним?" Сумњам да бисте добили адекватан одговор. Не можете да само доказујете да је ваше веровање исправно. Морате људима да пружите шансу да докажу да нисте у праву. Часни Кур'ан их има неколико:

1) Случај Ебу Лехеба

Мухаммед, мир над њим, је имао стрица познатог по надимку Ебу Лехеб (отац пламена), због његове

жустре нарави. Био је заклети непријатељ ислама. Имао је обичај да прати Веровесника, мир над њим, и његове разговоре са људима. Који год човек је разговарао са Веровесником, Ебу Лехеб би га издвојио и рекао му: "Шта ти је Мухаммед говорио? Ако је рекао да је нешто бело, сматрај да је црно! Ако је рекао да је јутро, сматрај да је ноћ! Шта год ти Мухаммед каже, сматрај супротно."

111. поглавље у Кур'ану је посвећено њему:

У име Бога, Милостивог, Самилосног!

1. Нека пропадне Ебу Лехеб, и пропао је!

2. неће му бити од користи благо његово, а ни оно што је стекао,

3. ући ће он, сигурно, у ватру распламсалу,

4. и жена његова, која сплеткари;

5. о врату њеном биће уже од личине усукане!

Ова сура предсказује да ће Ебу Лехеб бити неверник целог живота, тј. да никада неће прихватити ислам и да ће ући у Пакао. Ово поглавље је објављено десет година пре његове смрти. Умро је као неверник. У току тих десет година, многи његови

пријатељи су прихватили ислам, али он је остао упоран у свом неверовању. Ебу Лехеб је био лукав и проницљив. Користио је сваку прилику да омаловажи Божијег Посланика, мир над њим, и његове другове. Ипак, није сконтао нешто: све што је требао да уради јесте да бар лажно обзнани свој прелазак на ислам. Тиме би многим људима доказао да је ово поглавље лажно, јер тврди да он никада неће постати муслиман. Имао је пуних десет година времена да размишља о томе, али ипак то није урадио. Са друге стране, ко би се усудио да са сигурношћу тврди нешто што се може променити у наредним годинама!?

Да је Кур'ан дело човека, ово поглавље не би било написано, јер би њено оповргавање довело до угрожавања целе мисије. Кур'ан није дело човека, већ Објава од Онога Који једини зна будућност.

2) Јевреји никада неће призвати смрт

Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Реци: "Ако је код Бога Рај осигуран само за вас, а не и за остали свет, онда ви смрт зажелите, ако истину говорите."

А неће је никада зажелети због онога што чине! - А Бог добро зна

невернике. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 94-95)

Кад би се Јевреји расправљали са муслиманима, говорили би да је Рај припремљен само за њих и ни за кога другог. Кур'ан их изазива: ако сте сигурни у оно што говорите, зажелите смрт. Међутим, не стаје на томе, већ потврђује да они никада неће зажелети смрт, због греха које чине. Једино што су Јевреји у време Мухаммеда, мир над њим, требали да учине јесте да јавно призову своју смрт. Да је неки Јевреј рекао: "Молим Бога да ме усмрти, да бих ушао у Рај!", чак и ако би био неискрен у тој жељи, доказао би да је Кур'ан погрешио. Са те тачке

гледишта, било је "лако" оповргнути Кур'ан. У следећем одломку Кур'ан потврђује:

И наћи ћеш их, сигурно, да више жуде за животом од свих осталих људи, чак и од многобожаца; сваки би волео да живи хиљаду година, мада га то, и када би толико живео, не би од патње сачувало! - А Бог добро види оно што они раде. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 96.)

3) Хришћани ће бити ближи муслиманима него Јевреји

Ово је један од тестова неисправности који важе за сва времена. Часни Кур'ан каже:

Ти ћеш, сигурно, наћи да су верницима најљући непријатељи јевреји и многобошци; и свакако ћеш наћи да су верницима најближи пријатељи они који говоре: "Ми смо хришћани." - зато што међу њима има свештеника и монаха и што се они не охоле. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 82.)

Овим одломком се потврђује да ће, генерално, хришћани боље третирати муслимане него што их третирају Јевреји. Наравно, велики број Јевреја је прихватио ислам, а има и оних који нису прихватили ислам али су добри према муслиманима. Међутим, као целина,

хришћани ће увек бити бољи према муслиманима него Јевреји.

Јевреји данас имају прилику оповргнути Кур'ан. Могу се добро организовати и неколико година поступати према муслиманима боље него хришћани. Иако изазов и даље постоји, никада га неће моћи испунити.

4) Измислите једно поглавље попут кур'анског

И муслимани и немуслимани се слажу да је Кур'ан највредније књижевно дело на арапском језику. Његов стил је најбогатији, најелоквентнији и на највећем могућем нивоу. Када су

многобошци приговорили Мухаммеду, мир над њим, да он измишља Кур'ан, одмах им је стигао изазов:

Реци: "Кад би се сви људи и џини удружили да сачине један овакав Кур'ан, они, такав као што је он, не би сачинили, па макар једни другима помагали." (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 88.)

Исти изазов је поновљен у 34. одломку поглавља Гора. Међутим, нешто касније, изазов је олакшан:

Зар они да говоре: "Он га измишља!" Реци: "Па сачините ви десет Кур'ану сличних, измишљених

поглавља, и кога год хоћете, од оних у које поред Бога верујете у помоћ позовите, ако је истина то што тврдите!" (Кур'ан, поглавље Худ, одломак 13.)

Касније је овај изазов још више олакшан:

А они говоре: "Он га измишља!" Реци: "Па, дајте ви једно поглавље као што је њему објављено, и кога год хоћете, од оних у које мимо Бога верујете, у помоћ позовите, ако истину говорите." (Кур'ан, поглавље Јона, одломак 38.)

Они који желе одговорити на овај изазов, морају имати у виду следеће особине Кур'ана:

-објављен је на чистом арапском језику. Зато, и то измишљено поглавље мора бити на арапском језику;

-Кур'ан је написан највећим могућим стилом;

-његов језик је најјаснији, најразговетнији и чудестан;

-ни у једном моменту се не удаљава од чисте истине, потпуно задржавајући највиши ниво приповедања;

-износи много информација различитим стиловима, а приче приповеда некада дуже а некада

краће, али тако да никада не можете преферирати један опис над другим;

-са изненађујуће мало речи даје веома опширне описе и много информација, нимало не губећи шарм и елоквентност;

-има ненадмашну способност да се истовремено обраћа свим слојевима људи. Исти одломак је изазов и мање и више интелигентним људима.

А они говоре: "Он га измишља!" Реци: "Па, дајте ви једно поглавље као што је њему објављено, и кога год хоћете, од оних у које мимо Бога верујете, у помоћ позовите, ако

истину говорите." (Кур'ан, поглавље Јона, одломак 38.)

Чак и овај поједностављени изазов је остао без одговора од стране многобожаца.

Коначни изазов је објављен у поглављу Ел-Бекаре:

А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једно поглавље слично објављеном њему, а позовите и божанства ваша, осим Бога, ако истину говорите.

Па ако не учините, а нећете учинити, онда се чувајте ватре за неверника припремљене, чије ће

гориво бити људи и камење.
(Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 23-24)

У овом изазову се не каже "попут Кур'ана", већ слично Кур'ану, чиме је још више олакшан. Нека кур'анска поглавља имају само по 3-4 одломка. Изазов се односи и на тако кратка поглавља.

Немојте мислити да неверници нису покушавали да одговоре овом изазову. Највећи арапски песници тог времена, али и касније, су покушавали, али су и поред великих напора доживели понижавајући пораз. Неки покушаји су забележени у историјским књигама, да буду

доказ будућим генерацијама. Ништа што су измислили није садржавало елоквентан и ненадмашан кур'ански стил, реченице су биле смешне, шупље и без дубље мудрости и значења.

Тест и изазов су и даље на снази. Нико му није успео одговорити већ 1.400 година. Тако ће остати довека.

5) Нема контрадикција

Часни Кур'ан не садржи ниједну контрадикцију. У поглављу Ен-Ниса износи се још један изазов:

А зашто они не размисле о Кур'ану? Да је он од неког другог, а не од Бога, сигурно би у њему нашли

многе противречности. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 82.)

Ако неко жели да докаже да Кур'ан није Објава од Бога, довољно је да пронађе само једну противречност у њему.

Током историје, много неверника је покушало да пронађе контрадикције у Кур'ану, па су их, наводно, и налазили. Међутим, сви њихови покушаји су се сводили на погрешно цитирање, вађење одломака из контекста и искривљено тумачење. Може се десити да на те заблуде не могу да одговоре чак и неки исламски учењаци, уколико нису добро упознати са материјом о

којима одломци говоре. Њихова неспособност да одговоре на заблуде нипошто не значи да Кур'ан садржи контрадикције.

Часни Кур'ан каже: .../' упитај о Њему онога који зна. (Кур'ан, поглавље Ел-Фуркан, одломак 59.) Уколико вам нешто није јасно, питајте особу која је стручна. Ако вас занима научно објашњење неких кур'анских одломака, питајте о томе научнике. Ако вас занима кур'ански стил, или сматрате да сте пронашли граматичку грешку у Кур'ану, не можете мене питати о томе, јер ја нисам стручњак за арапски језик. Пошто ја нисам зналац арапског језика и не могу адекватно

одговорити на ваш изазов о граматичким грешкама, нипошто не значи да Кур'ан садржи граматичке грешке. Дакле, о питањима из сваке области морате да разговарате са адекватним стручњаком.

У неколико претходних поглавља смо доказали неисправним све заблуде и критике на рачун Часног Кур'ана. Због тога што га не можете дисквалификовати, ма са којег аспекта му пришли, морате да му укажете поштовање и изразити признање: Кур'ан је Божанска књига. Он је Објава Свезнајућег, Господара свих светова.

КУР'АН МОРА БИТИ УЧЕН СА РАЗУМЕВАЊЕМ

Хвала Богу. Нека су спас и мир на Божијег Посланика, његову породицу и све другове.

А Ми смо Кур'ан учинили доступним за поуку - па има ли икога ко би поуку примио? (Кур'ан, поглавље Месец, одломак 17.)

Господару мој, учини пространим прса моја и олакшај задатак мој. Одреши узао са језика мог да би разумели говор мој.

Најчитанија књига која се чита без разумевања

Часни Кур'ан је последња Божија објава. Објављен је последњем Божијем посланику, Мухаммеду, мир над њим. Кур'ан је најпозитивнија књига на свету. Он је проглас ка препороду човечанства. Он је непресушан извор знања и мудрости, упута залуталима, упозорење немарнима и сигуран знак сумњичавима. Он је олакшање онима који пате и нада онима који су у очају. Како ћемо имплементисати све ове лепе особине Кур'ана ако га не учимо и не проучавамо са разумевањем, ако не размишљамо о ономе што смо прочитали и ако његове поруке не применимо у свакодневном животу!?

Хвала Богу, Часни Кур'ан је најчитанија књига на свету. Нажалост, он је уједно и књига која је највише читана без разумевања. Већина муслимана га чита без размишљања о прочитаном, па се степен његовог разумевања смањује. Замислите каква је ово трагедија: човек дође до Кур'ана и учи га, а одлази празног срца, непробуђене душе и непромењеног живота! Узвишени Бог каже:

Ви сте народ најбољи од свих који се икада појавио: тражите да се чине добра дела, а од неваљалих одвраћате, и у Бога верујете. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 110.)

Бог је муслимане назвао најбољим народом свих времена, под условом да наређујемо добро, одвраћамо од зла и верујемо у Бога. Међутим, уколико не учимо Кур'ан са разумевањем, како ћемо наређивати добро, а одвраћати од зла!? Ако не наређујемо добро и не одвраћамо од зла, не заслужујемо титулу најбољег уммета/заједнице. Дакле, све се враћа на учење Кур'ана са разумевањем.

Реч Кур'ан је изведена од арапског глагола каре'е, што значи: учити, читати. Како можемо учити Божију Књигу, ако је не разумемо!? Кур'ан има још једно име - Фуркан/Растављач истине од

неистине. Разлику између истине и неистине можемо разумети једино уколико Кур'ан читамо са разумевањем. Без његовог разумевања, не можемо га користити као критеријум за раздвајање истине од неистине.

Погледајмо каква све оправдања муслимани користе за свој немар и нечитање Кур'ана са разумевањем.

"Не разумем арапски језик"

Ово је најчешћи изговор. Данас на свету живи преко шест милијарди људи. Око 25% светске популације чине муслимани, скоро милијарду и по. Међу муслиманском популацијом, око 15% су Арапи.

Осим њих, мали је број неарапа који разумеју арапски језик. Дакле, преко 80% муслимана не разуме арапски језик.

Кад се човек роди, не разуме ниједан језик. Дете постепено учи матерњи језик и тако комуницира са породицом. Онда учи језик и начин изражавања околног друштва, како би што боље комуницирао са њима. Касније учи и језик на коме стиче образовање. Велики број људи на свету зна бар два или три различита језика. Ако смо спремни познавати друге стране језике, зар није најпре да познајемо језик на коме је Узвишени Бог објавио Своју последњу објаву!? Зашто не

обавежемо себе да научимо арапски језик како бисмо разумели Кур'ан? Учење страног језика је много лакше током детињства. Међутим, старосна доб не сме никоме бити препрека за чињење добра.

Најпознатији позитиван пример тога је др. Маурис Букејл, славни научник и истраживач, добитник награде Француске академије наука, за допринос медицини. Др. Букејл је био задужен за испитивање мумије Мернептаха, фараона споменутог у Библији. Мумија је пронађена у Долини краљева. Као хришћанин, др. Букејл је знао целу библијску причу о Мојсију и Фараону: море се раздвојило да би Мојсије и његов

народ могли прећи. За њима је ишао Фараон са својом војском. Чим су Мојсије и његов народ прешли, море се затворило а Фараон и његова војска су се утопили. За њега је проналазак Фараоновог тела било велико откриће.

Кад је отишао у Саудијску Арабију, тамо су му рекли да то није ништа ново, јер они одавно знају да је Фараоново тело остало очувано. У Часном Кур'ану се каже:

"Данас ћемо избавити само тело твоје да би био поучан пример онима после тебе."- али многи људи су равнодушни према Нашим

поукама. (Кур'ан, поглавље Јона, одломак 92.)

Др. Букејл је био шокиран! "Откуд овај податак у књизи старој 14. векова!? Како је тада неко могао знати да ће Фараоново тело бити сачувано као поука људима, а да то није споменуто у Библији!?" То га је потакнуло да прочита превод значења Кур'ана. Кад је прочитао Кур'ан, био је тако одушевљен, да је хтео да учини још нешто, како би што боље разумео Кур'ан. Са својих 50 година старости, научио је арапски језик. Замислите, један хришћанин учи арапски језик само да би боље разумео Кур'ан. Пошто је анализирао Кур'ан, изјавио је:

"Кур'ан је у савршеном складу са потврђеним научним чињеницама, док је, нажалост, Библија пуна пасуса који нису у складу са науком." Након што је обавио сва истраживања, написао је књигу „Библија, Кур'ан и наука“.

Не очекујем да сви муслимани буду такви ентузијасти као што је др. Букејл био, али опет немају оправдање. Ако не разумеју арапски језик, не могу се правдати да не разумеју Кур'ан, јер постоје преводи његовог значења на скоро свим језицима света.

Мевлана Абдул-Меџид Дариабади каже да је Кур'ан књига која се

најтеже преводи на стране језике. Његов стил је Божански, узвишен, непреводив и недостижан. То га чини јако тешким за превођење. Не само да је тешко, већ је и немогуће потпуно га превести. Ипак, хвала Богу, многи учењаци су свој животни век посветили што бољем превођењу Кур'ана, тако да имамо превод његовог значења на скоро свим језицима. Морам напоменути да ниједан од тих превода није у потпуности пренешено значење Кур'ана са арапског на други језик, јер је превод људско дело, а Кур'ан је Божија реч. Упркос томе, преводи значења нам омогућавају бар основно разумевање Кур'ана.

"Много сам заузет"

Ово је чест изговор за нечитање макар и превода Кур'ана. Немамо времена од студија, немамо времена од посла и од других обавеза. Дечније проводимо проучавајући разне књиге у школи и на факултету, само да бисмо стекли боље звање и занимање. Зар немамо времена читати Поруку нашег Створитеља, Узвишеног Бога!? Колико нам времена треба да бисмо прочитали Кур'ан? Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Ко проучи Кур'ан за мање од три дана, није га разумео." (Ет-Тирмизи) То значи да је могуће за најмање три дана проучити Кур'ан са

разумевањем. Ако свакога дана проучите један џуз[7], за месец дана ћете да проучите цели Кур'ан. Степен који стекнемо након колеџа и факултета можда ће нам помоћи на овом свету, а можда неће. На хиљаде је високошколованих људи који су без посла. А ако вас високо образовање не приближи Богу, Створитељу свега, онда вам образовање неће користити на Оном свету.

Што се тиче Кур'ана, Узвишени Бог каже:

Елиф Лам Мим.

Ова Књига, у коју нема никакве сумње, упутство је свима онима који

се буду Бога бојали. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 1-2)

Бог нам обећава да је Кур'ан књига упуте и да ће нам засигурно корисити на оба света.

У овом Кур'ану Ми на разне начине објашњавамо људима сваковрсне примере, али је човек, више него ико, спреман расправљати. (Кур'ан, поглавље Пећина, одломак 54.)

Ми у овом Кур'ану наводимо људима свакојаке примере да би поуку примили. (Кур'ан, поглавље Скупови, одломак 27.)

Ако учите Кур'ан, то ће вам сигурно донети корист и на овом и на

Будућем свету. Ако не разумете Кур'ан на арапском, читајте превод његовог значења на језику који најбоље разумете.

Писмо из далека

Навешћемо сликовит пример. Упознали сте неког доброг човека из Немачке, који је дошао код вас и дружио са са вама неколико седмица. Не зна добро ваш језик, али некако се споразумевате. Након повратка у Немачку, шаље вам писмо. Наравно, писмо је написао на немачком, јер не зна да пише ваш језик. Добијате писмо, отварате га, али ништа не разумете. Шта ћете да урадите? Пошто вам је то блиски

пријатељ, даћете писмо некоме да га преведе. Желите по сваку цену да сазнате шта вам је ваш добри пријатељ из Немачке написао.

Зар не желите да знате коју поруку нам је послао Узвишени Створитељ небеса и Земље!? Не морате никоме плаћати да вам преведе Кур'ан са арапског језика. Он је већ преведен на ваш језик.

Кур'ан је и за муслимане и за немуслимане

Неки мисле да је Кур'ан књига која може да користи само муслиманима а да га немуслимани не могу читати. Међутим, Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Елиф Лам Ра. Књигу ти објављујемо зато да људе, вољом њиховог Господара, изведеш из тмина на светло, на Пут Силнога и Хваљенога. (Кур'ан, поглавље Аврам, одломак 1.)

Кур'ан је дошао као упута свим људима, без изузетка.

Ово је обзнана људима и да њоме буду опоменути и да знају да је само Он један Бог, и да разумом обдарени приме поуку! (Кур'ан, поглавље Аврам, одломак 52.)

У месецу рамазану почело је објављивање Кур'ана, који је путоказ људима и јасан доказ Правога пута и разликовања добра

од зла. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 185.)

Ми ти објављујемо Књигу због свих људи - саму истину; онај ко буде ишао Правим путем себи ће користити, а онај ко буде ишао странпутицом - себи ће наудити, ти ниси њихов чувар. (Кур'ан, поглавље Скупови, одломак 41.)

Кур'ан није објављен да буде упута само Арапима или само муслиманима, већ целом човечанству. Међутим, много је муслимана који не желе Кур'ан поделити са немуслиманима. Говоре: "Како ће ови немуслимани, ови неверници и многобошци,

уопште да разумеју Кур'ан!?" Мисле да имају супериорну интелигенцију, бољу од осталих. Знате ли да је Кур'ан објављен пре 1.400 година у Арабији, а да је објављивање почело у времену незнања? У то време, Арапи су били најзаосталији народ на свету. Исти овај Кур'ан је од таквих заосталих Арапа за кратко време направио лидере цивилизације. Ако је Кур'ан могао изменити такве људе пре 14 векова, зашто не би могао изменити стање данашњих немуслимана? Незнање више не постоји као што је било пре објаве Кур'ана. Узвишени Бог каже:

А тебе смо (Мухаммеде) само као милост световима послали. (Кур'ан,

поглавље Веровесници , одломак 107.)

То значи да Мухаммед, мир над њим, није послат само Арапима, или само муслиманима, већ свим световима, свим људима и осталим створењима.

Ми смо те послали с Истином да радосне вести доносиш и да опомињеш. (Кур'ан, поглавље Створитељ, одломак 24.)

Ми муслимани као да чувамо Кур'ан, нити га читамо, нити дамо да се чита. Неки кажу да Кур'ан не требамо давати немуслиманима, јер Узвишени Бог каже:

Он је, заиста, Кур'ан племенити, у Књизи брижљиво чуваној - додирнути га смеју само они који су чисти, он је Објава од Господара светова. (Кур'ан, поглавље Догађај, одломци 77-80)

Ове одломке наводе као аргумент да немуслимани не смеју додиривати Кур'ан: "Додирнути га смеју само они који су чисти, а многобошци и неверници никад нису чисти!" Међутим, узрок објаве ових одломака је тај што су мекански многобошци почели говорити да је Кур'ан објава од ђавола, а не од Бога. Због тога је Узвишени Бог објавио наведене одломке, у којима се потврђује да се Кур'ан налази у

Левхи-махфузу/Плочи помно чуваној, коме се ђаво не може примаћи. Дакле, одломци из поглавља Догађај се не односе на Кур'ан као мусхаф, који држимо у руци и читамо, већ на Левхи-махфуз. Да је другачије, већ би се доказало да је Кур'ан погрешио. Јер, како може рећи да га не могу додирнути осим они који су чисти, ако сваки немуслиман може отићи у књижару и купити Кур'ан!? Реч мутаххерун значи чисти, али се не односи само на чистоћу тела, већ и на потпуну чистоћу од свих мана и греха. То су анђели. Овим одломцима су се одбациле подвале многобожаца да је Кур'ан објава од ђавола.

Према неким учењацима, овај одломак значи да је строга обавеза имати абдест пре него што се узме Кур'ан у руке. Међутим, чак и да је тако (а није), грех ширка/приписивања Богу друга је далеко већи од узимања Кур'ана без абдеста. Па, ако се чини мањи грех - узимање Кур'ана без абдеста, зарад отклањања највећег греха који постоји –ширка (многобоштва), чини ми се да је то добра трговина. Наравно, пожељно је имати абдест, јер је то од суннета. Али, није строга обавеза.

Давати Кур'ан, или његове делове, немуслиманима је, чак, суннет. Божији Посланик, мир над њим, је

слао писма неверничким владарима, у којима је диктирао и одређене кур'анске одломке. Неки владари[8] су прихватили ислам, а неки нису. Неки владари[9] су та писма исцепали и бацили под ноге. Замислите, кур'анске одломке су бацали под ноге! Један од таквих писама се чува у Националном музеју у Турској. На њему пише ајет:

Реци: "О следбеници Књиге, дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Богу не клањамо, да никога Њему равним не сматрамо и да једни друге, поред Бога, боговима не држимо!" Па ако они не

пристану, ви реците: "Будите сведоци да смо ми муслимани!" (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 64.)

Неки, опет, тврде да немуслиманима треба давати само превод Кур'ана, јер је превод људско дело и није оригинални Кур'ан. Слажем се са тим, али преферирам да немуслиманима уз превод дајем и оригинални Кур'ан на арапском језику, тако да увек могу проверити шта пише у оригиналу. Са друге стране, данас постоји око 14 милиона Арапа хришћана. Они су хришћани већ много векова, а арапски језик им је матерњи. Питам вас: који превод Кур'ана ћете њима

дати, ако не разумеју ниједан језик осим арапског? Морате им дати оригинални Кур'ан.

"Кур'ан требају разумети само учењаци"

Ово је још једна у низу заблуда. Многи свој немар правдају мишљењем да се обичан народ не мора пуно трудити да разуме Кур'ан, пошто је његово разумевање обавеза учењака. Међутим, у кур'анском поглављу Месец се на чак четири места каже:

А Ми смо Кур'ан учинили доступним/лаким за поуку и учење напамет - па има ли икога ко би

поуку примио? (Кур'ан, поглавље Месец, одломци 17, 22, 32 и 40)

Дакле, Узвишени Бог је учинио Часни Кур'ан свима доступним и лаким за разумевање.

Елиф Лам Ра. Ово су одломци књиге, Кур'ана јасног! (Кур'ан, поглавље Ел-Хиџр, одломак 1.)

На још много места се понавља израз: ... да бисте разумели. Чије ћете мишљење прихватити: оних муслимана који кажу да је разумевање Кур'ана остављено само учењацима, или јасним Божијим упутама у Часном Кур'ану, које говоре да је ова књига намењена свим људима? Наравно, постоје

одломци које не можемо сви разумети. У том случају, Узвишени нам даје инструкцију:

Питајте учене, ако не знате. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 43.)

На пример, ако неки одломак говори о научним чињеницама, кога ћете да питате за објашњење? Питаћете научника. Јер, научник је експерт у својој области. Ако неки одломак говори о медицини, кога ћете да питате за објашњење? Наравно, питаћете лекара, јер је он експерт у области медицине. Уколико морате да сазнате повод објаве неких одломака, морате о томе да питате људе који су експерти у тој области.

Дакле, зависно од области која вас занима, морате да питате одговарајуће експерте.

Ово ме подсећа на пример проф. Кидмура. Једна група младих Арапа је - вођена одломком: „Питајте учене, ако не знате“ - сакупила све кур'анске одломке који говоре о ембриологији и предали их проф. Кидмуру. Он је у то време, почетком 80-их година 20. века важио за великог ауторитета у ембриологији. Био је начелник катедре за анатомију Универзитета у Торонту. Након што су му предочили одломке о ембриологији, он их је неко време анализирао, а затим им одговорио: "Већина ових цитата су у

савршеном складу са савременом науком. Међутим, постоји неколико одломака за које не могу рећи ни да су исправни ни да су неисправни, јер ни ја ништа не знам о томе." Неки од тих одломака су били први који су објављени Мухаммеду, мир над њим, - из поглавља Угрушак:

Учи, са именом Господара твог Који ствара - ствара човека од заквачка. (Кур'ан, поглавље Угрушак, одломци 1-2)

Реч алек која се спомиње у овом одломку значи: угрушак, нешто што личи на пијавицу, заквачак. Проф. Кидмур је рекао: "Не знам да ли ембрион у раној фази личи на нешто

од овога." Затим је отишао у лабораторију и помоћу моћног микроскопа анализирао ембрион у најранијој фази, а затим га упоредио са сликом пијавице. Запрепастила га је очигледна сличност! Након што је одговорио на осамдесет питања која су му арапски студенти поставили, рекао је: "Да сте ми ова питања поставили пре само тридесет година, не бисте добили одговор ни на половину њих, јер су те чињенице тада биле непознате. Ембриологија је веома млада медициска дисциплина."

Проф. Кидмур је аутор познате књиге Развој човека. Сва сазнања до којих је дошао проучавајући Кур'ан,

инкомпоновао је у трећем издању те књиге. Те године је добио награду за најбољу индивидуалну књигу из области медицине. Док сам студирао на Америчком колеџу раних 80-их, коришћење књиге Развој човека као референце у изради презентација из предмета Ембриологија је било услов добијања максималне оцене. Без те књиге, могли смо да добијемо мање оцене, али нипошто максималну.

Након свих чињеница са којима се упознао читајући Кур'ан, изјавио је: "Нема никакве сумње да овај Кур'ан није дело човека. Он мора бити дело Свевишњег Створитеља. Мухаммед

је Његов посланик, у то нема сумње!"

Упуство за употребу

Као произвођач видео рекордера, својим корисницима дајем и упутство за употребу, да би знали како руковати том машином. Пошто сам направио видео рекордер, ја најбоље знам шта му шкоди и како га треба одржавати. Једноставно ћу написати упутство за употребу у коме ћу дати инструкције: "Када желите репродукцију садржаја видео касете, убаците је у плејер и притисните тастер Плеј. Када желите зауставити, притисните тастер Стоп. Држите уређај даље од

влаге, и нипошто га не квасите водом..." Уз сваку машину долази упутство за употребу. Што је уређај компликованији, упутство је обавезније.

Ако је човек најкомпликованија „машина“ на свету, зар му не треба упутство? Последње упутство је Часни Кур'ан у коме се налазе све потребне инструкције - шта је лоше а шта добро за човека. Данас се највећи део електронских уређаја производи у Јапану. Пошто већина људи не разуме јапански језик, упоредо са упутством на јапанском стоји упутство на другим језицима, како би људи могли да разумеју како да користе уређај. Зар није

најпре читати Часни Кур'ан, последње упутство човечанству, који је преведен на већину језика!?

Кад је тек почела производња аутомобила у Индији, људи нису знали како се вози. Зато су компаније за производњу и продају аутомобила својим купцима додељивали по једног инструктора вожње или личног возача. Позната је анегдота о једном мултимилионеру, који ништа није знао о вожњи, па је уз купљени аутомобил добио и возача. Једног дана, рекао је возачу да припреми аутомобил, јер мора са породицом на пут. Возач је одговорио: "Не може. Аутомобил није у возном

стању." Милионер се разљутио: "Како није у возном стању!? Одмах то поправи!" Возач одговори: "Могу га поправити, али ми треба десет литара млека, двадесет килограма чистог меда и четрдесет килограма чистог пиринча." Богаташ, не знајући ништа о аутомобилима, је дао возачу све што је тражио. Након пар минута, возач је јавио да је аутомобил поново у возном стању. Шта бисте ви данас урадили да вам возач тражи млеко, мед и пиринач? Одмах бисте му дали отказ, јер знате да то аутомобилу није потребно, иако нисте механичари, знате да аутомобилу погонску снагу даје бензин, а не млеко, мед и пиринач. Не морате бити никакви стручњаци.

Исто важи и за Часни Кур'ан. Да бисте разумели његове основне поруке и учења, не морате бити експерти и учењаци. Нико вам не треба "солити памет" у вези основа ове вере и кур'анских начела.

"Што мање знам — мање сам одговоран"

Овако су ми неки говорили: "Према законима ове државе, постоји привремена и стална возачка дозвола. Уколико направите саобраћајну несрећу као власник привремене дозволе, добићете мању казну. Ако направите незгоду као власник сталне возачке дозволе, полиција ће вас строжије казнити.

Ако мање проучавам и разумем Кур'ан, мање сам упознат са наредбама и забранама. Пошто Бог не кажњава за грехе почињене из незнања, мислимо да ћемо као такви бити мање кажњени него ако бисмо исте грехе починили као добро информисани о кур'анским учењима."

Звучи као добра логика - ако мање разумете Кур'ан, ви сте попут возача са привременом дозволом. Сматрате да можете чинити грехе а да се извучете са мањом казном.

Ради аргумента, сложићу се са вама. Возач са привременом дозволом ће за неки прекршај добити новчану

казну од 100 долара, а возач са сталном дозволом ће за исти прекршај бити кажњен са 200 или 300 долара више. Међутим, заборављате једну чињеницу: возачи са сталном дозволом су искусни. Једном или ниједном у току године направе саобраћајни прекршај. Возачи са привременом дозволом су неискусни. У току једне године направе знатно већи број прекршаја. Кад се на крају године саберу износи новчаних казни, возачи са привременом дозволом плаћају знатно већи износ.

Не претерујте у вери! (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 171.)

Ружно је рећи да нема користи у учењу Кур'ана на арапском. Постоји велики број кур'анских одломака и Посланикових хадиса који говоре о предностима учења Кур'ана на оригиналном, арапском језику. Узвишени Бог каже:

Учи Књигу која ти се објављује. (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 45.)

Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "За сваки изговорени харф из Кур'ана бићете награђени десетоструко. Не кажем да је Елиф-Лам-Мим харф, већ је Елиф харф, Лам је харф и Мим је харф."[10] Дакле, за изговарање

речи Елиф-Лам-Мим добијамо тридесет добрих дела.

Пример магарца који носи књиге

Да ли ће само учење Кур'ана без разумевања, ради стицања награде за изговор, бити довољни? Уколико учимо Кур'ан на арапском, уз разумевање онога што проучимо и практиковање у свакодневном животу, добићете још много више добрих дела, Божијом милошћу. Узвишени каже у Кур'ану:

Они којима је наређено да према Тори поступају, па не поступају, слични су магарцу који књиге носи. О како су лоши они који поричу Божије одломке! - А Бог неће

указати на Прави пут народу који неће да верује. (Кур'ан, поглавље Петак, одломак 5.)

Бог је Јеврејима послао Тору, у којој им је прописао свакодневне обавезе и прописе. Међутим, они их се нису придржавали, већ су Тору читали без разумевања, па их је Бог упоредио са магарцима који носе књиге, али не разумеју и не придржавају се онога што пише у њима. Ако се не будемо придржавали упутстава из Часног Кур'ана, Узвишени Бог нас упозорава:

А ако главе окренете, Он ће вас другим народом заменити, који онда

као што сте ви неће бити. (Кур'ан, поглавље Мухаммед, одломак 38.)

Код нас је популарно учење целог Кур'ана за одређени временски период, нарочито у току месеца рамазана. Неки се хвале како су у рамазану учинили три или више хатми. То је добро, хвала Богу. Међутим, зар не би било боље да га уче са разумевањем и да уместо две хатме без разумевања, проуче једну на арапском упоредо са преводом? Тако ћете најбоље разумети Кур'ан и на најбољи начин искористити проучено.

Божији Посланик, мир над њим, је рекао Ебу Зерру, Бог био задовољан

њиме: "Ебу Зерре, боље ти је да научиш (са разумевањем) један кур'ански одломак, него да клањаш стотину реката намаза (без разумевања)."[11]

Обзиром да на једном рекату учимо најмање седам одломака, тј. поглавље Приступ, то значи да је учење једног одломка са разумевањем боље од учења 700 одломака без разумевања.

Учење Кур'ана на свечаностима

Неки мисле да је сврха Кур'ана учити га на свечаностима. Учимо га приликом усељења у стан, куповине куће, рођења и смрти итд. Није ми познат ниједан кур'ански одломак,

нити хадис Божијег Посланика, мир над њим, па ни поступак неког од другова, који оправдавају учење Кур'ана специјално у тим приликама. У неким случајевима, окупи се 30 људи, уче Кур'ан брзо, свако проучи по један џуз (део) и на тај начин проуче цео Кур'ан. Ја им предлажем да наставе са сличним окупљањима, али да упоредо са арапским текстом Кур'ана читају и превод значења, како би знали шта уче. Ако вам је 30 људи мало, сакупите 60. Нека свако од њих проучи по пола џуза на арапском, а затим исту ту половину прочита са преводом. Божијом вољом и милошћу, зарадићете много више добрих дела.

Лажни поштоваоци Кур'ана

Постоје људи који мисле да је довољно само указивати почаст Кур'ану. Треба указивати почаст, и то је похвално. Међутим, почаст и поштовање нису исто.

Један момак је отишао у Француску да студира, иако уопште није знао француски језик. Одлазио је на предавања, иако ништа није разумео. За сваки одлазак на предавања, добијао је у регистру знак "П". Наставио је редовно да прати предавања. Никада није направио ниједан изостанак, и за сва предавања је добио знак "П", мада и даље баш ништа није разумео. Кад

је дошло време испита, понадао се да ће и на испиту добити знак "П". Није сконтао да "П" значи "Присутан", а не "Положио". То што ће добити знак "П" нипошто не значи да је положио испит, јер нити зна француски језик, нити познаје градиво. Аналогно томе, није исто учити Кур'ан без разумевања и са разумевањем.

Ми муслимани поштујемо Часни Кур'ан. Међутим, неки од нас прекорачују границе, па изражавју почаст Кур'ану а заборављају сврху због које је Кур'ан објављен. На пример, држимо Кур'ан на врху собе, на највишој полици. Нажалост, неки га држе толико високо да га је

превише тешко дохватити, па само сакупља прашину. Кур'ан није објављен ради тога. Он је књига упуте. Кад вам из неке области често треба приручник, држите га доступним и при руци. Нећете га држати на врху полице, па да вам требају мердевине да га дохватите. Часни Кур'ан је књига која нам је потребна сваког дана. Он је упутство за свакодневни живот. Зато, мора бити увек доступан, а не умотан у скупу свилену тканину - толико умотан да вам се не мили читати га. Морамо поштовати Кур'ан, али главно поштовање је у срцу. Немојте ме схватити погрешно. Нисам против држања Кур'ана на почасном месту. Али,

немојте да вас то спречи од његовог учења и проучавања.

Нека вам Кур'ан увек буде доступан, кад га је Узвишени Бог већ олакшао за разумевање. Има оних који од узимања Кур'ана у руке праве компликоване, бескрајне процедуре, као да се ради о атомској бомби: "Не знам смем ли узети Кур'ан док сам обувен. Не знам смем ли га узети иако немам абдест. Могу ли га учити док стојим? Смем ли га учити у канцеларији?" Сва ова вештачка питања имају задатак да вас одврате од учења Кур'ана, да у вашој подсвести створе слику о њему као о нечему са чиме се не сме руковати. Кур'ан је књига упуте.

Прѐче је да се дивимо његовим упутама и да их следимо, него да се дивимо знаменитим учачима, без разумевања онога што они уче. Ретки су случајеви да људи користе бар по 10 минута слободног времена за учење Кур'ана. Већина нас прибегава церемонијама и специјалним процедурама, као да је учење Кур'ана толико тешка ствар. Добро је указивати посебну пажњу Кур'ану, али не треба себи отежавати живот, јер је сврха Божије Књиге да нам буде водич.

Један наш имам, веома добар учач Кур'ана, отишао је у Саудијску Арабију. Свратио је у једну џамију да клања вечерњу молитву. Пошто

није било имама, он је ушао и предводио намаз. Након намаза, пришао му је један Саудијац и осмехивао му се. Овај га упита: "Зашто се смејеш? Је ли све уреду?", а Саудијац одговори: "Не, све је уреду. Прелепо си учио на намазу. Међутим, учио си поглавље Јосип до одломка у којима се спомиње Јосипов, мир над њим, улазак у затвор. Зашто ниси наставио учење и извукао га из затвора!?"

Ако учите Кур'ан са разумевањем, разумећете ову анегдоту. Ако не разумете Кур'ан, нећете схватити ни ову причу. Поента приговора овог Саудијца је у томе да морамо разумети оно што учимо, тако да не

започињемо неко кур'анско казивање и прекинемо га на пола, не употпунивши његово значење.

Неоправдани изговори

Уместо да признамо погрешку, често налазимо бројна оправдања за нечитање Кур'ана са разумевањем. Имамо времена за све остало, стижемо да прочитамо разне књиге о свему и свачему, али "немамо времена за Кур'ан". Узвишени Бог каже:

Како они не размисле о Кур'ану, или су им на срцима катанци! (Кур'ан, поглавље Мухаммед, одломак 24.)

Оне који буду тајили јасне доказе, које смо Ми објавили, и Прави пут, који смо у Књизи људима означили, њих ће Бог проклети, а проклеће их и они који имају право да проклињу. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 159.)

Посланик је рекао: "Господару мој, народ мој овај Кур'ан избегава!" (Кур'ан, поглавље Фуркан, одломак 30.)

Замислите, Мухаммед, мир над њим, се жалио Господару светова: "Овај мој народ избегава Кур'ан." Контекст овог одломка је у причи о лицемерима, али и данас је исто. И

данас има велики број муслимана који избегавају Кур'ан.

Две врсте учења Кур'ана

Постоје две врсте учења Часнога Кур'ана: Прва врста је учити Кур'ан и пратити значење одломака. То се може постићи читањем превода значења. Међутим, Кур'ан значи: размишљати о значењу проучених одломака. То донекле можете постићи читањем превода значења, али најбоље је ако знате арапски језик. Сви се можемо похвалити његовим учењем и разумевањем значења, али нико од нас никада не може рећи да је дубоко размишљао о сваком одломку који је проучио.

Јер, Кур'ан је ненадмашан, није попут ниједне књиге на свету. Друге књиге прочитате једном, максимално два или три пута, али Кур'ан можете прочитати и хиљаду пута - опет ћете у њему наћи нешто о чему нисте размишљали. О сваком кур'анском одломку можете размишљати из различите перспективе. Због тога, нико се не може похвалити да је у потпуности завршио проучавање и анализирање Кур'ана. Што га више учите и размишљате о проученом, на већем степену веровања ћете бити, Божијом вољом.

Најбољи поклон

Свака муслиманска кућа мора имати Кур'ан. Ако не на арапском, барем његов превод на језику који најбоље разумеју. Он је најбољи поклон који можете некоме дати, без обзира да ли је муслиман или немуслиман, богат или сиромах и без обзира којим поводом. Најбоље што својој деци можете поклонити је Кур'ан. Ако децу већ шаљете у школе Кур'ана, научите их и арапски језик, да би га могли учити са разумевањем. Наши родитељи су направили грешку што арапском језику нису придавали посебну пажњу. Немојте и ви правити исту грешку. Научите арапски и ви и ваша деца. Можете им обезбедити било какво образовање и стицање

великих научних звања. То им може, али и не мора помоћи на овом свету. Али, ако их не научите како да се приближе Богу, на Судњем дану ће им узалуд бити све дипломе овога света. Уколико им поклоните познавање арапског језика и учења Часнога Кур'ана, обезбедили сте себи и њима трајна дела. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Кад човек умре, прекидају се сва његова дела, осим у три случаја: трајна милостиња, знање којим се други користе и богобојазно дете, које се често моли за родитеља."

Закључак

Навикните себе и своје породице на учење Кур'ана. Окупите се сви и проучите бар неколико страница. Проучите их на арапском, а затим заједно прочитајте превод. Ако свакога дана будете учили Кур'ан са разумевањем, то ће вам засигурно променити живот. Бизнисменима препоручујем да својим запосленима наређују учење Кур'ана. У нашој организацији, ИРФ, имамо преко 400 запослених. Сви су обавезни чим дођу на посао да најмање 15 минута уче Кур'ан, упоредо са преводом значења. То им је обавеза као и свака друга. Немојте мислити да је то време изгубљено! Неки би сад узели калкулатор и чудили се колико радних сати

"изгубимо" ако сваког дана 400 упошљених по 15 минута учи Кур'ан на радном месту. Верујте ми, учење Кур'ана може само повећати продуктивност. Учећи Кур'ан, научиће да морају да буду поштени и одговорни, а ако нису упућени - Божијом вољом сазнаће истину и поверовати у њу, вашим подстицајем.

Постоји неколико начина да проучите цели Кур'ан. Не морате ићи редом. Можете, на пример, ићи по индексу појмова, па учити само одломке који говоре о Рају и Паклу, одломке који говоре о жени, анђелима и слично. Можете само отворити и учити. Најбитније у

свему је да стекнете навику учења Кур'ана и да вам ни један дан не прође без тога. Наравно, битно једа са времена на време учите Кур'ан редом, од корице до корице.

Узвишени Бог каже:

Да овај Кур'ан каквом брду објавимо, ти би видео како је страхопоштовања пуно и како би се од страха пред Богом распало. Такве примере наводимо људима да би размислили. (Кур'ан, поглавље Прогонство, одломак 21)

Бог каже да би се планина урушила од снаге поруке коју Кур'ан носи, али то нама, нажалост, ништа не значи јер га не разумемо. Некада је

муслиманска цивилизација била на врху света. Данас смо више нисмо. Зашто? Док су муслимани били блиски Кур'ану и суннету, били су предводници човечанства. Данас смо далеко од Кур'ана и суннета, па смо на зачељу. Само нас приближавање Кур'ану и Пракси посланика Мухаммеда, мир над њим, може вратити на чело цивилизације.

Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Најбољи међу вама су они који уче Кур'ан и друге њему подучавају."[12]

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Духовно лечење

Питалац: Ја сам духовни лекар. У својим сеансама спроводим "хирургију без ножа". То је духовна наука која се бави и телом и душом, док се медицина бави само научним поставкама. Људи су у стању да кроз молитве, намазе или на било који други начин, ма којој вери припадали, развију моћ духовног лечења помоћу невидљиве енергије коју спроводе. Чак 99% болести се може излечити духовном медицином, док стандардна медицина лечи само 1% болести. Шта мислите о томе?

Одговор: Постоји право духовно лечење и постоји нешто што бисмо назвали обманом. Између то двоје је огромна разлика. Постоје такви лекари широм света. Лично сам присуствовао једном програму који су приредили хришћански мисионари. На бину су изводили непокретне - па су проходали, слепе - па су прогледали и тако даље. Не знам јесте ли пратили документарне емисије о томе. Ја јесам. Ти документарци су покушали да разоткрију мистерију: како духовни лекари изводе те ствари. У нашој организацији постоји одсек који се бави тим питањем. Сви ти документарци показују, у ствари, како ти "лекари" праве будале од

публике. Свештеник прилази непокретној особи у публици и драматично узвикне: "У име Исуса, устани и ходај!" - па особа устане и хода. Међутим, откривено је да су то испланирани ритуали, у којима непокрента особа остане на свом месту, а здрава особа устане и почне да трчи.

Ја сам по професији лекар. Поручујем свим таквим мисионарима "лекарима": "Дођите у болницу, која је пуна пацијената, једва вас чекају! Ако их излечите без медикамената, комплетне породице ће почети да прихваћају вашу веру! Уколико истину говорите, дођите и лечите стварно

болесне људе, да не бисмо узалуд бацали новац на државне и приватне болнице. Запослићемо вас стотину и биће довољно."

Наравно, постоје сегменти исправног духовног лечења. Сам Кур'ан је дошао, између осталог, и као лек. Међутим, морате да разумете да нас ислам учи да само Бог лечи, а не лекар. Ко год каже: "Ја лечим." - обмањује људе. Једино Узвишени Створитељ лечи, преко лекара или на неки други начин.

Говорите да изводите "хирургију без ножа". Не знам да ли сте мислили на ласерску технологију. Вероватно нисте. Мислили сте на чисто

духовно лечење. Да је такво лечење стварно, учио бих о томе на медицинском факултету. Ако то постоји, зашто сам морао студирати пет и по година узалуд!? Огромна већина тих сеанси духовног лечења су само представе за брзо згртање новца. Међутим, истина је да постоје кур'ански одломци који лече одређене душевне поремећаје, нарочито оне које наука не може да објасни. Све остало, укључујући јавне ритуале лечења, су само обмана и представа. А тебе, брате, позивам да сутра одемо у болницу и да тамо лечиш људе. Боље је да тебе запослимо, него педесет лекара, ако истину говориш.

Питалац: Али, ако практикујете исправан третман и своју душу лечите намазом и другим молитвама, без обзира о којој религији је реч, успостављате везу са Богом и никада се не можете разболети. То су основе духовног лечења, које третира 99% проблема душе и тела.

Др. Наик: Опет се не слажем са тобом. Може се десити да ћете бити мање подложни болестима, али не можете рећи да се помоћу молитве никада нећете разболети. Молитва има чак и своје медицинске аспекте. О томе могу сатима да говорим. Док смо на сеџди (челом на тло), успостављамо баланс снабдевања

организма крвљу, јер више крви иде у мозак. Тиме умањујете ризик од добијања разних врста болести. Док смо на сеџди, плућа се додатно ослобађају штетних гасова, па су мање шансе од добијања бронхијалне астме. У нормалним околностима, у плућима увек остаје једна трећина ваздуха са високим садржајем угљен-диоксида. Међутим, у положају сеџде, дијафрагма додатно притиска плућа и тако избацујемо више штетног а удишемо већу количину свежег ваздуха. Кажем вам - сатима могу говорити само о медицинском аспекту обављања намаза(молитве).[13]

Међутим, ми муслимани не обављамо молитву ради тих физичких користи. Обављамо га само ради обожавања Узвишеног Бога. Све друге користи су додатне, али основни циљ молитве је обожавање Створитеља и захвалност само Њему. Ове медицинске бенефиције су привлачне за оне чија је вера слаба. Нама је примарни циљ стицање Божијег задовољства. Али, рећи да било која молитва у било којој религији спречава све болести - бесмислено је.

Зашто постоји оволико религија

Питање: Ако постоји само један Бог, зашто је створио оволико вера? Зашто не постоји само једна вера? Ваш слоган, колико видим, је "Мир - решење за човечанство". Мислим да се мир може постићи само знањем и мудрошћу. Хвала.

Одговор: Бог каже да постоји само једна исправна вера. Он никада не дели робове у различите религије. Само је једна исправна вера. Бог нас је поделио на различите народе, племена и дијалекте да бисмо се међусобно упознавали, а не да бисмо се међусобно борили и да бисмо за некога могли рећи да долази из друге регије, а не религије. Дакле, нисте у праву када

кажете "религије". Остало је у реду: племена, народе, језике, дијалекте.

Споменули сте разлике, различите вере. Ко их је створио? Није Бог.

Тебе се ништа не тичу они који су веру своју раскомадали и у странке се поделили, Бог ће се за њих побринути. Он ће их о ономе што су радили обавестити. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 159.)

Не смете правити поделе у вери. Свако ко то ради, чини грех. Бог је људима дао слободну вољу да могу да раде шта хоће, али им је дао и Упуту. Та Упута је Часни Кур'ан, последња Божија објава. У њему се налазе објашњења за све наредбе и

забране. Морате волети људе, своје ближње и комшије. Ако људи не чине добро, онда не следе Кур'ан. Без обзира да ли неко живи у Америци, Пакистану, или у Африци - кур'ански прописи се односе на све. Ако се неко зове Мухаммед, Закир, Абдуллах - својим именом није стекао гаранцију за Рај. Ако се неко проглашава муслиманом, то не значи да је муслиман. Муслиман је онај који следи Божије наредбе. Муслиманом можете назвати онога ко се понаша у складу са исламом, а не оне који само носе име Закир, Мухаммед или Абдуллах. Има људи који су муслимани само језиком.

Истина је, наш слоган гласи: Мир - решење за човечанство. Кажете да се мир може постићи знањем и мудрошћу. Слажем се. Али, којим знањем и од кога? Помоћу знања које нам је даровао Створитељ. Ко је најмудрији од свих? Ел-Хаким! Узвишени Бог. Најбоље решење за мир је слеђење знања и мудрости које нам је кроз ислам даровао Створитељ.

Све што читате - читајте са разумевањем

Питање: Гледала сам снимак вашег предавања о сличностима између ислама и хиндуизма. У контексту вечерашњег предавања, да ли

мислите да и хиндуси требају да читају Веде са разумевањем, или се сва прича односи само на Кур'ан?

Одговор: Ако се сећате, на крају предавања „Сличности између ислама и хиндуизма“ сам позвао власти Индије да уврсте старохиндуски језик, на коме су написане Веде, у обавезни језик у школама. На тај начин, Индијци ће моћи без проблема да читају Веде, и сами да се увере шта тамо пише и бар мало да се приближе Богу. Наводим вам неколико примера шта пише у тим древним хинду-књигама:

Размислите о следећим стиховима из Упанишада:

1. Екам евадитиуам! /Он нема друга [14]

2. На цасуа касуј јанита на цадхипах./Он нема родитеље, и нико над Њим не влада.[15]

3. На тасуа прати ма асти./Њему нема ништа слично.[16]

4. Наинам урдхвам на тируанцам на мадхуе на паријаграбхат на тасу пратиме асти уасуа нама масхад уасах./Њему нема ништа слично, Његово је име узвишено.[17]

Упоредите наведене стихове са следећим кур'анским одломцима:

Нико Му раван није. (Кур'ан, поглавље Искреност, одломак 4.)

Нико није као Он! (Кур'ан, поглавље Договарање, одломак 4.)

Следећи стих из Упанишада наговештава човекову немогућност да замисли Бога у било каквом облику:

Његов облик се не може видети. Нико Га не може видети својим очима. Они који Га као Вечног спознају својим срцима и умовима - постаће бесмртни.[18]

Часни Кур'ан овако говори о том аспекту:

Погледи до Њега не могу допрети, а Он до погледа допире; Он је милостив и упућен у све. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 103.)

Веде се сматрају најсветијим од свих верских хинду књига. У Јаџур Веди стоји:

На тасуа пратимо асти./Не може се замислити Његов лик.[19]

Читајте своје свете књиге и видећете суштину истине: постоји сам један Бог. Надамо се да ћете се тако приближити Истини.

Осим тога, у хинду-књигама је најављен долазак Мухаммеда, мир над њим, и то на много места:

Бхавишја Пурана, Парва 3, Кханд 3, Адхарта 3, стихови 5-8; Бхавишја Пурана, Парва 3, Кханд 3, Адхарта 3, стихови 10-27; Атхарва-Веда, књига 20, Химн 127, стих 114; Атхарва-Веда, књига 20, Химн 21, стих 7; Сам-Веда, књига 2, поглавље 6, стих 8 и тако даље.

Могу вам дуго набрајати само реченице у којима се најављује Нарашанса/Хваљени, што у преводу на арапски значи Мухаммед: Ригведа, 1:13:9; Ригведа, 1:8:2; Ригведа, 2:2:5; Ригведа, 7:5:2; Јацурведа, 20:37; Јацур-веда, 20:51; Јацурведа, 21:36; Јацурведа, 48:9...

Дакле, сестро, ако читаш своје свете књиге на изворном језику са разумевањем, то ће да те доведе до исправног закључка о Богу, Који је Своју последњу Објаву послао преко последњег посланика, Мухаммеда, мир над њим.

Чему вера, кад и без ње можемо бити добри људи!?

Питање: Ја сам атеиста. Не верујем у Бога. Сматрам да нам вера није потребна да бисмо били добри људи. Религија је нешто неспојиво са 21. веком.

Одговор: Када ми дође атеиста и каже да не верује у Бога, прво што урадим јесте да му честитам! Да,

честитам му! Знате ли зашто? Зато што не размишља као други људи. Већина хришћана се изјашњавају као хришћани само зато што су им родитељи хришћани. Муслиман се изјашњава муслиманом само зато што су му родитељи муслимани. Други ће рећи да је хиндус зато што су му родитељи хиндуси. Већина људи само слепо следи религију очева. Међутим, атеиста размишља. Шта размишља? "Концепт Бога у кога је веровао мој отац је погрешан..." Он због тога не верује у Бога. Ја му тада честитам, јер је изговорио први део Сведочанства: Ла ила-хе - Нема божанства. Признао је први део Сведочанства. Сада, мој посао је да га убедим да

изговори и други део: иллаллах - осим Бога. Темељ исламског веровања су речи Ла илахе иллаллах, Мухаммедур-ресулуллах - Нема божанства осим Бога, Мухаммед је Божији Посланик. Мој задатак је да га убедим у цело Сведочење - што ћу, ако Бог да, учинити.

Замислимо пример машине коју ни један човек на свету није видео. Када би ту машину донели пред атеисту, и упитали га: "Шта мислиш, ко може објаснити механизам ове машине?" Шта ће атеиста да одговори? Рећи ће: "Особа која може да објасни овај механизам је њен конструктор."

Неки атеиста ће рећи: "Произвођач", неки "Њен творац", а неки "Њен дизајнер". Добро запамтите ове речи. У овом контексту, значење им је исто.

Атеиста верује да је наука ултимативни критеријум. Питајте га: "Како је настао универзум?" Рећи ће да је, према теорији великог праска, цео космос у облику првобитне масе.

Касније се десило распарчавање - што је довело до појаве звезда, Сунца, Месеца и Земље на којој живимо. Укратко, тај догађај се зове Велики прасак. Та чињеница је споменута у Кур'ану:

Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раскомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? И зар неће веровати? (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 30.)

Упитајте атеисту: "Ко је могао споменути ову чињеницу у Кур'ану пре 1400 година?" Рећи ће: "Мухаммед је само нагађао." Па добро, нема проблема. Дешава се да неко интелигентан напише нешто што људи још не знају. Наука је доказала да је космос био у гасовитом стању. Часни Кур'ан каже:

...затим се небеским висинама упутио док је небо још маглина било, па њему и Земљи рекао: "Појавите се милом или силом!" - "Појављујемо се драге воље!" - одговорили су. (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 11.)

Кур'ан каже да је космос био у облику дима. Арапска реч духан значи дим. Савремена наука се потпуно слаже да је реч дим прецизан опис првобитног космоса. Атеиста ће, опет, рећи: "Па шта!? То је неко нагађао и случајно погодио..." Не расправљајте с њим. Пређите на следећу чињеницу.

Некада су људи мислили да је свет раван, па су се плашили да путују предалеко да не би пали са Земљине ивице. Питајте атеисту: "Какав је Земљин облик?" рећи ће: "Земља има геосферичан облик." "Када су људи дошли до тог открића?" "Пре 50 година. Пре 100 година." - одговориће:

Питајте га ко је први открио да је Земља округла? Ако добро познаје науку, рећи ће да је то био сер Франсис Даве, 1597. године. Након што је опловио свет, утврдио је да је Земља округла.

Узвишени Бог каже:

Како не видиш да Бог уводи ноћ у дан и уводи дан у ноћ, и да је потчинио Сунце и Месец - свако се креће до рока одређеног - и да Бог добро зна оно што радите? (Кур'ан, поглавље Локман, одломак 29)

Небеса и Земљу је са циљем створио. Он ноћу завија дан и даном завија ноћ, Он је Сунце и Месец потчинио, свако се креће до рока одређеног. Он је Силни, Он много прашта! (Кур'ан, поглавље Скупови, одломак 5)

Увођење ноћи у дан и дана у ноћ је постепен процес који је могућ једино ако је Земља сферичног облика. Постепена смена дана и

ноћи би била немогућа да је Земља у облику плоче, тада би промене биле нагле. Дакле, Кур'ан говори о сферичном облику Земље још пре 1400 година.

Затим, Кур'ан каже:

После тога је Земљу поравнао. (Кур'ан, поглавље Ен-Нази'ат, одломак 30)

Арапска реч дехаха значи поравнати, распрострети. Такође, ова реч настаје од именице духје, што значи јаје, и то не обично већ нојево јаје. Ако сте видели нојево јаје, приметили сте да није потпуно округло, као лопта, већ мало спљоштено на врховима и издужено

са страна. То је геосферичан облик. Такав је и Земљин облик: благо спљоштена на половима а издужен на екватору. Сада, питајте атеисту: "Ко је пре 1400 година могао знати да Земља има геосферичан облик кад је то откривено пре 300 или 400 година?" Рећи ће: "Можда је тај ваш пророк био јако интелигентан човек, па је то записао..." Не расправљајте с њим. Наставите...

Раније смо мислили да Месец има светлост. Тек недавно смо открили да Месец само рефлектује Сунчеву светлост.

Узвишени Бог у 61. одломку поглавља Фуркан каже:

Нека је узвишен Онај Који је на небу сазвежђа створио и у њима дао светиљку и Месец који сија.

Као да Бог у Кур'ану жели рећи: "Сунце је светиљка и има своју светлост, али Месец само сија, и нема своју светлост." Месечева светлост је, у овом одломку, описана као мунир-позајмљена светлост, рефлексија светлости. Сунчева светлост се описује као сирац, вехаџ или дија - извор светлости, лампа. Сунчева светлост се никада не описује као мунир или нур. Замислите, оно што смо недавно открили, Кур'ан спомиње пре 1400. година.

Кад сам ишао у школу, учио сам да је Сунце статично, а да се Земља и Месец окрећу око својих оса. Међутим, у Часном Кур'ану се каже:

И ноћ и дан Његово су дело, и Сунце и Месец, и сви они небеским сводом плове. (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 33.)

Тек када сам завршио школу, сазнао сам да су научници открили да се и Сунце окреће око своје осе. Ко је ово могао написати у Кур'ану пре 1400. година? Сада ће се атеиста мало замислити пре него каже: "И то је нечије нагађање, случајно је погодио..."

Часни Кур'ан говори о кружењу воде у природи. Први човек који је то описао био је Бернард Пласеу 1580. године.

Међутим, Кур'ан прецизно описује процес кружења воде, и то на многа места: како вода испарава, како се формирају облаци, како се сабијају један у други, како се померају из области у област, како се претварају у кишу која пада на земљу па се затим враћа у океан... Часни Кур'ан о томе говори у 21. одломку поглавља Скупови, у 24. одломку поглавља Византинци, у 18. одломку поглавља Верници, у 22. одломку поглавља Хиџр, и на још много места.

Раније смо знали да постоје две врсте воде: слана и слатка. Међутим, нисмо знали нешто што се спомиње у поглављима Фуркан и Милостиви:

Он је две водене површине једну поред друге оставио - једна је питка и слатка, друга слана и горка, а између њих је преграду и невидљиву брану поставио. (Кур'ан, поглавље Фуркан, одломак 53.)

Пустио је два мора да се додирују, између њих је преграда и они се не мешају... (Кур'ан, поглавље Милостиви, одломак19-20)

Савремена наука каже: "иако се слана и слатка вода додирују, не

мешају се. Између те две воде постоји невидљива баријера коју не могу прећи." Кур'ан то спомиње још пре 1400. година. Питајте атеисту: "Ко је ово могао споменути у Кур'ану?" Опет ће мало размишљати и оклевати пре него што, можда, каже да је и то случајност.

Кур'ан говори о биологији:

Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раскомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? И зар неће веровати? (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 30.)

Замислите, у арапској пустињи у којој влада недостатак воде Кур'ан

говори о томе да је све живо створено од воде. Ко би поверовао у овакву бајку? Међутим, ми данас знамо да вода сачињава 80% цитоплазме, основног састојка ћелије. Свако живо биће садржи 50-90% воде. Кур'ан, такође, каже да су и биљке и животиње створене у паровима. То је чињеница коју смо тек недавно открили. Кур'ан говори о зоологији, о начину живота птица, мрава, пчела, паука... То су све феномени које смо недавно открили.

Кур'ан спомиње лековитост меда, што је потврђено много после његове објаве. Кур'ан детаљно говори о ембриологији, разним фазама развоја ембриона - што је

наука открила пре само пар деценија. Кур'ан, такође, говори и о генетици. Сада, ако упитате атеисту: "Ко је ово могао да спомене пре 1400. година?", више не може рећи да је то случајност због теорије вероватноће. Сваки пут кад чујете исправан став, могућност његове случајности постаје мања. То је теорија вероватноће. Једини преостали одговор је први одговор који вам је атеиста дао. Сећате ли се? Питали смо га: "Ко може објаснити механизам ове машине?", а он је рекао: "То је произвођач, њен творац, њен конструктор, њен дизајнер." Сва имена имају слично значење. Творац космоса је Узвишени Бог.

Кур'ан требају да читају и муслимани и немуслимани

Питање: Да бих прочитала Кур'ан, морам ли да прихватим ислам? Могу ли да га прочитам и сада, иако нисам муслиманка?

Одговор: Кур'ан је објављен да буде упута свим људима, без обзира на веру и нацију. Не морате прво постати муслиман да бисте могли да читате Кур'ан. Међутим, уколико га прочитате отвореног ума и срца, без сумње, Божијом вољом, прихватићете ислам. Јусуф Ислам је рекао нешто занимљиво: "Добро је што сам прочитао Кур'ан пре него што сам упознао муслимане." Прво

је прочитао Кур'ан, затим је прихватио ислам, а тек онда почео упознавати муслимане. Да је прво упознао муслимане, можда би га њихове погрешке и поступци одвратиле од ислама. Дакле, слободно прочитај Кур'ан, а ако будеш имала додатних питања можеш нас контактирати преко е-маила или на нашој интернет страници.

Зашто је петак одабрани дан

Питање: Зашто је петак код муслимана у предности над другим данима?

Одговор: Божији Посланик, мир над њим, је рекао да је петак седмични

бајрам/благдан. Јевреји празнују суботу, а хришћани недељу. Да би се муслимани разликовали од њих, Мухаммед, мир над њим, је одабрао петак као седмични благдан. Према веродостојним хадисима, најважнији догађаји у историји људскога рода су се десили у петак. Осим тога, петак је дан масовнијег окупљања муслимана ради заједничког обављања џума-молитве. У оквиру џума-молитве, имам (предводник молитве) држи предавање о општим исламским темама или о актуелним питањима, па се тако муслимани боље упознају са верским питањима и проблемима у муслиманској заједници.

Забрана брака између муслиманке и немуслимана

Питање: Недавно сам прихватио ислам. Био сам заљубљен у муслиманку, па сам прихватио ислам. Нисам га прихватио због ње, већ искрено. Не знам ни арапски, ни урду ни староиндијски језик. Желим што боље да упознам ислам, али ме нешто мучи: зашто многи муслимани праве толико контраверзи у вези ислама? Ја знам да те контраверзе нису од Бога, јер је Његова реч савршена. Проблеми настају кад их људи почну тумачити. Наиме, не разумем зашто се не може склопити брак између двоје људи који се воле, без обзира

које су вере? Зашто обоје морају прихватити ислам?

Одговор: Познавање арапског језика није услов за улазак у Рај. Познавање арапског ће ти помоћи да боље разумеш Кур'ан. Ако не знаш арапски, читај превод Кур'ана на језику који најбоље разумеш. Међутим, из Кур'ана мораш да познајеш напамет оно што је неопходно да би обавио молитву. Јер, у молитви не смеш да изговараш превод, већ да учиш Кур'ан на арапском језику.

Што се тиче питања о браку, ако си већ прихватио ислам -не знам шта те се тиче контраверза у вези тога?

Обоје сте муслимани, хвала Богу, па нема никакве препреке да се венчате. Часни Кур'ан каже:

Не жените се многобошкињама док не постану вернице; уистину је робиња - верница боља од многобошкиње, макар вам се и свиђала. Не удавајте вернице за многобошце док не постану верници; уистину је роб - верник бољи од многобошца, макар вам се и допадао. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 221.)

Већ сам говорио о примеру аутомобила, чији је један точак од бицикла а други од трактора. Како ће се тај аутомобил кретати? Неће

бити у возном стању. Исто је и са браком са толико различитости. Свака искрена девојка би волела да са својим будућим супругом живи и на овом свету и у Рају. Ако га искрено воли, тражиће од њега да прихвати ислам.

Многобоштво у светим књигама

Питање: Говорили сте да свете књиге свих великих религија говоре о монотеизму. Међутим, ја налазим и стихове који говоре супротно. Можете ли да ми објасните ту контрадикцију?

Одговор: Најсветије књиге код хиндуса су Веде. Оне, у основи, говоре о монотеизму. Међутим,

постоје друге књиге које говоре о пантеизму и политеизму, али оне нису толико свете хиндусима колико Веде. Основна логика нам налаже да дајемо предност нечему што има већи ауторитет и што је светије. Осим тога, ја се залажем да о разликама говоримо неки други пут. У Кур'ану не постоји ништа што позива на многобоштво. Хајде да разговарамо само о стварима које су нам заједничке. Није логично да Бог противречи самом Себи, па да на једном месту каже да постоји само један Бог, а на другом да их има више. Пошто је то контрадикција, не може бити Божија реч. Како хиндуси могу да следе књиге које су пуне контрадикција?

Са друге стране, у Часном Кур'ану стоји:

А зашто они не размисле о Кур'ану? Да је он од неког другог, а не од Бога, сигурно би у њему нашли многе противречности. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 82.)

Како може једна Божија књига да садржи противречности!? Књиге са контрадикцијама морате да одбаците. Понављам: говорим само о сличностима, о стварима које су нам заједничке. Ако желите, могу сатима и сатима да говорим о разликама између ислама и других религија, али ја то нећу. Није ми

циљ да потенцирам разлике, већ сличности.

Дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Богу не клањамо, да никога Њему равним не сматрамо и да једни друге, поред Бога, боговима не држимо!" Па ако они не пристану, ви реците: "Будите сведоци да смо ми муслимани!" (Кур'ан, поглавље Имранова породица,одломак 64.)

Тако нас Часни Кур'ан учи како да разговарамо са различитим људима- да разговарамо о заједничким стварима и да их прихватимо, а разлике да оставимо за неку другу

прилику. Када говорим о сличностима, спомињем стихове који се слажу са кур'анским учењем. Иначе, једино Кур'ан сматрам Божијом речју и ниједну другу књигу осим Кур'ана. Хинду-књиге цитирам само да их употребим као доказ против кривих схватања хиндуса, који их сматрају Божијим књигама.

Жртвовање животиња

Питање: Ускоро ће Курбан-бајрам, па ће муслимани убити велики број животиња на име жртвовања. Занима ме да ли је то у складу са прокламованом хуманошћу и благости у исламу?

Др. Наик: Да ли те занима зашто муслимани једу месо, или те занима само жртвовање животиња за Курбан-бајрам?

Питалац: Занима ме само ово друго.

Др. Наик: Одговорићу обоје. Узвишени Бог каже:

До Бога неће допрети месо њихово и крв њихова, али ће Му стићи искрено учињена добра дела ваша. (Кур'ан, поглавље Ходочашће, одломак 37.)

По исламу, добро дело вреди код Бога, а месо Му не значи ништа. У другим религијама држе месо и воће у олтарима, намењено Богу. Са

друге стране, када муслимани жртвују животињу као курбан, једну трећину поделе сиромашнима, другу трећину родбини а остатак задрже за своју породицу. Дакле, када муслимани приносе жртву, тиме доносе корист другим људима, удељујући им храну. Да ли је удељивање хране добро или лоше? Да ли је то хумано или нехумано? Наравно да је хумано и да је добро! Зато, ислам је вера хуманости.

Главно питање које вас мучи је: "Зашто убијате животиње?" Можете бити добар муслиман, чак и ако сте потпуни вегетаријанац. Није обавеза да једемо месо. Међутим, ако нам је

Бог нешто дозволио - зашто бисмо то одбацивали?

И стоку Он за вас ствара; њоме се од хладноће штитите, а и других користи имате, њоме се и храните. (Кур'ан,поглавље Пчеле, одломак 5)

И стока вам је поука: Ми вам дајемо да пијете оно што се налази у утробама њезиним, и ви од ње много користи имате и ви се њоме храните. (Кур'ан, поглавље Верници, одломак 23.)

Савремена наука нам каже да је месо богато витаминима и протеинима. Месо је једина намирница која садржи све протеине. Људском телу су

потребне 24 амино-киселине. Од тих 24, осам не производи наше тело, па морамо да их уносимо преко хране. Не постоји вегетаријанска храна која може да надомести свих осам амино-киселина. То може само месо.

Анализирајте какве зубе имају биљоједи. Имају само равне зубе. Месоједи имају оштре зубе, јер не једу биљке. Станите испред огледала и погледајте своје зубе. Видећете да људи имају и равне и оштре зубе. Ако је Бог хтео да једемо само вегетаријанску храну, зашто нам је дао оштре зубе?

Дигестивни систем биљоједа може да вари само биљке, а не може месо. Са друге стране, систем варења код месоједа подржава само месо, а не подноси биљке. Једино човеков дигестивни систем је предвиђен за обе врсте намирница. Ако је Бог хтео да једемо само вегетаријанску храну, зашто нам је дао да можемо да варимо и биљке и месо?

Став да је хиндусима забрањено месо је обична заблуда. У Манусмритију, светој хинду-књизи, стоји:

Бог неке животиње створи да једу, а друге да буду поједене, док је неке

створио да буду жртноване. (Манусмрити, 5:30-31)

Судећи по овом стиху, ако једете месо животиња које вам је Бог дозволио, не чините никакав грех. Исто је и са жртновањем животиња. У истом поглављу Манусмритија се надаље каже да жртновање животиња није грех. Свеци и велики људи описани у Ведама и другим светим књигама су јели месо. Махабхарата, 88. поглавље Анушашан Парве говори о Бишми који саветује Хридхистара:

Ако желиш своје претке да задовољиш један месец, принеси им жито. Ако им принесеш рибу, биће

задовољни два месеца. Месо јелена ће их задовољити 3 месеца, овчетина 4 месеца, а птичије месо их задовољава 5 месеци... Месо носорога и црвено месо стоке ће их учинити задовољним довека.

Исто се спомиње и у Манусмритију, 3:266-272. Дакле, уколико желите задовољити своје претке, према Манусмритију и Риг Веди, приносите им црвено месо и месо носорога.

Хиндуси су пали под утицај других филозофија, па су почели да практикују вегетаријанство.[20]

Нема посредника у молби

Питање: Мој пријатељ жели да постане муслиман. Међутим, одвраћа га и збуњује чињеница да у исламу постоје секте, попут шиија, сунниja, џема'атул-исламијје и других, и то што сматра да и у исламу постоји свештенство, које служи као посредник између обичних људи и Бога.

Одговор: Брате, нека узме Кур'ан и нека га прочита од корице до корице. У њему не постоје шиије, сунније, џема'атул-исламијје, ехли-хадис, нити било која друга секта. Напротив, Кур'ан каже:

Сви се чврсто Божијег ужета држите и никако се не разједињујте!

(Кур'ан, поглавље Имранва породица, одломак 103.)

Божије уже је Часни Кур'ан. Морамо се држати њега и суннета Посланика, мир над њим. Само тако се нећемо разјединити. Узвишени Бог поручује:

Тебе се (Мухаммеде) ништа не тичу они који су веру своју раскомадали и у странке се поделили, Бог ће се за њих побринути. Он ће их о ономе што су радили обавестити. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак159.)

Издвајање у секте је строго забрањено. Шта је био Божији Посланик, мир над њим: сунниja, шиија или нешто треће? Био је

муслиман! Пренеси свом пријатељу да у исламу не постоје секте, нити постоје касте. Постоје само муслимани. У исламу нема посредника. Сваку своју молитву упућује директно Богу, без посредника.

Зашто се муслимани моле пет пута дневно

Питање: Захваљујем се мојим пријатељима муслиманима који су ме довели на ово дивно предавање, иако сам католик. Имам два питања. Како треба да изгледа прави муслиман? Можете ли да објасните зашто у хришћанству не постоји

наредба да се обавља молитва пет пута дневно?

Одговор: Ако следиш Божије наредбе и потпуно Му се покориш - муслиман си. Дакле, мораш посведочити да нема божанства осим Бога и да је Мухаммед, мир над њим, Божији роб и Његов посланик. На тај начин улазиш у ислам. Након тога, да би био добар муслиман, мораш се покорити Божијим наредбама и клонити се забрана.

Друго питање се тиче молитве. Реч салах не бих преводио као молитва. Јер, молитва значи: тражити помоћ. Арапска реч салах има шире

значење: тражење помоћи од Бога, робовање Њему и тражење упуте. На пример, имам ће у намазу учити следећи одломак:

О верници, вино и коцка и идоли и стрелице за гатање су одвратне ствари, ђаволско дело; зато се тога клоните да бисте постигли што желите. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 90)

На тај начин, у намазу добијамо упуте чега да се клонимо да бисмо били срећни. Због тога, реч салах не преводим као молитва, већ програмирање ка добру.[21]

Намаз није наређен само у исламу. Ако анализирате Библију, сазнаћете

да и хришћани морају да обављају намаз. У Старом Завету се Мојсију и Арону наређује узимање абдеста/обредног прања пред молитву, слично као и у исламу. Наређује се и чињење сеџде/падање ничице, као што Постанак, 17:3, говори о Аврамовој молитви. Мојсије и Арон су чинили сеџду. (Бројеви, 20:6) Јошуа је падао ничице и молио се Богу. (Јошуа, 5:14) Јеванђеље по Матеју у 27. поглављу говори о Исусу који пада ничице (чини сеџду) и моли се Богу. Сви посланици споменути у Библији су обављали намаз/молитву. У Новом Завету стоји да је Исус, мир над њим, рекао:

Још вам много имам казати, али сада не можете носити. Но када дође он - Дух Истине - упућиваће вас у сву истину; јер неће говорити сам од себе, него ће говорити што чује и навешћиват ће вам оно што долази. Он ће мене прослављати јер ће од мојега узимати и навешћивати вама. (Иван, 16:12-14)

Ко је Дух Истине којег Исус, мир над њим, најављује? То је Мухаммед, мир над њим. И у Старом и у Новом Завету постоји велики број предсказања који најављују долазак Мухаммеда, мир над њим. У Старом Завету: Поновљени закон, 18:18-19; Изаија, 21:12; Песме Соломонове, 5:16, и

још много других стихова. У Новом Завету: Иван, 14:16; Иван, 15:26; Иван, 16:7; Иван, 16:12-14, и тако даље. Сва та предсказања недвосмислено најављују долазак последњег Божијег посланика, Мухамеда, мир над њим.

Ако реч хришћанин значи следбеник Исуса Христа, онда смо ми муслимани бољи хришћани од вас! Да си прави хришћанин, прихватио би посланика Мухаммеда, мир над њим, којег је Исус најавио, и обављао би молитву пет пута дневно.

Бог чини оно што Он хоће

Питање: Познато је да у космосу владају исти закони физике од његовог настанка. Кажете да је Бог створио све те законе. Ако их је Он створио, зашто их не мења? Ако Бог нема избора по питању закона у универзуму, зашто Га звати Богом!?

Одговор: Слажем се са тобом. Зашто Га звати Богом, ако нема избора!? Међутим, ниси размишљао о овоме: Божија је одлука и Његов избор да се закони у космосу не мењају! Он је створио законе у универзуму и не жели да их мења. Он неће следити твоје хирове и жеље за променом закона. У космосу владају Његови закони, а Његова одлука је да се Његови закони не мењају. Ако је Бог

дао да Сунце излази са истока а залази на запад, можеш ли ти учинити нешто по том питању и променити закон? Не можеш. Али, Бог може, и хоће! Пред Судњи дан, као један од великих предзнака Судњег дана, Сунце ће изаћи са запада.

Он ономе што ствара додаје што хоће. Он, уистину, све може. (Кур'ан, поглавље Фатир, одломак 1)

Кур'ан се не слаже са Дарвиновом теоријом

Питање: Рекли сте да Кур'ан не противречи савременој науци. Међутим, у њему стоји да је први

човек био Адам, мир над њим. То се коси са теоријом еволуције, Чарлса Дарвина.

Одговор: Да, коси се са ТЕОРИЈОМ Чарлса Дарвина. Слажем се са тобом. Кур'ан је књига чињеница, а не књига теорија, па се зато не слаже са Дарвиновом теоријом. Позната је прича о његовој теорији.

Дарвин је отишао до острва Калатропис. На основу разлике у дужини кљунова птица, формирао је теорију о природној селекцији. Писао је пријатељу Томасу Томптану: "Немам доказ за теорију природне селекције, али ми она помаже у класификацији

ембриологије. Зато сам је формулисао." Дарвинова теорија није чињеница. То је само теорија. Кур'ан може ићи против теорија, јер се теорије мењају, али не може ићи против потврђених чињеница. У школама се Дарвинова теорија проучава као да је чињеница. Не постоје научни докази који би је поткрепили. Напротив, ова теорија је пуна недостатака. Данас на факултетима постоји шала: "Да си живео у Дарвиново време, његова теорија би била доказана." - чиме се некоме жели рећи да изгледа као мајмун.

Дарвиновој теорији фале докази. Познати су неки фосили: Луси,

Аустралопитекус, Хоморектил, Неандерталац и други. Хансис Креиг је рекао да је немогуће да настанемо од мајмуна енкодирањем ДНА молекула. Неки делови Дарвинове теорије нису проблематични. На пример, део у коме се каже да је живот настао у води. Међутим, то и Часни Кур'ан каже много година пре Дарвина:

Од воде све живо стварамо. Па зар нећете веровати!? (Кур'ан,поглавље Веровесници, одломак 30.)

Данас знамо да је цитоплазма основна супстанца живих бића. Садржи око 90% воде. Сва жива бића у просеку садрже 50-90% воде.

Ко би у арапској пустињи могао да замисли да су сва жива бића створена од воде? Кур'ан о томе говори пре 1.400 година.

Жене у Афганистану

Питање: Зашто муслимани у Афганистану понижавају, угњетавају и туку жене?

Одговор: Недавно сам упознао један брачни пар из Малезије. Покренули смо тему стања жена у Афганистану. Рекли су ми: "У Афганистану дуго боравимо. Оно што се на телевизијама приказује о стању жена у Афганистану није истина, јер се уопште не ради о Талибанима!" Медији снимају

Талибане, а затим монтирају снимке који дају индикацију да они злостављају жене. Пре него што поверујемо у оно што нам медији сервирају, морамо послушати кур'анску наредбу:

О верници, ако вам некакав непоштен човек донесе какву вест, добро је проверите, да у незнању некоме зло не учините, па да се због онога што сте учинили кајете. (Кур'ан, поглавље Собе, одломак 6.)

Не кажем да су сви муслимани савршени. Постоје црне овце и у нашем друштву. Али, шта медији раде? Извлаче те изоловане негативне случајеве и приказују их

као опште стање у муслиманском свету. Често приказују ствари са којима ислам нема никакве везе.[22]

Разлика између Исуса, мир над њим, и Мухаммеда, мир над њим.

Питање: У чему је разлика између Исуса и Мухаммеда, ако обојица подучавају како да будемо добри и како да обожавамо Бога? Ако нема разлике, да ли су на Правом путу Исусови следбеници? Обзиром да ће се Исус вратити на Земљу, он је, у ствари, последњи Посланик.

Одговор: Од свих Божијих посланика, њих петорица су највећи и посланици одлуке: Ноје, Аврам, Мојсије, Исус и Мухаммед, нека је

на све њих мир. Не можете бити муслиман уколико не верујете у Исуса, мир над њим! Ми муслимани верујемо да је Исус,мир над њим, један од највећих Божијих Посланика. Верујемо да је био Месаја, то јест Христ. Верујемо да је његово рођење било чудесно, да је рођен без биолошког оца - у што чак и неки савремени хришћани не верују. Верујемо да је лечио слепце и губавце, Божијом дозволом.

Верујемо да је оживљавао мртве, Божијом дозволом.

Кад су у питању наведени ставови, муслимани и хришћани се слажу. Међутим, хришћани иду корак

даље, па кажу да је Исус, мир над њим, себе сматрао Богом! Прочитајте Библију, нећете наћи ни један једини стих у коме Исус недвосмислено каже: "Ја сам Бог!" или "Обожавајте ме!" Напротив, наћи ћете сасвим другачије изреке:

Јер је Отац већи од мене. (Јеванђеље по Ивану, 14:28)

Отац мој, који ми их даде, већи је од свих... (Јеванђеље по Ивану, 10:29)

Ако ли ја изгоним ђаволе Духом Божијим, онда је с тим дошло к вама краљевство Божије. (Јеванђеље по Матеју, 12:28)

А ако ја прстом Божијим изгоним ђавле, онда је с тим дошло к вама краљевство Божије. (Јеванђеље по Луки, 11:20)

Ја не могу ништа чинити сам од себе. Судим, како чујем. Мој је суд праведан; јер не тражим воље своје, него вољу Онога, Који ме је послао. (Јеванђеље по Ивану, 5:30)

Не тражим воље своје тј. предајем се Божијој вољи. То је значење арапске речи ислам. Онај ко се повинује вољи Узвишеног Бога, муслиман је. Исус, мир над њим, није дошао да укине закон и пророке, већ да их потврди:

Не мислите, да сам дошао уклонити закон или пророке. Нисам дошао да их уклоним, него да их испуним. Јер заиста, кажем вам: Док стоји небо и земља, неће нестати ниједне цртице слова или тачке из закона, док се све не испуни. Ко дакле укине једну од ових заповеди, па било и најмању, и тако учи људе, зваће се најмањи у краљевству небеском. (Нови Завет, Јеванђеље по Матеју, 5:17-18)

Исус је упозорио следбенике да морају да следе сваки пропис споменут у Старом Завету, уколико желе спасење!

Један од тих прописа је веровање у Божију једноћу:

Нема других богова уз мене! Не прави себи лика резана, нити какве слике од онога, што је горе на небу или доле на земљи или у води под земљом! Не падај ничице пред њима и не клањај се њима јер ја, Господ, Бог твој, јесам Бог ревнитељ... (Стари Завет, Поновљени Закон, 5:7-9)

Исус, мир над њим, никада није тврдио за себе да је бог. Заправо, говорио је људима да је он само Божији посланик. У Јеванђељу по Јовану стоји:

А реч, коју сте чули од мене, није моја, него Оца, који ме посла. (Јеванђеље по Јовану, 14:24)

А ово је живот вечни, да спознају тебе, једино правога Бога, и кога си послао, Исуса Христа. (Јеванђеље по Јовану, 17:3)

Људи Израелци, послушајте речи ове! Исус Назарећанин био је од Бога међу вама потврђен силама, и чудесима, и знацима које учини Бог преко њега међу вама, као што и сами знате. (Дела апостолска, 2:22)

Обратите пажњу: ... Које Бог учини преко њега. Није их сам чинио. Кад су упитали Исуса, мир над њим, која је прва заповест, он је поновио оно што је још пре објављено Мојсију, мир над њим.

Исус одговори: "Прва гласи: 'Чуј, Израеле, Господин, Бог наш, јест једини Господин.'" (Јеванђеље по Марку, 12:29)

Ако сте, заиста, Христов следбеник, послушаћете његове речи:

Још вам много имам казати, али сада не можете носити. Но када дође он - Дух Истине - упућиваће вас у сву истину; јер неће говорити сам од себе, него ће говорити што чује и наговешћиваће вам оно што долази. Он ће мене прослављати јер ће од мојега узимати и навешћивати вама. (Јеванђеље по Јовану, 16:12-14)

Ово је предсказање које најављује долазак Мухаммеда, мир над њим.

Рекли сте да ће се Исус вратити и да га то чини последњим послаником.

Часни Кур'ан каже:

А када Бог рекне: "О Исусе, сине Маријин, јеси ли ти говорио људима: 'Прихватите мене и мајку моју као два бога уз Бога!'" - Он ће рећи: "Хваљен нека си Ти! Мени није приличило да говорим оно што немам право. Ако сам ја то говорио, Ти то већ знаш; Ти знаш шта ја знам, а ја не знам шта Ти знаш; Само Ти једини све што је скривено знаш. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 116.)

Зашто ће се Исус вратити? Зато што је он једини Божији посланик чији

следбеници су у целини искривили његово веровање и прогласили су га богом. У свом поновном доласку на овај свет, он ће бити следбеник суннета (праксе) Мухаммеда, мир над њим. Доћи ће да потврди његово учење и да отклони заблуду хришћана да је он бог.

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

ЕКОНОМИЈА БЕЗ КАМАТЕ

Они који се каматом баве дићи ће се као што ће се дићи онај кога је додиром ђаво избезумио, зато што су говорили "Камата је исто што и трговина." А Бог је дозволио трговину, а забранио је камату.

Ономе до кога допре поука Господара његовог - па се окани, његово је оно што је пре стекао, његов случај ће Бог да реши; а они који то опет учине - биће становници Пакла, у њему ће вечно да остану.

Бог уништава камату, а унапређује милосрђа. Бог не воли ниједног неверника, грешника.

Оне које верују и чине добра дела и молитву обављају и зекат[23] дају чека награда код Господара њиховог; и ничега они неће да се боје и ни за чим они неће да тугују.

О верници, бојте се Бога и од остатка камате одустаните, ако сте прави верници.

Ако не учините, ето вам онда, нека знате - рата од Бога и Посланика Његовог! А ако се покајете, остаће вам главнице иметака ваших, нећете никога да оштетите, нити ћете оштећени да будете.

А ако је у невољи, онда причекајте док буде имао; а још вам је боље, нека знате, да дуг поклоните.

И бојте се Дана када ћете сви Богу да се вратите, када ће свакоме да се исплати оно што је заслужио - никоме криво неће да буде учињено.

(Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 275-281)

Тражим заштиту код Бога од проклетог ђавола.

У име Бога, Милостивог, Самилосног.

О верници, бојте се Бога и од остатка камате одустаните, ако сте прави верници.

Ако не учините, ето вам онда, нека знате - рата од Бога и Посланика Његовог! А ако се покајете, остаће вам главнице иметака ваших, нећете никога да оштетите, нити ћете оштећени да будете. (Кур'ан,

поглавље Ел-Бекаре, одломци 278-279)

Господару мој, учини пространим прса моја и олакшај задатак мој. Одреши сметње са језика мога да би разумели говор мој.

Дефиниција камате

Реч камата се у Кур'ану спомиње чак осам пута: Византинци, 39; Ен-Ниса, 161; Имранова породица, 130; Ел-Бекаре, 275, 276 и 278. Први пут се спомиње у следећем одломку:

А новац који дајете да се увећа новцем других људи неће код Бога да се увећа, а за милостињу коју уделите да бисте се Богу умилили -

такви ће добра дела своја да умногоструче. (Кур'ан, поглавље Византинци, одломак 39.)

Арапска реч риба (камата) значи увећање, вишак. У кур'анском контексту, риба значи забрањени вишак, тј. камата и зеленаштво. Када је објављен први одломак о камати, није садржао забрану, већ упозорење да од ње нема никакве користи. Та формулација је слична првом спомињању алкохола у Кур'ану, након чега је забрана алкохола остварена у три фазе:

Питају те о вину и коцки. Реци: "Они доносе велику штету, а и неку корист људима, само је штета од

њих већа од користи." (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 219.)

Дакле, слично првом спомињању камате, алкохол није недвосмислено забрањен, већ је указано на његову штетност. Међутим, други одломак о алкохолу је строжији:

О верници, пијани никако молитву не обављајте, све док не будете знали шта изговарате. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 43.)

Коначна и недвосмислена забрана алкохола је уследила у трећем одломку:

О верници, вино и коцка и кумири и стрелице за гатање су одвратне

ствари, ђаволско дело; зато се тога клоните да бисте постигли оно што желите. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 90.)

Након што је овај одломак објављен, улицама Медине су текле реке алкохола, све посуде су испражњене и никада више нису напуњене њиме.

Када је објављен први одломак о камати, садржао је само опомену. Међутим, други одломак је строжији:

И због тешког насиља Јевреја ми смо им нека лепа јела забранили која су им била дозвољена, и због тога што су многе од Божијег пута одвраћали и зато што су камату

узимали, а било им је забрањено, и зато што су туђе иметке на недозвољен начин јели. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломци 160-161)

Већ у 130. одломку поглавља Имранова породица Узвишени каже:

О верници, бездушни зеленаши не будите, и Бога се бојте, јер ћете тако постићи оно што желите.

Данас неки покушавају да оправдају камату аргументујући овим одломком, тврдећи да Кур'ан забрањује само зеленаштво, али не и камату. Анализирајмо шта значи зеленаштво, а шта значи камата.

Према Оксфордском речнику, камата је износ новца додат на заложен новац, а зеленаштво је висок проценат камате на позајмљен новац. Међутим, као што сам већ рекао, кур'ански термин риба значи недозвољен прираст и вишак на првобитну суму новца. Овим су обухваћене обе забрањене категорије: и зеленаштво и камата, без обзира да ли се радило о малом или великом проценту.

Неки се правдају речима: "Камата је део трговине. Зато, не видимо ништа спорно у камати." Одговор на ову заблуду се налази у Часноме Кур'ану:

Они који се каматом баве дићи ће се као што ће се дићи онај кога је додиром ђаво избезумио, зато што су говорили: "Камата је исто што и трговина." А Бог је дозволио трговину, а забранио је камату. Ономе до кога допре поука Господара његовог - па се окани, његово је оно што је пре стекао, његов случај ће Бог да реши; а они који то опет учине - биће становници Пакла, у њему ће вечно да остану. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 275.)

Овде Бог јасно даје до знања да је дозволио трговину, а да је забранио камату. Сви који имају везе са прометом камате, завршиће као

становници Ватре. У следећем одломку Узвишени каже:

Бог уништава камату, а унапређује милосрђа. Бог не воли ниједног неверника, грешника. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 276)

Неки, опет, покушавају да докажу да се у овом одломку мисли на риба ел-истилах, тј. када одредите камату на позајмицу у новцу, коју ће тај који је позајмио да искористи за куповину основних животних намирница. Друге врсте камате, кажу они, попут камате на штедњу у банкама и позајмице за бизнис, не спадају у забрањену камату.

Анализирајмо шта Кур'ан каже о томе.

О верници, бојте се Бога и од остатка камате одустаните, ако сте прави верници. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 278.)

Кад је овај одломак објављен, Мухаммед, мир над њим, је рекао: "Ја сам први који ће да поништи своја потраживања у камати према Аббасу ибн Абдул-Мутталибу, Бог био задовољан њиме."

У предисламској Арабији функционисала су два система трговине. Први се звао мудареба. То је трговина у којој човек даје робу трговцу, а зарада на продату робу се

дели. Други систем је био каматни: особа даје трговцу новац за потребе посла и потражује од њега фиксни износ камате.

Када су објављени одломци којима се забрањује камата, муслимани су се одрекли свих каматних потраживања, без обзира да ли су ел-истилах (камата на позајмице за основне животне намирнице) или нека друга врста камате. Зар мислите да је Аббас ибн Абдул-Мутталиб, Бог био задовољан њиме, био попут Јевреја, који су у оно време били зеленаши? Не. Он је давао позајмице само трговцима и на њих је потраживао фиксни износ камате. Након објављивања

одломака о камати, одрекао се свих камата. Исто су учинили и остали муслимани.

Објава рата од Бога

Ако не учините, ето вам онда, нека знате - рата од Бога и Посланика Његовог! А ако се покајете, остаће вам главнице иметака ваших, нећете никога да оштетите, нити ћете оштећени да будете. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 279.)

Осим камате, Узвишени Бог у Кур'ану забрањује и друге пороке, попут алкохола, коцке, гатања и слично. Међутим, једини грех за који Бог објављује рат је камата. Ко сме да се усуди да изазове Бога и

Његовог Посланика!? Ако сте умешани у пословање са каматом, већ сте их изазвали!

У наставку, Узвишени Бог каже:

А ако је у невољи, онда причекајте док буде имао; а још вам је боље, нека знате, да дуг поклоните. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 280.)

Осим у Кур'ану, камата је забрањена и у хадисима (казивањима) Божијег Посланика, мир над њим. Ел-Бухари бележи од Аише, Бог био задовољан њоме, да је Веровесник, мир над њим, након објављивања последњих одломака поглавља Ел-Бекаре, отишао у џамију и људима је

забранио трговину алкохолом. Ибн Аббас, Бог био задовољан њиме, наводи: "Последњи објављени одломци су они о забрани камате." То су одломци из поглавља Ел-Бекаре, 275-281. Убрзо након објављивања тих одломака, Веровесник, мир над њим, је преселио на Други свет. Због тога, другови нису имали довољно времена да се упознају са детаљима шеријатских импликација забране камате. Омер, Бог био задовољан њиме, је рекао да би волео да је Веровесник, мир над њим, детаљније објаснио све у вези са три ствари: камате, хилафета и келале.[24]

Ипак, анализирајући све одломке о камати и веродостојне хадисе који говоре о њој, долазимо до довољно информација. По једној подели, постоје две врсте камате: риба ен-несиа, тј. камата на позајмицу за трговачку робу и риба ел-федаил, тј. размена једне врсте квалитетније робе за већу количину исте врсте робе. Ма колико врста камате имало, све су забрањене.

Имам Муслим, такође, бележи хадисе који забрањују камату, у 3. тому, поглавље број 623, хадиси 3.845-3.849.

Циљеви исламског економског поретка

Зашто Часни Кур'ан промовише економију без камате? Постоје четири основна циља исламског економског поретка:

1) економска стабилност у оквиру исламских принципа;

2) универзално братство и правда;

3) једнака расподела добара;

4) индивидуална слобода у контексту друштвеног благостања.

Економска стабилност у оквиру исламских принципа

Часни Кур'ан каже:

Једите и пијте Божије дарове, и не чините зло по Земљи неред правећи!

(Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 60.)

О људи, једите од онога што има на Земљи, али само оно што је допуштено и што је пријатно, и не следите ђаволове стопе, јер вам је он непријатељ очевидни! (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 168.)

А кад се молитва обави, онда се по земљи разиђите и Божију благодат тражите и Бога много спомињите, да бисте постигли оно шта желите. (Кур'ан, поглавље Петак, одломак 10.)

Кур'ан подстиче људе да уживају у Божијим благодатима, у свему лепом што нам је Он дозволио. Ел-

Бејхеки бележи хадис: "Онај ко поштено зарађује, ради потреба своје породице и да би избегао прошење, и ко је пажљив према своме комшији, срешће Бога са лицем блиставим попут пуног Месеца."

Ислам одвраћа од прошења. Веровесник, мир над њим, је рекао: "Горња рука је боља од доње руке." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Такође, у хадису који бележи Ибн Маџе, Веровесник, мир над њим, каже: "Најбоља зарада коју човек може да оствари је она од сопственог рада."

Дакле, ислам подстиче људе да уживају у Божијим благодатима, да зарађују сопственим радом и да се уздрже од прошења.

Универзално братство и правда

Узвишени Бог у Кур'ану каже:

О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се упознали. Најугледнији код Бога је онај који га се највише боји, Бог, уистину, све зна и није Му скривено ништа. (Кур'ан, поглавље Собе, одлома 13.)

Бог не издваја људе по полу, племену, боји коже, пореклу и

богатству, већ по богобојазности. Током говора на Опроштајном ходочашћу, Веровесник, мир над њим, је рекао: Арап није бољи од не-Арапа, нити је не-Арап бољи од Арапа, Осим по богобојазности."

Часни Кур'ан каже о правди:

О верници, будите увек праведни, сведочите Бога ради, па и на своју штету или на штету родитеља и рођака, био Он богат или сиромашан, па Божије је да се брине о њима! Зато не следите страсти - како не бисте били неправедни. А ако будете криво сведочили или сведочење избегавали - па, Бог

заиста зна оно што радите. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 135.)

Зарад правде и истине, ако је неопходно, морамо да жртвујемо и сопствене интересе и интересе наших најближих, богатих и сиромашних.

Једнака расподела добара

Ислам се противи филозофији гомилања богатства од стране малог броја људи. Разлика између богатих и сиромашних мора да се смањи. У супротном, једни другима ће бити стални непријатељи. У ту сврху, ислам је развио систем зеката/милостиње. Сви који имају иметка који прелази границу нисаба,

морају да удељују сиромашнима 2.5% свог иметка. Часни Кур'ан је прецизно навео све категорије корисника зеката:

Зекат припада само сиромасима и невољницима, и онима који га скупљају, и онима чија срца треба придобити, и за откуп из ропства, и презадуженима, и у сврхе на Божијем путу, и путнику. Бог је одредио тако! А Бог све зна и мудар је. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 60.)

Категорија "на Божијем путу" се може поделити на неколико врста: они који чине позивање у веру (мисионари), који се у име Бога боре

на бојном пољу, који изучавају исламске науке, па чак и они муслимани који, у име Бога, изучавају световне науке. У 7. одломку поглавља Прогонство се наводи разлог давања зеката и прецизно одређивање категорија његових корисника:

... да не би прелазило из руку у руке богаташа ваших.

Зекат је прописан да би се спречила циркулација новца само међу богаташима. Ако би давали зекат сви који су обавезни, на свету не би било гладних. Нажалост, чак ни муслимани не дају зекат како би требало, а неки уопште не дају. Када

би сви имућни муслимани издвајали зекат за сиромашне, не би више било ниједног муслимана испод границе сиромаштва. Осим тога, ислам наређује да се незапосленима нађе посао и да им се зараде поштено исплате.

У вези са праведном расподелом иметка, ислам наређује поделу наследства широком кругу родбине умрлог, као што стоји у поглављу Ен-Ниса, одломци 11-12 и 176. Наследство не сме припадати само једној или двема особама, као што је данас пракса.

Индивидуална слобода у контексту друштвеног благостања

Према исламском учењу, сваки човек се рађа слободан. Нико, чак ни држава, не може да му ускрати или ограничи слободу. Свако људско биће је слободно, све док не учини нешто чиме губи то право, тј. док не угрози туђу слободу. По исламу, општи интерес је изнад индивидуалног. Такође, не сме да се ризикује улазак у велики губитак, да би се избегао мањи, као што ни велики профит не сме да буде жртвован за мали профит.

Зачарани круг

Економија са каматом доноси велики број зала. Због тога је она Кур'аном забрањена. Узимањем

зајмова од банке, да бисмо започели неки бизнис, морамо да рачунамо на следеће: на цену производа којег продајемо морамо, осим висине профита, да додамо висину камате коју морамо да исплатимо банци на износ дуга. Тако се због камате у старту повећава цена производа. Ако цена производа расте, потражња на тржишту опада. Када потражња опада, смањује се обим производње. Смањени обим производње доводи до редуковања потребне радне снаге, што на крају доводи до повећања незапослености - све због камате.

Камата доводи до великих социјалних неправди. Особа која

узме каматни зајам од банке, мора да враћа фиксни износ камате без обзира да ли је пословала са профитом или губитком, па чак иако у некој несрећи изгуби кућу и породицу. То је велика неправда.

Посао без морала

У послу са каматом не постоје никаква морална начела. На пример, бизнисмен који жели да отвори подрум алкохолног пића ће лакше да добије повољан зајам од банке него човек који жели да изгради школу. Зашто? Зато што је банка заинтересована само за свој профит, а продавница алкохола има боље изгледе да ће да остварује профит и

да ће на време да враћа зајам и камату. Банци је свеједно да ли отварате коцкарницу, кафану или школу. Током 80-их година 20. века, банке су подржале отварање хиљаде коцкарница широм света, јер су у њима виделе прилику за лак профит.

С времена на време, банке наглашавају своје учешће у неким корисним друштвеним пројектима. То је само маска, јер се главница њиховог посла не заснива на моралним начелима, већ на што већем износу камате.

Концентрација моћи

Савремене банке подстичу људе да новац остављају код њих. Милиони

људи сву своју уштеђевину држе у банкама. То значи да се сав новац и сва моћ налазе у рукама малог броја људи - у рукама банкара. Ко контролише новац, контролише свет. Пошто највећи број банака припада Јеврејима, није тешко закључити у чијим рукама је сва финансијска моћ и ко контролише дешавања у свету. То је "заслуга" савременог банкарског система.

Исламско банкарство

Са друге стране, исламско банкарство је корисно из великог броја разлога.

Прво, нема никакве камате. Пословање се темељи на добицима

и губицима. На тај начин, бизнисмени могу да рачунају само на трошкове производа, без урачунавања каматне стопе. То доводи до смањења цене производа. Смањивањем цене производа, повећава се потражња. Повећаном потражњом повећава се производња, што захтева већи број радне снаге. Исламски систем финансирања подстиче запошљавање и поштено зарађивање.

Социјална правда

У случају пословног губитка, исламска банка дели насталу штету са својим клијентом. У случају елементарне непогоде и велике

несреће, клијент неће да трпи додатни губитак због кашњења исплате рата и нарасле камате. Код банака на Западу, уколико касните са исплатом рата, поред основне камате морате да плаћате и казну за кашњење. Код исламских банака, оправданим кашњењем не трпите никакве додатне намете.

Моралан посао

У исламској банци не можете да подигнете кредит за бављење било којим послом који није у складу са верозаконом, тј. који је на било који начин штетан по друштво. Банка вам неће дати зајам за такав посао, па макар јој дали 100% свог

профита. Дакле, у исламском пословању се води рачуна о моралним вредностима и подстичу се пројекти који су друштвено корисни, као што су изградња школа и болница.

Циркулација новца

Исламско банкарство вас не подстиче да на свој новац гледате као на божанство. Напротив, подстиче вас да улажете новац у посао, јер се исламска банка понаша као ваш партнер у послу.

Пошто се у исламском банкарству добитак и губитак једнако деле између бизнисмена, банкара и клијента, сва моћ није

сконцентрисана у рукама малобројних појединаца, већ је једнако расподељена између наведених субјеката.

Велики грчки филозоф Аристотел је дао дивну дефиницију камате: "То је неприродна зарада коју производи новац, уместо радна снага."

Тачка разилажења

Упоредимо сада исламску са савременом теоријом профита. Постоје четири основна фактора производње: земља, радна снага, капитал и организација. Према савременој теорији, за земљу плаћате закуп. Исто је и у исламској теорији. За радну снагу плаћате

дневнице, и по савременој и по исламској теорији. За капитал, према савременој теорији, плаћате камату. Према исламској теорији, делите добитак и губитак. По питању организације и савремена и исламска теорија се слажу: огранизација је задужена за прихватање последица добитка и губитка. Дакле, основна разлика између ове две теорије настаје код трећег фактора производње - капитала. Осим тога, исламска теорија не прави разлику између капитала и организације. Јер, новац са којим банка ради не припада њој, већ клијентима. Клијенти су, на тај начин, део организације. Новац који клијент позајми код банке и новац

који заложи на чување у банци су део организације. Због тога, капитал и организација се не разликују у исламској теорији, већ су део целине. Заједничка основа им је подела добитка и губитка.

Принципи исламског банкарства

Исламско банкарство има пет принципа.

1. Тевхид - веровање у Божију једноћу.

2. Веровање да само Бог даје опскрбу.

3. Хилафет - човек је Божији намесник на Земљи.

4. Тезкиjjех - чишћење, чистота.

5. Одговорност. За своја дела ћемо да полажемо рачуне на Судњем дану.

Када покрећете бизнис, морате да имате две битне ствари. Једна је капитал, а друга је идеја о инвестирању тог капитала. Најбољи пример сарадње ове две компоненте бизниса су Веровесник Мухаммед, мир над њим, и његова супруга Хатица, Бог био задовољан њоме. Она је располагала великом количином капитала, али није била у стању да се бави трговином и да послује. Веровесник, мир над њим, није имао пуно новца, али је имао

сјајне идеје. Они су ујединили оно што поседују, тј. новац и идеје па су започели трговину. Сву зараду су праведно делили.

.

Шта клијент добија у исламској банци

Отварањем рачуна и залагањем новца у исламској банци, клијент добија услугу чувања новца. Банка послује тим новцем, уз дозволу клијента. У случају пословног губитка, клијент не трпи никакву штету. У случају позитивног пословања банке тим новцем, клијент не добија никакав проценат. Он у исламској банци добија само

сигурност у чувању новца. Клијента исламске банке највише занима сигурност његовог новца, а не профит од самог полагања новца у банку. Верозакон дозвољава давање новца некоме на поверење, уз могућност да га можете вратити кад год хоћете. Залагањем новца, од исламске банке добијате штедну књижицу, помоћу које имате увид у стање на рачуну и могућност узимања потребне количине новца са рачуна.

Друга, још занимљивија димензија чувања новца у исламској банци је могућност учествовања у профиту који банка постиже. По верозакону, нема препреке да банка пребаци део

профита на ваш рачун. Међутим, не смете тражити фиксни, тачно прецизни износ новца. Прихватате оно што вам банка даје. Са тим профитом располажете како хоћете, јер је то ваш новац. У сваком случају, основни интерес је сигурност вашег новца.

Посебан начин чувања новца у исламској банци је залагање новца с циљем инвестирања. Код других, савремених банака, ова категорија чувања се не разликује од прве. Међутим, у исламском економском систему постоји мудареба, тј. дељење профита и губитка. Навешћу вам пример који

функционише у исламском банкарству у Малезији.

Малезија има најразвијенији исламски банкарски систем. Постоје исламске банке и у другим државама, али код њих су принципи делимично помешани са западњачким. За сада, једини банкарски систем који је 100% исламски је онај у Малезији.[25] У систему мударебе држите новац у банци фиксирани временски период: три, шест, девет, дванаест месеци и тако даље. Новац који полажете у исламској банци се, у овом случају, даје бизнисмену. Такав клијент се зове сахибу-мал (поседаваоц новца) а банка је сахибу-амел (поседаваоц

посла). Цели профит којег банка оствари, пропорционално се дели, у складу са претходним уговором. Код исламских банака у Малезији та пропорција је 7:3. 70% профита иде инвеститору/клијенту, а 30% банка задржава за себе. Ако, на пример, на годину дана заложите 1.000 рупија[26] и банка од њих оствари профит од 100 рупија, ви добијате 70 а банка 30. Наравно, остаје главница од 1.000 рупија. Што је профит већи, клијент добија већу количину новца на свој рачун. Уколико банка не оствари никакав профит, остаје само главница. Ни банка ни клијент не добијају ништа. Међутим, у случају негативног пословања, трошкове губитка сноси

искључиво клијент/инвеститор. Уколико, на пример, у току једне године буде остварено негативно пословање у износу од 100 рупија, ваш рачун ће бити умањен за тај износ, на име губитака у пословању. Наравно, и банка трпи губитак: због трошкова администрације, папирологије, закупа простора итд. Тако функционише исламско банкарство.

Финансирање пројеката

Дозвољено је да бизнисмен дође у исламску банку, образложи свој пословни пројекат и затражи од банке зајам од 50.000 рупија за временски период од шест месеци.

До истека тог рока, бизнисмен очекује профит од 50.000 рупија. Након што банка анализира његов пословни предлог, рентабилност и могуће ризике, договориће се са бизнисменом о условима зајма. На пример, могу се договорити да 60% профита узима банка, а 40% бизнисмен. Кад се такав уговор склопи, не може да се негира или да се мења. Док се у савременим банкама преговара о каматној стопи, у исламској банци се преговара о стопи профита.

У случају да је споменути бизнисмен лично радно ангажован у извршавању свог пословног пројекта, има право да урачуна своју

плату у трошкове зајма. Та плата остаје његова, док се остатак новца рачуна као административни трошак и трошак набавке средстава за рад.

По истеку уговореног рока зајма, и након што од 50.000 рупија одузме износ своје плате, бизнисмен враћа остатак основице. Осим тога, банка узима договорених 60% профита. Дакле, бизнисмен добија 40% профита и плату за свој рад у току реализације пословног пројекта. Што већи профит бизнисмен оствари, већа је добит и за банку и за њега, и обратно.

Банка нема право да се меша у пословне одлуке

У случају негативних резултата пословања, сав терет сноси исламска банка. Наравно, и бизнисмен је на губитку због утрошеног времена и ангажмана радника које је ангажовао на свом пројекту. Основна карактеристика мудареба система је та што банка нема право да се меша у пословну политику клијента. Може да тражи месечне извештаје о томе како послови напредују, али не сме да се меша у одлуке бизнисмена. На пример, ако бизнисмен одлучи да направи зграду од десет спратова, банка нема право да му сугерише да направи зграду од дванаест спратова, или да користи јефтинији

материјал, не би ли тако остварио већи профит.

Мушарика — партнерство

Само у овом систему пословања, исламска банка има право да се умеша у пословне одлуке бизнисмена. Може да сугерише бизнисмену коју врсту робе да производи, колико спратова ће да сагради итд. У партнерство-систему бизнисмен улаже део сопственог капитала, а остатак улаже банка. У зависности од процентуалног удела капитала једне и друге стране, профит се дели у складу са тим. На пример, ако бизнисмен и банка уложе по 50% капитала у исти

пројекат, обоје узимају по 50% профита. Међутим, није исто са трошковима негативног пословања. Веће последице сноси банка. Углавном, то износи 60% трошкова, док бизнисмен сноси 40% губитка.

Мурахеба-систем

У савременом банкарском систему, уколико желите да се бавите трговином, на пример, машинама из Јапана, морате да отворите рачун и да преко банке набављате робу. Банка наплаћује фиксни износ камате, без обзира на профит или губитак. У исламском банкарском систему је другачије. Уколико преко исламске банке, по повољним

условима, набављате робу ради трговине, профит и губитак се деле у складу са договором.

Трансакција се може обавити у потпуности вашим новцем, али и новцем банке уколико га ви не поседујете. У том случају, банци враћате главницу и договорени износ профита. Профит се дели у зависности од тога колико је која страна уложила новца у куповину трговачке робе. Дакле, мурахеба-систем се може конбиновати са мудареба и мушарика-системом.

Ел-иџара - Лизинг

У савременој терминологији, ел-иџара се може превести као лизинг

или одложено плаћање. Ако вам је потребна нека машина или аутомобил, али га не можете купити готовином, обраћате се исламској банци за помоћ. Банка је спремна да закупи за вас аутомобил у периоду који је обухваћен гаранцијом произвођача. На пример, гарантни период за неки аутомобил траје пет година. Исламска банка је спремна учествовати у закупу тог аутомобила, уз договорени износ профита. Ако ће изнајмљивање аутомобила коштати 3.000 долара, банка може тражити још 500 долара профита, тако да ће клијента све то укупно коштати 3.000 долара. Када се то подели на 60 месеци (пет година), месечна рата ће износити

50 долара. Тако и клијент и банка задовољавају своје интересе.

У случају да склопите договор да вам исламска банка омогући да три године отплаћујете рате, а да после тога остатак платите у готовини, аутомобил постаје ваш. Ако нећете, након три године аутомобил остаје код банке. Код савремених банака није тако. Савремена банка је осигурана хипотеком и каматном стопом, и не занима је аутомобил.

Карди-хасен

Ово је поседња врста система пословања у исламској банци. Кард је зајам, а хасен је леп. Ово је зајам који се даје сиромашној особи, без

икакве камате или профита. У било ком савременом банкарском систему не постоји ништа слично карди-хасену. Данашње банке не дају бескаматни зајам сиромасима.

Исламска банка Малезије издваја 10% свог укупног профита за трошкове карди-хасена, кредита сиромашним људима који желе започети неки посао. Зајам се може дати на договорени период, на пример, две године. Након тог периода, клијент банци враћа само главницу новца, а од профита којег је остварио, банци даје колико жели. Није обавезан дати јој ништа ван главнице. Зато се овај тип пословања исламске банке зове

карди-хасен/лепи зајам. Спомиње се у Часном Кур'ану:

Ко је тај који ће Богу драге воље зајам дати, па да му га Он многоструко врати? А Бог ускраћује и обилно даје, и Њему ћете се повратити. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 245)

Најбољи бизнис

Узвишени Бог каже:

Они који имања своја троше на Божијем путу личе на онога који посеје зрно из којег никне седам класова и у сваком класу по стотину зрна. А Бог ће ономе коме хоће дати и више; Бог је неизмерно добар и

све зна. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 261.)

У савременој бизнис-терминологији, Бог обећава добит од 70.000 %. Који вам посао данас обећава толики профит? Узвишени Бог не обећава само то, већ каже: ...ономе коме хоће, даће и више. Да бисте остварили толики профит, морате бити богобојазни, искрени, праведни и увек свесни да вас Бог гледа. Најбољи посао у који можете инвестирати је посао са Узвишеним Богом. Препоруке за такав посао су особине које смо споменули.

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Позитивна нула

Питање: Ако ми исламска банка позајми новац на две године за неки посао, па након две године не остварим никакав профит нити губитак, има ли банка право узети ми позајмљени новац?

Одговор: Зависи од уговорених услова. Ако је уговором предвиђен фиксни период од две године, банка има право узети новац, без обзира да ли је остварен профит или претрпљен губитак. Међутим, уколико банка осећа да бисте са тим новцем у наредних пола године или годину могли остварити позитиван

резултат, може период враћања зајма продужити колико је потребно, у зависности од природе посла којим се бавите. У мудареба-систему, ако дође до негативног пословања, губитак сноси исламска банка, а не бизнисмен.

Стамбени кредити

Питање: Каква је разлика између стамбених кредита које нуде савремене и исламске банке? Да ли исламске банке нуде зајам онима који би да обезбеде кров над главом?

Одговор: Кад подижете кредит код савремених банака, морате учествовати у куповини у

одређеном проценту, на пример 30 или 50 %, у складу са правилима банке. Остатак плаћа банка. На укупну суму коју банка уплаћује, зарачунава се камата, а затим се укупни збир подели на број месеци у току којих исплаћујете кредит. Основа оваквог система је камата. Дакле, банци враћате основицу плус камату. Самим тим, овакво пословање је у исламу забрањено.

У исламском банкарству, ствари стоје другачије. Постоји неколико начина да остварите куповину стана. Најпре, морате учествовати у куповини у одређеном проценту, на пример 25%. Осталих 75% плаћа исламска банка. Тих 75% укупне

цене стана се дели на месечне рате, које морате да плаћате. Банка има право тражити одређену надокнаду за зајам у виду профита. Та сума се урачунава у месечне рате које морате да плаћате. Овде се не ради о камати, већ о профиту.

Ал-Амин банка у Бахреину има занимљив систем стамбених кредита. На основу мудареба-система, полажете свој новац у ову банку. Она тај новац инвестира, а ви добијате профит. Сав износ профита, заједно са главницом, улаже се у стан. Након три године, уколико није исплаћен укупан износ стана, договарате се о исплати остатка кроз месечне рате. Ово је,

опет, базирано на профиту, а не на камати. Све што има везе са каматом је забрањено.

Забрањено у добротворне сврхе

Питање: Шта да радимо ако имамо новац од камате? Неки кажу да га треба уложити у јавна купатила.

Одговор: Као прво, уопште не смете бити умешани у посао са каматом. Ако се клоните камате, не постоји питање њене употребе. Не смете чувати новац у банкама које послују са каматом.

Претпоставимо да сте управо сазнали да је камата забрањена, покајали сте се и одлучили да се

ослободите тог новца. Покајање има три услова: да схватите да је одређено дело забрањено, да одмах престанете са чињењем тог дела и да чврсто одлучите да то више не чините. Ако сте схватили да је камата забрањена, шта ћете да учините са тим новцем? Неки говоре да тај новац требате да дате за изградњу јавних купатила. Заиста не знам одакле им то. Камата је забрањена и сав новац од камате је забрањен. Има ли логике да неко ко дилује дрогу сав профит удељује сиромашним људима, надајући се да чини добро? Нема, јер је сам посао са дрогом забрањен. Забрањена је њена производња, продаја и конзумирање, а самим тим и сва

зарада од њене продаје. По истом основу, не можете држати новац у савременој банци, а износ камате удељивати за пројекте јавног добра, надајући се награди. Штета коју наносе дрога и камата је неупоредиво већа од наводне користи коју неко жели да оствари.

Дакле, немојте држати новац у банкама које послују са каматом. Ако сте то радили из незнања, па се покајали, нећете бити одговорни пред Богом. Али, морате се одмах ослободити од камате.

Узимање и давање камате су исто

Питање: Доказали сте, на основу Кур'ана и хадиса, да је узимање

камате забрањено. Да ли је забрањено и давање камате?

Одговор: Исто као да сте ме питали: Ако је забрањено пити алкохол, да ли је забрањено продавати га? Наравно да јесте. У хадису који бележи Ахмед, Божији Посланик, мир над њим, је проклео десет категорија људи који имају посла са алкохолом. Кад је нешто по Кур'ану забрањено користити, онда је и стављање у промет истог забрањено. Исто је и са каматом. Ако сте ме пратили у току предавања, споменуо сам одломак који забрањује сваки вид пословања са каматом:

Они који се каматом баве дићи ће се као што ће се дићи онај кога је додиром ђаво избезумио, зато што су говорили: "Камата је исто што и трговина." А Бог је дозволио трговину, а забранио камату. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 275.)

Овде се не спомиње давање или узимање камате, већ генерално сваки посао са каматом. У хадису који бележи Ел-Бухари стоји да је Абдуллах ибн Мес'уд, Бог био задовољан њиме, рекао да је Божији Посланик, мир над њим, проклео и онога ко узима и оно га ко даје камату.[27] Одмах у следећем хадису који преноси Џабир, Бог био

задовољан њиме, стоји да је Божији Посланик, мир над њим, проклео онога ко узима камату, оног ко даје камату, ко је записује и сведоке у таквом послу.[28]

Текући рачуни

Питање: У савременим банкама постоје текући рачуни, код којих се износ новца не увећава каматом, већ остаје фиксан. Каква је разлика између њих и текућих рачуна у исламском банкарству?

Одговор: Истина, код савремених банака постоји систем чувања новца, без његовог увећавања за износ камате, слично томе постоји и у исламском банкарству. Међутим,

навешћу вам неколико предности отварања текућих рачуна у исламској банци.

Прво, новац којег чувате на текућем рачуну савремених банака се може користити за инвестирање у друштвено штетне пројекте, као што су коцкарнице, фабрике алкохолних пића и слично. На тај начин, помажете банкама у кварењу друштва. Уколико чувате новац на текућем рачуну у исламској банци, можете бити сигурни да ниједан динар неће бити уложен у друштвено-штетне пројекте. Сви пројекти исламске банке се регулишу верозаконским прописима.

Тако размишљају муслимани. Што се тиче немуслимана, они размишљају овако: "Не занима ме у шта ће бити уложен мој новац. Само хоћу да он буде сигуран." Шта за њега представља разлика у чувању новца у савременој или исламској банци? Одговор се налази у правним прописима везаним за банкрот банке. Уколико савремена банка банкротира, из робних резерви се подмирују најпре потребе банке и носилаца пројеката, а тек касније њених клијената. Док се подмире њихове потребе углавном не остаје новца за клијенте. Зато, велике су шансе да никада нећете да добијете свој новац у случају пропадања савремене банке.

Међутим, према прописима верозакона, исламска банка мора најпре да врати новац клијентима, а остатак искористити за своје потребе. Дакле, чак и у случају банкротирања исламске банке, ваш новац је сигуран.

Да ли су "провизија" и камата исто?

Питање: Зар није замена теза када исламска банка узима "провизију" и профит, уместо камате коју узима неисламска банка, све је то трик да би се привукли клијенти муслимани?

Одговор: У зависности од пројекта, савремена банка вам наплаћује

фиксну камату од 14-20%. У исламској банци, на трошкове администрације се приписује 8-14%. Да ли су ове две ставке, камата и провизија, исте? Нису. Ако сте пратили предавање, чули сте да се исламско банкарство базира на принципима поделе профита и губитка, а не на камати. Неисламску банку то не занима - она тражи фиксни износ камате. Административни трошкови код поделе профита и губитка у исламској банци се обрачунавају на крају фискалне године. Дакле, све зависи од кретања пословања. Наплата административних трошкова на крају године није фиксна. Осим тога,

административни трошкови се смањују сразмерно броју клијената. Обзиром да се плата особља исламске банке исплаћује из административних трошкова, што је већи број клијената, трошкови клијената ће се смањивати чак до 9%. Наш задатак је да што више муслимана убедимо да инвестирају новац у исламске банке, да би се смањили административни трошкови и повећали износи профита које клијенти примају код мушарика-система.

Посао у неисламској банци

Питање: Смемо ли да радимо у савременој/неисламској банци?

Одговор: Сваки посао повезан са каматом је забрањен, небитно да ли је узимате, дајете или књижите. У предавању сам цитирао хадис који бележи Муслим под редним бројем 3881 у коме Божији Посланик, мир над њим, проклиње оне који узимају, дају и бележе камату, као и сведоке таквих уговора. Радећи у неисламској банци, постајете сведоци и рачуновође тих уговора. Због тога, забрањено је радити у неисламској банци.

Ако већ радите у неисламској банци и имате другу опцију, шансу да нађете други посао, одмах је напустите. Међутим, неко ко у неисламској банци прима знатно

већу плату од оне коју би примао на другом месту, правда се тиме да нема избора. Наравно да има избора! Мања плата није изговор. Због веће плате остају радити у неисламској банци и призивају рат од Бога.

Што пре можете, нађите други посао, чак и ако је тај други посао мање плаћен. Бог зна у чему је добро, а ви не знате. Можда касније добијете још боље плаћен посао од овог првог. Ако не добијете бољу плату на овом свету, на Будућем ћете сигурно бити награђени и нећете бити бачену у Ватру због камате, а бићете награђени до 700

пута више за све што сте потрошили на Божијем путу.

Међутим, уколико радите у неисламској банци са намером да научите систем функционисања банкарства у савременој економији и да касније отворите исламску банку, надамо се у Божију милост да вам такав посао није забрањен. Али, ако вам је намера неисправна и ако радите само за плату, знајте да радите забрањен посао.

Подмићивање и камата

Питање: Код нас постоје разни бирократски кругови, које морамо подмитити да би наши пословни пројекти прошли. Да ли се тај износ

подмићивања рачуна као камата на износ који смо позајмили из исламске банке?

Одговор: Ако сам разумео питање, ради се о урачунавању и књижењу тог новца коришћеног за подмићивање, тј. ако остварим профит од 2.000 долара, али сам 50 долара дао као мито, коначни биланс профита је 1.950 долара. Пре свега, морате знати да је подмићивање у исламу строго забрањено, без обзира да ли то радили на дозвољеним или забрањеним новцем. Узвишени Бог каже:

Не једите имовину један другог на непоштен начин и не парничите се пред судијама да бисте на грешан начин и свесно део туђе имовине појели! (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 188.)

Подмићивање је начин присвајања туђе имовине, што је по исламу забрањено. Не само да је узимање мита забрањено, већ су забрањени и његово давање и посредовање у томе, према хадису који бележи Ахмед ибн Ханбел.

Узевши у обзир став ислама према миту, ваше питање је сувишно. Исламски банкар вам никада неће свесно дати новац за подмићивање

некога. Чак и ако преварите банкара, не можете да преварите Бога.

Животно осигурање

Питање: Да ли ислам дозвољава животно или било које друго осигурање? Ако не дозвољава, шта је алтернатива?

Одговор: Систем осигурања је веома стар. Људи из одређене заједнице улажу новац у исти фонд, одакле се финансирају одређене потребе неких од чланова друштва. То је веома добар концепт. Учењак Ел-Азхара из Египта је издао фетву, којом дозвољава осигурање аутомобила, али забрањује савремени систем животног

осигурања. По савременом систему, месечно или годишње издвајате одређену количину новца за осигуравајући фонд. У случају да вам се нешто лоше деси, па преживите, добијате износ који се без сумње може окарактерисати као камата. Све што укључује камату, без обзира о каквој врсти осигурања се радило, забрањено је.

Осигуравајуће компаније код нас функционишу у оквиру каматног система. Ако након одређеног временског периода немате никакве потребе за осигурањем, можете узети сав уложени износ, плус одређени проценат профита. Одакле осигуравајућим компанијама

профит? Он потиче од њиховог улагања у послове са каматом. Уколико постоје компаније које не функционишу на такав начин, већ на темељу праведне расподеле средстава, у том случају је осигурање код њих дозвољено.

Ако можете основати исламску банку, можете ли основати осигуравајућу компанију базирану на принципима исламског верозакона? Наравно да можете. Муфтија (онај који издаје правна мишљења) из Пакистана је дао лепо мишљење о томе, где каже да муслимани, чак, морају имати осигуравајуће компаније на принципима исламског верозакона.

То значи да треба улагати у такве осигуравајуће компаније, које би наш новац инвестирале у неки посао по мудареба-систему. Један део профита обавезно иде у фонд који се зове вакуф (задужбина) , из кога се финансирају медицинске и друге потребе које подлежу осигурању, а остатак се додељује као премија осигураницима. Тиме је главница вашег уложеног новца нетакнута.

У савременим осигуравајућим кућама, уколико након неколико месеци престанете плаћати месечне рате за осигурање, претходно дат новац вам више не припада, није ваш. У исламском систему, све што сте уложили - ваше је. Међутим,

пошто осигуравајуће компаније могу имати проблема са враћањем новца, у уговору на самом почетку углавном стоји да новац можете повратити тек након истека фиксног периода од четири или пет година, колико би иначе требао трајати осигуравајући циклус.

Принципи и услови интеракције између исламске осигуравајуће компаније и њених клијената су јако широки и дозвољавају много начина дефинисања уговора.

АКО ТВОЈА ЕТИКЕТА ПОКАЗУЈЕ КО СИ, БУДИ ПОНОСАН СА ЊОМ

Хвала Богу. Нека су спас и мир на Божијег Посланика, његову породицу и све његове другове.

А када ти дођу они који у речи Наше верују, ти реци: "Селамун алејкум!" (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 54.)

Када поздравом поздрављени будете, лепшим од њега отпоздравите, или га узвратите, јер ће Бог за све обрачун тражити. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 86.)

Господару, рашири моја прса, олакшај задатак мој, отклони узао са језика мог, да би разумели говор мој.

Необична тема

Многи се у чуду питају: "Шта обележје/етикета има са исламом и муслиманима!?" Већ на самом почетку се чудите шта је сврха ове теме, а ја сам на почетку цитирао следећи одломак:

А када ти дођу они који у речи Наше верују, ти реци: "Селамун алејкум!" (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 54.)

Овим одломком је муслиманима наређено да називају селам једни другима кад год се сретну. У другом одломку Узвишени каже:

Када поздравом поздрављени будете, лепшим од њега отпоздравите, или га узвратите, јер ће Бог за све обрачун тражити. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 86)

Дакле, обавезни смо на сваки поздрав узвратити још бољим поздравом, или макар истим. Ако нам неко каже:

"Есселаму алејкум!/Нека је мир на вас", одговорићемо: "Алејкумус-селам ве рахметуллах!/И на вас мир и Божија милост" Ако нам неко каже: "Есселаму алејкум ве рахметуллах!/Нека је мир на вас и Божија милост ", одговорићемо:

"Алејкумус-селам ве рахметуллахи ве берекатуху!/И на вас мир и Божија милости и благослов"

Многи муслимани, који су власници великих компанија и запошљавају велики број људи, када радници пролазе поред њих и називају им селам, одговарају климањем главом или нешто промрмљају. Некима је, чак, мука уопште да одговоре на селам. Такви директно крше Божију наредбу наведену у 86. одломку поглавља Ен-Ниса.

"Добро јутро"

Најзаступљенији поздрав на Западу гласи: "Добро јутро." То је западњацима омиљени поздрав.

Замислите дан који је почео кишом. Киша лије "као из кабла". Магла се спустила и хладно је. Улицама теку потоци кишнице. По таквом времену, нервозни пешачите ка послу. Неко вас на улици сретне и каже: "Добро јутро!" Шта је добро у таквом тмурном јутру!?

Кад учитељ уђе у учионицу, сви ученици су обавезни да устану и у хору да кажу: "Добро јутро!" Можда је учитељ дошао нервозан на наставу. Можда је пре поласка на посао имао жестоку свађу са женом. Можда дубоко у своме срцу проклиње то јутро и жели да му се више никад такво јутро не понови. Упркос томе, кад му ученици у хору

кажу: "Добро јутро!", он одговара: "Добро јутро!" Шта је добро у јутру које почиње породичном свађом!?

Муслимани имају најбољи поздрав: Есселаму алејкум/ Нека је мир на вас! Без обзира да ли је дан сунчан или је "провала облака", без обзира да ли сте се са неким свађали и без обзира да ли сте добро расположени или нервозни - поздрав Есселаму алејкум је прикладан за сваку прилику.

Покушавам да схватим зашто хришћански свет користи било који други поздрав осим оног који је Исус користио у Библији. У Новом Завету се спомиње случај након

наводног Исусовог распећа, када је ушао у Горњу собу и окупљене апостоле поздравио речима: Шалом алекум! (Лука, 24:36)

Преведено са хебрејског на арапски, рекао је: Селам алејкум/Нека је мир на вас. Најбољи облик поздрава је универзални поздрав: Есселаму алејкум.

Божији Посланик, Мухаммед, мир над њим, је увек први називао селам. Многи његови другови су покушали први да назову селам, али би их Веровесник сваки пут претекао. Од Ебу Хурејре, мир над њим, се преноси да је Веровесник, мир над њим, рекао: "Онај на

јахалици назива селам пешаку, пешак назива селам човеку који стоји, мања група људи назива селам већој групи."[29]

Веровесник, мир над њим, је, такође, рекао да је право сваког муслимана код његовог брата да му одговори на селам. (Муслим, 3. том, Књига селама, поглавље број 903, хадис број 5378)

Млађа особа назива селам старијој, а особа која силази назива селам особи која се пење. Овако нас је научио Веровесник, мир над њим.

Узвишени Бог каже у Кур'ану:

А када ти дођу они који у речи Наше верују, ти реци: "Ес-селаму алејкум/Мир вама! (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 54)

Како ћемо испоштовати ову Божију наредбу? Како ћемо препознати особу која верује у Божије речи? Како ћу знати да је неко верник, осим ако то на њему препознам?

На свакој конференцији, делегати носе етикете или беџеве. На њима пише име делегата, његова титула, или место одакле долази. Ако се ради о конференцији интелектуалаца, буде наведена професија делегата: доктор, инжењер, адвокат и слично. Ако је у

питању конференција медицинских наука, на етикети се, чак, спомиње ужа област специјализације сваког делегата, на пример: кардиолог, неуролог, уролог, педијатар и слично. Та етикета, коју делегат носи, је врста неформалног представљања. Уколико желите са неким започети разговор о срцу, питаћете особу која носи етикету кардиолог. Уколико желите више информација о мозгу, прићи ћете особи са етикетом на којој пише неуролог. Дакле, етикета и беџ су облик неформалног представљања.

Сваки муслиман би требао носити етикету. Не мислим само на беџеве, који су корисни али нису практични.

У нашој организацији, ИРФ, имамо беџеве на којима пише: Нема божанства осим Бога, Кур'ан је Божија реч и слично. Беџеви могу бити корисни, јер привлаче пажњу немуслимана, са којима можете започети разговор о исламу. Ипак, беџеви нису практична етикета као што је практична она коју муслимани носе вековима и која је присутна и данас. Говорим о бради и капи.

Зашто муслимани не носе ова два велика обележја? Неко ће упитати: "Какве везе брада и капа имају са исламом? Морам ли носити капу и пуштати браду, да би ме Бог препознао да сам муслиман?"

Наравно, Богу наша спољашња обележја нису потребна да би знао да ли смо верници или не. Он је Познавалац скривеног, Свезнајући. Питање које се поставља гласи: "Како ћу ја, обични човек, муслиман, знати да је особа која ми прилази муслиман или немуслиман?"

У Кур'ану Часном не постоји ниједан одломак који наређује пуштање браде. Међутим, на много места се каже: "Покоравајте се Богу и Његовом Посланику." То значи да пракса Божијег Посланика, мир над њим, постаје обавеза за нас. Ибн Омер, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир

над њим, рекао: "Разликујте се многобожаца. Пуштајте браде, а кратите бркове."[30] На основу овог хадиса, значајан део учењака сматра да је пуштање браде обавезно, због споменутог кур'анског одломка: Покоравајте се Богу и Његовом Посланику. Неки сматрају да пуштање браде није строга обавеза, већ притврђени суннет Божијег Посланика, мир над њим. Без обзира на то да ли је брада обавезна или само пожељна, сваки прави муслиман треба да носи браду.

Неки ће рећи да им брада не стоји добро и да им се не уклапа са физиономијом лица. Док сам студирао медицину, имао сам веома

ретку браду. Ипак сам је пустио, иако ми није добро стајала као што стоји другим муслиманима са јаком и бујном брадом. Један колега ме је охрабрио речима: "Хвала Богу, брада ти лепо стоји. Лице ти је постало светло." Чак и данас, брада ми није јака као код многих, али је ипак пуштам из поштовања према пракси Божијег Посланика, мир над њим. Они који имају густу и лепу браду и пуштају је, имаће велику награду, ако Бог да.

Међутим, они који имају ретку браду, за коју би многи рекли да им се не уклапа са физиономијом лица, па је ипак пусте из љубави према

Богу и Његовом Посланику, имаће још већу награду код Бога.

Питаћете се како можете да препознате да је неко муслиман само на основу браде, јер има и немуслимана који пуштају браду. Од свих мушкараца са брадом, 75% су муслимани. Њих 25% су немуслимани. Међутим, веома лако их можете разликовати. Немуслимани, иако пуштају браде, не крате бркове, већ и њих негују. Неки, поред браде, имају и друга обележја и симболе, као што су тика код хиндуса и крст код хришћана. Неки пуштају модерне браде, које подсећају на славне личности. Дакле, скоро увек можете на основу

браде закључити да ли је неко муслиман или не.

Поред браде, муслимани имају још једно значајно обележје. То је капа. Ношење капе није обавеза, јер није наређена ни у Кур'ану ни у хадисима. Међутим, пожељна је. На основу неколико хадиса које бележи Ел-Бухари, а преносе их Ибн Аббас, Енес ибн Малик и Абдуллах ибн Омер, Бог био задовољан њиме, разумемо да је Божији Посланик, мир над њим, покривао главу турбаном или неким другим одевним предметом кад год би изашао из куће. Неки хадиски учењаци су ишли тако далеко да нису прихватали хадис од особе која

није покривала главу. Кад би им неко без капе или турбана испричао хадис, одбацивали су тај хадис, јер нису хтели да прихвате хадис од особе која не практикује праксу Божијег Посланика, мир над њим.

Капа је јефтина. Лако је можете набавити. Једноставна је за ношење. Не може никога повредити, али може чуда направити. Често путујем, хвала Богу. У земљама на Западу, моја капа увек упада у очи, јер је необична у споју са оделом и краватом. Често ме питају шта значи бела капа коју носим, а ја им одговарам да је то моја етикета, знак да сам муслиман. Тако почиње разговор и прилика за

мисионарство, коју никад не пропуштам. То су та чуда о којима говорим. Бела капа привлачи знатижељу немуслимана, што вам даје прилику да проговорите нешто лепо о исламу.

Велики број муслимана носи белу капу у џамији, за време намаза, али чим изађу из џамије, стављају је у џеп. У чему је проблем? Да ли се бојите да се идентификујете као муслимани тамо вани?

Распитајте се код ваших старијих, рећи ће вам да су бела капа и брада некада биле показатељ часне и поштене особе. Данас је, нажалост, другачије. За такво стање смо

највише криви ми, муслимани. Обезвредили смо значај ношења браде и капе. Истина је да су неки муслимани злоупотребили ове две етикете. Желе се показати "мачо" мушкарцима, ходајући надмено улицом. Због њих су многи скромни муслимани одустали од ношења капе. Међутим, то што је једна мала група људи злоупотребила браду и капу, не спречава нас да тим етикетама укажемо пуно поштовање, носећи их. Чак, хипотетички, да су сви који носе браду и капу лоши и арогантни, будите први који ће је носити из скромности и поштовања према пракси Божијег Посланика, мир над њим. Ваш пример ће убрзо следити

десетак људи, затим стотину њих и тако редом. Морамо мењати предрасуде у друштву. То је наша одговорност.

Друга скупина муслимана која избегава да носи јавну ознаку муслимана су политичари. Боје се, уколико пусте браду и ставе белу капу, да ће им људи добацивати: "Дакле, и ви сте муслимани!? Исти они муслимани који дозвољавају полигамију? Исти они муслимани који понижавају жене? Исти они муслимани који забрањују алкохолна пића?"

Замислите да морате да прођете кроз градску четврт која је пуна

гангстера. Међутим, у руци носите аутоматску пушку и знате како се користи. Да ли ћете се плашити да прођете кроз тај кварт? Наравно да нећете. Гангстери вам неће прилазити, а ви ћете мирно ићи својим путем. Исто тако, уколико добро знате одговоре на најчешће постављена питања о исламу, нећете да се бојите да се јавно идентификујете као муслимани, нити ћете да се стидите због тога. Наш страх настаје због тога што нисмо обучени како да одговоримо на питања немуслимана. Из тог разлога сам написао књижицу Одговори на двадесет најчешће постављених питања о исламу.[31] Ако научите одговоре на сва та

питања, никад се нећете устручавати да се јавно декларишете као муслимани, да носите неку исламску етикету и да одговорите на све изазове.

Свака религија има своја обележја

Хришћанска етикета је крст. Хиндуистичка етикета је ом, а понекад и тика -знак на челу. Јевреји носе специфичне капице на задњем делу главе. Лако ћете да их разликујете од муслимана. Дакле, свака религија има своја обележја. Сики су у Индији апсолутна мањина. Чине свега 2% становништва. Међутим, никада их

нећете видети без обележја: турбан завијен око главе, карактеристичан само за њих. Толико су доследни том обележју, да се на Западу стекао утисак да су они репрезентативни Индијци, иако они то нису. Кад год виде сике на улици или телевизији, одмах знају да је из Индије и замишљају да се сви Индијци тако облаче. Сики заиста јесу доследни своме обилежју. Рез обзира да ли су правници, војници или обични радници, не скидају турбан.

Док сам боравио у Канади, био сам шокиран занимљивим сазнањем о једном сику који је имигрирао у Канаду. Хтео је да се пријави у војску, али су га одбили, под

изговором да најпре мора скинути турбан, па онда да аплицира за пријем. Тужио је војску пред канадским судовима и добио случај. Дозвољено му је да служи војску Канаде не одричући се турбана.

Довољно је да вас виде

Код нас је, нажалост, другачије. Пуно је примера да послодавац каже: "Можеш да радиш код нас, под условом да обријеш браду." - па је многи без размишљања обријају. Наша срамота. Многи од нас се боје да носе етикету муслимана и да се идентификују као муслимани. Божији Посланик, мир над њим, је наредио да се у џамију приликом

обављања бајрам-намаза поведу деца и жене, па чак и оне које не могу да клањају због менструације или постпорођајног стања.[32]

Која је сврха ове његове наредбе? Пожељно је да се бајрам-молитва обавља у што већој скупини, на отвореном. Раније је био обичај да се сви муслимани из три суседна села сакупе на заједничко место и обаве бајрам-молитву. У градовима се то теже изводи, али се ипак трудимо да нам заједнице буду што веће.

Када се сви муслимани из три суседна села сакупе, њихов број може да достигне и неколико

хиљада. Задивљени бројком, муслиманима расте самопоуздање.

Замислите пример аутобуса у коме се налази једна муслиманка, обучена по исламским прописима. У истом аутобусу се налази још десетак муслимана са јасним исламским обележјима, тј. са брадама и белим капицама. Они се међусобно не познају, нити познају ову муслиманку. Међутим, уколико у аутобус уђе немуслимани склони насиљу и малтретирању муслиманки, тешко да ће да се усуде да овој муслиманки добаце било какву ружну реч, јер ће их уплашити чак и само присуство муслимана са исламским обележјима, па макар ти

муслимани били старији људи. Дакле, довољно је само њихово физичко присуство као превенција многих лоших појава у друштву. Ношење исламских обележја чини чуда. Не користи само вама, већ и осталим муслиманима.

Најгора псовка на свету

Међу нама је живео један стари, добри муслиман. Редовно је обављао молитве и све остале исламске дужности. Обавио је и ходочашће. Био је узоран муслиман, са најлепшим понашањем. Међутим, на себи није носио никакву "етикету", никакво обележје које би га идентификовало као муслимана.

Није имао браду, нити је носио капу. Једног дана је изашао на улицу, да купи мало воћа. Пришао је дечаку који је продавао воће и купио код њега шта му је требало. Затим је упитао: "Сине, како се зовеш?", а дечак одговори: "Зовем се Ахмед." Старац поново упита: "Зашто ми ниси назвао селам, Ахмеде?" Дечак одговори: "Чико, мислио сам да си хиндус." Замислите, дечак овог побожног и питомог старца назива многобошцем. Највеће понижење које можете приредити неком муслиману је да га назовете многобошцем. Многобоштво је једини грех који Бог никада неће да опрости. Опростиће све осим многобоштва, коме буде хтео, али

ширк/приписивање Богу друга никада и никоме неће опростити, осим онима који се искрено покају. Зато, када муслимана назовете многобошцем, изговорили сте му највећу увреду која постоји. Бог је многобошцима забранио Рај. Њихово вечно пребивалиште ће бити у Ватри. Сада вас питам: ко је крив у наведеном примеру - дечак или стари хаџија? Не можете да кривите дечака. Дечак је недужан, јер на овом старом хаџији није приметио исламска обележја. Крив је, дакле, старац. Ако твоја етикета и обележје показују свима ко си, носи их.

Обележје муслиманке

Узвишени Бог каже:

А реци верницама нека оборе погледе своје и нека воде бригу о стидним местима својим; и нека не дозволе да се од украса њихових види ишта осим онога што је ионако спољашње, и нека вела своја спусте на груди своје; нека украсе своје не показују другима, то могу само мужевима својим, или очевима својим, или очевима мужева својих, или синовима својим, или синовима мужева својих, или браћи својој или синовима браће своје, или синовима сестара својих, или пријатељицама својим, или робињама својим, или мушкарцима којима нису потребне жене, или деци која још не знају

која су стидна места жена; и нека не ударају ногама својим да би се чуо звекет накита њихових који покривају. И сви се Богу покајте, о верници, да бисте постигли оно што желите. (Кур'ан, поглавље Светлост, одломак 31.)

У Часном Кур'ану и веродостојним хадисима се наводи шест основних критеријума хиџаба (прописана одећа) за мушкарце и жене. Једина разлика је у првом критеријуму, док су осталих пет исти за обоје:

1) Мушкарац мора бити покривен најмање од пупка до испод колена. Жена мора покрити цело тело, осим шаке и лица. Неки учењаци

дозвољавају да стопала буду, такође, откривена.

2) Одећа не сме бити тесна. Неки муслимани носе тако уске фармерице, да се оцртавају делови тела од пупка до испод колена. Таква одећа је забрањена.

3) Одећа не сме бити прозирна. Можете носити одећу од лаких и танких материјала, али она не сме бити прозирна.

4) Одећа не сме бити тако упадљива, да привлачи пажњу супротног пола.

5) Одећа не сме бити имитација неверничког начина облачења. Муслимани не смеју носити ништа

што на себи има јасан симбол неверника, као што су крст, ом, тика и други.

6) Не смете носити одећу која подсећа на супротни пол. Ако је ношење минђуша резервисано само за жене, мушкарци их не смеју носити.

Узвишени Бог наводи разлог прописивања специфичног хиџаба за жене:

Тако ће се најлакше препознати па неће напастоване бити. (Кур'ан, поглавље Савезници, одломак 59.)

Најчешће жртве напаствовања и силовања су изазовно обучене жене,

које привлаче пажњу покварењака. Постоје приговори да у одређеним ситуацијама жене са хиџабом изгледају чудно у маси неисламски одевених жена, па због тога неки не препоручују ношење хиџаба. Слажем се да се и то може десити - да такве жене буду чудне. Међутим, имајте на уму да, када неко гледа у такву жену, не гледа је са пожудом, већ са поштовањем. У изазовно обучене девојке, са мини-сукњама, мушкарци гледају искључиво са пожудом. Ако гледају у исламски одевену девојку, то је само зато што је јединствена и што заслужује поштовање. Слободно упитајте покривене муслиманке, оне ће вам

то потврдити. Људи их поштују. Хиџаб уздиже жену.

Неки говоре да само црна женска одећа долази у обзир. Не постоји ниједан аргумент у исламском верозакону који то наређује. Можете носити коју год желите боју, под условом да не привлачи пажњу супротног пола. Можда неки преферирају црно зато што се не мора тако често прати као бело. Избор је ваш. Носите коју год желите боју, све док је хиџаб у оквирима верозакона.

Име као обележје

У мешовитим срединама, као што је средина из које ја потичем, чест је

случај да муслимани носе имена или презимена која су специфична за немуслимане. Постоје муслимани са презименом Наик, али постоје и хиндуси са истим презименом. На основу презимена, тешко ћемо разликовати муслимана од немуслимана. Из животописа Божијег Посланика, мир над њим, је познато да он никада никоме није наредио да промени презиме (припадност племену). Презиме указује на корене породице, чему ислам придаје велику важност.

Осим презимена, која могу бити заједничка муслиманима и немуслиманима из исте области, дешава се и да имена буду

измешана. Код имена: Абдуллах, Мухаммед, Закир и других, нема сумње да су исламска и да их носе само муслимани. Таква имена су јасна исламска етикета.

Етикета као пословна политика

Кад се неки муслиман жели придружити нашој организацији, у првом разговору му саопштимо један од главних услова: сваки упошљеник мора да носи исламско обележје - браду и белу капу. Без обзира да ли вам се свиђало или не, уколико се желите придружити ИРФ-у, морате да носите та два обележја. Ако их, уз то, носите ради

Божијег задовољства, имаћете сигурну награду.

Будите поносни на своја исламска обележја, као што су лекари поносни кад им уз име стоји титула "доктор". Тако их људи лакше препознају и могу да затраже медицинску помоћ, уколико им затреба. Исто тако, сви људи би требали у вама, муслиманима, препознати лекаре за душу. Када вас угледају са капом и брадом, да без устручавања приђу и поставе вам неко питање у вези ислама. Ваша етикета може помоћи и муслиманима који су странци у вашем граду. Ако желе пронаћи џамију да клањају, или место са

халал-храном, најпре ће прићи вама који имате исламско обележје, јер у вас имају највише поверења.

Нове врсте обележја

Муслиманску кућу ћете лако препознати по плочама и украсима на којима су исписани кур'ански одломци или Божија имена. Како се технологија развија, појављују се нова обележја. Постоје сатови који се оглашавају езаном кад наступи одређено време молитве. Неки муслимани, уместо стандардног звона у кући, постављају уређај који изговара селам: "Есселаму алејкум!" На сличан начин, препознаћете канцеларију у којој раде муслимани.

На столу или на зиду су слике и украси са исламским мотивима. Дакле, постоје разни начини да се идентификујете као муслимани, где год да се налазите. На самом улазу у нашу организацију, ИРФ, стоји плоча са написаним одломком: "Једина вера код Бога је ислам." То је јасна индикација да та установа припада муслиманима. Постоје обележја и за аутомобиле, разни украси и налепнице, које указују да је власник возила муслиман. Недавно сам у Саудијској Арабији видео веома интересантан уређај који се уграђује у аутомобил. Чим упалите аутомобил, зачује се глас који учи путну молбу. Неки муслимани својим зградама и

пословним дају исламска имена. То је у неким ситуацијама и мени лично много значило, јер сам, доласком у неки нови град, увек знао која зграда сигурно припада муслиманима.

Истицање исламских обележја чини чуда. Муслимани који су поред вас ће научити нешто ново, али и немуслимани, који ће вам поставити неко питање у вези ислама, а на вама је да искористите прилику за мисионарство.

Муслиман никада не би смео да се устручава да носи исламска обележја. Једини разлог неношења обележја је несхватање да је ислам

најбољи могући начин живота. Ако носите обележје, то је као да свима око себе говорите: "Ја сам муслиман, онај који следи веру истине." Кад год се истина и лаж сукобе, истина увек изађе као победник. Неки се боје да ће, истицањем исламских обележја, изгубити муштерије. Такви морају имати на уму да ће придржавање ислама донети само корист њему и његовом послу. Узвишени Бог каже у Кур'ану:

И реци: "Дошла је истина, а нестало је лажи; лаж, заиста, нестаје!" (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 81.)

У природи лажи је да нестане чим се појави истина.

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Шта ако су нам животи угрожени

Питање: У Мумбају је 90-их година дошло до великих нереда и агресије против муслимана. Непријатељи су убијали све муслимане који су имали исламска обележја. Можда бисмо, због тога, требали избегавати ношење обележја када су нам животи угрожени.

Одговор: Свако правило има изузетке. Под присилом, без своје

воље, можете, чак, починити и многобоштво. Уколико вам неко прислони пиштољ на главу и пита вас: "Да ли си муслиман или многобожац?", ако је то последњи начин да спасите свој живот, можете изговорити речи које формално изводе из вере, под условом да сте у срцу и даље верници. То је једини случај када је дозвољено јавно се одрећи ислама, али само језиком. Сличан је случај са нередима о којима сте причали. Тада је дозвољено уклонити исламска обележја, јер је у питању живот и смрт. Ако вас неко оружјем присили да се одрекнете ислама, можете му се супроставити и постати шехид (онај који да живот за Божију веру),

а можете се одрећи да бисте спасили живот. Обоје је дозвољено. У случају да ме неко присиљава да се пред великим бројем људи одрекнем ислама, радије бих му се супроставио и постао шехид. Можда ћу, на тај начин, распламсати верска осећања код муслимана који посматрају. Кур'ан Часни на неколико места потврђује да нам Бог неће уписати у грех уколико нешто учинимо под присилом, јер је Он Милостиви и Самилосни.

Није то једина ситуација када оно што је забрањено постаје дозвољено. У случају да се нађете на месту где не постоји никакве друге хране осим свињетине,

дозвољено вам је да поједете онолико колико ће вас одржати у животу. Чим дођете до чисте хране, свињетина поново постаје забрањена.

Упознао сам много муслимана који су за време агресије уклонили исламска обележја, али су их одмах након смиривања ситуације поново вратили. Поново су пустили браде и почели да носе беле капе. Међутим, лично сам упознао на стотине људи који пре агресије нису имали никаква обележја, али су их одмах након ње почели да носе, хвала Богу.

Називање селама немуслиманима

Питање: Можемо ли немуслимана поздравити речима: "Есселаму алејкум!"? Ако нам немуслимани назову селам, да ли нам је дозвољено одговорити им речима: "Алејкумусселам."?

Одговор: Познат је став једног дела исламских учењака, који говоре да се на селам немуслимана мора одговорити речима: "Ве алејкум." Своје аргументе базирају на једанаест хадиса које бележи Муслим у Сахиху (Књига селама, хадиси 5380-5390). Међутим, читајући контекст хадиса, сазнајемо да су Јевреји дошли код Божијег Посланика, мир над њим, и поздравили га речима: "Ессаму

алејкум!", што значи: "Смрт теби." Посланик, мир над њим, им је одговорио кратко: "Ве алејкум!/И на вас." Када вас неверници свесно "поздраве" оваквим речима, одговорите им само: "Ве алејкум." Неки учењаци сматрају да, чак и ако вас неверници поздраве исправним селамом, морате им одговорити: "Ве алејкум." Детаљним проучавањем и упоређивањем доказа из Кур'ана и суннета, доћи ћемо до другачијег закључка.

Узвишени Бог каже у Кур'ану:

Када поздравом поздрављени будете, лепшим од њега отпоздравите, или га исто узвратите,

јер ће Бог за све обрачун тражити. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 86.)

Не само да је дозвољено на селам узвратити селамом, већ је дозвољено и да први назовете селам немуслиманима. Узвишени Бог каже у Кур'ану, говорећи о Авраму, мир над њим, и његовом оцу Тераху, који је био многобожац:

"Мир теби (Селамун алејк)/" - рече Ибрахим. "Молићу Господара свога да ти опрости, јер Он је врло добар према мени." (Кур'ан, поглавље Марија, одломак 47.)

Када су Мојсије, мир над њим, и Арон, мир над њим, отишли

Фараону и представили му доказе Божије једноће, Мојсије, мир над њим, је додао, по Божијој наредби:

Мир онима који следе Упуту (Кур'ан, поглавље Та-Ха, одломак 47.)

Ову форму селама је користио и Мухаммед, мир над њим, приликом диктирања писама које је слао неверничким краљевима оног времена.

У поглављу Ел-Фуркан, Узвишени Бог каже:

А робови Милостивога су они који по Земљи мирно ходају, а када их бестидници ослове, одговарају:

"Мир вама! (Селамен!)"(Кур'ан, поглавље Ел-Фуркан, одломак 63.)

Дакле, не постоји никакве препреке да се немуслиманима назове селам. Читајући тефсире (тумачења) наведених одломака, доћи ћете до истог закључка. Одломак у коме је Аврам, мир над њим, рекао оцу: "Селамун алејк!", готово сви тумачи Кур'ана тумаче исто, тј. да је Аврам, мир над њим, ове речи изговорио у виду поздрава, а не у виду молбе, или тражења заштите код оца. На основу тога, кажу да је дозвољено назвати селам немуслиманима. Узвишени Бог каже:

Диван узор за вас је Аврам и они који су уз њега били. (Кур'ан, поглавље Проверена, одломак 4.)

Ако је Аврам, мир над њим, диван узор у свему, зашто не бисмо и ми називали селам немуслиманима, као што је он називао? Ет-Табери и Ибн Кесир у својим тефсирима, тумачећи одломак: Када поздравом поздрављени будете, лепшим од њега отпоздравите, или га узвратите, јер ће Бог за све обрачун тражити. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 86.) кажу да се он не односи само на узвраћање поздрава од стране муслимана, већ од свих. Ко год вас поздрави, узвратите истим или још лепшим поздравом.

Учењаци се разилазе по питању називања селама немуслиманима. Неки кажу да им се не назива селам, а други тврде да им треба називати селам. Сматрам да су јачи докази учењака која тврди да се треба називати селам и немуслиманима. Преноси се да су Абдуллаха ибн Мес'уда, Бог био задовољан њиме, упитали: "Да ли смемо да називамо селам неверницима?", а он је одговорио: "Да! Дошли смо позивати у ислам (селам, мир)." Такође, преноси се да је Ибн Усаме, Бог био задовољан њиме, називао селам јеврејима и хришћанима. Дакле, јаче је мишљење да се селам назива и немуслиманима.

Кад нешто забрањујете, нађите доказ да је забрањено

Питање: Докторе Наик, зашто носите кравату, кад је она хришћанско обележје?

Одговор: Драго ми је што сте поставили то питање, јер је ово прилика да се отклоне многе заблуде и нејасноће. Често имам прилику да чујемо да је кравата хришћанско обележје. Неки се, чак, чуде: како је могуће да Закир Наик носи хришћански симбол?

Бавим се проучавањем компаративних религија. Ни у једној хришћанској књизи не постоји ниједан доказ да је кравата

хришћански симбол. Када би постојао бар један доказ, кравата би била забрањена, на основу хадиса којим се забрањује поистовећивање са неверницима. Знам да има муслимана који се оштро противе свему из западне културе. Не кривим их. Међутим, имајте на уму шеријатски пропис: оно што је из неке културе лоше, то морате одбацити. Оно што је из те културе добро, нема никакве препреке да то практикујете. Оно што је неутрално, није ни лоше ни добро, опет нема препреке да то практикујете. Многи муслимани су толико непријатељски настројени према западној култури, да одбацују апсолутно све што долази са Запада.

Кравата уопште није симбол хришћанства. Питање о кравати ми постављају у свим деловима света. Свима дајем исти одговор као и вама: Ако ми било ко докаже, на основу аутентичних извора, да је кравата симбол хришћанства, бићу први који ће је скинути, а затим ћу позвати све муслимане да више не носе кравату. Међутим, таквих доказа нема.

Кравата је настала много година након појаве хришћанства. Она је само део једне културе. Муслимани могу прихватити било које елементе неке културе, све док се ти елементи не сукобљавају са верозаконом. Хришћани на Западу су измислили

аутомобил. То је у почетку било обележје западне културе. Можете ли, због тога, рећи да не смемо да возимо аутомобил? Исто питање важи и за авионе. Наравно да смемо, јер су то делови западне културе који се не косе са верозаконом. Кад нешто желите да прогласите забрањеним, нађите исправне доказе за забрану. Немојте измишљати доказе.

Песимисти и оптимисти

Питање: Неки муслимани тврде да не носе исламска обележја, попут браде и капе, јер признају да су понекад умешани у лоша дела, као што су варање, подмићивање и

слично. Ако носе исламска обележја, а чине споменуте грехе, то ће само да нанесе штету исламу. Да ли су у праву?

Одговор: Постоје две врсте људи: песимисти и оптимисти. Песимисти су људи попут ових које сте споменули. Унапред су признали да ће поклекнути пред искушењем преваре, подмићивања, лажи и сличних активности. Зашто не би постали оптимисти, па да уместо тога почну да носе исламска обележја, а када им се укаже прилика да почине какав грех - да се сете: "Носим исламско обележје. Како ћу ја да варам!?" На тај начин ће себе спасити од грешења.

Питање: Докторе Наик, и ја се бавим проучавањем компаративних религија. Често се сусрећем са немуслиманима. Сматрам да је у неким ситуацијама боље не носити браду и капу, јер на тај начин имам бољи приступ саговорницима.

Одоговор: Свако има право на своје мишљење. Брате, ако си мисионар, ако позиваш у ислам, наведи ми бар један разуман разлог зашто би твоја брада или твоја капа стајали на путу чињења мисионарства? И ја сам исламски мисионар. Путујем широм света. Никада ми моја исламска обележја нису отежавала посао. Напротив! Само ми олакшавају посао. Уколико мислиш да ће ти

брада отежати потивање у ислам, онда неку ставку о мисионарству ниси добро разумео. Ако нешто не разумеш, онда се за савет обрати експертима у тој области, сходно 43. одломку поглавља Пчеле: Питајте учене, ако не знате. Изволи брате, желиш нешто додати?

Питалац: Да. Ви сте професионални даија и само тим послом се бавите. Ја сам бизнисмен, али желим да се бавим мисионарством у току посла, на пример док разговарам са муштеријама немуслиманима у мојој канцеларији. Имам колеге који носе браду. Њима немуслимани не прилазе, нити са њима започињу

разговор. Са мном врло лако започињу разговор.

Др. Наик: Пре него што сам постао даија, био сам лекар. Напустио сам тај посао, да бих се бавио најбољим занимањем које постоји на свету, а то је позивање у ислам, сходно 33. одломку поглавља Објашњење. Међутим, чак и док сам студирао медицину, носио сам белу капу и пустио браду. Имао сам доста колега немуслимана. Некима су сметала моја исламска обележја, али су ме сви волели, хвала Богу, јер сам се лепо понашао и био сам мудар.

Узвишени Бог каже:

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима не најлепши начин расправљај! (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125.)

Мораш да користиш мудрост у приступу, тако да им твоја брада не смета. Поклони им исламска видео-предавања. Говориш о разговорима на индивидуалном нивоу, покушаваш привући пажњу појединаца. Хвала Богу, иако имам јасна исламска обележја, на стотине и хиљаде људи је прихватило ислам слушајући аргументе које износим. Комплекс ниже вредности нас тера на одустајање од јасног изјашњавања да смо муслимани.

Ако сте уверени да је ислам најбоља вера, зашто се бојите да то учините на себи видљивим? Саветујем ти да од данас пустиш браду, па да оним саговорницима кажеш: "До сада нисам носио браду, а сада је носим. Ако сте ме раније ценили и поштовали, да видим хоћете ли и даље имати позитивно мишљење о мени, јер ја сам иста особа као раније. Нисам се променио."

Сви смо Божији

Питање: Уколико немуслиман умре, да ли кажете: "Сви смо Божији и Њему се враћамо"?

Одговор: Заблуда је мислити да се речи: "Сви смо Божији и Њему се

враћамо" изговарају само у случају нечије смрти. Ове речи се изговарају приликом било којег искушења, па макар се неко спотакао и безазлено пао.

Смемо ли ове речи да изговоримо када умре немуслиман?

"Сви смо Божији и сви ћемо се Њему вратити." Бог је створио и муслимане и немуслимане. Сви смо Божији. Немуслимани нису настали ван домашаја Божије воље. Ко год умре, враћа се једино Богу. Стога, нема сметње изговорити ове речи када добијемо вест о смрти немуслимана. Наравно, не смемо чинити молбу за немуслимана.

Забрањено је молити Бога да опрости многобошцу, који је умро у многобоштву и неверовању. Ко умре као мушрик/многобожац, Бог му никада неће опростити. Међутим, нема сметње да поводом било чије смрти кажете: "Сви смо Божији и сви ћемо се Њему вратити."

Ношење гулабије - исламске одеће

Питање: Зашто само Арапи могу да носе гулабију, када је и Божији Посланик, мир над њим, носио исто? Путовао сам до Медине, хвала Богу. Тамо су ми рекли да не требам

носити гулабију, јер ће ме саудијска полиција казнити.

Одговор: Не знам одакле вам та информација да гулабију не носи нико осим Арапа. Широм света сам видео муслимане који носе гулабију. Носио сам је и ја неколико пута, али се нисам навикао. То није никакав проблем. Коме се свиђа, нека је носи, а коме не прија, нека носи нешто друго. Дакле, заблуда је да је гулабија резервисана само за Арапе. Можда је информација коју сте чули део става да само Саудијци могу носити онај црни круг на глави, чиме се распознају да су Саудијци. Ако је тај црни прстен на глави симбол Саудијаца, онда избегавајте

да га носите уколико нисте рођени Саудијац. Међутим, никада нисам чуо да је било ко приговорио за ношење гулабије, а у Мекку и Медину сам путовао небројено пута, хвала Богу. Кад добијете неку информацију, добро је проверите пре него што поверујете у њу и почнете да је преносите другима.

Када покварене девојке носе хиџаб

Питање: Често се дешава да девојке носе бурку, али када дођу на колеџ, скидају исламску ношњу и носе уске фармерице и мајице. Тиме су бациле сенку на све остале муслиманке са никабом, за које се, због ових

девојака, мисли да су све сумњивог морала. Такође, дешава се да девојке облаче бурку само да би сакриле свој идентитет док одлазе са момцима на забаве. Како коментаришете ове појаве?

Одговор: Уколико је тај колеџ/факултет само за девојке и уколико на њима не ради ниједан мушкарац, онда нема сметње да те девојке скину мараме за време часова. Ипак, знам да неке девојке скидају хиџаб чак и на мешовитим колеџима. То што неколицина девојака ради, уопште не утиче на наредбу о ношењу хиџаба. Узимати пример таквих лоших изузетака и генерализовати их на све

муслиманке је погрешно и злонамерно. Не можете рећи да не треба носити хиџаб или никаб само зато што их неке девојке злоупотребљавају. То је исто као кад бисте рекли да нећете возити Мерцедес, јер сте видели како је неки лош возач слупао свој Мерцедес. Напротив, управо због тога што неке девојке на лош начин представљају исламски начин ношње, муслиманке би требале рећи: "Ми ћемо носити бурку и доказати да су муслиманке чедне и да исламка ношња нема никакве везе са грешкама појединаца!"

Зашто покривене муслиманке остају неудате

Питање: Неисламски и изазовно обучене девојке привлаче муслиманске младиће, који се са њима жене. Због тога, велики број покривених девојака се тешко удаје. Који је ваш коментар?

Одговор: Сестро, посаветоваћу те као брат. Добро је, хвала Богу, што такви момци не желе да се ожене са тобом. Чак и да ти понуде брак, требала би их одбити! На основу хадиса Божијег Посланика, мир над њим, људи траже брачног друга на основу четири квалитета: лепоте, богатства, угледа и вере. Вера је најбоља особина. Ако нема вере, узалудни су остали квалитети. Младић којег занимају само

неисламски и изазовно одевене девојке је вероватно муслиман само на језику. Ти, као чедна муслиманка и верница, бирај младића који је попут тебе. Бог ће, Својом вољом, дати да те запроси онај чијим моралом си задовољна. Немој падати у очај и не прихватај понуде од неморалних младића.

Дужина браде

Питање: Одлучио сам да од данас, ако Бог да, пустим браду. Занима ме која дужина браде је обавезна? Морам ли пустити дугу браду, или је довољно да она буде препознатљива као исламско обележје?

Одговор: Честитам, брате. Хвала Богу што си одлучио да пустиш браду. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Разликујте се од многобожаца. Пуштајте браде и кратите бркове." Дакле, пуштање браде је обавезно. У овом хадису не постоји наредба о њеној дужини. Од твоје привржености исламу зависи колика ће да буде дужина твоје браде. То је слично примеру пет дневних молитви. Оне су обавезне. Међутим, ко жели више добрих дела и већу награду код Бога, обављаће, поред обавеза, и суннете и друга добровољна дела. Ко је истински привржен исламу и жели следити праксу Божијег Посланика, мир над њим, распитаће се о томе како је он

практиковао све исламске прописе. Оно што је минимум јесте да се пусти брада. Међутим, Божији Посланик, мир над њим, и његови другови су пуштали дуге браде. Ел-Бухари бележи да је Ибн Омер, Бог био задовољан њиме, након обављене умре, ухватио за своју браду и одрезао све што је било испод дужине од четири прста. Дакле, само пуштање браде је обавезно. Њена дужина од четири прста и више је похвално.

Присила у вери

Питање: Може ли муслиман присилити супругу, сестру или

ћерку да се придржавају неких исламских прописа?

Одговор: Питање се тиче физичке присиле, али ја ћу дати шири одговор. Наравно, сваки човек је дужан да подстиче на добро, нарочито ужу родбину. Најпре их мора уверити, користећи кур'анске одломке, хадисе, мудрост и логику. Што се тиче присиле, постоје разне врсте, а не само физичка присила. Економска присила, на пример, може бити ефикасна. Отац може да каже ћерки: "Дајем ти новац за све што ти треба. Финансирам твоје студије. Ако ме не послушаш, прекидам ти сва финансијска давања." Та врста присиле, уколико

ће дати резултате, дозвољена је. Зашто да не? Ако ће примена физичке силе донети резултате, можемо је користити, али строго у оквирима ограничења која су дата у Кур'ану и веродостојним хадисима. То се може применити само када деца одбијају обављати обавезне молитве. Али, увек морате приступити мудро. Присила у оквиру строгих ограничења је дозвољена само као последње средство. Присила може бити и у виду бојкотовања комуникације. Може је користити и супруга, да би присилила мужа да обавља молитву. У нашој подсвести се ствара слика да само мушкарац има моћ присиле. Није тачно. И жене имају бројна

средства присиле на располагању. Брачни другови нису у заједници само ради задовољства. Они морају једно другоме да буду подстрек за чињење добра. Узвишени Бог каже:

Оне су одећа ваша, а ви сте њихова одећа. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак187.)

МЕДИЈИ И МУСЛИМАНИ

Хвала Богу. Нека су мир и спас на Божијег Посланика, мир над њим.

Учи, у име Господара твога Који ствара. Ствара човека од заквачка. Учи, племенит је Господар твој, Који поучава перу, Који је човека

поучио ономе што не зна. (Кур'ан, поглавље Угрушак, 1-5)

Господару, рашири моја прса, олакшај задатак мој, отклони узао са језика мог, да би разумели говор мој.

Утицај медија

Утицај непериодичних медија је знатно мањи од периодичних. Медији попут брошура, књига, аудио и видео касета имају ограничен домет. Ограничен им је и тираж, који у нормалним условима не прелази неколико десетина хиљада. У поређењу са оваквим медијима, периодични имају знатно већи утицај и домет. Неке дневне

новине се штампају у стотине хиљада примерака - свакога дана. Што је краћи интервал периода објављивања таквих медија, већи је њихов утицај на масе људи. На дневном плану, периодични медији имају знатно већи утицај на људе од непериодичних. Непериодични медији могу говорити о новим филозофијама и идејама, али се периодични баве свакодневним животима људи.

До пре неколико деценија, највећи утицај на масе су имале дневне и недељне новине. Времена су се променила, па данас на глобалном плану највећи утицај на свакодневницу људи имају

сателистски ТВ-програми. На локалном плану, новине су задржале највећи утицај.

Научна истраживања су показала да се ниво концентрације корисника медија разликује зависно од типа медија којег прати. Док читате нешто, на садржај задржавате око 10% мисли. Док слушате, пажња се повећава на 20%. Око 30% пажње посвећујете визуелном приказу без звука. Док истовремено слушате и гледате неки садржај, пажња се повећава на 50%. Због тога, најбоља метода заокупљања што већег процента пажње постиже се обједињавањем сва три начина перцепције.

Почаст и одговорност

Реч ислам потиче од речи селам, која значи мир и преданост Богу. Другим речима, ислам значи мир који се постиже преданошћу Богу. Особа која се потпуно покори Божијој вољи зове се муслиман. Ово предавање сам почео одломцим из Часнога Кур'ана:

Учи, у име Господара твога Који ствара. Ствара човека од заквачка. Учи, племенит је Господар твој, Који поучава перу, Који је човека поучио ономе што не зна. (Кур'ан, поглавље Угрушак, одломци 1-5)

Прва наредба коју Узвишени Бог прописује у Кур'ану није била

обављање молитве нити давање зеката, већ Икре'!/ Учи, читај! Нажалост, већина данашњих муслимана као да говоре: Не учи!

Божији Посланик, мир над њим, каже у хадису којег бележи Ел-Бејхеки да је дужност сваког муслимана и муслиманке да траже знање. Знање и мудрост заузимају веома високе позиције у кући ислама. Нажалост, налазимо да већина муслимана не практикује ову строгу исламску обавезу. Узвишени Бог каже:

Ви сте најбољи народ од свих који се икада појавио: наређујете добро, а забрањујете лоше, и у Бога

верујете. (Кур'ан, Имранова породица, 110)

Ово је велико признање и велика част указана муслиманима. Најбољи народ. Али, запамтите: где год се указује част, следи нека одговорност. Нема признања без одговорности. Директор школе је на вишем положају од наставника. Наставник је на вишем положају од домара. Међутим, директор има већу одговорност од наставника. Наставник има већу одговорност од домара. Када Бог каже: „Ви сте најбољи народ“ зар мислите да немамо највећу одговорност? Та одговорност је наведена у истом одломку:

... тражите да се чине добра дела, а од неваљалих одвраћате, и у Бога верујете.

Другим речима, прозвани смо најбољима зато што наређујемо добро, одвраћамо од зла и верујемо у Бога. Уколико не испунимо тај услов, немамо право назвати се најбољим народом. Немамо, чак, право назвати се муслиманима, јер је један од услова исправног ислама позивање у ислам. Кад год сретнете немуслимана, морате му објаснити ислам. Пошто живимо у времену науке, технологије и масовних комуникација, да бисмо били најбоља заједница морамо бити најбољи и у медијима. По

достигнућима у средствима масовне комуникације морамо да будемо број 1. Нажалост, нисмо. Не само да не извршавамо обавезу позивања у ислам на најбољи начин, већ смо по питању медија у позицији која се граничи са патетиком. Анализирајмо стање у неелектронским медијима.

Подвале у плочама

Већ смо споменули да код неелектронских медија имамо непериодичне: памфлете, брошуре, књиге и слично. Јако мали број организација се бави штампањем оваквог материјала, који представља исправну слику ислама. Обзиром да

је ислам на првој линији ватре, свакодневно бомбардован дезинформацијама са телевизије, сателита и новина, број организација за исправно приказивање ислама би требао бити знатно већи. С друге стране, хришћански мисионари у својим публикацијама не само да представљају своја убеђења, већ на најгори начин нападају ислам. Западни свет се највише боји ислама. Постоје штампане публикације чији једини циљ је подцењивање ислама. У муслиманским земљама, попут Пакистана и Афганистана, привлаче масе муслимана прелепим шареним плочицама разних величина (неке од

њих чувамо у нашој организацији), на којима пише Аллах - Мухаммед[33] Сваки муслиман, када види та два имена на џепној плочици, пољуби их и стави у џеп кошуље. Већу плочу ће урамити и ставити на зид. Аллах - Мухаммед... Међутим, пажљивијим посматрањем уочићете да не пише Аллах - Мухаммед, већ Аллах - Мухаббех, што у преводу значи: Бог је љубав. Тај израз је хришћанско-библијски, али га пишу у арапској калиграфији. Видео сам један заиста предиван постер, изузетан калиграфски рад, на коме пише: Раббена. Чим угледате реч Раббена, аутоматски се сетите молбе: Раббена атина фид-

дуња хасенетен ве фил-Ахирети хасенетен... Предиван рад.

Помислио сам: "Добро је. Муслимани напредују." Међутим, ако пажљивије погледате, на тој плочи не пише Раббена, већ Аббана - Оче наш. То је исечак из познатог библијског Оче наша. То је тако вешто калиграфски скривено, да чак ни учењаци и рођени Арапи не могу одмах да примете стварну поруку. Муслимани их држе на зидовима својих соба, па чак их својевољно бесплатно деле. 99% посто неарапа ће их радо купити, јер мисле да је то нешто из Часнога Кур'ана, не знајући да у кућу уносе подвалу.

Лаж, заиста, нестаје

Споменуте технике служе за превару. Муслимани их не смеју користити. Часни Кур'ан каже:

И реци: "Дошла је истина, а нестало је лажи; лаж, заиста, нестаје!" (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 81.)

Лаж је, по својој природи, осуђена на нестајање. Ми не смемо користити овакве технике. Међутим, морамо да разумемо сврху технологије и штампаних медија, које немуслимани користе за борбу против ислама. Да ли сте знали да је у току последњих 150 година написано преко 60.000 књига против

ислама и нашег драгог Веровесника, мир над њим? Шездесет хиљада! Не верујем да смо ми муслимани за исто толико година написали толико књига о лепотама ислама. Наша срамота.

Знате ли да је Библија, света књига хришћана, према недавним подацима, преведена на 2.032 језика? И поред тога, жале се да је Библија доступна за "само" 80% светске популације. Шта мислите - на колико језика је преведен Часни Кур'ан? Нагађајте. То је наша срамота. Ми муслимани не знамо на колико језика је Часни Кур'ан, Божији говор, преведен. Преведен је на једва стотину језика. То је 5% од

2.000. Ово су новији подаци. Пре неколико година, тај број је био још безначајнији. Библија је преведена на арапски језик, и то на једанаест различитих дијалеката. Тако они "лове рибу". Прве преводе Кур'ана на друге језике су углавном радили немуслимани. Преводи су били непрецизни и нису рађени директно са арапског, већ са латинског и других европских језика.

Дневно испирање мозгова

Колико је интернационалних исламских часописа, који излазе годишње, месечно или недељно? То могу знати само добро упућени у ту проблематику, јер таквих часописа

је веома мало. И то мало часописа намењено је само муслиманима. С друге стране, преко 90% муслимана у енглеском говорном подручју је чуло за хришћански магазин Плаин Трутх, а једва 5% њих је чуло за неки међународни исламски магазин. Док се Плаин Трутх штампа у милионском тиражу, у највећем квалитету штампе и бесплатно дели не-хришћанима, исламски магазини који су активни по 20 година, непознати су већини људи, а тираж им је само по неколико хиљада.

Знате ли зашто хришћански медији успевају а наши не? Зато што се хришћански часописи не баве само

промовисањем хришћанства, већ и информацијама битним за свакодневни живот, науком, технологијом и занимљивостима. Због тога су занимљиви и нехришћанима. Муслимански часописи не пружају такве информације, па их немуслимани не читају.

Сви сте чули за велику дневну новину Тимес, која је наводно непристрасна, а свакодневно напада ислам и муслимане. Учењак Ахмед Дидат је хтео да плати рекламу у тим новинама. На реклами је требала да буде слика Кур'ана са текстом: Будући устав света. Одбили су га, иако је био спреман

да плати високу суму новца, уз изговор: "Задржавамо право без објашњења да одбијемо било коју рекламу."

Колико интернационалних дневних исламских новина постоји? Ниједна! Срамота. Постоји само неколико њих које су локалног карактера, чији тираж је само по неколико хиљада и које читају само муслимани. Како ћемо ширити ислам? Како ћемо поруку Истине доставити немуслиманима?

Можемо, али се не трудимо

Медији су веома важно средство ширења поруке ислама. За то нам требају првокласни новинари.

Нажалост, муслимански свет има веома мало људи вичних перу, а и то мало муслимана који су добри аутори представљају се "секуларистима". То није зато што смо неспособни, већ зато што смо неорганизовани.

Требају нам дневне или месечне новине које имају капацитета продрети до свих људи. Да би се то остварило, неопходно је да се испуни неколико услова. Најбољи новинари су нам потребни, али нису довољни. Ако новинар напише добар текст, уредник му тај текст може одбацити. Каква је, онда, корист од текста? Ако уредник одобри текст, власник новина га

може одбити. Зато, на сва три нивоа морамо имати добре муслимане и стручне људе. Ако једно од тога недостаје, шансе за опструкцијом су веће. Осим тога, маркентинг нам мора бити првокласан, да бисмо допрли до људи. За то нам требају стручњаци светског калибра. Ако не нађете таквог муслимана, унајмите немуслимана, који вас може обучити. Да бисте га придобили, морате му дати добру плату. У нашој организацији сви упошљени муслимани добијају веће плате него што би добили на тржишту рада. Немојте терати људе да раде бесплатно, јер то не може да потраје! То успева само код неких који имају довољно новца, па желе

радити бесплатно на Божијем путу. Кад људима платите оно што су зарадили, добиће још више воље за послом. Добро им платите и захтевајте добар рад. Колико наших мисионара је добро плаћено? Веома мало. Дајте им добре плате, да би се могли потпуно посветити позивању у ислам.

У електронске медије спадају аудио касете, видео материјал, компјутерски подаци, сателитски програм и слично. Уколико су овакви медији непериодични, домет им је ограничен - зависи од броја произведених копија. Ипак, имају неке предности у односу на друге типове медија. Док се возите

аутомобилом, можете слушати исламско предавање. Наша организација, хвала Богу, има највећу колекцију видео и аудио предавања. Тренутно имамо преко 3.500 различитих наслова. Предавања су на енглеском, урду, арапском, француском и немачком језику. Често путујем по свету. Нигде нисам наишао на организацију која има бар 1.500 наслова. Изнајмљивање свих наслова је потпуно бесплатно, уз минималан депозит, који се враћа кориснику чим он врати касету у року од једне седмице. На десетине наслова књига штампамо и потпуно бесплатно делимо.

Мумбај је једини немуслимански град у свету у коме се преко домаће кабловске мреже свакодневно приказују исламски програми доступни за преко милион људи. У просеку се приказује преко три сата мисионарства. Знате ли шта је мисионарство? То је директно позивање у ислам, без околишавања и компромиса. На тим програмима се не говори о начину обављања намаза и учења Кур'ана. То је важно, али постоје други програми специјализовани за то. Занимљив је податак да преко 80% упошљених на тим телевизијама у Мумбају су немуслимани. Исти проценат је немуслимана који гледају те мисионарске програме. На почетку

смо их морали молити: "Пустите нам емисије, платићемо вам." Плаћали смо, па су нам пуштали емисије. Емисије су постале тако популарне, да нам их више нису наплаћивали. Сада се утркују ко ће да нам плати, да би наше емисије могли да приказују на својим програмима. Немуслимани нам дају новац за наше емисије! Зашто? Због квалитета програма. Наравно, нисмо тражили новац. Тражили смо да нам повећају минутажу, па уместо два сата тражили смо три сата програма, иако би нам за то требали дати још више новца.

Ако ви нећете — има ко хоће

Бог има Своје начине да се истина сазна. Ако муслимани неће да раде - Бог ће дати да то уради неко други. Узвишени Бог каже:

Ако главе окренете, Он ће вас другим народом заменити, који онда као што сте ви неће бити. (Кур'ан, поглавље Мухаммед, одломак 38.)

Бог је Јеврејима поверио еманет вере (поверио на чување). Они га нису испоштовали, па је Бог еманетом почастио Арапе. Ако не радите свој посао, на ваше место ће доћи неки други народ. Највећи пораст ислам бележи у Америци и Британији. Ако ми који смо рођени у муслиманским породицама не

радимо довољно за ову веру, Бог даје да људи из немуслиманских породица прихвате ислам и раде посао како треба. Њихове организације за промовисање ислама су најбоље и најорганизованије на свету.

Муслимана има међу најбољим филмским продуцентима, техничарима и најпознатијим глумцима. Срамотно је колико мало користимо све те могућности. Ако погледате садржај скоро свих телевизијских и сателитских мрежа, у већини приказаних програма се нападају муслимани, директно или индирикентно. Ако пласирамо свој програм промовисања ислама на те

телевизије, бар ћемо да зауставимо емитовање лошег садржаја на неколико сати.

Исламске организације би требале имати најбољу опрему за снимање и емитовање видео-материјала. Питам вас: колико исламских организација има опрему за директно сателитско емитовање? Морате имати најбољу технологију. Ко још жели да гледа неквалитетан видео-материјал на коме су лица непрепознатљива, камера се тресе, звук је очајан, а камерман се не фокусира на догађај!? Кад промовишемо ислам, то морамо чинити на најбољи могући начин! Муслимани морају бити најбољи у свом послу.

"Непристрасно" против ислама

На медијима гледамо како се ислам дискредитује. Муслимане представљају као терористе. Интернационални ТВ-канали, попут СНН-а и ББС-а, који емитују информативни програм 24 сата дневно, начелно су неутрални. Међутим, често изврћу чињенице тако што узимају изоловане случајеве из Афганистана, Палестине и других земаља и генерализују их на све муслимане. Само начелно су непристрасни. Извештавали су о геноциду над муслиманима у Босни, а с друге стране кад год се деси експлозија бомбе на Западу, главни

осумњичени су муслимани. У сваком информативном блоку се приказују слике осумњичених муслимана, и то без икаквог доказа. Када, након два месеца, ухвате правог кривца, који није муслиман, ту информацију прикажу у најкраћем и незапаженом блоку. Тада је касно, јер је штета већ нанета тиме што су недељама уназад муслимани оптуживани. Вест о томе да муслимани нису криви више не оставља трага.

На насловној страни једних утицајних дневних новина стоји велики наслов: "Педесетогодишњи Арап се оженио девојчицом од 16 година!" Када у Америци

педесетогодишњак силује девојчицу од 10 година, нема података на насловној страни. Зашто? Зато што то није ударна вест, јер се у Америци свакодневно дешава преко 1.900 силовања, односно сваких 80 секунди по један нови случај. То је постала тако уобичајена појава, да није вредна помена. За ових 40 минута, колико је протекло од почетка трибине, најмање 30 жена је силовано у Америци. О томе нико не пише.

Успавани муслимани

Медији су моћно средство. Њима се пројектује слика какву желите. Ми морамо да контролишемо медије,

ако желимо бити најбољи народ. Наш је посао је да доставимо поруку истине свим људима. Али, ми тај посао не радимо. Тако ми Бога, не радимо! Срамота наша. Зашто немамо исламске мисионарске канале са програмом током 24 сата? Немамо ниједан. Постоје неки исламски програми у муслиманским земљама, али нису мисионарски, јер на њима можете видети свакакав садржај. Нама треба прави мисионарски сателитски канал. Хришћани имају своје двадесетчетворочасновне канале. Јевреји и хиндуси такође. Чак и секта ахмедија има свој "муслимански" канал. Шака

заблуделих људи. Програм им се емитује из Лондона.

Наши говоре: "Па биће, ако Бог да. Имаћемо ускоро свој сателитски канал." То слушам већ 20 година. Имамо милијарде петро-долара, а немамо ниједан мисионарски канал који ради 24 сата. Није проблем у новцу. На хиљаде је муслимана који могу да финансирају стотину таквих канала. Бог нас је почастио том великом благодати, црним златом, а не радимо довољно на пољу мисионарства.

Ми у ИРФ-у немамо довољно новца да бисмо направили такву телевизију, али смо почели са

мањим програмским шемама на разним светским телевизијама. Наш програм се приказује у Америци, Кувајту, земљама Блиског Истока, Индији и Малезији. У преговорима смо са једном арапском сателитском телевизијом. Наша намера је да једног дана имамо наш исламски мисионарски канал, ако Бог да. Бог најбоље зна коме ће дати да испуни тај еманет.[34]

Информатика и медији

Веома значајно место у медијима заузимају компјутери. Информатика је наука која се данас најбрже развија. Подаци се преносе на различите начине: од дискета до

електронске поште. Направљени су компјутерски програми који садрже огромне исламске енциклопедије из свих области: тефсира, хадиса, шеријата и других. Ако желите знати колико пута се Исус, мир над њим, спомиње у Кур'ану, само притисните тастер и на екрану добијете одговор: 25 пута. Колико пута се Мухаммед, мир над њим, спомиње? Четири пута: Имранова породица, 43; Савезници, 40; Победа, 29; Реч Ахмед се спомиње једном, у 6. одломку поглавља Бојни редови. Све те резултате добијате притиском тастера. Шта год вас занима у вези Кур'ана или хадиса, можете наћи једноставном претрагом, а пронађене резултате

можете штампати на папиру. Морамо користити сву доступну напредну технологију.

Дошло је до експанзије интернета и података на њему. Знате ли да већина текстова о исламу на интернету говори против ислама? Немуслимани пишу чланке о наводним граматичким и научним грешкама у Кур'ану и о његовом "преписивању" из Библије, а муслимани се не труде да одговоре на те текстове. Јесте ли свесни колико можете добра учинити седећи у вашој соби? Постоје чат-канали, на којима се уживо постављају питања и дају одговори. За двочасовни телефонски разговор

са неким из Америке, платили бисте огроман рачун, а комуникације преко интернета су бесплатне. Искористите то. Добро познавање ислама је обавезно у свим различитим случајевима мисионарства. Међутим, технике мисионарства се временом разликују. Морамо бити спремни и добро обучени за све нове изазове.

Нови приступ: одговори на заблуде

У нашој организацији имамо нови приступ чињења мисионарства. Кад сретнете немуслимана, почните да му причате о исламу. Можете му споменути хиљаду лепих ствари о

исламу, а он их, чак, може признати. Међутим, на крају ће ипак рећи: "Али, ви муслимани имате по неколико жена! Ви их држите у кућним притворима..." Можете му говорити о хиљаду ствари, али неколико питања која стварају негативну слику у његовом уму га терају да никада не прихвати ислам. Уместо свега тога, ми имамо нови приступ. Свакоме од њих кажемо: "У чему, по твом мишљењу, ислам прави грешке? Шта је то лоше у исламу? Слободно реци шта мислиш, на основу онога што си прочитао, видео или чуо. Уопште се нећемо љутити, ма колико критиковао ислам. Критикуј шта год хоћеш, али нам само наведи разлог

због којег нешто критикујеш." И тако они почињу постављати питања.

На основу нашег искуства, постоји око двадесет питања и заблуда која немуслимани имају у вези ислама. Сваки немуслиман има најмање пет или шест питања о исламу. У 80% случајева, тих пет или шест питања спадају у ових двадесет заједничких. Тих двадесет питања су, на пример: "Зашто се муслиман може женити са више жена? Зашто жене морају бити покривене? Зашто жена наслеђује дупло мање од мушкарца? Зашто забрањујете свињетину? Шта је то џихад? Зашто обожавате Кабу? Зашто немусли манима није

дозвољен улазак у Мекку?", и тако даље. То су питања која сви они постављају. Сваки муслиман на свету би морао бити способан одмах да одговори на свих тих двадесет питања. Јер, то су питања заједничка за све немуслимане, ма где живели. У зависности од локације, могу се јавити два или три нова питања. У Америци ме често питају о куповини куће на кредит и једењу пилетине у Мек Доналдсу.

Зашто су се појавила ова питања и заблуде о исламу? Због медија. Медији нас константно бомбардују дезинформацијама о исламу, као што су наводно кршење права жена и неподударност Кур'ана са науком.

Актуална питања о исламу се мењају временом. Сада су актуална наведена питања. Ако муслимани науче одговор на њих, одбиће бар 80% вербалних напада на ислам.

За исправно промовисање ислама и давање одговора на све ове заблуде, морамо имати много више професионалних мисионара. Колико их имамо? Знате ли да хришћани имају преко 60.000 мисионара, који заводе људе широм света? То су професионалци, добро плаћени. Колико интернационалних мисионара имају муслимани? Можете их набројати на прстима. То је срамота за припаднике вере која је сва наклоњена мисионарству.

Одговор у три фазе

Одговор на сваку заблуду дајемо у неколико фаза. Најпре се послужимо одломцима из Кур'ана или хадиса. Након тога, цитирамо стихове из књига других религија у које питалац има поверења, као што су Библија, Тора и хинду-књиге. Други ниво је давање логичких примера, а трећи налажење потпоре у науци. На пример, хришћанин вас пита зашто је конзумирање свињетине забрањено у исламу. Одмах бисте требали знати да се забрана свињетине спомиње на четири места у Кур'ану: Ел-Бекаре, 173; Трпеза, 3; Ел-Ен'ам, 145; Пчеле, 115. Затим, наведите одломак:

Он вам забрањује једино стрв, и крв, и свињско месо, и ону која је заклана у нечије друго, а не у Божије име.

Након тога, цитирајте Библију, која на следећим местима забрањује свињетину: Левитски законик, 11:7-8; Поновљени закон, 14:8 и Исаија, 65:2-5. Хришћанин је шокиран! Није навикао на овакав начин комуникације.

Након навођења цитата, наведите му логични доказ: свиња је најпрљавија животиња на свету. Њено месо не може бити чисто. На крају, наведите му научни доказ: свињетина

узрокује најмање 17 тешких болести.

Одговор морате дати на више нивоа, јер никад не знате шта ће најпозитивније утицати на саговорника. Ако му цитирате само свете књиге, он може рећи: "Не занима ме шта кажу верске књиге! Дај ми научни доказ!" Зато му дајте и научни доказ. Вашим одговором не смете циљати малу групу људи, већ већину потенцијалних саговорника, а њиме морају бити задовољни и муслимани и немуслимани.

Професионалци

Имамо професионалне лекаре, инжињере и адвокате. Колико професионалних мисионара имамо? Као што Часни Кур'ан каже у 110. одломку поглавља Имранова породица, сваки муслиман је обавезан чинити мисионарство. Међутим, у 104. Одломку поглавља Имранова породица стоји:

И нека међу вама буде оних који ће на добро позивати и тражити да се чини добро, а од зла одвраћати - они ће шта желе постићи.

Овај одломак говори о професионалним мисионарима, који имају само једно занимање: позивање људи у добро - ислам.

Обавеза целог исламског народа је да их подржи. Када хришћански мисионари кажу хришћанима: "Молите се за нас." - то значи да желе подршку у новцу. Џими Свагарт (познајете га из дебата са учењаком Ахмедом Дидатом) је за свој рад добијао донације од милион долара дневно. Још давних 80-их година 20. века је наступао на сателитским каналима који су доступни у 150 земаља света. Хришћани су финансијски подржали његов рад. Међутим, ми нашим мисионарима дајемо само вербалну подршку: "Маша-Аллах, добар си ти. Нека те Бог награди." Наравно, молба је важна. Без Божије помоћи нема напретка. Али, ту се

завршава сва наша подршка мисионарима. Шкрти смо кад је у питању материјална помоћ, а припадамо вери која највише од свих подстиче милостињу.

Технике позивања у ислам

Да'ва/позивање у ислам је уметност, вештина, начин комуникације уживо, преко интернета, у јавности и писаном речју. Морамо знати технику приласка немуслиману док путујемо аутобусом. Са њим ћете се возити можда 20 минута и можда га више никада нећете видети. Представити му ислам за 20 минута је уметност. Не можете му рећи: "Хајде да причамо о концепту Бога

у великим религијама.", јер вас неће слушати. Како ћете позивати колегу с посла, кога виђате свакога дана? Како ћете чинити да'ву школским друговима са којима делите учионицу? Како представити ислам комшији, поред кога живите већ 20 година? Све су то различите технике. Морате знати како да започнете разговор. Не можете рећи: "Господине Џон, дај ми 20 минута да ти представим ислам." Неће вам дати 20 минута. Морате изазвати његову радозналост, да би вам први поставио питање о исламу. Кад примените ове интересантне технике, саговорници ће вам први рећи: "Молим те, објасни ми те и те ствари о исламу!" Већ сам споменуо

пример телевизија које нам плаћају да би приказивали наш квалитетан материјал.

Најпаметнији да се баве да'вом

Велики број хришћанских мисионара се школовао на Харварду. Да ли сте знали за то? Колико високообразованих људи из свих области имамо међу мисионарима? Врло мало. Код нас је обичај да ако нашем детету ништа не иде од руке шаљемо га у неку школу за исламске мисионаре. Међутим, нама треба крем друштва, а не његови остаци. За да'ву ангажујте младе људе који су већ показали завидан ниво

интелигенције на студијама медицине и других наука. Али, наши људи размишљају овако: "За школовање детета сам потрошио превише новца, да бих га сада послао да буде мисионар!" Да исто то дете није успело у школовању, рекли би: "Ево, ово моје дете шаљем да буде позивач у Божију веру." Шта је то? Лицемерство! Дајте најбоље што имате за да'ву, најинтелигентнију децу! Наравно, из исламских школа излазе добри кадрови, хвала Богу, али морамо побољшати наш начин размишљања.

Перфекција

Ислам истиче и тражи перфекцију. Назива нас најбољим умметом. Шта год да радимо, морамо радити перфектно. Чак и ако радите мање важне послове, буде најбољи у њима. Будите перфекционисти! Ако си кројач - буди најбољи кројач. Труди се да будеш најбољи у свом дозвољеном халал-послу. Захваљујући медијима, свет је постао глобално село. Чак и ако не будемо промовисали ислам како треба, не плашим се шта ће бити са овом вером. Зашто? Зато што је Бог обећао у Кур'ану:

Он је послао Посланика Свога с упутством и правом вером да би је уздигао изнад осталих вера, макар

не било по вољи многобошцима. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 33; Бојни редови, одломак 9.)

Ислам је дошао да надвлада све друге системе и начине живота, без обзира да ли се радило о јудаизму, будизму или секуларизму. Ислам је дошао да их све победи, ма колико било мрско неверницима и многобошцима. Узвишени понавља поруку у 28. одломку поглавља Победа:

Он је послао Посланика Свог с упутом и вером истинитом да би је уздигао изнад свих вера. А Бог је довољан Сведок!

Шта смо ти и ја!? Ко смо ми!? Незнатни! Бог ће ову веру узвисити изнад свих система без наше помоћи. Он има Своје начине. Он ради шта хоће. Нама је само дата прилика да учинимо што више добра и зарадимо лепу награду.

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима на најлепши начин расправљај! (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125.)

А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33.)

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Који превод одабрати

Питалац: Да ли је, ради промовисања ислама, дозвољено користити се преводом Кур'ана? Ако је дозвољено, како можемо знати који превод је најбољи?

Др. Наик: У предавању сам рекао да је Кур'ан преведен на око 100 страних језика. Да бисмо били сигурни у превод неког одломка, морамо питати особу која познаје оба језика - и арапски и матерњи. Најбољи превод је онај за којег

стручњаци потврде да је најбољи. Пошто преко 80% муслимана не знају добро арапски језик, морају се обратити стручњацима. Пре тога, можете упоредити различите преводе истог језика. Они се разликују само у нијансама. Можда вам из тог упоређивања буде јасан смисао одломака. Ако је разлика у преводу значајна, обратите се стручњацима.

Клање животиња

Питалац: Медији представљају муслимане као грубе и немилосрдне људе. Аргумент којим се често служе је клање животиња: "Зашто муслимани наносе болне повреде

животињама док их кољу?" Како да одговоримо на ову заблуду?

Одговор: Ово је добро питање. Често се муслиманима приговара начин клања животиња. Многи се чуде, нарочито припадници сикизма[35], зашто животињу не убијемо брзо, уместо што је пуштамо да крвари. Један брат муслиман се расправљао са двојицом сика. Рекли су му: "Ви муслимани сте немилосрдни према животињама. Наносите им болну смрт." Он је одговорио: "Не, него сте ви кукавице! Ви убијате животиње страга, а ми муслимани идемо право на грло." Наравно, ово је само надвикивање и

надмудривање, а не право аргументовање.

У исламу постоје строга правила којих се морамо придржавати приликом клања животиње: нож мора бити оштар, клање мора бити брзо, мора се споменути Божије име и морају се пресећи душник и крвни судови у врату, строго пазећи да се не оштети кичмена мождина. Тим поступком, животиња не умире одмах. Срце и даље пумпа крв, која скоро у потпуности излази из тела. Зашто желимо да крв изађе из тела? Зато што је крв идеално окружење за развој токсина, бактерија и других штетних микроорганизама. Ако крв остане у месу и тако је

конзумирамо, веће су шансе да се разболимо од многих болести. Ми муслимани водимо рачуна о хигијени. Због тога примењујемо исламски начин клања животиња. Осим што је чистије, месо из којег је изашла сва крв дуже остаје свеже.

Друга заблуда у вези овог питања је да животиње осећају бол приликом клања по исламским прописима. Пресецањем основних крвних судова, обустављају се сигнали бола који иду према мозгу. Животиња не осећа никакав бол. Животиња се рита и прави нагле покрете, али не због бола, већ због наглог истицања крви. С друге стране, ударање животиње ради убијања јој наноси

несносан бол. Истицање крви код клања по исламским прописима траје највише два минута, након чега животиња коначно издахне. Код снажног ударца, животиња умире неколико пута дуже, у несносним боловима. Чак и да јој нанесете брзу смрт, исламски начин клања остаје најхуманији због поменутих одлика: крв потпуно истиче, месо је чисто, а животиња не осећа бол.

Новинарство и ислам

Питање: Неки учењакци нам говоре да новинарство није добар посао, јер се новинари баве оговарањем и клеветањем људи, што је у исламу

строго забрањено. Међутим, исти ти учењаци прате све врсте новина, чак и жуту штампу.

Одговор: Да ли учењаци читају жуту штампу или не, морате питати сваког од њих појединачно, јер не смете све људе стављати у исти кош. Не знам на којег учењака конкретно мислите, али није ни битно. Новинарства има разних типова. Постоје такозване "жуте новине", а постоји праведно новинарство. Сви се морамо поводити за основним кур'анским принципима истине. Узвишени Бог каже:

И реци: "Дошла је истина, а нестало је лажи; лаж, заиста, нестаје!" (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 81.)

Ако се желиш бавити новинарством, увек тежи истини. Часни Кур'ан строго забрањује клеветање:

О верници, нека се мушкарци једни другима не ругају, можда су они бољи од њих, а ни жене другим женама, можда су оне боље од њих. И не кудите једни друге и не зовите једни друге ружним надимцима! О, како је ружно да се верници спомињу подругљивим надимцима! А они који се не покају - сами себи чине неправду.

О верници, клоните се многих сумњичења, нека сумњичења су, заиста, грех. И не уходите једни друге и не оговарајте једни друге! Зар би некоме од вас било драго да једе месо умрлога брата свога - а вама је то одвратно - зато се бојте Бога, Бог, заиста, прима покајање и самилостан је. (Кур'ан, поглавље Собе, одломци 11-12)

Дакле, морате се бавити истином, а не клеветањем и оговарањем. Међутим, постоји једна битна ствар. Уколико неко јавно чини неко зло или штету, а ви упозорите народ на његово зло, то није оговарање. Пример тога је кад се неко распитује за момка за којег жели да уда своју

кћер. Ако знате да је тај момак лош, да пије и коцка се, није оговарање да кажете шта знате о њему. Ако муслимане упозорите на неку штетну појаву или јако лошу особу, то није оговарање.

У новинарству, дозвољено је упозорити људе на неку лошу појаву, стриктно се држећи истине и искрене намере. Немојте истицати лоше појаве ако вам је једини мотив новац. Немојте за новац писати лоше о људима. Тај тренд се јавља и у неким муслиманским новинама - новинари добијају новац да би написали нешто лоше о неком човеку или институцији. Таква врста новинарства је грех!

Новинарство чији мотив је само истина је веома пожељно и неопходно. Требају нам искрени и професионални новинари, који ће ширити истину о исламу. Ово је век науке, технологије, медија и журнализма. Сва ова средства морамо користити за промовисање ислама.

О наднаравним чудима нема расправе

Питање: У једном часопису је писало нешто погрдно на рачун Ноћног путовања Веровесника, мир над њим: 'У 6. веку, један лудак је тврдио да је пропутовао небесима.' Како да одговоримо на ову заблуду?

Одговор: Божији веровесници су чинили разна чуда. Бог их је помагао чудима и знаковима. Један од тих чуда је Ноћно путовање Мухаммеда, мир над њим, о коме говори Часни Кур'ан у 1. одломку поглавља Ноћно путовање. Бог га је у једном часу ноћи пренео из Мекке у Месџидул-Акса у Палестини. Одатле је, према веродостојним хадисима, понесен на небеско путовање - Ми'рађ. То је истина. Међутим, то су уједно чуда која наука не може ни потврдити ни оспорити. Такво је Мусаово, мир над њим, чудо раздвајања мора и Исусово, мир над њим, чудо зачећа без оца. У вези ових чуда нема расправе! То су били Божији

посланици, који су чинили многа наднаравна дела, Божијом дозволом.

Ислам је најбољи, али муслимани нису

Питање: Зашто муслимани говоре да је ислам најбоља вера, кад су многи муслимани лоше нарави, краду, лажу и дилују дрогу?

Одговор: Ислам је најбољи начин живота. Он је једина религија која вам указује на добро и даје вам начине постизања тог добра. Ако сте пратили моја предавања, приметили сте да увек наглашавам да је ислам најбољи начин живота.

Знам да постоје муслимани који у злу надмашују остале. Међутим, у сваком друштву постоје "црне овце". Пошто су медији углавном у рукама Запада, они истичу и генерализују те ретке испаде. Навео сам пример да је на насловној страни једних дневних новина писало: "Педесетогодишњи Арап се оженио девојчицом од 16 година". Испада да се сваког дана на хиљаде педесетогодишњих Арапа жени девојчицама. С друге стране, када педесетогодишњи немуслиман силује десетогодишњу девојчицу, то једва да се спомене. Тако да медији пројектују слику о муслиманима као терористима, фундаменталистима и веома лошим људима.

Све ово не значи да не постоје муслимани који су лоши. Заправо, прави муслиман не може бити лош, јер реч муслим значи: онај који се потпуно покорио Богу. Ако се покорите Богу, нећете се коцкати, нећете пити алкохол, нећете красти нити диловати дрогу. Лоши "муслимани" нису прави муслимани. И у нашем друштву постоје "црне овце". Ипак, као целина, упркос свим манама, муслимани су највећа заједница анти-алкохоличара, муслимани су заједница са највише давалаца добровољних прилога и заједница са највишим моралним вредностима.

Ево, узећемо претпоставку да су муслимани лоши. У мојим предавањима увек говорим о исламу као најбољем начину живота. Не говорим о муслиманима као најбољим људима. Ако лош возач тестира нови аутомобил, па га том приликом слупа, да ли ћете рећи да је аутомобил лош или возач који не зна возити? Ако неки муслимани чине лоше ствари, немојте кривити ислам - кривите те муслимане. О исламу немојте судити на основу поступака муслимана, већ на основу његових извора: Часнога Кур'ана и веродостојних хадиса.

Ако баш желите донети оцену о исламу на основу неког човека, нека

тај човек буде Мухаммед, Божији Посланик, мир над њим. Ако желите тестирати аутомобил, дајте најбољем возачу да га вози. Ако желите испитати ислам, погледајте живот његовог најбољег следбеника, за којег Часни Кур'ан каже:

Ти си (Мухаммеде), заиста, најлепшег морала. (Кур'ан, поглавље Ел-Калем, одломак 4)

Ви у Божијем Посланику имате диван узор. (Кур'ан, поглавље Савезници, одломак 21.)

Најбољи узор и најбољи пример је Мухаммед, мир над њим. Ако желите оценити ислам, урадите то на основу његовог понашања. Није

ни чудо што је Мишел Џ. Харт у књизи "100 највећих", која говори о најбољим и највећим људима свих времена, на прво место ставио Мухаммеда, мир над њим. Харт није муслиман. Зашто је Мухаммеда, мир над њим, прогласио најбољим човеком у историји? Зато што је то чињеница.

Ви ћете и даље говорити: "Истина је све то, али исламске земље су неразвијене, највећа стопа неписмених је у њима, а људска права на најнижем нивоу." Данас не постоји ни једна муслиманска држава која се у потпуности придржава ислама. Од ислама су узели само неке аспекте. Тамо где су

применили исламско казнено право, стопа криминала је најнижа на свету. Тамо где су применили исламско економско право, привреда цвета. Ако желите пример, проучите како је изгледала исламска држава у време Мухаммеда, мир над њим, и четворице праведних халифа.

Добро образовање је кључ успеха

Питање: Докторе Наик, рекли сте да муслимани требају бити најбољи у свему, па и у средствима масовних комуникација. Сећам се чланка из једног муслиманског часописа из 1992. године, у коме су писали о Мухаммеду Асаду. У његовој

биографији су навели да је рођен у Аустралији. Ако новинар не зна разлику између Аустрије и Аустралије, како ће немуслиман ценити такав рад и такве новине!? О граматичким грешкама да не говорим - превише их је. Смисао овог питања је следећи: ако желимо имати најбоље новинаре и најбоље новине, како ћемо то постићи кад нам је образовање веома лоше?

Одговор: Ово је добро и јако битно питање. Моје предавање је имало за циљ да развије жељу код муслимана да се образују или да своју децу школују. Одржао сам неколико предавања о савременом образовању деце. Наше школе би

требале објединити најмодерније технологије и методе са Кур'аном и суннетом.

Споменули сте чланак у часопису Глас ислама, у коме је грешком дошло до замене назива Аустрија и Аустралија. Које су најбоље новине код нас у Индији? Тимес оф Индиа. Сви се слажу да су то најпрофесионалније новине. Међутим, само на њиховој насловној страни вам могу наћи најмање двадесет грешака. Да бисте нашли те грешке, морате бити увежбани. На насловној страни најбољих новина има бар двадесет грешака. То су углавном лекторске/ штампарске грешке. Негде недостаје

зарез, негде размак, негде тачка, а на неким местима су присутне и граматичке грешке. То су дневне новине, па је тешко сачувати се свих грешака. Мање грешака има у седмичним и месечним новинама.

Нама муслиманима треба да буде циљ да све радимо перфектно. Не мора значити да критикујем Глас ислама, али у свему морамо тежити перфекцији. Ако не можемо основати другу, бољу новину, онда морамо подржати постојећу. Ми муслимани не смемо једни другима потурати ногу. Подржимо добре акције које раде други муслимани, а ако мислимо да можемо боље, урадимо то. Ради Божијег

задовољства, подржите све мисионарске организације. Немојте их љагати само зато што се не слажу у потпуности са вашим ставовима. Подржите све што је у заједничком интересу свих муслимана, а и ви чините што више добра. Најмање што можете да учините је да будете неутрални. Понекад је довољно добро не радити ништа. Код наших исламских организација највећи проблем је потурање ногу једни другима. Подржите једни друге и молите Бога за помоћ! Кад вам Бог помогне, ништа вам више не треба.

Колико образовних институција имамо да се за њих може рећи да су пример успешног образовања?

Ускоро морам сина уписати у школу, а не знам да ли ћу да га упишем у исламску школу. Имамо их неколико у нашем граду. Ниво образовања им је очајан! Жао ми је што то морам рећи. Знам да су у тим институцијама упошљени добри људи, али је образовни програм у државним школама много бољи. Како да поступимо? Ако нам дете нема добру исламску основу, онда га шаљите у исламску школу. Ако, ипак, има добро исламско образовање, можете га послати у обичну школу. У супротном, шаљите своју децу у исламске школе иако је образовни стандард у њима незадовољавајући. Сачуваће веру, ако ништа друго. Ако дође до

нивоа доктора наука, а удаљи се од ислама, каква је корист од таквог образовања!?

Нама су потребне најбоље исламске школе, које обједињују савремене и верске науке. Нажалост, данас су ова два сектора потпуно одвојена. Неке школе се баве само науком, а друге само вером. Ми имамо потребу за обједињеним системима. Таквих образовних институција је јако мало. Такође, свака муслиманска организација мора имати искусне и добро увежбане стручњаке. Такви стручњаци ће, на пример, лако уочавати грешке у новинама и исправљати их.

Забрањене зоне

Питалац: Ислам је често на мети критика због нетолеранције. Као пример се наводи забрана уласка у Мекку и Медину свима који нису муслимани. Зашто немусиманима није дозвољен улазак у ова два града?

Одговор: Ја сам Индијац и узоран грађанин државе Индије. Међутим, постоје области у Индији у које немамо приступ ни ја ни остали грађани. То су области у којима је дозвољен улаз само овлашћеном особљу из одбрамбених снага ове земље. Исто тако, ислам је за цео свет. Али, ограничена зона у исламу

обухвата ова два света града, Мекку и Медину. У њих могу ући само муслимани који су посведочили своје веровање. То не значи да се ради о нетолеранцији ислама према некоме, јер ислам је објављен као милост целом човечанству.

За улазак у било коју државу треба вам виза. Кад аплицирате за визу, добијате упитник на који морате исправно одговорити и ствари које морате прихватити. На пример, на апликацији за сингапурску визу стоји: "Смртна казна за трговце дрогом". Не могу рећи: "Ова казна је нељудска. Не могу је прихватити." Ако желим ићи у Сингапур, морам прихватити њихов закон у коме

стоји да ми следује смртна казна уколико ме ухапсе због трговине дрогом. Ако то не прихватим, нема уласка у Сингапур.

Дакле, морате прихватити услове за добијање визе за улазак у било коју земљу. Виза за улазак у Мекку и Медину је да изговорите речи Сведочења: Нема божанства осим Бога, а Мухаммед је Божији Посланик. Ако то кажете, нико вам не може забранити да уђете у Мекку и Медину.

Боље је рећи "Аллах" него "Бог"

Питалац: Зашто муслимани Бога називају именом Аллах?

Одговор: Часни Кур'ан каже:

Реци: "Зовите: 'Аллах', или зовите: 'Милостиви', а како год Га будете звали, Његова су имена најлепша." (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 110.)

Бога можете звати сваким именом које је лепо и којим се не даје алузија на неку физичку појаву.

Аллах има најлепша имена и ви Га зовите њима. (Бедеми, 180; Та-Ха, 8; Прогонство, 24)

Часни Кур'ан спомиње 99 Аллахових имена, као што су: Ер-Рахман, Ер-Рахим, Ел-Хаким /

Милостиви, Самилосни, Мудри. Његово највеће име је Аллах.

Зашто муслимани преферирају реч Аллах уместо речи Бог? Реч бог можете мењати по разним граматичким правилима. Додавањем суфикса за множину, добијате реч богови. Од речи Аллах не можете направити множину. Додавањем суфикса за род, од речи бог добијате реч богиња. Од речи Аллах не можете направити женски род. Због тих и других граматичких акробација, које су немогуће код речи Аллах, преферирамо је уместо речи Бог.

Може ли муслиманка држати предавања

Питалац: Зар не постоји предаја у којој се каже да је Посланикова Аиша, Бог био задовољан њоме, држала предавања женама? Зашто прописно обучене муслиманке не би данас могле искористити прилику коју им нуде медији?

Одговор: Истина је да је Аиша, Бог био задовољан њоме, велики ауторитет у исламу, јер се од ње преносе 2.210 веродостојних хадиса, хадиса које нико други није пренео. Она је била супруга Божијег Посланика, мир над њим, и само она је могла чути неке

Посланикове изреке и пренети их другим муслиманима. Она је због тога била на самом врху по познавању исламских прописа. Уколико данас постоје жене које имају много више знања од мушкараца, онда је мушкрацима дозвољено слушати дерсове од њих. Међутим, чак је и Аиша, Бог био задовољан њоме, држала предавања иза застора. Посланикове супруге су морале носити додатни хиџаб. Она је држала предавања, јер је знала неке детаље из Посланиковог, мир над њим, живота које нико други није знао. Данас, жене требају држати предавања женама а мушкарци мушкарцима, осим уколико неко од њих поседује

знатно више знања од свих осталих. Дакле, ако постоје жене које неке области познају боље од свих мушкараца, оне могу држати јавна предавања, уколико су прописно одевене.

Да ли је било Објаве у Индији

Питалац: Ако су сваком народу на свету долазили Божији посланици, који посланик је дошао у Индију? Могу ли се Рам, Кришна и други сматрати Божијим посланицима? Ако је пре Кур'ана објављено неколико светих књига, могу ли се Веде и Багвад-гита сматрати Божијим књигама?

Одговор: Часни Кур'ан каже:

Није било народа коме није дошао онај који га је опомињао. (Кур'ан, поглавље Створитељ, одломак 24.)

Твоје је да опомињеш, а сваки народ је имао онога ко га је на Прави пут упућивао. (Кур'ан, поглавље Гром, одломак 7.)

Бог је слао посланике сваком народу. Који посланик је дошао у Индију? Не знамо. Часни Кур'ан спомиње по имену 25 веровесника. За њих са сигурношћу можемо тврдити да су били Божији веровесници. За оне који нису споменути у Кур'ану можемо само нагађати. Овде има неких муслиманских политичара који

кажу: "Рам алејхисселам." - сврставајући га у Божије посланике. Додворавају се немуслиманима, не би ли они узвратили неком лепом речју о Мухаммеду, мир над њим. Пошто Кур'ан не спомиње Рама и Кришну, ми можемо само рећи: "Можда су били веровесници, а можда нису." Међутим, морате имати на уму да су сви веровесници пре Мухаммеда, мир над њим, послати само своме народу, а њихова порука је имала одређени рок трајања. Чак и да је Рам био веровесник (подвлачим: чак и да је био), Индијци данас не би требали да следе Рама и Кришну. Данас морају да следе последњег веровесника, Мухаммеда, мир над

њим, који није послат само Арапима. Часни Кур'ан каже:

Ми смо те (Мухаммеде) послали само као милост свим световима. (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 107.)

Ми смо те послали свима људима да радосне вести доносиш и да опомињеш, али већина људи не зна. (Кур'ан, поглавље Себе, одломак 28.)

Сви људи, без обзира да ли живели у Индији, Америци, Европи или Аустралији, морају да следе само последњег Божијег посланика, Мухаммеда, мир над њим.

Кур'ан спомиње по имену четири Божије књиге: Тора, Псалме, Јеванђеље и Кур'ан. Да ли су Веде и Багвад-гита биле Божије речи? То не можемо са сигурношћу тврдити. Кур'ан каже да су објаве долазиле свим народима, али се њихова имена не спомињу. Пошто су све књиге пре Кур'ана намењене само одређеним народима и имале су рок трајања, Бог их није заштитио од измене. Часни Кур'ан каже:

А тешко онима који својим рукама пишу Књигу, а затим говоре: "Ево, ово је од Бога" - да би за то корист незнатну извукли. И тешко њима због онога што руке њихове пишу и тешко њима што на тај начин

зарађују! (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 79.)

Пошто их Бог није заштитио од оштећења, објаве пре Кур'ана су претрпеле људске интервенције. Чак и да су Веде изворно биле Божија реч, данас не представљају оригиналну Објаву. Све објаве, осим Кур'ана, претрпеле су људске интервенције.

Кур'ан није објављен само Арапима.

Каже узвишени Аллах:

Ово је обзнана људима и да њоме буду опоменути и да знају да је само Он један Бог, и да разумом обдарени

приме поуку! (Кур'ан, поглавље Аврам, одломак 52.)

У месецу рамазану почело је објављивање Кур'ана, који је путоказ људима и јасан доказ Правога пута и разликовања добра од зла. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 185.)

Ми ти објављујемо Књигу због свих људи - саму истину; онај ко буде ишао Правим путем себи ће користити, а онај ко буде ишао странпутицом - себи ће наудити, ти ниси њима тутор. (Кур'ан, поглавље Скупови, одломак 41.)

Ни Веде ни Багвад-гита нису Божије књиге. Једина аутентична Божија реч је Часни Кур'ан.

Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети! (Кур'ан, поглавље Ел-Хиџр, одломак 9.)

Бог је само Кур'ан сачувао од оштећења. Све остале књиге, без обзира сматрале се остацима Објаве или не, више не важе и не смеју се следити.

ТЕРОРОЗАМ И ЏИХАД

Исламска перспектива

Чињеница је да преко 20% светске популације чине муслимани. И

поред тога, ислам је вера о којој људи гаје највише предрасуда и заблуда, упркос податку да је ислам вера која се најбрже шири. Број заблуда о исламу се знатно повећао након терористичких напада 11. септембра 2001. године. На врху листе свих заблуда налази се предрасуда о вези између тероризма и џихада. Чим људи чују реч ислам, помисле на тероризам и фундаментализам.

Фундаментализам

Фундаменталист је особа која се чврсто држи темеља/ фундамената одређене области. Да би лекар био стручњак у својој области, мора

познавати и примењивати фундаменте медицине. Уколико није медицински фундаменталист, не може бити добар лекар. Да бисте били добар научник, морате познавати и примењивати фундаменте/основе науке. Уколико није научник фундаменталист, не може бити добар научник. Не можете све фундаменталисте стрпати у исти кош. Нису сви фундаменталисти лоши, нити су сви добри. Зависно од тога у којој области је неко фундаменталист, у складу са тим га морате проценити. Узмите пример професионалног, фундаменталног лопова, чија професија је крађа. Он је штетан за људску заједницу, јер чини зло. С

друге стране, професионални лекар, који је фундаметалист у својој области, добар је и користан за друштво. Због тога, не смете све фундаменталисте стављати у исти кош. Оцену о сваком од њих морате донети на основу тога у којој области су фундаменталисти.

Добри фундаменталисти

Поносан сам што сам исламски фундаменталист, јер познајем и трудим се да следим фундаменте/темеље ислама. То кажем, јер сам сигуран да не постоји ниједан фундамент ислама који је нехуман. Изазивам све оне који мисле другачије да ми донесу доказ

из веродостојних извора ислама да се бар један фундамент ислама може сматрати нехуманим! Можда ће неко наићи на одређени исламски пропис који му се чини нехуманим, али чим му се објасни интенција тог прописа, његов разлог, смисао и мудрост, не остаје ниједан исламски пропис за којег се може рећи да је усмерен против људског достојанства. Због тога кажем да сам поносан што сам исламски фундаменталист.

Да би хришћанин био предан својој вери, мора познавати и следити фундаменте хришћанства. Без тога, не би се сматрао добрим

хришћанином. Исто је са хиндусима и осталима.

Манипулације у речницима

У Вебстеровом речнику стоји да је реч фундаменталист први пут коришћена почетком 20. века за групу америчких хришћана, који су се супроставили Цркви. Наиме, званични став Цркве о Библији је гласио: "Библијска порука је од Бога." Међутим, ова група хришћана је сматрала да је то непотпуна дефиниција, говорећи да није само библијска порука од Бога, већ свако њено слово, свака тачка и зарез - од Бога су. Да постоји доказ да је Библија Божија реч, онда би овај

фундаменталистички покрет био добар. У супротном, овај покрет није добар.

Оксфордски речник каже: "Фундаменталист је особа која се стриктно држи древних доктрина неке религије." Међутим, у новој верзији Оксфордског речника дошло је до мале промене у дефиницији фундаментализма: "Фундаменталист је особа која се стриктно држи древних доктрина неке религије, нарочито ислама." Тако, чим чујете реч фундаменталист, помислите на муслимане.

Сваки муслиман треба бити терориста

Понекад имам обичај рећи: "Сваки муслиман би требао бити терориста!" Људи ме тада чудно гледају, питајући се шта је са мном.

Шта значи реч терориста? Терориста је, по дефиницији, особа која доноси страх и немир. Када лопов угледа полицајца, уплаши се и обузме га немир. За лопова, полицајац је терориста. У том смислу, сваки муслиман би требао бити терориста за лопове. Кад год лопов угледа муслимана, требао би да се уплаши. Кад год силеџија угледа муслимана, требао би да се уплаши. Прави муслиман је терориста према сваком анти-социјалном елементу.

Познато ми је, међутим, да се терористом назива неко ко уноси страх и немир међу недужне људе. У том контексту, ниједан муслиман не сме нанети било какво зло ниједном људском бићу.

Једна особа, једно дело - два надимка

Дешава се да исти људи за исту активност добију две различите етикете. До пре око 60 година, Индијом су владали Британци. У индијском народу, постојала је група људи која се борила за ослобођење Индије. Од стране Британаца, ова група људи је проглашена терористима. Међутим,

обични становници Индије су их називали патриотама, борцима за слободу. Исте особе, иста активност - два различита надимка. Зато, кад чујете да некога зову неким надимком, морате се распитати шта је разлог настанка тог надимка. Ако сматрате да је Британија требала да влада Индијом, онда заиста сматрате да су ови борци терористи. Међутим, ако сматрате оно што обични Индијци сматрају - да Британци нису имали никаква права да владају Индијом, онда ћете ове борце назвати ослободиоцима.

Нелсон Мендела, бивши председник Јужноафричке Републике, је за време апартхејда (владавине белаца

у Јужној Африци) проглашен терористом и осуђен на робију у трајању од 25 година. Међутим, за већину Јужноафриканаца он је био херој. Једна особа, једна активност - две етикете. Ако се слажете са претходном владом Јужне Африке - да вас бела боја коже чини супериорнима у односу на друге, онда ћете се сложити да је Нелсон Мендела био један од највећих терориста. Али, ако сматрате исто као већина Јужноафриканаца - да вас боја коже не чини бољима од других - нећете Нелсона Менделу прогласити терористом, већ херојем борбе за слободу. Дакле, пре него што било коме прилепите некакву етикету, морате добро да се

распитате о његовим активностима и њиховим поводима.

Џихад — друго велико питање

Поред питања тероризма, на врху листе свих заблуда о исламу налази се заблуда о џихаду. Не само да немуслимани немају исправне информације о џихаду, већ их немају чак ни многи муслимани. Многи сматрају да је џихад сваки рат у коме учествују муслимани, без обзира да ли се тај рат водио из личних, политичких или територијалних разлога. То је велика заблуда, у коју су упали и многи муслимани. Није свака борба џихад.

Реч џихад потиче од арапског глагола џехеде што значи трудити се, улагати напор. У исламској терминологији, џихад значи: борба против сопственог зла; борба за поправљање друштва. То, на крају, може обухватити и оружану борбу против зла и диктатуре. Арапи за студента који има напорне припреме за испит кажу да је у џихаду, тј. труди се и улаже огроман напор. Исто се каже и за радника, који напорно ради и труди се да заради поверење послодавца, или за политичара, који се труди да заради што већи број гласова бирача.

Добар и лош џихад

Друга велика заблуда у вези џихада је та да је везан само за муслимане. Часни Кур'ан спомиње чак и немуслимане који чине џихад:

Ми смо наредили човеку да буде послушан родитељима својим. Мајка га носи, а њено здравље трпи, и одбија га у току две године. Буди захвалан Мени и родитељима својим, Мени ће се сви вратити.

А ако те буду наговарали (џахедаке) да другог Мени равним сматраш, онога о коме ништа не знаш, ти их не слушај и према њима се, на овоме свету, великодушно понашај, а следи пут онога који се искрено

Мени обраћа. (Кур'ан, поглавље Локман, одломци 14-15)

Тј. ако те твоји родитељи немуслимани буду наговарали, трудили се (чинили џихад) да те одведу са Правога пута, немој да их послушаш.

Иста порука се спомиње на још неколико места у Кур'ану:

Ми смо сваког човека задужили да буде добар према родитељима својим. Али, ако те они буду наговарали (џахедаке) да Мени некога равним сматраш, о коме ти ништа не знаш, онда их не слушај. Мени ћете се вратити, па ћу вас Ја о

ономе што сте радили обавестити. (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 8.)

Верници се боре на Божијем путу, а неверници на ђавољем. Зато се борите против ђавољих штићеника, јер је ђаволје лукавство заиста слабо. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломци 76.)

Чак и немуслимани имају свој џихад. Дакле, џихад у преводу значи труд, залагање, борба. У исламском контексту, борба муслимана се зове џихад фи себилиллах/борба на Божијем путу, а џихад неверника је џихад фи себилиш-шејтан/џихад на ђавољем путу. То значи да постоје добар и лош џихад, тј. борба за

добро и борба за зло. У основи, кад се каже џихад, у исламској терминологији се мисли на борбу у добре сврхе и улагање труда на Божијем путу.

"Свети рат"

Многи муслимани и немуслимани погрешно преводе реч џихад као свети рат. Нити у Часном Кур'ану, нити у веродостојним хадисима се не спомиње израз свети рат. Свети рат се на арапском каже „харбун мукаддесе“ и не спомиње се ни у једном веродостојном исламском извору. Овај израз су измислили оријенталисти, кад су почели писати књиге против ислама. Нажалост, чак

су и неки исламски учењаци почели да преводе реч џихад као свети рат. То није једини случај да подвала оријенталиста толико успе, да је чак и многи исламски учењаци не примете.

У Кур'ану се спомиње и реч китал/борба, убијање, битка. Постоје различите врсте битки. Неке се воде у добре сврхе а неке у лоше. Узвишени Бог каже:

Верници се боре на Божијем путу, а неверници на ђавољем. Зато се борите против ђавољих штићеника, јер је ђаволје лукавство заиста слабо. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 76.)

Џихад у Кур'ану

Џихад се често спомиње у Часноме Кур'ану. Спомиње га и Веровесник, мир над њим, у великом броју веродостојних хадиса.

Часни Кур'ан каже:

.../' борите се, Бога ради, онако како се треба борити! (Кур'ан, поглавље Ходочашће, одломак 78)

У већој су части код Бога они који верују и који се исељавају и који се боре на Божијем путу залажући иметке своје и животе своје - они ће постићи што желе. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 20)

А онај ко се бори - бори се само за себе, јер Бог сигурно може без свих светова бити. (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 6)

Дакле, ако се борите и чините добро на Божијем путу, то је само за ваше добро, јер то Богу није ни од какве користи. Он је независан, не треба му ничија помоћ нити било чије добро дело.

Реци: "Ако су вам очеви ваши, и синови ваши, и браћа ваша, и жене ваше, и род ваш, и имања ваша која сте стекли, и трговачка роба за коју страхујете да прође неће имати, и куће ваше у којима се пријатно осећате - милији од Бога и Његовог

Посланика и од борбе на Његовом путу, онда причекајте док Бог Своју одлуку не донесе. А Бог грешницима неће указати на Прави пут." (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 24)

Божији Посланик, мир над њим, је рекао:

"Муџахид (онај који се бори на Божијем путу), а Бог најбоље зна ко се ради Њега искрено бори, је попут човека који непрестано пости и клања. Ако погине, иде право у Рај. Ако преживи, стекао је велику награду и постаће газија."[36] (Ел-Бухари)

Аиша, Бог био задовољан њоме, је упитала Посланика, мир над њим: "Зар жене не би требале ићи у џихад?" - а он јој одговори: "Најбољи џихад за жене је да обаве потпуно ходочашће"[37]

Један човек је пришао Веровеснику, мир над њим, и упитао: "Требам ли и ја ићи у џихад?"[38] Веровесник га упита: "Имаш ли родитеље?" "Имам.", одговори човек. Веровесник, мир над њим, му рече: "Твој најбољи џихад је да будеш на услузи родитељима."[39]

Кад је један човек упитао Посланика, мир над њим: "Који је најбољи џихад?", одговорио му је:

"Најбољи џихад је да кажеш истину у лице неправедном владару."[40]

Из ових хадиса видимо да се најбољи вид џихада разликује од ситуације до ситуације. Некада је најбољи џихад потпуно обављено ходочашће, некада је то покорност родитељима а некада да кажете истину у лице неправедном владару.

У предању које бележи Ибн Хибан, Божији Посланик, мир над њим, каже: "Муџахид, борац на Божијем путу, је онај ко се бори против себе (својих мана), а мухаџир је онај ко се пресели из зла ка добру."[41]

Ђаволје стопе

Дакле, зависно од времена, простора и ситуације, дефиниција најбољег џихада се мења. Да бисмо разумели концепт џихада, морамо се обратити веродостојним изворима ислама: Часном Кур'ану и суннету/пракси Мухаммеда, мир над њим.
Узвишени Бог каже:

О верници, уђите у ислам потпуно и не идите стопама ђавољим. Он вам је, заиста, непријатељ отворени. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 208)

У многим одломцима Узвишени Бог нам забрањује да следимо ђавола. Међутим, овде је формулација проширена: не идите стопама

ђавољим. Зашто се сада наводе ђаволје стопе? Шта су ђаволје стопе? Ево како: ако неморална девојка приђе неком ко има бар мало вере у срцу и каже му: "Хајде да проведемо ноћ заједно у хотелу!", одговориће: "Не! Никако! То је грех!" Међутим, уколико га таква девојка само назове на телефон, човек ће да помисли: "Добро, мислим да нема ништа лоше у томе да разговарам преко телефона." Након неколико опуштених телефонских разговора, једно од њих двоје ће предложити да изађу негде на сок. Изаћи ће на сок. Након тога, једно од њих ће предложити да оду у МекДоналдс - па ће отићи у МекДоналдс. Неколико дана

касније, предложиће једно другом да изађу у ресторан на вечеру - па ће да оде у ресторан на вечеру. Неће проћи дуго, а обоје ће да се нађу у истој хотелској соби целу ноћ.

Ето, то су ђаволје стопе. Ако ђаво не може директно да оствари свој циљ, јер верник неће таквог да га следи, он оставља своје трагове и замке, говори човеку да није ништа страшно ако разговара преко телефона, ако попије сок са девојком, ако изађу на вечеру и, на крају, каже му да није ништа страшно да преспавају једну ноћ заједно. Зато нам Бог наређује да ислам прихватимо у потпуности и да не следимо ђаволје стопе.

Један од највећих видова џихада, борбе и труда на Божијем путу, је ширење поруке ислама онима који је нису свесни. Да'ва/мисионарство је један од најбољих облика џихада. Узвишени Бог каже:

Ви сте народ најбољи од свих који се икада појавио: тражите да се чине добра дела, а од неваљалих одвраћате и у Бога верујете. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 110)

Бог за муслимане каже да су најбољи народ. Велика почаст и похвала! Међутим, почаст увек иде са одговорношћу. Која је одговорност најбољег народа? Да

наређују добро и да забрањују зло. Онима који не подстичу чињење добра и који не забрањују чињење зла не приличи да их зовемо најбољим народом.

Ово предавање сам започео 81. Одломком поглавља Ноћно путовање:

И реци: "Дошла је истина, а нестало је лажи - лаж, заиста, нестаје!"

Свака особа која поседује Истину, мора њену поруку да достави онима који је нису свесни. Часни Кур'ан у поглављу Време наводи четири критеријума да би се постигло спасење:

Тако Ми времена - човек, заиста, губи, само не они који верују и добра дела чине и који једни другима истину препоручују и који једни другима препоручују стрпљење. (Кур'ан, поглавље Време, одломци1-3)

Пуко веровање неће да вас одведе у Рај. Осим веровања, морате да чините и добра дела, морате људе да позивате у Истину и морате да им препоручујете стрпљење. Према овим кур'анским одломцима, ако само један од ових критеријума недостаје, човек не може да уђе у Рај.

Против ислама постоји 60.000 књига

Данас, ако боље погледате, видећете да се ислам налази на линији ватре, на мети напада свих врста медија. Чак се и на интернету води организована пропаганда против ислама.

Слажем се са изјавама да амерички народ није против ислама. Боравио сам у Америци неколико пута. Амерички народ, у целини, није против ислама. Исто говорим у Индији својој браћи муслиманима - хиндуси нису наши непријатељи, са већином немамо никаквих проблема. Постоји само мала група

људи који, зарад личних интереса, нападају ислам. Познато је да се гласови на изборима најлакше добијају ако створите вештачку кризу између две заједнице. Такође, да би скренули пажњу са својих грешака, фабрикују други сценарио који одвлачи пажњу маса.

Према часопису Тајм, једном од најпознатијих седмичних новина, у броју из 17. априла 1979. године стоји да је против ислама написано чак 60.000 књига у распону од 150 година. То значи да је свакога дана током 150 година написано више од једне књиге против ислама.

За то стање кривим медије и политичаре. Они су корен проблема. Немам намеру било кога директно да увредим и жао ми је ако сам повредио било чија осећања. Само износим своје мишљење на основу свих података. Поштујем новинаре. Већина њих часно ради свој посао. Међутим, не раде сви часно. Једна група медија намерно таргетира ислам. Медијски нападају, лажају и оптужују покривене муслиманке, док су у исто време часне сестре поштоване и заштићене од свих увреда, иако су покривене као и муслиманке. Зашто? Чему двоструки стандарди?

Муслимани на мети медија

Ако муслиман носи браду, то је знак да је потенцијални терориста. Ко год други носи дугу браду, није проблематичан. Муслиман који носи белу капу је "фундаменталиста", али хиндус и сик који носе турбане нису. Недавно је један сик који живи у Канади покренуо тужбу против канадске војске, која му није дозволила да служи војни рок са турбаном на глави. Добио је случај. Други је у Британији покренуо тужбу против колеџа, који му није дозвољавао да носи турбан током наставе. И он је добио случај.

Кад муслиман носи браду и белу капу, људи се плаше! Зар је брада

толико опасна? У Мадрас сам дошао јуче са мојим колегама. Одсели смо у хотелу. Јутрос смо изашли мало да прошетамо. Пошто имамо браде и беле капе, полицајци су нас неко време пратили, затим су нас зауставили и испитивали. Шта лоше може брада да уради!? Не може да повреди чак ни муву! Зашто је бела капа тако опасна!? Ако неко носи оружје, у реду - нека буде сумњив. Али, зашто мора бити сумњив муслиман који носи браду и белу капу? Зар нису сви часни људи у свим религијама имали браду!? Исус, мир над њим, је имао браду. Сви хиндуистички свеци су имали браде. Скоро сви великодостојници

у свим религијама пуштају браде. У чему је, онда, проблем!?

Ради се о медијској хајци и селективном таргетирању. О исламу се, због тога, рађају разне заблуде. Не кривим само медије, већ и муслимане. Ми муслимани не достављамо поруку истине како бисмо требали. Не радимо свој посао.

Изигравање са Кур'аном

Најчешћа метода исламофоба је вађење кур'анских одломака из контекста. Њихов омиљени одломак је: Убијајте их (неверника) где год их нађете. Најпознатији исламофоб у Индији, Арун Шоурие, у књизи

Свет фетви цитира 5. одломак поглавља Покајање, погрешно га преводећи и додајући своје интерпретације, па каже: "Убијајте их (неверника - хиндусе) где год их нађете." Замислите реакцију обичног хиндуса када прочита овако извртнути и из контекста извучени текст! Повећаће му се непријатељство против ислама. Проблем је у томе што се Шоурие користио истом методом попут бројних оријенталиста пре њега: погрешно би цитирали одломак, а затим би наводили његову референцу (тачан положај у Кур'ану). Одмах након 5. одломка, скачу на 7. одломак поглавља Покајање, прескачући 6. одломак.

Зашто прескачу 6. одломак? Зато што је у њему кључ одговора на ову њихову подвалу.

Поглавље Покајање од почетка говори о мировном споразуму између муслимана и мушрика (многобожаца). Споразум је једнострано прекршен од стране мушрика (многобожаца). Пошто прекид примирја аутоматски значи објаву рата, Узвишени Бог наређује муслиманима да где год на бојном пољу наиђу на неверника - да га убију. Извлачити ово из контекста је апсурд! Пре неколико деценија у Вијетнаму је беснео рат између Америке и Вијетнама. Ако је командант америчких снага говорио

својим војницима на бојном пољу, охрабрујући их: "Не бојте се! Где год наиђете на Вијетнамца, убијте га!" - У данашњем времену би то звучало катастрофално, јер је извучено из контекста. Док траје битка, сасвим је нормално да заповедник охрабрује своју војску. Исто тако, Узвишени Бог заповеда муслиманима да се на бојном пољу не боје неверника, већ да их убијају. У 6. одломку поглавља Покајање Узвишени каже:

Ако те неки од многобожаца замоли за заштиту, ти га заштити да би саслушао Божије речи, а потом га отпреми на место поуздано за њега.

То зато што они припадају народу који не зна.

Кур'ан не каже: "Ако затраже мир, пустите их нека иду." Него наређује: ...ти га заштити да би саслушао Божије речи, а потом га отпреми на место поуздано за њега.

Највеликодушнији војни заповедник данас би, у крајњем случају, рекао својим војницима: "Оне који траже мир пустите их нека иду. Слободни су." Који заповедник би додао: "Отпремите их на безбедно место!?" Управо то Кур'ан каже. Само када читате цели контекст, схватићете праву поруку Кур'ана.

Рат у другим књигама

Проучавам компаративне религије. Прочитао сам Рамајан, Махабхарату, Веде, Стари Завет, Нови Завет, Тору, итд. Све ове књиге, на један или на други начин, спомињу борбу и убијање. Библија у Књизи изласка, 20:19-20 и 32:27-28, говори о убијању, у Књизи бројева, 31:17-18, такође. Лука у свом Јеванђељу, 19:27, наређује убијање. Позната је прича о Исусу кад је поставио наоружане чуваре испред баште.

Хинду-књиге обилују описима битки. Махабхарата је у целини ратна књига. Багвад Гита у 2. поглављу говори о Ерџуну. Ерџун се двоумио да ли да се бори, јер у

непријатељској војсци има његових рођака. Тада му Кришна заповеда да, када је у питању истина, не треба да гледа ко је на супротној страни. Требате да се борите против неверника, макар вам били родбина. То је сасвим у реду. Истина је преча од свих других релација. Исто говори и Часни Кур'ан:

О верници, будите увек праведни, сведочите Бога ради, па и на своју штету или на штету родитеља и рођака, био он богат или сиромашан, па Божије је да се брине о њима! (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 135)

Свете књиге свих религија, на један или на други начин, спомињу борбу. То не значи да треба да се извлаче ови стихови из контекста и да се каже, на пример, да Багвад Гита подстиче убијање родбине. Због тога, код овако осетљивих питања морате да се обратите изворима тих религија и да прочитате контекст у коме је нека реченица написана. Часни Кур'ан каже:

Ако неко убије некога који није убио никога или онога који на Земљи неред не чини - као да је све људе поубијао; а ако неко буде узрок да се нечији живот сачува - као да је свим људима живот

сачувао. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 32)

Ако неко, без обзира да ли је муслиман или не, убије било кога, муслимана или немуслимана, као да је све људе поубијао. Такође, ако неко спаси живот било ком човеку, муслиману или немуслиману, као да је све људе спасио.

Што се тиче китала/битке, постоје јасна упутства у Часноме Кур'ану и хадисима Божијег Посланика, мир над њим. Борба оружјем је последње средство. Када се од зла неких људи не можете одбранити никако другачије, борба оружјем је

последња опција. Узвишени Бог каже:

И борите се на Божијем путу против оних који се боре против вас, али ви не отпочињите борбу! Бог, заиста, не воли оне који започињу борбу. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 190.)

Онима који вас нападну узвратите истом мером. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 194.)

Начелно, правила ратовања, уколико баш мора да дође до рата, су следећа: не смеју да се повређују жене, деца, старци који су изостали из борбе, не смеју да се руше цркве и богомоље, не смеју да се

угрожавају свештеници, не смеју да се уништавају дрвеће и животиње... Постоји велика и прецизна листа дела која не смеју да се чине у току рата.

Према књизи коју је написао Рама Кришнарао, у којој анализира неке црте из живота Мухаммеда, мир над њим, у току 23 године његове посланичке мисије, у свим биткама које су се у том периоду догодиле, погинуло је 1.018 људи. То је укупан број погинулих у свим биткама за време Посланика Мухаммеда, мир над њим. Колико људи је убијено током Првог светског рата? Десет милиона војника и десет милиона цивила!

Двадесет милиона људи је убијено током Првог светског рата! У Другом светском рату - преко тридесет милиона је убијено, а исто толико тешко повређено. Упоредите ове податке. Само враћањем изворном тумачењу можете да разумете поруке кур'анских одломака који говоре о борби.

Мит о ширењу ислама сабљом

Још једна лаж, која се налази у самом врху листе свих заблуда о исламу, јесте да је ислам ширен сабљом. Реч ислам значи мир. Замислите каква је ово конструкција реченице: Мир је ширен помоћу сабље. Сав ислам је дизајниран да

буде супротност насиљу. Међутим, сила може бити употребљена само као последње средство. Уосталом, данас свака држава на свету има полицију. Уколико било који грађанин државе не поштује њене законе, полиција мора да користи присилу, да би се поштовањем закона обезбедио мир у земљи. Полицајци су наоружани, користе силу да би се обезбедили ред и мир - а ви оптужујете ислам за присилно одржавање реда. У сваком друштву у сваком времену постоје људи који не воле мир, који својим делима изазивају немире. Кад се сва мирољубива средства исцрпе, против таквих људи се, по исламу,

може употребити сила, да би се обезбедио мир у држави.

Познати историчар Де Лаку О'Леару је дао веома добар одговор на заблуду да је ислам ширен сабљом. У књизи Ислам на раскршћу, на 8. страни каже: "Свакако, јасна је историјска чињеница да је легенда о фанатичним муслиманима који харају светом и сабљом шире ислам међу поробљеним народима један од најапсурднијих фантазијских митова коју један историчар може да изговори!"

Муслимани су осам векова владали Шпанијом. Никада никога нису силом натерали да прихвати ислам.

Кад су крсташи почели да харају Шпанијом, побили су и протерали све муслимане, тако да није имао нико да проучи езан (позив за молитву).

Муслимани владају Египтом 1400 година. Неколико година су владали Британци, а неколико година Французи. Али, укупно, муслимани владају Египтом већ 1400 година. И поред тога, данас постоји преко 14 милиона Копта хришћана, који су били хришћани вековима уназад. Копти су живи доказ да ислам није ширен сабљом.

Муслимани су владали Индијом око 1000 година. Да су само хтели,

имали су моћ баш сваког немуслимана у Индији да натерају да прими ислам. Данас чак 80% становништва Индије нису муслимани. Сви ти немуслимани живи су доказ да ислам никада није био ширен помоћу сабље.

Индонезија је земља са највећом популацијом муслимана на свету. У Малезији, већина становника су муслимани. Ја вас питам: Која је то муслиманска војска икада крочила у Индонезију и Малезију!?

Ислам се брзо ширио и по земљама источне Африке. Зашто се неко не упита: Ако је ислам ширен сабљом, која је то муслиманска армија

боравила у земљама источне Африке!? Одговор је дао Томас Карлуле. Послушајмо шта он каже.

Сабља интелекта

У књизи: Хероји и поштовање хероја, Томас Карлуле се осврће на дезинформације о ширењу ислама сабљом: "Да, то је сабља, заиста! Али, одакле је та сабља? То је свако ново мишљење које је у почетку неприметно. Налази се у глави једног човека. Тамо се задржава неко време. Само један човек верује у то, само он од читавог света; само један човек је устао против целог света. Ако узме сабљу и почне да пропагира идеје уз помоћ ње, неће

да постигне ништа. У целини, идеја ће да се шири сама од себе, колико год може (...)"

Којим мачем је ислам ширен? Часни Кур'ан каже:

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и са њима на најлепши начин расправљај! Господар твој зна оне који су залутали са пута Његовог, и Он зна оне који су на Правоме путу. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125)

Процентуални пораст светских религија 1934 -1984. године

У Годишњаку из 1986. године стоји текст са статистичким подацима о ширењу најпознатијих светских религија у току протеклих 50 година (1934-1984). Ови подаци су се нашли и у часопису Јасна истина. На самом врху листе, нашао се ислам, чији се број следбеника повећао за 235%, док се број припадника хришћанства повећао за само 47%. Питам вас: Који је то рат у том периоду био узрок преласка милиона људи у ислам!?

Данас је у Америци ислам вера која се најбрже шири. Вера која се најбрже шири у Европи, такође, је ислам. Која то сабља тера људе по Западу да у тако великом броју

прихваћају ислам!? Слободно кажите! Зар у Европи и Америци не важи слобода говора?

Говоре да је ислам неправедан према жени, да је понижава и омаловажава. Међутим, већина нових муслимана, конвертита у ислам, су управо жене - чак две трећине њих. Ако је ислам такав као што га описују, зашто управо жене више прихваћају ислам? Ево одговора: Ислам има решење за савремене проблеме.

Повећано интересовање након 11. септембра

Према званичним статистикама, само два месеца након

терористичких напада на Њујорк и Вашингтон, преко 20 хиљада Американаца је прихватило ислам. У наредних 5-6 месеци, три пута су ме позивали у Велику Британију, само да бих им причао о тероризму. Бог најбоље зна у чему може бити корист. Чин тероризма у Њујорку је лош, али је од тада људе ислам још више занимао. Исто се десило и након објављивања књиге Сатански стихови Салмана Рушдија. Људи су били скептични, па су почели да читају Кур'ан. Многи су прихватили ислам чим су прочитали превод Кур'ана.

Часопис Њујорк Тајмс је објавио резултате истраживања, по којима

све већи број Американаца жели да прочита "муслиманску Библију". Не знају, чак, да се света књига ислама зове Кур'ан. Мисле да је то само једна од Библија. То је добро, јер чим дође у контакт са Истином, заблуда је осуђена на пропаст. То је та "сабља" која нам треба - сабља интелекта, сабља логике и освајања срца. Узвишени Бог је обећао на чак три места у Кур'ану:

Он је послао Посланика Свога са упутством и правом вером да би је издигао изнад осталих вера, макар не било по вољи многобошцима. (Покајање, 33; Бојни редови, 9; Победа, 28)

Излагање ћу да завршим речима доктора Џозефа Адама Пирсона: "Људе које брине да ће једног дана нуклеарно оружје да дође у руке Арапа заборављају да је исламска бомба већ бачена. Пала је оног дана када је Мухаммед рођен."

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

"Свети рат" и крсташи

Питање: Ја сам новинар. Хришћанин сам. Приметио сам да оријенталисти користе израз свети рат кад говоре о џихаду, тј. о муслиманској борби. Међутим, колико је мени познато,

свети рат се водио за време крсташких похода и из свега што имамо записано - свети рат је у ствари било насиље према муслиманима. Шта мислите о томе?

Одговор: Трудио сам се да у предавању не споменем ниједну религију у негативном контексту. Говорио сам само о исламском концепту џихада, који постоји и у другим религијама. Све религије прописују борбу као средство обезбеђивања мира. Ниједну верску скупину нисам споменуо у негативном контексту, али ако ме већ питате, одговорићу вам. Да, крсташи су терорисали недужне муслимане. Убијали су их и

прогањали. Исто то што су крсташи некада радили, данашњи медији покушавају да припишу муслиманима. Међутим, морају да се суоче са чињеницом да је ислам вера која се данас најбрже шири. Кад би муслимани примењивали силу, нико не би хтео да прихвати ислам. Постоје изоловани немили догађаји, као што у свакоме друштву постоје "црне овце", али нигде на свету не можете наћи случајеве да муслимани присиљавају друге да прихвате ислам. Напротив, бивају нападани зато што су муслимани.

Питање насиља се може решити једино ако се сви вратимо својим

светим књигама. Што се тиче хришћана, требају да знају да Исус Христ каже у Библији:

А ја вам кажем: Не опирите се злу, него ако те ко удари по десном образу, обрни му и други! Хоће ли ко да се правда с тобом и кошуљу твоју да узме, пусти му и кабаницу! Примора ли те ко да идеш с њим једну миљу далеко, иди с њим две! Ко те моли, подај му; ко хоће да узајми од тебе, не одбијај га! Чули сте, да је било речено: Љуби ближњега својега и мрзи на непријатеља својега! А ја вам кажем: Љубите непријатеље своје и молите се за оне, који вас прогоне![42] (Матеј, 5:39-44)

Ово су упутства за постизање мира. Нигде у Библији не стоји да је Исус наредио да се нападају муслимани. Због тога кажем да би сви људи требали да се врате књигама које сматрају најсветијима. Часни Кур'ан каже:

Дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Богу не клањамо... (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 64)

Бин Ладен и ислам

Питање: Ја сам немуслиман. Имам два питања. Желео бих да знам какав је ваш став о Бин Ладену. Да

ли се он понаша у складу са исламом, или супротно од њега?

Друго питање преносим од свог пријатеља. Он је инвалид, рођен је хендикепиран. Постоји ли неки кур'ански стих или изрека посланика Мухаммеда о томе зашто Бог ствара хендикепиране људе?

Одговор: Што се тиче Осаме бин Ладена, нисам га лично упознао. Да ли је он терориста? На основу вести које се пласирају преко ББЦ-а, ЦНН-а и других, немам другог избора него да га сматрам терористом. Међутим, Часни Кур'ан каже:

О верници, ако вам некакав непоштен човек донесе какву вест, добро је проверите, да у незнању некоме зло не учините, па да се због онога што сте учинили покајете. (Кур'ан, поглавље Собе, одломак 6)

Зато, своје мишљење о Бин Ладену не могу да базирам на основу вести које се пласирају, све док те вести не проверим. Чак се и на тим вестима он означава као "главни осумњичени", а докази који се наводе против њега уопште нису докази. Не желим да га браним. Он ми није блиски пријатељ. Не могу да кажем ни да је лош ни да је добар. Али, не можете само на основу сумње, у потери за осумњиченим,

напасти целу једну сиромашну државу - Афганистан. Часни Кур'ан каже:

Клоните се многих сумњичења, нека сумњичења су, заиста, грех. (Кур'ан, поглавље Собе, одломак 12)

О Бин Ладену су ме питали и у Аустралији. Одговор који сам дао је осванuo у свим дневним новинама, па се сада устручавам да га поновим, да мој гост[43] не би то погрешно схватио, или да нам сутра полиција не би упала у комплекс оптужујући нас да смо једна од ћелија Ал-Каиде. Рекао сам тада да, на основу вести са ББЦ-а и ЦНН-а, не могу да кажем да је Бин Ладен

терористa. Не могу да кажем ни да је добар ни да је лош, јер не знам ко је он. За све што кажете, морате да донесете непобитан доказ. Ево непобитног доказа: најразвијенија држава на свету (САД) је војно напала једну од најсиромашнијих држава на свету (Афганистан) само на основу хипотеза. То је чињеница. Кад сам већ споменуо хипотезе/претпоставке, знате ли да у самој Америци постоје на десетине хипотеза о томе ко је могао да изведе нападе на Њујорк и Вашингтон? Можете да проверите на интернету. Аутори тих хипотеза нису муслимани, већ сами Американци - новинари, историчари и други интелектуалци. Они тврде

да је немогуће да иза тих напада стоји Бин Ладен. Питају се: "Како је могуће да то учини Бин Ладен, са својим ограниченим ресурсима, и да тек тако заобиђе ЦИА и ФБИ, које имају буџете од по неколико милијарди долара!?" Не судим о томе шта је у овој причи исправно а шта није. Само вас обавештавам да постоје информације које су супротне онима на вестима.

Неки Американци су отишли тако далеко да су за нападе оптужили самог Џорџа Буша! То је, опет, само претпоставка. Могу ли на основу ње да осуде целу Америку и да призову рат против свих Американаца? Кад бих то учинио, прогласили бисте ме

лудаком. Сада ћу вам споменути оно што је сигурно и проверено:

Иза ударних наслова попут "Рат против тероризма", стоје уске интересне групе, које користе обмањивање јавности ради скретања пажње са својих криминалних активности.

Све и да је Осама бин Ладен починио злочин у Њујорку и Вашингтону (хипотетички), откуда Америци право да због једног човека нападне целу земљу и побије на стотине хиљада људи!?

На основу проверених вести о нападима на Афганистан, које преносе ЦНН и ББЦ, терориста број

један се не зове Осама бин Ладен, већ Џорџ В. Буш.

Немојте ме схватити погрешно. Само износим своје мишљење. Сваку вест морате да проверите, пре него што је проследите другима. По исламу, за све што говорите морате да имате доказ или сведоке. Ако некога лажно оптужите, па се у унакрсном испитивању докаже да лажете, следи вам казна бичевањем. Непроверене вести, лажна пропаганда и њено неконтролисано ширење су највећи узорци поремећаја односа међу људима.

У току инвазије на Ирак, непријатељ број један је био Садам Хусејн. Сви

остали су занемарени. Ето, тако то иде у великим медијима: мала група људи контролише центар пажње јавности. Зато, ја увек кажем: ако оптужите било кога, макар то био и Осама бин Ладен, морате да имате чврст доказ за своје тврдње. У новинама се појавио чланак да је у изгорелом авиону наводно пронађен пасош терористе самоубице. Од чега је направљен тај пасош коме ни температура од преко 1000 степени не може ништа, који остаје нетакнут иако је све око њега потпуно изгорело!? Замислите, авион удара у зграду и потпуно изгори на огромној температури, али само пасош терористе остане неоштећен. Замолио бих америчку владу да

почне да прави одела од истог материјала као тај пасош и на тај начин да спаси многе животе.

Зато, ми муслимани морамо проверити оптужбе против било кога, био он муслиман или не. Ако ширимо непроверене информације, бићемо прозвани на Судњем дану.

Зашто Аллах ствара хендикепиране људе

Одговор на друго питање које сте поставили се налази у Часноме Кур'ану:

Онај Који је дао смрт и живот да би искушао који од вас ће боље

поступати. (Кур'ан, поглавље Власт, одломак 2)

Зашто су неки људи створени хендикепирани, неки сиромашни а неки са тешким болестима? Ово питање је намучило и хиндуистичке мислиоце. Због њега су дошли са филозофијом по имену самскара/циклус живота. Веде, најсветије књиге хиндуизма, говоре о будућем рођењу. Часни Кур'ан говори о будућем животу, али не спомиње га у контексту циклуса, реинкарнације. Због темељне филозофије о карми, која у свему тражи узрок, хиндуси сматрају да су хендикепирани људи у претходном животу били зли, па су због тога

поново рођени са недостацима. Та филозофија је прихваћена код хиндуса, иако ниједна њихова света књига не говори о томе. Једино о чему свете књиге говоре је будуће рођење/будући живот, у шта верују и муслимани и хришћани. Пошто хинду-филозофи нису могли да одговоре на питање зашто се рађају хендикепиране особе, дошли су са поменутом идејом да вам се Природа свети за лоша дела која почините тако што ћете се следећи пут родити са неким недостацима или на нижем степену од човека, тј. у наредном животу можете бити пас, мачка и слично.

Допустите ми да вас питам нешто. Да ли се данас у свету стопа криминала повећава или смањује? Повећава! Да ли се број људске популације повећава или смањује? Повећава! Ако се сложимо са хинду-филозофијом да вас лоша дела чине нижом врстом живих бића, онда би се број људи на планети константно смањивао.

Вратимо се основном питању: зашто Бог ствара хендикепиране и болесне особе? Одговор је, као што сам споменуо, дат у 2. одломку поглавља Власт. Цео овај живот је тест за Будући свет. На основу испитног теста који нам је понуђен, биће нам адекватно суђено.

Узвишени Бог различитим људима различите тестове даје и различито им суди. То је попут школе или факултета. На свакој студијској години и групи су различити тестови. Да су свугде исти тестови, и то сваке године, каква је сврха теста и можемо ли то уопште назвати испитом!?

Неке људе је Бог искушао богатством. Богатство је искушење и тест. Имућни људи морају да издвоје 2.5% иметка сваке године на име зеката. Мање имућни не морају. Богаташи имају више одговорности. Зато су Исус и Мухаммед, мир над њима, говорили да ће богаташи тешко да уђу у Рај.

Узвишени Бог ће свакога оптеретити и судити му према његовим могућностима.

Бог је неке људе створио хендикепиранима, или са неком болешћу. Неко ће се запитати: "Па добро, шта је то дете згрешило?" Ништа. По исламу, свако дете се рађа безгрешно. Међутим, неко дете може бити тест/искушење за родитеље. Искушења не заобилазе ни најпобожније људе. Што је искушење теже, већа је награда за његово подношење. Завршити трогодишњу средњу школу је лако. Пуно је теже завршити медицински факултет. Међутим, човек након трогодишње школе будете само

занатлија, а након медицинског факултета стичете титулу "доктор". Факултет је много тежи, али ако га завршите бићете на већем степену. Дакле, што је теже искушење, награда је већа. Бог различите људе различито тестира. То што је неко рођен хендикепиран, не значи да је у "претходном животу" урадио нешто лоше. Свако дете је рођено безгрешно.

Хендикеп може бити искушење за родитеља, а може бити и за саму хендикепирану особу. Он даје да се неки роде у богатом а неки у сиромашном окружењу; неки су здрави а неки болесни или хендикепирани. Они који су

хендикепирани имају стартну предност на тој трци за Будућим животом. Познато је да професори понекад "прогледају кроз прсте" када ученицима дају веома тешке тестове. Међутим, када дају лаке тестове, веома су строги у оцењивању.

Дакле, Узвишени Бог различито искушава различите људе. Различито их ствара и различито искушава. Сходно искушењу, биће награда или казна.

Напади у којима страдају недужни људи

Питање: Шта је разлог изненадном појављивању овако великог броја

терористичких организација које заговарају ислам и боре се у име ислама? У предавању сте рекли да је ислам систем живота који је дао сва људска права деци и женама. Међутим, жене и деца су често жртве бомбаша самоубица. Шта је узрок томе?

Одговор: Никада нисам разговарао ни са једним тврдокорним терористом, али вам могу навести логичне разлоге зашто се све то дешава.

1) Могуће је да су неки од њих заиста зли и да желе терорисати недужне људе, иако се називају муслиманима, залутали су. Када би

следили Часни Кур'ан, не би то радили. У сваком друштву постоје такви отпадници, па и у муслиманском. Ипак, највећи терориста у историји није био муслиман, већ хришћанин - Адолф Хитлер, кривац за убиство више од двадест милиона људи. Иако је био хришћанин, не можемо кривити хришћанство због тога. Имате ли представу колико је то двадесет милиона недужних људи? 20.000.000! Да се сви терористи сакупе и преброје своје жртве, нису му ни до колена. Други кољач је био Мусолини. Крив је за смрт стотине хиљада недужних људи, иако је био хришћанин, ми не кривимо хришћанство због његових злочина.

Дакле, могуће је да постоје отпадници у муслиманском друштву, који чине грехе. Али, њихови греси нису греси ислама.

2) Могуће је да су ти људи потлачени. Данас у Индији не постоје "борци за слободу". Пре стотину година их је било на хиљаде. Зашто? Зато што је Индија тада била под Британском влашћу, па су се људи борили за своју слободу. Данас, када је Индија суверена земља, нема потребе за таквим покретима. Међутим, у неким државама широм света људи су и даље потлачени. Ако анализирате историју Палестине, на пример, доћи ћете до јасног

закључка да су Палестиници окупирани и потлачени. Уколико им не пристигне никаква помоћ са стране, морају да се сналазе како год знају. И у библијској причи о Давиду и Голијату, Давид се снашао како је знао и умео - имао је само камен.

Кога треба кривити? Само нас! Ми смо кривци, јер се не бавимо коренима проблема! Ако постоји терористичка организација, морамо се позабавити узроком њихових терористичких активности. Убијање терориста неће решити проблем. Ако убијете једног - на његово место ће да дође још десет нових. Морате се бавити узроцима

њихових активности. Овде често наводим пример Палестине. Када је Хитлер кренуо у крвави обрачун против Јевреја, једини који су им дали уточиште били су њихова сабраћа Палестинци. Указали су им пуну добродошлицу. Данас - Јевреји их желе избацити из Палестине. Замислите, на пример, да вам на врата покуца повређени човек и затражи помоћ. Ви га уведете у кућу и пружите му помоћ. Након неколико дана, он вас истера из ваше сопствене куће. Ви се буните, зовете упомоћ и желите да уђете у своју кућу, али вас комшије прогласе терористом! Пример Палестине је исти.

Кога треба кривити за такво стање? Само нас који се нисмо позабавили кореном проблема, већ олако доносимо закључке! Људи од утицаја и знања морају користити прилику јавних окупљања и људима објаснити: зашто би неко желео да умре? Ко то жели да се разнесе бомбом? Ја сам доктор медицине. Бавио сам се и психологијом. Иза свих ових самоубилачких напада се крију комплексни разлози. Можете упитати и искусне психологе, они ће вам рећи исто. Овде не говорим само о "исламским", већ и о хришћанским, хинду и било којим другим терористима. Шта се то десило са особом која ни мрава не

би згазила, да узме пушку и упуца све на које наиђе!?

Једино када се позабавимо кореном проблема и њиховим узроцима, можемо да се боримо против насиља и тероризма, а људи ће, коначно, моћи да живе у миру и слободи.

Политичари су у свим проблематичним комбинацијама

Питање: Као муслиманки, у тренутној социјалној, економској и верској подели света на црно и бело, веома ми је тешко одлучити се за најисправнији правац. Почињем, чак, сумњати и у правац који управо следим. Тешко ми је да људима објасним јасан конфликт између

мојих схватања ислама и онога што се на светској политичкој сцени међу муслиманима ради. Молим Вас да се изјасните: шта мислите о Садаму Хусејну, палестинским бомбашима самоубицама и кашмирским муџахединима?

Одговор: Сестро, као што сам већ говорио, у свим комбинацијама кршења права и сукоба се налазе политички фактори. Често путујем и имам прилику да се упознам са стањем у многим деловима света. У основи свих проблема леже појединци из различитих интересних група и обавезно - политичари. Они ради политичких

циљева неке проблеме распирују, а неке занемарују.

Ако ме питате за конкретне случајеве, ја као муслиман вам не могу рећи ништа осим истине. Генерално правило је да се освета може спровести само и једино над особом која је починила злочин, а не над недужним људима. Такође, не могу вам одговорити на питање у вези са јединкама попут Бин Ладена и Садама Хусејна. Ја их не познајем. Не знам позадину њиховог деловања. Не могу вам саопштити своје мишљење, нити фетву (правно мишљење) по том питању. Кад бих имао прилику, разговарао бих са

њима. До тада, не могу вам рећи шта мислим о њима.

Бог ме на Судњем дану неће питати да ли је Осама бин Ладен терориста или не. Ако је тај човек радио добро, биће награђен. Ако је радио лоше, биће кажњен. То ће бити његов проблем на Судњем дану. Мој проблем ће бити колико сам се придржавао Кур'ана и суннета. Питање о Бин Ладену можете поставити некоме ко га познаје и ко често путује по Авганистану и Пакистану. Бог нас неће питати да ли мислимо за неког да је терориста или не. Наше је да се оградимо речима: "Бог најбоље зна, а ми не знамо. Не познајемо их. Нити их

осуђујемо нити подржавамо." Ако постоји чврст и непобитан доказ да је неко ко се представља муслиманом починио злочин, морамо га осудити. Али, никога не смемо оптужити без доказа!

Што се тебе тиче, сестро, твоја вера не сме да зависи од двоумљења око дела неких људи. Твоја вера је оно што носиш у себи и што налазиш у Часном Кур'ану и пракси Божијег Посланика, мир над њим. Дела других људи ти не смеју умањити веровање. Веровање ћеш повећати проучавањем Часнога Кур'ана, којем лаж не може прићи ни са једне стране. Када то урадиш, твоје веровање ће се повећати а

одлучност појачати, поносно ћеш следити сваки исламски фундамент и нећеш се стидети да се декларишеш као муслиманка ма где се налазила. Говорим ти из искуства. Пропутовао сам цео свет. Никада нисам имао проблема због беле капе коју носим и браде коју сам пустио. Буде понекад додатних питања, али никада нисам имао већих проблема. Кад добро проучиш исламске прописе и овладаш мудростима њиховог прописивања, поносно ћеш себе називати исламским фундаметалистом, као што и ја чиним.

Државни закони

Питање: Зашто муслимани у немуслиманским државама избегавају суђење по државним законима?

Одговор: Што се мене тиче, нисам против државних закона. Међутим, тај државни закон мора бити најбољи, онај који даје најбоље резултате. Чак и да се сви муслимани Индије противе томе, ја ћу бити за конструктиван дијалог о томе који модел закона је најбоље имплементисати. Залажем се за то да у целој земљи за све људе важи исти цивилни закон. Не само цивилни, већ и казнени. Али, морамо разговарати о томе који модел закона је најбољи. Ако дођете

до питања вишеженства, не постоји бољи принцип од исламског. Када чујете мудрости и разлоге дозвољености вишеженства, имплементисаћете то у законе ове државе. Исто важи и за смртну казну, која следи ономе ко почини силовање. Аналогно статистикама Америчког министарства правде, сваке 32 секунде се деси једно силовање. То значи да је у току ових два сата, колико боравимо у овој сали, преко 200 жена у Америци силовано! Шта је решење? Исламски закон о казни за силователе. Познати су случајеви држава које су увеле шеријатску казну за силовање, као што је Нигерија. Одмах по увођењу казне,

према подацима до којих је дошао ББС, стопа силовања је драматично опала. Земља са најмање силовања у свету је Саудијска Арабија. Немојте схватити да хвалим Саудијску Арабију, јер и у њој има ствари које нису у реду. Али, морамо одати признање за оно што је у реду.

Надамо се да ће политичке власти схватити мудрост исламских закона и ради своје добробити их увести у свој систем.

Хомеинијеви политички трикови

Питање: Познат је случај књиге Сатански стихови Салмана Рушдија. Имам Хомеини је донео фетву (правно мишљење) против њега,

којом се осуђује на смрт. Међутим, фетву је донео тек након годину дана. Зашто?

Одговор: Истина, Хомеини је ту фетву донео након годину дана. Прва земља у свету која је забранила Сатанске стихове је Индија, и ја им честитам на томе! Хомеинијева фетва је била чисто политичка. Јер, након годину дана, Селман Рушди је престао бити тема новина. Овом фетвом га је Хомеини поново прославио. Да је био искрен у фетви, донео би је одмах, а не након годину дана, и то пошто су Сатански стихови већ били забрањени у многим државама широм света.

Што се тиче Салмана Рушдија, далеко од тога да је он муслиман. Због своје књиге, у којој је псовао и блатио све што има везе са исламом, добио је азил у Великој Британији. Иста та Велика Британија је забранила улазак једном Американцу који је за енглеску краљицу употребио погрдну реч од четири слова. Не само то, већ је Салман Рушди добио признање и награду! Зашто? Само због блаћења ислама.

Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Казна за оне који против Бога и Посланика Његовог војују и који неред на Земљи чине јесте: да буду

убијени, или разапети, или да им се унакрст руке и ноге одсеку или да се из земље прогнају. То им је понижење на овом свету, а на Оном свету чека их патња велика. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 33)

На основу овог одломка, над богохулницима се може спровести једна од ове четири казне, било која. Међутим, према хришћанству, једина казна за богохулство је каменовање до смрти. Дакле, бласфемија није кажњива само у исламу, већ и у хришћанству, јеврејству, хиндуизму и другим религијама. Што се тиче фетве и осуде на смрт, тиме се мора бавити држава у којој је прекршај почињен.

Ми из друге државе не можемо судити никоме ко је починио нешто у другој држави. Жао ми је што политичаре спомињем у лошем контексту. Нису сви политичари лоши, али већина њих праве разне неморалне компромисе, само да би придобили гласачко тело. Без обзира да ли се ради о муслиманским или немуслиманским политичарима, веру користе само као политичко средство.

Да сумирамо. Хомеинијева фетва је била политички трик. Индијска влада се по овом питању боље поставила од Хомеинија - одмах је забранила спорну књигу.

Толеранција или кукавичлук

Питање: Ја сам студенткиња права. Сматрам да се мир у овом свету пуном различитости може постићи једино толеранцијом. Занима ме: да ли ислам подстиче толеранцију и како толеранцију промовишу ваши најучењији људи?

Одговор: Веома добро питање. Тероризам се може сузбити једино толеранцијом. Можда сам у предавању превише брзо прешао преко једне чињенице, па је опет понављам: један од услова уласка у Рај је толеранција. Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Тако Ми времена - човек, заиста, губи, само не они који верују и добра дела чине и који једни другима истину препоручују и који једни другима препоручују стрпљење. (Кур'ан, поглавље Време, одломци1-3)

Не само да морате бити толерантни, већ, како нам ово поглавље поручује, морамо друге позивати стрпљењу и истини.

Постоје разне дефиниције толеранције. Стручњаци ће вам рећи да и толеранција има различите границе код различитих људи, сходно њиховом разумевању толеранције. До ког степена сте

спремни да толеришете различитости и туђе испаде?

Према исламу, постоје две врсте насилника: они који чине неправду другима и они који су неправедни према себи. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Ако видите да се чини лоше дело, зауставите га руком (физички). Уколико не можете, онда језиком (речима). А ако ни то не можете, онда срцем - а то је најслабији вид веровања."[44]

У сваком случају, морамо бити јако стрпљиви.

Бог је заиста на страни стрпљивих. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак153)

Међутим, не треба претерати ни у стрпљењу/толеранцији. Ако затекнете насилнике како силују неку жену, не можете рећи: "Сестро, треба да будеш толерантна према њима." Не! Ако ми је Бог дао снагу, сигурно ћу својом руком зауставити зло које се наноси тој сестри! Уколико нисам способан за то, бар ћу узвикнути, упозорити их и молити да је не силују. Недавно сам прочитао у новинама да је неки пијанац силовао 13-годишњу девојчицу у возу. Пет путника га је заобишло, без икакве реакције. Само један се побунио - речима. Девојчица је, ипак, силована. Шта се дешава са човечанством!? Петорица младих и способних људи не могу

да савладају једног пијанца који силује девојчицу у возу!? Треба ли нам таква толеранција? Не, то није толеранција-то је кукавичлук. У складу са оним што увек говорим, ових петорица путника су требали да буду терористи, који ће улити страх у кости овом силеџији, да му више не падне на памет никакво ружно дело!

Морамо да се трудимо да имамо висок степен толеранције према различитостима, али то не сме да нас учини кукавицама. Сви се требамо удружити против антисоцијалних елемената, који се морају свести на минимум.

Рушење будистичких споменика

Питање: Талибански режим у Афганистану је донео одлуку да се поруше све статуе Буде у тој земљи, називајући их неисламским. Занима ме: да ли су те статуе заиста неисламске и да ли су оне неке од ђавољих стопа о којима сте говорили?

Одговор: Рећи ћу вам шта лично мислим о томе. Бавим се проучавањем компаративних религија. Да ли су талибани погрешили или не, о томе ћу касније, али сматрам да су талибани овим гестом подучили будисте нечему веома важном: Буда никада

није наредио својим следбеницима да направе кип или статуу са његовим ликом. Прочитао сам све њихове свете књиге. Буда им никада није тражио да буду идолопоклоници. Оно што будисти данас раде су њихови изуми, којих нема у светим књигама будизма.

Ислам није једина религија која забрањује прављење кипова и слика. Исто забрањују јудаизам и хришћанство. Новинари су ме, након што сам дао овај одговор, упитали: "Ако сматрате да су талибани едуковали будисте овим гестом, зар не мислите да је лоше то што су изазвали бес код милиона будиста?" Слажем се да су изазвали

бес будиста. Да ли ислам дозвољава да растужите и разбесните милионе људи? Одговарам контра-питањем: Шта ће полиција да уради када заплени огромну количину дроге? Запалиће је. Знате ли да је дрога божанство милионима људи широм света? Полиција је тим гестом разбеснила велики број људи. Да ли ћете укорити власти ове земље зато што је растужила милионе зависника? Полиција је само урадила оно што мисли да је најбоље, па макар то изазвало негодовања многих људи. Исто тако, влада Афганистана је то урадила на својој територији. Да су рушили статуе по другим државама, имали бисте право да се буните.

Али, влада Афганистана је уклонила оно што је искључиво власништво државе, сматрајући то најбољим решењем.

На једном од главних аеродрома у Мумбају у Индији је некада постојала огромна статуа Махавија. Статуа је приказивала Махавију без одеће, па су се људи побунили. Било им је непријатно гледати стидне делове тела на тој огромној скултпури. Власти су, на захтев грађана, поставили застор испред стидних делова Махавије. Неколико месеци касније, у потпуности су уклонили статуу. Исти људи који су тражили да се уклони статуа Махавије данас се буне због

уклањања Будиних споменика по Афганистану! Зашто!? Махавија је јаинистички светац. Јаина у Индији има много више, него што има будиста у Афганистану. Уклањање Махавијине статуе је повредило знатно више људи него уклањање Будине статуе у Афганистану, али ви и даље потенцирате само потез афганистаских власти! Зашто медији форсирају ту причу? Само због гласачког тела одређених политичких групација.

ДА'ВА ИЛИ УНИШТЕЊЕ

Тражим заштиту од Бога против проклетог ђавола.

У име Бога, Свемилосног, Самилосног.

Ви сте народ најбољи од свих који се икада појавио: тражите да се чине добра дела, а од неваљалих одвраћате, и у Бога верујете. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 110)

Реци: 'Ако су вам очеви ваши, и синови ваши, и браћа ваша, и жене ваше, и род ваш, и имања ваша која сте стекли, и трговачка роба за коју страхујете да прође неће имати, и куће ваше у којима се пријатно осећате - милији од Бога и Његовог Посланика и од борбе на Његовом путу, онда причекајте док Бог Своју

одлуку не донесе. А Бог грешницима неће указати на Прави пут.' (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 24)

Господару, рашири моја прса, олакшај задатак мој, отклони узао са језика мог, да би разумели говор мој.

Шта је "да'ва" (мисионарство)

Језички, реч да'ва значи позив. У терминологији којом ћемо се овде бавити, да'ва је позив у ислам, веру истине. Позив се упућује само некоме ко је вани, изван нечега. Чим почнете говорити о исламу неком немуслиману, то се зове „позив у ислам“. Дакле, да'ва се тиче

искључиво немуслимана. Узвишени Бог каже:

Ви (муслимани) сте народ најбољи од свих који се икада појавио: тражите да се чине добра дела, а од неваљалих одвраћате, и у Бога верујете. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 110)

Каква част! Свевишњи Господар нас назива најбољим народом који је икада ходао Земљом! Кад год вам се укаже част, са њом долази и одговорност. То је као у школи: директор је на већем положају од наставника. Међутим, висок положај са собом носи већу одговорност. Директорова

одговорност је знатно већа него одговорност наставника, а одговорност наставника је већа од одговорности домара.

Ви сте народ најбољи од свих који се икада појавио... - зар мислите да оваква част не долази са одговорношћу? Одговорност најбољег народа се наводи у истом одломку:

Тражите да се чине добра дела, а од неваљалих одвраћате, и у Бога верујете.

Најбољи смо зато што наређујемо на добро, одвраћамо од зла и верујемо у Бога. То је услов опстанка на тако високом положају. Уколико се услов

не испуни - уколико не наређујемо на добро и не одвраћамо од зла, губимо право назвати се најбољим народом. Овај одломак се тиче сваког појединца међу муслиманима. Сви морају испунити услове припадања најбољој заједници. Ко год из те заједнице види да се чини ружно дело, дужан је да га заустави и да подстиче људе да чине добро.

Нажалост, данашњи муслимани не чине оно што је њихова одговорност, па зато и не заслужују да буду названи најбољом заједницом.

Заједница средњег пута

И тако смо од вас створили праведну заједницу да будете сведоци против осталих људи, и да посланик буде против вас сведок. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 143)

Бог нам је наредио да будемо сведоци против других људи. Сведоци можемо бити једино кад им пренесемо упутства како да чине добро и да се клоне зла.

Поглавље Покајање је специфично по много чему. Сматра се "најмилитантнијим" кур'анским поглављем. Једино је поглавље које не почиње речима: У име Бога, Милостивог, Самилосног. Зашто је

то тако? Зато што у првих неколико одломака Бог упућује жестоку претњу мекканским многобошцима. Наиме, постојао је уговор о примирју између муслимана и многобожаца. Многобошци су прекршили примирје, па им је Бог запретио ратом. У контексту те жестоке претње, Бисмила није део поглавља Покајање. Све до 24. одломка, ова сура прети неверницима. А потом следи другачије упозорење:

Реци: "Ако су вам очеви ваши, и синови ваши, и браћа ваша, и жене ваше, и род ваш, и имања ваша која сте стекли, и трговачка роба за коју страхујете да прође неће имати, и

куће ваше у којима се пријатно осећате - милији од Бога и Његовог Посланика и од борбе на Његовом путу, онда причекајте док Бог Своју одлуку не донесе. А Бог грешницима неће указати на Прави пут." (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 24)

70.000 % профита

...Ако су вам очеви ваши, и синови ваши... Познато је да су покорност родитељима и одржавање родбинских веза строго наређени у исламу. Након наредбе да обожавамо само Бога, долази наредба о покорности родитељима.

Међутим, кад су у питању истина и правда, Узвишени каже:

О верници, будите увек праведни, сведочите Бога ради, па и на своју штету или на штету родитеља и рођака, био он богат или сиромашан - па на Богу је да се брине о њима! (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 135)

...и трговачка роба за коју страхујете да пропе неће имати... - зар мислите да ће вам посао пропасти ако се будете бавили да'вом? Неће! Неће вам пропасти ни куће у којима живите, ни остала имовина, јер Узвишени каже:

Они који имања своја троше на Божијем путу личе на онога који посеје зрно из којег никне седам класова и у сваком класу по стотину зрна. А Бог ће ономе коме хоће дати и више; Бог је неизмерно добар и све зна. (Кур'ан, поглавље Ел Бекаре, одломак 261)

За једно "зрно" посејано на Божијем путу, добијамо седам стотина, па чак и више. Замислите која је то стопа профита! 70.000%! У ком бизнису ћете добити толики профит!? То је Божије обећање. А Он ће, коме хоће, дати и више. Ако уложите новац на Божијем путу, обећан вам је профит 700 пута већи од уложеног.

Ако су нам пролазна овосветска добра ...милија од Бога и Његовог Посланика и од борбе на Његовом путу, онда причекајте док Бог Своју одлуку не донесе. А Бог грешницима неће указати на Прави пут.' (Кур'ан, поглавље Покајање, 24)

Причекајте! Верујте ми, ми муслимани данас смо у том стању. Чекамо. Шта чекамо? Шта значе Божије речи Причекајте? Понекада неки израз значи сасвим супротно од онога што се каже. На пример, када се посвађају два дечака у основној школи, један каже другом: "Чекај да ти доведем мог старијег брата!" Он, заправо, није хтео рећи

другом ученику да чека, већ да се добро припази, пошто ће његов старији брат да му очита лекцију чим га угледа. Исто тако, када Бог каже: ...причекајте док Бог Своју одлуку не донесе, - то значи: "Пробудите се, пре него што вам не стигне казна од Бога!"

Бићете замењени другим народом

Узвишени Бог у поглављу Мухаммед каже:

А ако главе окренете, Он ће вас другим народом заменити, који онда као што сте ви неће бити. (Кур'ан, поглавље Мухаммед, одломак 38)

Ако не будете радили свој посао, оно чиме вас је Бог задужио, Он ће довести други народ, другачији од вас. Историја је то показала много пута. Кад год су народи који су били владајућа структура запоставили своје дужности, Бог је дао да над њима надвладају они који су им до јуче били слуге и непријатељи. Јевреји су на Арапе вековима гледали са висине. Посматрали су их са мржњом као дивљаке.

Они којима је наређено да према Тори поступају, па не поступају, слични су магарцу који књиге носи. (Кур'ан, поглавље Петак, одломак 5)

Поступати по Теврату је значило: преносити поруку Божије једноће, чинити мисионарство. Међутим, они су сво знање задржали за себе, а друге су пустили да лутају у незнању. Посматрали су Арапе како у незнању потпуно голи ходају око Кабе и никада их нису упозорили на то. Тако јадне и заостале, Арапе су заобишли сви освајачи Средњег века. Никога нису занимали, нити је иједна империја била заинтересована за Арапско полуострво. Али, Бог их није заобишао. Између њих је изабрао Свог последњег веровесника, а Арапе учинио лидерима цивилизације. Јевреје је понизио да буду поданици велике исламске

државе, којој су морали да плаћају надокнада коју плаћају немуслимани који живе у исламској земљи). Једноставно, ко не ради свој посао, Бог га смени са челне позиције.

Муслимани су владали Шпанијом око 800 година. Пошто временом нису радили посао како треба, престали су да позивају људе у ислам онако како су требали, након 800 година владавине су сви истерани из Шпаније, тако да није било никога ко ће да проучи езан. Све што је од муслимана остало су прелепе грађевине, које су претворене у споменике културе наших предака. Ништа више. Од

муслимана Шпаније је остала само историја. Нису радили свој посао, па их је Бог заменио другим народом.

Где вам је љубомора!?

Ми се хвалимо да волимо Узвишеног Бога више од свега. Волимо Га више од наших мајки, очева, браће и сестара, па чак и од нас самих. Хвала Богу ако је тако. Али, да ли заиста мислимо оно што говоримо? Послушајте пример.

Замислите да имате комшију који потвара, псује и најружније говори о вашој мајци, супрузи или сестри. Шта ћете да учините када то сазнате? Наравно да ћете му "очитати лекцију"! Ако то не

можете сами, унајмићете некога да то уради уместо вас. Зашто то чините? Зато што сте љубоморни и волите своју мајку, супругу и сестру. Суочићете се са свима који их на било који начин узнемиравају.

Узвишени Бог каже у Кур'ану:

Они говоре: "Милостиви је узео дете!" - Ви, заиста, нешто одвратно говорите! Готово да се небеса распадну, а Земља провали и планине здробе зато што Милостивом приписују дете. Незамисливо је да Милостиви има дете! (Кур'ан, поглавље Марија, одломци 88-92)

"Готово да се небеса распадну, а Земља провали и планине здробе" због лажи коју неверници говоре о Богу! Али, нама муслиманима то као да ништа не значи. Наше хришћанске комшије, колеге и пријатељи говоре тако крупне ствари о Богу. Потварају Га и ружно говоре о Њему, а ми ни прстом да померимо. Говоримо да волимо Бога више него што волимо мајку и сестру. Ако онако оштро реагујемо када нам вређају мајку или сестру, зашто исто тако не реагујемо када вређају Узвишеног Бога!? Зашто им не пренесемо Истину и не упознамо их са њом? Зашто се не боримо против предрасуда које имају?

Хришћани говоре:

Уистину, Бог је тако љубио свет те је дао свога Сина Јединорођенца да ниједан који у њега верује не пропадне, него да има живот вечни. (Јеванђеље по Ивану, 3:16)

Јесмо ли код неког од њих отишли и покушали да исправимо ову заблуду? Јесмо ли уложили било какав напор на том путу? Узвишени Бог каже да је ово највећа потвора на Њега.

Постали смо врећа за ударање

Ни јевреји, ни хришћани неће бити са тобом задовољни све док не

прихватиш веру њихову. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 120)

Они говоре да ће у Рај ући само јевреји, односно само хришћани. То су пусте жеље њихове! Ти реци: "Доказ свој дајте ако је истина то што говорите!" (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 111)

Говоре: "Узалуд вам ваше молитве, милостиња, пост и ходочашће! Све вам је узалуд, уколико не постанете јевреји, односно хришћани." Бог им одговара да су то њихове пусте жеље! Доказ свој дајте ако је истина то што говорите!

Произвели су "доказ" - Библију, коју су превели на преко две хиљаде

страних језика. Скоро да нема језика и дијалекта на свету а да на њему нема Библије. Када већ тражите доказ, ред је да се доказ анализира. Морате да му одредите идентитет. Ако Бог тражи од њих да донесу доказ, наш је посао да тај доказ проучимо, да видимо шта у њему пише.

Хришћански мисионари често читају Кур'ан, па неуким муслиманима постављају трик-питања:

- Прочитали смо Кур'ан. У њему пише да је Библија Божија реч. Је ли тако?

Већина муслимана слегне раменима:

-Тако је. - а мисионари узвраћају:

-Па зашто је, онда, не прихватите?

Затим, настављају:

-Име вашег пророка Мухаммеда је у Кур'ану споменуто само пет пута, али је Исус споменут 25 пута! Ко је, онда, већи?

Неће да вам пруже одговор. Само ће да вам постављају питања, и да вас пустите да се збуњујете и наставиће са питањима:

-Ваш пророк Мухаммед је имао и оца и мајку?

Рећи ћете:

-Наравно! - а они настављају:

-Да ли је Исус имао оца и мајку? - а ви одговарате:

-Не. Имао је само мајку.

Муслимани верују да је Исус, мир над њим, рођен наднаравно, без биолошког оца. Хришћански мисионар вас загонетно пита:

-Ко је, онда, бољи - Мухаммед или Исус?

Опет вам не пружају одговор, али у вашем уму усађују клицу сумње.

-Да ли је ваш Мухаммед икада оживео мртваца? Знамо да је имао много других чудеса, али ме занима да ли је оживео мртваца?

-Чинио је многа чуда, али нам није познато да је оживео мртваца. - а мисионар наставља:

-Да ли је Исус оживео мртваца?

-Наравно! - одговорићете - То спомиње и Часни Кур'ан. Исус, мир над њим, је оживео мртваца, Божијом дозволом.

-Ко је, онда, већи: човек који оживљава мртве или човек који то не може?

Ударају нас питањима као да смо врећа за бокс, а ми не знамо да узвратимо.

Узвратите ударац

Узвишени Бог каже:

Реци: "О следбеници Књиге, дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Богу не клањамо, да никога Њему равним не сматрамо и да једни друге, поред Бога, боговима не држимо!" Па ако они не пристану, ви реците: "Будите сведоци да смо ми муслимани!" (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 64)

Овај кур'ански одломак је камен темељац мисионарства. Може се применити као полазна тачка за разговор са свим немуслиманима света, не само са јеврејима и

хришћанима, јер позива на окупљање око заједничке платформе. Да ли смо неком нашем пријатељу немуслиману рекли да треба да обожавамо само Једног Бога, јер тако стоји и у његовој светој књизи?

Обављамо пет дневних молитви. Многи од нас су редовни на свим молитвама у џамији. Наши имами у молитвама често уче поглавље Искреност:

Реци: "Он је Бог - један! Бог је Уточиште сваком! Није родио и рођен није, и нико Му раван није!" (Кур'ан, поглавље Искреност, одломци 1-4)

Ми обављамо молитву и практикујемо ислам. Већ смо прихватили чињеницу да је Бог један једини и да нема судруга. Зашто, онда, у поглављу Искреност стоји: Реци: "Он је Бог - један? Одговор је у речи „РЕЦИ!“ - као да се жели рећи: "Идите неверницима и реците им да је Бог један! Реците им да је Он уточиште свему. Онима који Му приписују сина одговорите да Он није родио, да није рођен и да Му нема ништа равно!" Али, ми имамо проблем што молитву обављамо механички, а о ономе што се у молитви учи и не размишљамо. Чим изађемо из џамије, као да смо заборавили све за шта смо програмирани у молитви. Бог нам

наређује: Реци! -а ми као да говоримо: "Зашто да им говорим? То није мој посао!"

"Оправдања"

Неки муслимани говоре: "Ја немам довољно знања о исламу, па нисам способан да будем мисионар. То је посао учењака, а не обичних муслимана. Када будем имао довољно знања, бићу мисионар, тј. позиваћу у Ислам, ин ша-Аллах (ако Бог да)."

Међутим, Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Пренесите од мене, па макар један одломак из Кур'ана." Ако знате само једну реченицу о исламу, морате је

пренети другима. Сваки муслиман зна бар неколико чињеница о исламу. Ако ништа друго, зна рећи: Ла илахе иллаллах/Нема божанства које требамо да обожавамо осим Бога. Зна да је само један Бог. Ако то зна, мора то да пренесе свом познанику немуслиману. Наравно, немуслиман ће тражити доказ. Ако не знате доказ, немојте му рећи одмах, него се вратите кући и урадите домаћи задатак - научите доказе Божије једноће. Кад из неког предмета у школи не добијете добру оцену, па касније проверите који су одговори на питања на које нисте знали одговор, гарантујем вам да ћете те одговоре добро да запамтите. Исто је и код дијалога са

немуслиманима. Вратите се кући и научите како да докажете постојање Бога и Његову једноћу, тако да следећи пут не останете без аргумената.

Рећи ћете им да је Мухаммед, мир над њим, био последњи Божији посланик и да је Часни Кур'ан Божија реч. Пошто ће немуслимани сигурно да траже доказ, урадите домаћи задатак - научите доказе. Хвала Богу, ово је доба доступности свих информација. Без много труда можемо да нађемо све доказе који су нам потребни. Сва потребна литература нам је на дохвату руке. Много цењених исламских предавача је говорило о свим овим

темама. Нађите њихова предавања и научите доказе које су они изнели.

Има муслимана који говоре: "Добро је позивати и објашњавати Ислам немуслиманима, али најпре треба да се побринемо за муслимане и да њима говоримо о исламу. Тек након тога можемо да причамо немуслиманима." Слажем се да требамо да поправљамо стање. Поправљање стања је упозоравање муслимана и њихово подучавање верским питањима. Али, запамтите, ако чекате да прво завршите посао са муслиманима па да се тек онда посветите немуслиманима - то никада неће да се догоди! Ни Божији Посланик, мир над њим,

није могао да помогне ономе ко није хтео упуту. Његов посао је био само да пренесе и да објасни Објаву.

Ти подучавај - твоје је да подучаваш, ти власт над њима немаш! (Кур'ан, поглавље Тешка невоља, одломци 21-22)

На Опросном ходочашћу, Божији Посланик је упитао другове, њих 110 хиљада присутних: "Да ли сам доставио поруку?", па су сви одговорили: "Свакако! Сведочимо да јеси!" Затим је наставио: "Ви који сте присутни, пренесите онима који нису овде." Од 110 хиљада Посланикових другова – пријатеља верника, само 10 хиљада је

преселило у Арабији. Преко 100 хиљада је укопано ван Арабије. Шта су радили тамо вани? Поправљали стање? Не! Били су мисионари - подучавали су немуслимане Исламу.

Божији Посланик, мир над њим, је слао писма немуслиманским краљевима и императорима и позивао их у ислам, иако нису сви муслимани били перфектни. Било је муслимана на које је Посланик, мир над њим, био љут због нередовног доласка на молитву. Хтео је да им запали куће! Дакле, и у његово време је било муслимана који нису практиковали све исламске обавезе, али је он, и поред тога, позивао неверничке владаре да прихвате

ислам. То значи да се позивање немуслимана у Ислам и поправљање стања међу муслиманима чини истовремено. Ниједном се не даје предност над другим.

Људи траже разне изговоре. Један од њих гласи: "Како ћу да позивам друге у Ислам, кад ни ја нисам савршен муслиман? Немуслимани ће нам рећи: 'Зашто ми говориш о исламу? Зашто не погледаш своја дела?'" Немојте толико потцењивати себе. Да ли су хришћански мисионари бољи од вас? Нису! Они пију алкохол. Да ли и ви пијете алкохол? Не! Међу хришћанским мисионарима има алкохоличара, педофила и развратника, али и даље

успевају на хиљаде људи да преведу у хришћанство. По чему су они бољи од вас па се сустежете од позивања људи у Божију веру!? Муслимани пате од комплекса ниже вредности. Кад су у питању немуслимани, не усуђују се да их "узнемиравају" било чиме. Али, кад виде другог муслимана без браде или да не клања "по суннету", спремни су да се расправљају без престанка!

"Вама ваша вера, а мени моја"

Замислите, неки муслимани износе "доказ" из Кур'ана да позивање у ислам није обавезно! Цитирају одломак из поглавља „Неверници“:

„Вама ваша, а мени моја вера“.

Они кажу "Зашто да се мешамо? Нека их нека воде свој начин живота, а ми ћемо наш." Заправо, нису добро цитирали овај одломак, јер су га извукли из контекста. Цитирају само 6. одломак. Међутим, да бисте га цитирали правилно, морате да проучите цело поглавље Неверници:

У име Бога, Милостивог, Самилосног!

1. Реци: "О ви неверници,

2. ја се нећу клањати онима којима се ви клањате,

3. а ни ви се нећете клањати Ономе Коме се ја клањам;

4. ја се нисам клањао онима којима сте се ви клањали,

5. а и ви се нисте клањали Ономе Коме се ја клањам,

6. вама - ваша вера, а мени - моја!"

Ово поглавље се обраћа неверницима, који су одбили да поверују. Питање одбијања вере наступа само када им доставите истину, па не желе да је прихвате. У том случају, са себе сте скинули одговорност и можете им рећи: "Вама ваша вера, а мени моја."

"У веру нема присиле"

Неки говоре, опет цитирајући Кур'ан ван контекста, да у веру није дозвољено присиљавати било кога: "Зашто да људе угонимо у ислам, кад га они не желе!? Зар Кур'ан не каже: У вери нема присиле!"

Цитирају 256. одломак поглавља Ел-Бекаре, али га не цитирају у потпуности. Цео одломак гласи:

У вери нема присиљавања - Прави пут се јасно разликује од заблуде! Онај ко не верује у ђавола, а верује у Бога- држи се за најчвршћу везу, која се неће прекинути. А Бог све чује и зна.

Цитирајте одломак у потпуности, а не ван контекста! Прави пут се јасно

разликује од заблуде. Како ће неко знати за Прави пут ако му не објасните? Након што му објасните, немате право да га присиљавате да прихвати ислам.

Само представите истину ислама, али никога не присиљавајте ни пушком ни сабљом. То је у исламу строго забрањено. Међутим, строго је наређено да људима пренесете поруку. Доставите им Истину! Ако, након тога, одбију да је следе, можете рећи: У веру нема присиле. Немојте извлачити из контекста само одломак: Вама ваша вера, а мени моја. (Кур'ан, поглавље Неверници, одломак 6) Овај одломак није "бланко-чек" којим се

ослобађате сваке одговорности од чињења мисионарства. Мислите да вам је Кур'ан обећао да можете мирно да седнете и да се опустите!?

Људи говоре: "Религија је индивидуална ствар сваког човека, нешто лично, у шта нико не сме да се меша. Држите се своје вере и не причајте много о томе, да не бисте некоме повредили осећања." Слажем се да је вера индивидуална ствар сваког човека. Међутим, послушајте овај пример. Мушкарац са женом и децом чека воз на железничкој станици. Чекајући воз, заприча се са женом, а њихово трогодишње дете одлута негде. Окрену се око себе и схвате да је

дете нестало. Погледају мало даље, и виде га на ивици неке провалије. Дозивају га и запомажу, али их дете не чује, јер је превише далеко. Изненада, близу њиховог сина угледају неког старијег доброг човека. Међутим, тај добри стари човек гледа своја посла и не меша се у туђе животе. Трогодишње дете пада у провалију. Родитељи запомажући притрчавају ивици провалије. Шта мислите, шта ће јадни родитељи рећи том човеку? Хоће ли да га криве? Наравно да хоће! Зашто није задржао дете да не падне у провалију? Био је потпуно свестан да трогодишње дете не зна шта га чека ако закорачи ка провалији. Зашто га није задржао?

Био му је толико близу, да је било довољно само да постави руку, али он ни то није учинио. Наравно, он није крив за несрећу њиховог сина, јер га није ни гурнуо нити га је наговорио. Али, родитељи ће га, опет, кривити: "Зашто, човече, ниси задржао нашег сина!? Зашто га ниси спречио да падне, а добро си знао да тако мало дете није свесно да је то провалија?" Човек им одговара као што ми муслимани данас одговарамо, нажалост: "То је његова и ваша лична ствар. Зашто бих се мешао у туђе животе?"

Својим очима гледамо људе како иду у Пакао. Шта чинимо по том питању? Ништа! Понашамо се као

овај "господин" из горњег примера - гледамо своја посла. Не улажемо потребан напор да људе око нас спречимо од падања у Паклену провалију. Ако имаш комшију немуслимана, а ништа му ниси рекао о исламу, на Судњем дану ће га Узвишени Бог питати: "Да ли је до тебе допрла вест о исламу?" Он ће одговорити: "Није, Господару." Бог ће му рећи: "Имао си обавезу да потражиш Истину." Затим ће Бог питати и тебе: "Да ли си пренео Истину твом комшији?" Ако кажеш да ниси, бићеш му пратилац у Паклу.

Услови уласка у Рај

Узвишени Бог у поглављу Време наводи услове за улазак у Рај:

Тако Ми времена - човек, заиста, губи,

• само не они који верују

• и добра дела чине

• и који једни другима истину препоручују

• и који једни другима препоручују стрпљење. (Кур'ан, поглавље Време, одломци 1-3)

Кад се Бог куне, обратите пажњу, јер се ради о нечему веома озбиљном. Сви су људи на губитку, осим споменуте групе, коју красе

наведене особине. То су они који верују у Бога и све са чиме је дошао Мухаммед, мир над њим, који чине дела на која ислам подстиче, који позивају у ислам и поправљају стање у друштву и који позивају на толеранцију и стрпљење. Ови критеријуми су повезани.

Не може да се уђе у Рај ако један од њих недостаје. Можете да верујете и да извршавате обавезе у исламу, али нисте употпунили све услове за улазак у Рај.

Мисионарство као један од услова

Мисионарство је незаобилазан услов. Без тога, не можете да будете комплетан муслиман.

А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33)

Не морате да будете професионални мисионар да бисте испунили захтев споменут у поглављу Време. Можете бити мисионар само с времена на време, онда кад вам се укаже прилика. Професионални мисионари су посебна група људи, као што каже Узвишени:

И нека међу вама буде оних који ће на добро да позивају и да траже да се чини добро, а од зла да одвраћају - они ће шта желе да постигну. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак104)

То значи да се међу муслиманима мора издвојити група којима ће мисионарство да буде једино занимање, а сви остали муслимани су обавезни да им пруже сву потребну подршку. Као што имамо професионалне лекаре, професоре и инжињере, зашто не бисмо имали професионалне мисионаре?

Обећана победа

Људи који се баве мисионарством морају бити најбољи међу нама. Најталентованију и најпаметнију децу морамо слати у медресу - исламску школу. Код нас је обичај да дете упишемо у медресу само ако му ниједна друга школа не иде од руке. Најбољи део нашега друштва морамо да ставимо у службу ислама! Нажалост, у стварности је другачије. За ислам не дајемо најбоље, већ остатке.

Говоре: "Кад још мало остарим, посветићу се исламу." Откуд знате колико ћете да живите? Због свих тих изговора које људи користе, Узвишени Бог је наредио да се издвоји група људи која ће бити

професионални мисионари и неће се бавити ничим поред тога.

Бог је у Кур'ану обећао:

Он је послао Посланика Свог с упутством и правом вером да би је издигао изнад осталих вера, макар не било по вољи многобошцима. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 33)

Ислам ће да надвлада све друге системе живота: социјализам, комунизам, капитализам, хришћанство, јудаизам... То је његова судбина и Божије обећање, ма колико неверницима то не било по вољи.

Замислите пример неког пословног пројекта, чији успех је загарантован. Колико год новца да уложите, остварићете профит 700 пута већи од уложеног. Како бисте поступили у том случају? Уложили бисте сваки динар! Сву уштеђевину коју имате, инвестирали би сте. Бог је обећао и посведочио да ће ова вера победити-са нама или без нас. Ко смо ми? Ништа! Бог је независтан. Ми Му нисмо потребни да би Његова вера успела, јер ће она свакако успети. Он нам је, из Своје милости, дао прилику да уложимо добра дела и зарадимо велику награду. Ако бисмо инвестирали сваки цент у бизнис који ће сигурно да успе, зашто исто не говоримо за ислам?

Говоримо да верујемо у Кур'ан, али када веровање треба да се потврди делима - као да не верујемо у потпуности. Да верујемо у Божије обећање дато у претходном одломку, уложили бисмо сваки атом снаге у обећану победу. Јаки смо верници на речима, али практично смо слаби. Колико времена и енергије улажемо у ислам? Колико иметка дајемо за ширење Божије вере?

Узвишени Бог каже:

На пут Господара свог мудро и лепим саветом позивај и с њима на најлепши начин расправљај! Господар твој зна оне који су

залутали с пута Његовог, и Он зна оне који су на Правоме путу. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125)

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова!

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Програм мисионарства

Питање: Желим постати професионални мисионар. Шта требам да учиним да бих то постигао? Такође, ако желим да мој син буде професионални даија, како да га школујем?

Одговор: Не могу да ти дам директан одговор у вези твоје

ситуације. Јер, не знам твоју биографију, не знам за твоје образовање и разлоге бављења мисионарством. Да живиш у Мумбају, где је седиште ИРФ-а, позвао бих те да нам се придружиш. У нашој организацији имамо велики број професионалних мисионара. Уколико желиш, можеш доћи да нам се придружиш и да прођеш кроз наш програм. Добродошао си.

Што се тиче другог дела питања, у нашој организацији имамо прецизан програм за професионалне и делимичне мисионаре. Кроз нашу школу су прошли људи који се и даље баве медицином, грађевином и другим пословима, али су спремни у

свако доба да одрже исламско предавање. Курсеве мисионарства држимо три пута седмично. Најпримамљивији део курса се одржава недељом, јер тада држимо предавања са отвореним сесијама за питања и одговоре. Кроз наш програм пролазе они који ће се мисионарством бавити с времена на време, али и професионални мисионари. Учимо их како да одрже најбоље предавање, како да говоре, како да памте цитате, како да користе гестикулацију итд.

Отворили смо и секцију за малу децу. Већ од малих ногу их припремамо за професионално мисионарство. Наравно, то радимо

кроз игру. Сви сте чули за игру Монопол. Уместо Монопола, код нас се деца забављају уз игру Пут до Раја. Док у Монополу зарађујете новац и остварујете монопол купујући некретнине, у Путу до Раја зарађујете добра дела, која вас воде ка Рају. Уместо у доларима, успех се мери добрим делима. Уместо натписа СТАРТ, написано је БИСМИЛЛАХ (у име Бога). Код Монопола постоје картице, уз помоћ којих зарађујете или губите новац. У Путу до Раја имамо картице на којима пише, на пример: "Ако обавиш свих пет дневних молитви преузми 5.000 добрих дела." На другој пише: "Био си на журци са музиком! Одузима ти се 1.000

добрих дела!" Свако дете жели да победи. Да би победило, мора да зна да треба да обавља молитву пет пута дневно. Уколико не жели да изгуби, мора да се клонити журки. Осим те игре, имамо још неколико других. На тај начин, од самог почетка дете учимо темељима ислама.

Не слажем се са филозофијом да се мора направити строга дистинкција између исламског и секуларног образовања. Муслимани свих професија се морају, више или мање, бавити мисионарством а, такође, и мисионар морају да имају солидно знање из секуларних области.

Како да одговоримо хришћанским мисионарима

Питање: У току предавања сте рекли да нас хришћански мисионари ударају као боксерске вреће својим трик питањима. Како можемо да одговоримо на њихова питања? На пример: Ко је већи Исус, или Мухаммед?

Одговор: Хришћански мисионари вас питају: "Ако је Мухаммед имао и оца и мајку, а Исус само мајку - ко је већи од њих двојице?" Индиректно сугеришући да је Исусов отац Бог и да је Исус бољи од Мухаммеда, мир над њим. Да бисте им одговорили, не морате да

тражите никакву специјалну литературу. Одговор на ову заблуду се налази у Часноме Кур'ану:

Исусов случај је код Бога исти као и случај Адамов: од земље га је створио, а затим је рекао: "Буди!" - И он би. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 59)

Ако Исуса рођење без оца чини богом, онда је Адам пречи да се назове богом, јер није имао ни оца ни мајку. Пример Адама је доступан и њима, у хришћанској Библији. Тако требате да одговорите мисионарима.

У Библији постоји још један супермен, већи и од Адама и од

Исуса. У Посланици Хебрејима, у 7. поглављу, спомиње се Мелкизедек од Салема, који нема ни оца ни мајку, ни порекло ни потомство, ни почетак ни крај. Судећи по том библијском тексту, Мелкизедек је већи и од Исуса. Дакле, ако хришћански мисионари потегну аргумент да је Исус већи од Мухаммеда, јер је рођен без оца, одговорите им контрапитањем: "Које већи, Исус или Мелкизедек?"

Наравно, мисионари неће да вам одговоре, него ће да наставе да вас нападају триковима: "Видите, Исус се у Кур'ану спомиње 25 пута, по имену, а Мухаммед само пет пута. Ко је, онда, већи?" Како да им

одговорите? Ево како: кад се у Књизи која се објављује спомиње неко ко није присутан и ко је живео пре неколико векова, природно је да се спомиње по имену као што је случај са Исусом у Кур'ану. Узвишени Бог није имао потребе толико често да спомиње име Мухаммеда, мир над њим, јер је он био жив, Кур'ан се објављивао њему, а он га је преносио својим друговима. Кад год би се наводио пример Исуса, мир над њим, његово име је морало бити споменуто, да би људи знали о коме се говори. Зашто би Кур'ан толико често спомињао име Мухаммед, кад се њему објављивао и њему се директно

обраћао стотинама пута: "Реци", "Ти си", "Теби" итд.?

Ако је број спомињања имена у Кур'ану аргумент да је Исус већи од Мухаммеда, онда је Мојсије, мир над њим, већи од Исуса, јер Кур'ан његово име спомиње 135 пута. Питајте тог мисионара: "Ко је већи: Мојсије или Исус?"

Мухаммед, мир над њим, је чинио многе му'џизе (чуда), али није оживљавао мртве. Исус, мир над њим, је оживео мртваца. Хришћански мисионар ће вас питати: "Ко је, онда, већи: Исус или Мухаммед?" Међутим, у свим казивањима о Исусовим му'џизама

се наводи да их је све чинио Божијом дозволом. Библија сведочи исто: Исус је чинио чудеса Божијом дозволом, да би њима потврдио Његову моћ, а не своју:

... јер је Отац већи од мене. (Јеванђеље по Ивану, 14:28)

Отац мој, који ми их даде, већи је од свију... (Јеванђеље по Ивану, 10:29)

Ја не могу ништа чинити сам од себе. Судим, како чујем. Мој је суд праведан; јер не тражим воље своје, него вољу Оног, Који ме је послао. (Јеванђеље по Ивану, 5:30)

Шта је Исус хтео да докаже овим речима? Да је бог? Не, већ да није

бог - да је само посланик од Бога послат!

Зашто нисмо упорни као хришћани

Питање: Споменули сте да су хришћански мисионари много успешнији од исламских. Мислим да је то због тога што хришћански мисионари врбују углавном људе испод линије сиромаштва. Шта мислите о томе?

Одговор: Ко вас задржава да се и ви бавите сиромашним људима? Шта вас спречава? Зар немате петро-доларе!? Арапске земље обилују нафтом. Зашто не улажу у да'ву? Видите, никога не можете новцем

увести у ислам. Муслимани то не раде. Међутим, можете новац користити као потпору за да'ву (мисионарство).

Ако хришћани својим лажима и обманама могу да конвертују људе у хришћанство, зашто ви, муслимани, са својом Истином не успевате људе да вратите исламу!? Зар ми нисмо уммет (заједница) Правог пута!? Јесмо! Зашто су нам, онда, слаби резултати? Ко је крив? Ми смо криви! Криви смо, јер не чинимо џихад[45] - не боримо се на Божијем путу.

Немојте да се буните што су хришћани успешни, већ се питајте

шта вас то спречава да ширите поруку истине!

Слажем се да они врбују углавном сиромашне људе, али није увек тако. Познати су случајеви да њихови мисионари долазе у нека индијска села и ту остану по 10 или 15 година. Остављају угодан живот на Западу и 15 година живе са сиромашним људима по индијским селима, помажу им у пословима и едукацији - па тако комплетна села прелазе у хришћанство. Колико исламских даија чини то исто? Тешко да ћете наћи такав пример код муслимана.

Како да их зауставимо

Питање: Како ћемо да зауставимо политичаре немуслимане?

Одговор: Нисам политичар, па не намеравам да их зауставим политиком. Уосталом, зашто да их заустављамо? Наш посао је да их уведемо у Истину. То је боље. Када их придобијемо, они ће своје вештине да користе за добробит ислама. Чак је и Божији Посланик, мир над њим, молио Бога да упути једног од двојице: Омера ибн Хаттаба или Ебу Џехла. Бог је одабрао Омера, Бог био задовољан њиме. Пре прихватања ислама, био је један од најжешћих непријатеља ислама. Дакле, морамо да их придобијемо. Како? Користите

мудри приступ. Политичари су моћнији од нас. Немојте да им се директно супротстављате. Благошћу и мудрим приступом их придобијте, у складу са кур'анским начелом: ... дођите да се окупите око речи вама и нама заједничке. Који је први услов? Да никоме, осим Богу не робујемо. Тражите само тачке које вас спајају, а које су добре. Немојте да се бавите разилажењима. То оставите за касније. Најпре су заједничке ствари.

Подстичите на добро које и сами чините

Питање: Шта је важније: да радимо на поправљању нашег стања и стања

муслимана, или да научимо напамет неколико питања и одговора о исламу, а затим да немуслимане позивамо у ислам?

Одговор: То се не може раздвојити по важности. Споменуо сам четири критеријума наведених у поглављу Време: да верујемо, да чинимо добра дела, да позивамо у Истину и да позивамо у стрпљивост и толеранцију. Све ово је подједнако важно.

Међутим, не можете рећи: "Ја ћу само чинити да'ву, а нећу поправљати себе." Оба процеса се морају одвијати симултано. Чим почнете да чините да'ву, и дела ће да

вам се поправе, Божијом вољом. Такође, не можете да кажете ни следеће: "Прво ћу да усавршим своја дела, а затим ћу да чиним да'ву." - Јер то никада неће да се деси. Ипак, уколико чините да'ву, немојте да причате о нечему што ни сами не практикујете. Како можете да говорите људима да оставе алкохол, уколико га и сами конзумирате!? Чим говорите нешто што не практикујете, људи ће негативно да реагују. Одвраћајте од греха које и сами избегавате. Подстичите на добро које и сами чините. Немојте људе да упућујете на било који узор међу муслиманима, јер сви смо ми грешни. Немојте да гледате ни у

мене као у свог узора. Ако вам треба узор међу људима, једини који то заслужује је Божији Посланик, мир над њим. Објасните људима да дела појединаца не одражавају став целе заједнице. Ако би то било тако, шта бисмо требали да помислимо за хришћанство, обзиром да су Хитлер и Мусолини били хришћани и да се највише силовања деси у хришћанској Америци!? Научите људе да не суде о исламу на основу грешака појединих муслимана. Нека о исламу суде на основу Часног Кур'ана и животописа Мухаммеда, мир над њим. Не упоређујте хришћанство са делима муслимана. Не упоређујте најбоље хришћане са најгорим муслиманима. Упоређујте

хришћанске свете књиге са Часним Кур'аном, а најбоље хришћане са најбољим муслиманима - имаћете са чиме да се похвалите! Увек имајте на уму такав приступ и немојте да се бојите. Немојте да им говорите о правним прописима у шеријату (верозакону), јер неће да вас разумеју. Разговарајте о заблудама које имају о исламу. Ако довољно добро научите аргументе о штетности алкохола и свињетине, оставићете их без текста! Нашим аргументима се не могу супроставити ни њихови најбољи научници.

Да ли је да'ва (позивање у ислам) појединачна обавеза

Питање: Неке ефендије нам говоре да да'ва није фар-ди-ајн, тј. појединачна обавеза сваког муслимана, већ фарди-кифаје. Ако се једна група муслимана бави да'вом, са осталих спада одговорност, као што је случај са џеназе (сахрана) - молитвом. Као аргумент, наводе одломак у коме се каже: Нека се међу вама издвоје они који ће да позивају на добро и да одвраћају од зла. Такође, наводе хадис у коме се спомињу темељне обавезе: веровање у Бога, молитва, пост, милостиња и ходочашће. Међу тим обавезама не постоји да'ва (мисионарство).

Одговор: Хајде да се, ради аргумента, сложим са мишљењем тих ефендија - да'ва је фарди-кифаје и уколико је чини група људи, са осталих спада одговорност. Сада, питам тебе, брате: Да ли си сигуран да је твој комшија немуслиман сазнао Истину? Јеси ли га икада питао да ли је спознао ислам? Наведи ми само једног муслимана који је сигуран да су сви немуслимани спознали ислам? Не постоји такав! Ако вам хришћани говоре да је Исус Свевишњи Бог, зар ћете да ћутите!? Морате да им докажете да чак и у њиховој Библији пише да је Исус био само Божији посланик. На Судњем дану, ако те комшија оптужи да га ниси

подучио исламу, правићеш му друштво у Паклу!

Вратимо се аргументу тих ефендија. Цитирају 104. одломак поглавља Имранова породица:

И нека међу вама буде оних који ће на добро да позивају и да траже да се чини добро, а од зла да одвраћају - они ће шта желе да постигну.

На основу овог одломка, закључују да је да'ва искључиво институционална обавеза и да са осталих муслимана спада одговорност. Међутим, већ у 110. одломку исте суре стоји:

Ви сте народ најбољи од свих који се икада појавио: тражите да се чине добра дела, а од неваљалих одвраћате, и у Бога верујете.

Да ли се овај одломак обраћа само групи људи? Не! Обраћа се целом исламском уммету (народу). Ви сте најбољи уммет на свету, зато што наређујете на добро а одвраћате од зла.

Одломак 104 говори о професионалним даијама, који се баве искључиво да'вом. Одломак 110 говори о осталим муслиманима, који бар део свог времена морају да издвоје за да'ву. Ако то није

довољан аргумент, размислите о поглављу Време:

Тако Ми времена - човек, заиста, губи,

• само не они који верују

• и добра дела чине

• и који једни другима истину препоручују

• и који једни другима препоручују стрпљење. (Кур'ан, поглавље Време, одломци 1-3)

Да ли се ова сура обраћа институцијама или појединцима? Свакоме од нас појединачно!

Споменули сте хадис којим се наређују вера у Бога, молитва, пост, милостиња и ходочашће. Тај хадис говори о стубовима ислама, а не о јединим обавезама. Поред ових пет темељних дужности, у исламу постоји још много обавеза. Међу њима је и да'ва. Запамтите једно: стубови нису комплетна зграда. Потребни су јој зидови и кров. Поред пет стубова ислама, морамо практиковати и друге обавезе.

Ови одломци које сам цитирао су савршено јасни. Не треба вам ниједан муфтија да бисте их објаснили.

Ако кажете: Кулхуваллаху ехад/Реци: "Он је Бог, Један!" - Не треба вам муфтија да бисте схватили овај одломак из поглавља Искреност. Зато, немојте слепо да следите поједине фетве (правна мишљења), кад је све већ појашњено у Кур'ану. Ученим људима се обратите за објашњење само уколико вам нешто није сасвим јасно. Не можемо да прихватимо ниједну фетву (правно мишљење) уколико се она разликује од недвосмисленог кур'анског текста.

УПУТСТВА ЗА ДАИЈЕ

Дефиниције да'ве (мисионарства)

Реч да'ва значи позивање. У исламској терминологији, да'ва је позивање у ислам. Потпуна дефиниција да'ве гласи: достављање поруке ислама немуслиманима и позивање у ислам.

Дефиниција ислаха

Ислах значи исправљање, поправљање. У исламској терминологији, ислах значи поправљање муслимана и њихово подучавање исламским прописима.

Разлика између мисионарства и поправљања стања

Људи углавном реч да'ва (мисионарство) користе за ширење

исламског учења било коме, и муслиманима и немуслиманима. Из тога произилази да да'ва и ислах имају исто значење. Међутим, није тако. Да'ва је намењена немуслиманима, а ислах муслиманима.

Врсте да'ве (мисионарства)

Постоје две врсте да'ве:

1) индиректна, која се обавља путем медија и 2) директна, непосредна.

Медији у служби мисионарства

Начелно, медији који се користе за мисионарство могу да се поделе у четири велике групе:

1) штампани медији;

2) аудио материјал;

3) видео материјал;

4) електронски медији.

Штампани медији се деле на непериодичне и периодичне. У непериодичне спадају књиге, брошуре и слично. Периодични штампани медији су часописи, новине и други штампани материјал који се објављује дневно, седмично, месечно и годишње.

Аудио материјал се дистрибуише у три различита облика: преко аудио касета, компакт дискова (ЦД) и дигиталних аудио трака (ДАТ).

Овакав материјал може да се користи на неколико начина:

Индивидуално, тј. у неком затвореном простору, у превозном средству и у покрету, уколико се поседује одговарајућа опрема за репродуковање аудио материјала.

Групно, тј. приликом окупљања чланова породице или неког другог колектива.

Јавно, тј. великим масама људи, нарочито путем радио станица.

Видео материјал се дистрибуише у неколико формата, као што су: видео касете, ВЦД дискови, ДВД дискови и слично. Попут аудио

материјала, и видео може да се приказује на неколико начина, зависно од околности.

Електронски, рачунарски медији, обухватају велику групу начина достављања поруке ислама. Може се користити индивидуално и групно, путем различитих медија (ЦД или ДВД), или путем глобалне мреже (интернет страница и е-маил сервиса).

Ефикасност различитих типова медија

Истраживања су показала да различити медији изазивају различит ниво пажње циљних групација.

Штампани медији - 10%. Просечна особа памти око 10% садржаја којег прочита.

Аудио материјал - 20%. Просечна особа памти око 20% садржаја којег чује преко неког од медија.

Визуелне информације - 30%. Од онога што просечна особа види, око 30% остаје упамћено.

Комбинација аудио и видео сигнала - 50%. Највећи проценат пажње изазивају визуелни сигнали у комбинацији са звуком, јер су тиме ангажовани и вид и слух. Око 50% садржаја достављеног на тај начин биће упамћено.

Сва четири типа медија које смо споменули имају заједничкуману: не допуштају интеракцију са циљном групом и више личе на монолог него на дијалог. Само у ретким случајевима се може обезбедити окружење за вођење неке врсте дијалога, попут колумни "Питања и одговори" у часописима, контакт-емисија на радију и телевизији и путем преписке на интернету.

Захтеви мисионарства

Да бисте могли бити мисионари, морате познавати бар основе ислама и компаративних религија, без обзира којим видом мисионарства се

бавили. Међутим, ради што веће ефикасности, морате се профилисати у одређеној области, јер различити медији захтевају различите програме и тактике.

У овом кратком туторијалу се нећемо бавити наведеним индиректним видовима мисионарства, већ директним и непосредним контактима са људима. Наравно, и у том случају се морају укључити неки сегменти индиректног приступа, уз помоћ штампаног и мултимедијалног садржаја.

Жива реч

За разлику од мисионарства која се чини путем медија, жива реч је више дијалог него монолог. Захтева обострану комуникацију између две стране. Жива реч бива монолог једино у случају јавног предавања након којег присутнима није дозвољено постављати питања.

Да'ва уживо се дели на два нивоа:

индивидуални, тј. непосредна комуникација између две особе,

јавни, тј. обраћање малој или великој групи људи.

Да'ва на индивидуалном нивоу

Техника и стратегија овакве врсте мисионарства зависи од категорије

људи којима је упућена и расположивог времена. Индивидуална да'ва може бити упућена странцима (на пример сапутницима у превозном средству) и познатим људима.

Странци су људи које први пут видите и велике су шансе да их више никада нећете видети. Путовање са њима је можда једина прилика коју имате да им пренесете поруке ислама. Ако их сретнете у аутобусима градског превоза, имате свега 10-30 минута да им кажете нешто о исламу. Ако путујете авионом, можда имате неколико сати. Уколико заједно дуго путујете,

имате неколико сати до неколико дана времена.

Вама познати људи су пријатељи и познаници са којима се виђате с времена на време, колеге у школи или на послу који бораве у вашем друштву скоро свакодневно по неколико сати и комшије које редовно срећете и са којима је извесно да ћете се виђати бар неколико година.

Иницирање мисионарства

Започињање разговора о исламу је веома битна техника. Разговор можете да започнете постављањем једноставних питања, као што су:

Зашто носите крст? Шта значи тај крст? (За ово вам је потребно познавање теме "Да ли је Христ заиста разапет?");

Зашто славите Божић? Шта значи Божић? (За ово вам је потребно познавање тема "Да ли је Исус бог?" и "Да ли Бог може да буде рођен?");

Шта значи ова слава коју славите?

Увек носите са собом неку брошуру или књижицу упадљивог наслова, чиме ћете привући пажњу сапутника или колега на послу. Немојте да се зачудите ако вас колеге замоле да им посудите ту књигу да је прочитају. Никада немојте да им

поклањате књиге, јер је велика вероватноћа да у том случају неће ни да их прочитају. Уместо тога, питајте их до када могу да прочитају посуђену књигу, а након тога започните разговор о темама које она садржи. Уколико, ипак, одлучите да је поклоните, обавезно оставите свој број телефона и будите доступни за његова питања у вези са ставовима које та књига промовише.

Мали број немуслимана ће бити спремно да вас слуша ако их упитате: "Могу ли да вам кажем нешто о исламу?" Уместо тога, урадите нешто што ће да их натера да вас питају: "Могу ли да вам

поставим нека питања у вези са исламом?" Уколико носите натпис "Да мушкарцима није дозвољено вишеженство, многе жене не би могле да живе часно", привућићете пажњу немуслимана који се уопште не слажу са тим. Питаће вас за објашњење. У том случају, тражите од њега да вас саслуша у наредних пар минута и искористите прилику да им доставите поруку ислама. Имаћете сву његову пажњу, јер он очекује одговор на питање које је сам поставио.

Уколико угледате двоје младих у школи или на факултету како се додирују и мазе, прођите поред њих и питајте младића: "Шта би урадио

кад би видео да неко исто то ради са твојом сестром?" За овај разговор вам је потребно познавање теме Хиџаб у исламу.

Уместо да немуслиману говорите о хиљаду позитивних ствари у исламу, боље је да га питате шта он сматра лошим у исламу и на тај начин започните разговор. За овај разговор вам је потребно познавање теме Најчешће постављаних питања од стране немуслимана.[46]

Да'ва на јавном нивоу

Овај начин мисионарства подразумева држање предавања неисламском аудиторијуму, присуствовање дебатама и

симпозијумима. Веома је пожељно да на крају предавања оставите времена за питања публике.

Структура и садржај исламског предавања

Почетак

1) Увек започните говор захвалом Узвишеном Богу и благословом на Његовог Посланика, мир над њим, на пример речима: Хвала Богу. Нека је благослов и мир на Божијег Посланика, на његову породицу и све његове другове.

2) Тражите Божију заштиту од проклетог ђавола, речима Еузу биллахи минеш-шејтанир-раџим

(Молим Бога да ме заштити од проклетог ђавола).

3) Након тога мора да уследи Бисмила: Бисмиллахир-рахманир-рахим (У име Бога, Свемилосног, Милостивог).

4) Практикујте да након Бисмиле проучите неки кур'ански одломак који се односи на тему о којој желите да говорите.

5) Пожељно је да проучите молбу која се налази у поглављу Та-Ха:

Господару мој, учини пространим прса моја, и олакшај задатак мој; одреши узао са језика мога да би

разумели говор мој.[47] (Кур'ан, поглавље Та-Ха, одломци 25-28)

6) Спомените људе присутне на бини (модератора, промотера скупа и евентуалне госте трибине), а затим се обратите публици речима: "Поштовани старији, цењена браћо и сестре, желим вам добродошлицу исламским поздравом..."

7) После тога, назовите им селам (поздрав): "Есслеаму алејкум ве рахметуллахи ве берекатуху/Нека су на вас мир, Божија милост и Његов благослов."

Увод у тему

1) Спомените назив теме.

2) Објасните значење теме, уколико је потребно (на пример, значење речи да'ва).

3) Нагласите важност теме о којој ћете да говорите.

4) Уколико има основа, нагласите повезаност теме о којој говорите са садашњом ситуацијом или неким скорашњим догађајем.

5) Објасните историјску подлогу, уколико је неопходно.

6) Разјасните заблуде у вези са темом о којој причате.

Садржина предавања

1) Поделите тему на више целина. На пример, тема о правима жене у исламу се може поделити на: духовна, економска, социјална, едукативна, правна и политичка права.

2) Уколико је неопходно, пре главног предавања спомените поднаслове/целине.

3) Главно предавање мора бити бар дупло дуже од увода, почетних напомена и закључка заједно.

4) Кључне ставке предавања објасните тако да их могу разумети и обични људи, осим у случају да предавање држите искључиво

специјалистима из одређене области.

5) Боље је споменути мање ставки и објаснити их примерима, него више ставки које је тешко схватити и запамтити.

6) Уколико је могуће, тему анализирајте из неколико различитих углова.

7) Нипошто се не удаљавајте од теме.

8) Немојте бежати од сржи теме наводећи небитне податке.

9) Ваше излагање мора бити динамично и довољно занимљиво да одржи пажњу публике.

10) Предавањем морате да обухватите тему у потпуности.

Закључак

1) Добро испланирајте закључак.

2) Речи "На крају..." и "Као закључак..." немојте изговарати више од једном.

3) Укратко сумирајте предавање.

4) Док сумирате, немојте поновити цело предавање, као што је случај код неких предавача.

5) Покрените конкретну акцију базирану на идејама изнесеним током предавања.

6) Завршите предавање наводећи упечатљив пример из стварног живота или постављањем провокативног питања публици.

7) Говор можете да завршите неким кур'анским одломком који се односи на тему.

8) Добар закључак је веома битан за остављање доброг утиска на публику.

9) Практикујте да вам последња реченица буде: Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова."

Како одржати импресивно и аутентично предавање

1) Немојте носити са собом текст целог предавања. То оставља лош утисак, а резултати ће бити слаби.

2) Не препоручује се да носите чак ни кључне ставке на цедуљици. Најбоље је да комплетно предавање одржите из своје главе.

3) Ако баш морате, напишите на цедуљици само главне наслове, поднаслове и основне тезе. Да се не бисте забројали, нумеришите их.

4) Цитирајте што више кур'анских одломака везаних за тему.

5) Кад год је то могуће, објасните кур'анске одломке другим

кур'анским одломцима, јер је Кур'ан најбољи коментар самом себи.

6) Уколико је могуће, цитирајте кур'анске одломке на арапском, а затим њихов превод.

7) Цитирајте веродостојне хадисе.

8) Кад год наводите цитат из неке свете религијске књиге, наведите референцу.

9) Цитирајте статистичке податке, ради јачег утицаја на публику.

10) За сваки статистички податак или цитат наведите извор.

11) Уколико је могуће, покажите књигу из које цитирате (Кур'ан, Библија и друге).

12) Аудио-визуелна помагала, попут пројектора и великих дисплеја, могу бити од користи када се обраћате мањој групи људи на неком семинару, али нису од велике помоћи када држите исламско предавање великом аудиторијуму.

13) Наведите примере из свакодневног живота, јер они чине предавање занимљивијим.

14) Ако је тема о којој причате јако озбиљна, разбијте монотонију наводећи неки опуштенији и

смешан пример, који ипак мора бити везан за тему.

Још неколико важних напомена

1) Увек имајте на уму чежњу за Божијим задовољством и искрену жељу за ширењем поруке ислама.

2) Нипошто се не хвалишите својим достигнућима и положајем! Будите понизни и скромни.

3) Будите кредибилан и поуздан говорник. Публика треба да има поверење у вас.

4) Преведите сваки кур'ански одломак којег цитирате, укључујући и онај на почетку предавања. Молбу на почетку не морате преводити.

5) Пружите што више корисних информација у што краћем времену. Будите јасни и прецизни.

Шта морате избегавати

1) Ако нешто заборавите, немојте да то буде очигледно тако што ћетеда направите дугу паузу. Одмах пређите на следећу тачку, или реците нешто везано за прву, док се сетите онога што сте заборавили.

2) Избегавајте често коришћење омиљених фраза и реченица.

3) Не опетерећујте реченице поштапалицама, попут: знате, мислим, разумете, свакако, дакле...

4) Избегавајте жаргоне.

5) Никада не изговарајте следеће реченице: "Извињавам се, нисам имао времена довољно да се припремим...", "Мој говор ће бити скроман...", "Не знам довољно о овој теми..." - јер тиме директно дискредитујете себе. Предавање држите пуни самопоуздања и дајте све од себе.

6) Не прекорачујте време одређено за предавање.

Прелеминарне припреме

1) Сазнајте нешто о публици којој ћете да се обратите:

- њихов језик и дијалекат;

- порекло већине људи које очекујете у публици;

- њихов пословни статус, тј. да ли је то хетерогена или специфична група људи;

- да ли су пријатељски или непријатељски расположени.

2) Добро простудирајте повод и директан разлог предавања.

Припремање садржине предавања

1) Унапред припремите напомене за цело предавање.

2) Припремите оквир комплетног предавања, како бисте га детаљно анализирали.

3) Све кур'анске одломке које планирате цитирати добро научите напамет заједно са преводом њиховог значења. Забележите их на посебним цедуљицама.

4) Кратко предавање траје од 15 до 30 минута. Дуго предавање не би требало да траје дуже од 45 минута. Уколико је предавач експерт у говорништву и може без проблема да одржи пажњу публике, предавање може да траје и сат времена.

5) Боље је да предавање распоредите по смисаоним целинама, уместо хронолошки, осим уколико природа теме то захтева.

6) Предавање би требало да протекне глатко од почетка до краја.

7) Успоставите везу између свих тема о којима говорите у току предавања.

Истраживање

1) Урадите опширно истраживање и читање на тему о којој ћете да говорите. Требате да имате много више додатних информација од оних које ћете да изнесете током предавања.

2) Прочитајте што више различитих књига од различитих аутора, које се тичу теме.

3) Прегледајте што више видео-предавања различитих предавача, у вези теме о којој ћете да говорите.

4) Гледајући видео-предавања иностраних предавача можете научити нове методе говорништва, презентисања, гестикулације и слично.

5) Ако цитирате неку књигу или предавача, обавезно проверите веродостојност цитата и веродостојност извора из којег су они цитирали. Немојте тек тако да цитирате било кога.

6) Уколико се користите примером којег сте чули од другог предавача, потрудите се да га верно цитирате, осим ако сматрате да то можете боље да испричате а да не нарушите поруку примера.

7) Добро се припремите за питања и одговоре након предавања. Сав труд и добро предавање падају у воду уколико се током питања и одговора почнете збуњивати или давати дуге и конфузне одговоре.

Генерална проба

1) Понављањем усавршавате предавање.

2) Добијате самопоуздање.

3) Даје вам шансу да на време уочите и исправите недостатке.

4) Можете дотерати трајање предавања.

5) Што више понављате и увежбавате предавање, бићете успешнији пред публиком.

6) Док увежбавате предавање, нека вам у близини буде искусна особа која ће вам указати на недостатке. Задња опција је да држите предавање пред огледалом.

7) Ако је могуће, направите видео-снимак са пробе и прегледајте га, како бисте уочили недостатке.

8) Ако планирате користити нове речи тешке за изговор, добро их увежбајте.

Технике одговарања на питања публике

Правила сесије

Да би се расположиво време што боље искористило, пре почетка сесије са питањима и одговорима модератор скупа треба публици објаснити следећа правила:

1) Постављајте само питања везана за тему. Питања која нису везана за тему нећемо третирати.

2) Молимо вас да питање поставите кратко и јасно. Ово је сесија за

питања и одговоре, а не за предавања.

3) Можете поставити само једно питање. Уколико желите поставити још једно питање, вратите се на зачеље реда и чекајте нову прилику.

4) У публици смо поставили три микрофона: по један са леве и десне стране за мушкарце и један иза, за жене. Питање поставите кад вам наши волонтери уруче микрофон.

5) Питања ће се постављати код сваког микрофона, у правцу казаљке на сату.

6) Можете написати питања на цедуљицама, а наши волонтери ће

их прикупити и донети предавачу. Питањима преко микрофона се даје приоритет.

7) Уколико неко не испоштује правила за постављање питања и почне да поставља нејасно питање и оно које није везано за тему, задржавамо право да му одузмемо реч.

8) Да би предавач дао што бољи одговор, било би добро да пре постављеног питања саопштите своје име и занимање.

Начин одговарања на питања

Увод у одговор

1) Док се питање поставља, добро обратите пажњу на сваку изговорену реч од стране питаоца.

2) Након постављеног питања, јавно поновите његове најбитније тачке.

3) Уколико питање у себи садржи подпитања или се може разложити на два различита питања, саопштите публици да је цењени питалац поставио два или више питања.

4) Предности понављања питања су следеће:

- помаже публици да боље разуме питање;

- уколико предавач није добро разумео питање, питалац га одмах може исправити;

- током снимања видео-камером, гледаоци не могу да разумеју питање уколико се питалац не чује добро;

- уколико нисте довољно добро спремни да дате одговор, понављање питања вам даје времена да се сконцентришете и формулишете одговор.

5) Укажите поштовање питаоцу речима:

Брат је поставио добро питање;

Брат је поставио важно питање;

Брат је поставио релевантно питање;

Брат је поставио занимљиво питање;

Брат је поставио често постављано питање;

Брат је поставио необично питање.

6) Спомените повезаност питања са актуелним догађајима, предавањем и слично, уколико је могуће.

7) Уколико вам је питање јасно, али питалац наставља да износи непотребне детаље, љубазно га прекините речима: "Брате, хвала ти. Разумео сам питање."

8) Ако питалац почне држати предавање или износити непотребне

коментаре, а још није поставио питање, љубазно га замолите: "Брате, можеш ли да поставиш питање?", или: "Можете ли да будете краћи и прецизнији, молим Вас?"

9) Уколико питање уопште није везано за тему, под условом да то нисте дозволили, љубазно му саопштите да исто питање може поставити неком другом приликом, или да одговор може да нађе у тој и тој књизи или видео-предавању.

10) Уколико је питање правне природе, или се ради о дискутабилној теми, замолите питаоца да одговор потражи код

неког учењака који је експерт у тој области.

11) Уколико је питање везано за тему, али не знате одговор, будите скромни и реците: "Жао ми је, не знам одговор на ово питање, али ћу се потрудити да сазнам и да вас обавестим о одговору, ако Бог да.", или га упутите на стручну особу речима: "Учењак тај и тај ће да вам да бољи и потпунији одговор."

Садржина одговора

Дајте одговор служећи се истовремено са четири аспекта, уколико је могуће:

1) Исламски аспект

Цитирајте кур'ански одломак који се односи на одговор и наведите његову референцу у Кур'ану.

Цитирајте веродостојан хадис који се односи на одговор, уколико постоји, и наведите његову референцу у хадиским збиркама.

Коментаришите и објасните цитиране одломке и хадисе.

Наведите мишљење исламског ауторитета по питању теме о којој говорите.

2) Компаративне религије

Цитирајте стихове из других религијских књига (Библије, Торе и других) уколико се односе на тему.

Коментаришите и објасните цитиране текстове.

Наведите мишљење експерта компаративних религија о тој теми, уколико сматрате да ће то бити од користи.

3) Разум и логика

Пружите одговор користећи разум и логику.

Наведите логичне одговоре који ће објаснити ваш став.

Наведите обичне примере из свакодневног живота, на пример из школе, посла и слично.

Користите општеприхваћене чињенице, као на пример: "2+2=4" или да планета Земља има сферичан облик и слично.

Наведите статистичке податке који ће да вам помогну да пружите бољи одговор и спомените извор информација.

Цитирајте новинске чланке који подупиру одговор на питање.

Наведите цитат из неке познате и респектабилне књиге.

Цитирајте мишљења учењака, историчара и експерата у тој области, уколико се то односи на тему.

4) Научни аспект

Наведите потврђене научне чињенице, које се односе на тему.

Наведите медицински аспект, уколико постоји.

Цитирајте научне часописе и књиге, уколико се то односи на тему.

Наведите мишљења познатих научника, уколико ће то да помогне да одговор буде јаснији.

Закључак

Одговор завршите било којом од следећих опција:

Наведите директан пример.

Поставите реторичко питање.

Цитирајте кур'ански одломак који се директно односи на тему.

Последња реченица треба бити јасна, директна и упечатљива.

Уколико на то питање постоји више различитих одговора, или одговор оставља простор за даљу дискусију, завршите одговор речима: "А Бог најбоље зна."

Важне напомене

1) Следите сва упутства везана за успешно предавање, које смо раније споменули.

2) Ниједан ваш одговор не сме да буде контрадикторан другом одговору.

3) Уколико питање садржи аргумент или пример који доказује погрешност неког исламског аспекта, урадите једно од двоје:

- сложите се са аргументом питаоца, а затим наведите против-аргумент по истој логици и тиме окрените плочу у своју корист;

- наведите аргумент који доказује погрешно схватање питаоца.

4) Не дозволите да се сесија предвиђена за питања и одговоре претвори у расправу и дебату. Ако

је неопходно, позовите питаоца на разговор након предавања.

5) Немуслиманима треба дати предност у постављању питања.

6) Никада не користите цедуљице са напоменама док одговарате на питања.

7) Исти кур'ански одломак можете користити као одговор на више питања.

8) Док дајете одговор, следите упутства из 125. одломка поглавља Пчеле:

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима на најлепши начин расправљај!

Припреме за питања и одговоре

1) Прегледајте сва видео-предавања исламских предавача на тему о којој ћете да говорите, заједно са сесијама за питања и одговоре.

2) Припремите списак свих питања која вам могу бити постављена и расподелите их на веома битна, битна и остала.

3) Припремите одговор на свако од питања са листе.

4) Научите напамет све одговоре.

5) Делове вашег предавања можете користити као одговор на нека питања, уколико су повезани.

6) Учење напамет разних предавања и могућих питања ће вам омогућити боље сналажење са свим питањима.

7) Научите напамет све кур'анске одломке повезане са темом.

8) Научите напамет што више веродостојних хадиса повезаних са темом.

Технике одговарања на питања

Упамтите:

1) Следите све технике јавног обраћања које смо споменули.

2) Одговарајте самоуверено.

3) Одговарајте гласно.

4) Док дајете одговор, гледаје у питаоца, али немојте потпуно запоставити публику.

5) Немојте се узнемирити уколико питалац контрира било ком ставу којег сте изнели у току предавања.

6) Не дозволите да вам одговори буду прекидани честим и нежељеним коментарима.

7) Увек имајте отворен и сконцетрисан ум током давања одговора.

Припазите се следећих ствари:

1) Немојте да вас иритира било који питалац.

2) Никада се не љутите. Увек останите прибрани и опуштени.

3) Не околишајте. Одговор дајте тачно и прецизно.

4) Не износите лажне и погрешне информације.

5) Немојте да се збуњујете док дајете одговор.

6) Не правите дуге паузе.

7) Немојте мумлати ("говорити у недра").

8) Немојте изгледати напети и узнемирени.

9) Немојте да се нервирате.

Неуобичајене околности

1) Питалац је провокативан и насилан.

Немојте да се узрујавате због тога. Дајте одговор мирно и достојанствено.

Што је питалац агресивнији, ви морате бити питомији и скромнији у давању одговора.

Трудите се да покажете што већи контраст између ружног понашања питаоца и вашег лепог понашања. На тај начин ћете придобити публику.

Какве год ставове да изнесе, одговорите му логичним и разумним доказима.

2) Питалац жели да се шегачи.

Одговорите му логичним и разумним доказима.

Немојте да се узнемиравате.

Уколико је неопходно, разоткријте публици његове намере наводећи прикладан пример.

3) Питалац покушава да вас омаловажи и понизи.

Немојте да се осећате увређено.

Немојте да се нервирате.

Одговорите веома смирено и прибрано.

Уколико је неопходно, можете да повисите глас и да одговорите гласније него иначе, али немојте да губите смиреност.

Повисите глас ради ефикаснијег одговора, а не ради исказивања срџбе или из револта.

Поставите му реторичко питање, да бисте потврдили његов став.

Наведите конкретну информацију или статистички податак који оповргава његове тврдње.

4) Питалац прекида одговор. Дешава се да вам питалац упада у

реч док још нисте завршили одговор.

Уколико вам се чини да су му намере добре, будите стрпљиви и завршите одговор укључујући објашњење које је он додатно тражио.

Уколико је прекид одговора неоправдан, а питалац поставља подпитања, љубазно га замолите да буде стрпљив: "Управо сам кренуо да кажем и то о чему ме питате, па вас молим да будете стрпљиви."

Ако питалац често прекида одговор и добацује, реците му да сте ви имали стрпљења пристојно да саслушате његово питање, па би сад

он требао да саслуша ваш одговор. Уместо вас, ово може да изјави и модератор скупа.

5) Питалац се расправља са вама.

Љубазно га подсетите да је то сесија за питања и одговоре, а не за предавања и дебате.

Реците му: "Ово је мој став по том питању. Уколико се слажете, захвални смо Богу. Уколико се не слажете, нико вас не присиљава да то прихватите. А Бог најбоље зна."

Реците: "Ако имате још питања, радо ћу одговорити на њих чим се вратите на зачеље и сачекате свој ред за постављање питања."

ИЗБОР ИЗ ПИТАЊА И ОДГОВОРА

Молитва за имамом (предводником) без браде

Питање: Мој син ради у Јапану. У џамији у којој клања, теравих-молитву предводе два имама наизменично. Један је из Египта, а други из неке арапске земље. Овај други није имам по професији, већ је само један угледни џематлија (припадник џамије) из тога града. Пошто не носи браду, већ је брије, неки Пакистанци не клањају за њим. Мој син, ипак, клања за њим, али га мучи питање колико му је молитва исправна.

Одговор: Бријање браде је грех, а онај ко брије браду је грешник. Имам би требао да пушта браду. Ипак, молитва за имамом без браде је исправна. Исламска улема (учењаци) се сложила да је молитва исправна како за имамом са брадом, тако и за оним без браде, да би се избегли сукоби међу муслиманима. Твој син је у праву. Они који нису клањали за тим имамом, требали би одмах да дођу у тај џемат и тако да избегну сваки конфликт. А Бог најбоље зна.

Теравих-молитва од осам реката

Питање: У мојој земљи се клања само осам реката теравих-молитве.

Могу ли самостално да клањам још дванаест реката у џамији или кући?

Одговор: Одабрано мишљење је да у току рамазана можете да клањате колико год желите реката молитве, јер не постоји горња граница. Преноси се да је Ибн Омер, Бог био задовољан њиме, рекао: "Неки човек је упитао Веровесника, мир над њим, док је био на минберу: 'Шта кажеш у вези са ноћном молитвом?' Он рече: 'Ноћна молитва се клања два по два реката, а када неко сматра да је започело свитање он ће да клања још један рекат и то ће да му буде витр на оно што је клањао.'" Ибн Омер је говорио: "Учините да вам последња молитва буде витр

(непарни). Тако је Веровесник, мир над њим, наредио." (Хадис бележи Бухари)

Преноси се од Амра ес-Сулемија да је питао: "Божији Посланиче, у ком делу ноћи се молба најбоље прима?" Он је одговорио: "У последњој трећини. Клањај колико можеш реката, јер том намазу присуствују анђели и бележи се све до витра." (Хадис бележи Ебу Давуд)

"Затекли смо неке таби'ине да клањају 20 реката теравих-молитве, а неки чак 36." (Мусаннеф Ибн Еби Шејбе)

Наравно, најпрече је обављати молитву онако како ју је обављао

Божији Посланик, мир над њим. Клањао је 11 или 13 реката, као што стоји у веродостојном хадису који се преноси од Аише, Бог био задовољан њоме: "Божији Посланик, мир над њим, никада није клањао више од једанаест реката, ни у рамазану ни ван њега. Клањао би четири реката, не питај за њихову дужину и лепоту. Затим би клањао још четири реката, не питај за њихову дужину и лепоту. На крају би клањао три реката. Питала сам га: 'Божији Посланице, спаваш ли пре витр-молитве?' Он је одговорио: 'Аиша, моје очи спавају али срце не.'" (Хадис бележи Бухари)

Међутим, на основу раније наведених хадиса, јасно је да нема горње границе за број реката теравих-молитве. Ко жели да клања осам реката теравих-молитве, препоручујем му да их клања у џамији где се клања само осам реката. Исто важи и за оне који желе да обављају двадесет реката теравих-молитве. Тако ћете да избегнете конфликтне ситуације.

Прекидање поста

Питање: Сме ли особа која има чир на желуцу да прекине пост?

Одговор: Уколико пост доводи до погоршања вашег здравственог стања, можете да га прекинете.

Међутим, обавезни сте да пропуштене дане напостите када вам се здравствено стање поправи. Узвишени Бог каже:

А ко се разболи или се на путу задеси, нека исти број дана напости – Бог жели да вам олакша, а не да потешкоће имате. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 185)

Учење Кур'ана за умрле

Питање: Када учим Кур'ан и замолим Бога да награду од тог учења пошаље свим муслиманима и мојој родбини, укључујући и моје родитеље који су преселили (умрли), да ли ће да имају награду

само моји родитељи или сви муслимани?

Одговор: Учити Кур'ан за умрле, без обзира да ли су ваши родитељи или неко други, је новотарија. За такву праксу не постоје докази у Кур'ану, суннету (Посланиковој пракси) нити у поступцима другова. Да постоји икакве основе у исламу за то, другови би то практиковали. Ова вера је усавршена за време Божијег Посланика, мир над њим. Измишљање нових ибадета (богослужења) је недопустиво у исламу. Аиша, Бог био задовољан њоме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Ко у ову нашу веру уведе неку нову

ствар, биће му одбачена." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Дозвољено је, ипак, чинити молбу за умрле и давати милостињу за њих. По том питању нема разилажења.

Одбијање супружника у постељи

Питање: Има ли жена право да одбије мужа у постељи, уколико он инсистира а она не жели?

Одговор: Уколико жена није болесна и нема менструациони или постпорођајни период, нема право да одбије мужа у постељи. Ислам подстиче здраву породицу, морал и чедност, а забрањује неморал, блуд, ванбрачне и предбрачне сексуалне

контакте. Да би сте чедност и морал очували и да не би кренули лошим путем, супружници морају удовољавати једно другом. Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Када човек позове супругу у постељу, а она га одбије, анђели је проклињу све до јутра." (Хадис бележи Ел-Бухари и Муслим)

"Тако ми Онога у Чијој је руци мој живот, када човек позове супругу у постељу, а она га одбије, Онај Који је на небесима је незадовољан њоме све док супруг не буде задовољан њоме." (Хадис бележи Муслим)

"Када човек позове жену у постељу, мора му удовољити, па макар била заузета кувањем ручка." (Хадис бележи Тирмизи и Ибн Маџе)

Из наведених хадиса се јасно види да је жени обавеза да удовољи потреби свога мужа, кад год он изрази жељу за односом. Када се веза мужа и супруге заснују на исламским принципима, самилости, саосећању, љубави и пажњи, питање одбијања сексуалног односа не постоји. Не постоји ни питање љутње и срџбе мужа, који треба да буде разуман и стрпљив. Узвишени Бог каже:

И један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост; то су, заиста, поуке за људе који размишљају. (Кур'ан, поглавље Византинци, одломак 21)

Уколико, у тим ретким случајевима, муж изрази сексуалну жељу а жена из оправданог разлога изрази негодовање (не одбијање), муж треба пун разумевања и драге воље одгодити сексуални чин.

Узвишени Бог каже:

Оне су одећа ваша, а ви сте њихова одећа. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 187)

Муж треба да се устеже од љутње и незадовољства својом женом. Ако не буде љут и незадовољан, спасиће је клетви анђела и срџбе Узвишеног.

Посета гробљу 15. ша'бана

Питање: Да ли је исправно посећивати гробља у Лејлетул (ноћи) - берату?

Одговор: Давање посебног значаја 15. ноћи месеца ша'бана, посета гробља том приликом, обављање посебних добровољних молитви и других ибадета (богослужења) који се практикују само поводом ове ноћи, схватање да је та ноћ "бајрам умрлих", бдијење те ноћи и позивање других да чине исто-све је

то бид'ат/новотарија. Од Божијег Посланика, мир над њим, и његових другова се не преноси да су ишта од споменутог чинили, нити су позивали друге.

У целој сири (животопису) Божијег Посланика, мир над њим, не постоји ваљан доказ за обележавање 15. ноћи ша'бана. Према хадиским учењацима, све предаје које се бележе на ову тему су слабе и неприхватљиве. Једна од њих се приписује Аиши, Бог био задовољан њоме, да је рекла: "Једне ноћи сам приметила да (поред мене) нема Божијег Посланика, мир над њим. Изишла сам да видим где је, кад он стоји у Бекији. Угледавши ме, рече:

'Јеси ли се побојала да ће Бог и Његов Посланик према теби неправедно поступити?' Рекох: 'Божији Посланиче, помислила сам да си отишао некој од (осталих) супруга.' - А он ће на то: 'Узвишени Бог силази у ноћи, на половини шабана, на овоземаљско небо и опрости више греха него што има длака у вуни Келбовог стада.'" (Тирмизи, 739; Ибн Маџе, 1389; Ахмед, 6:238)

Бухари и Тирмизи сматрају да овај хадис има сенед (ланац преносиоца) који је прекинут на два места, па се због тога не може сматрати поузданим. Осим тога, према коментару Тирмизијиног Џами'ус-

сунена, Хаџаџ б. Ертат, један од преносилаца хадиса, сматра се непоузданим.

Потврђено је да је Веровесник, мир над њим, једном приликом отишао до гробља Бекија и чинио молбу за умрле, али није потврђено када је тачно отишао. То је учинио по директној Божијој наредби, па се овај чин сматра изузетком. Аиша, Бог био задовољан њоме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао:

"Дошао ми је (анђео) Џибрил и рекао: 'Твој Господар ти наређује да посетиш Бекију и да тражиш

опроста за умрле.'" (Хадис бележи Муслим)

Дакле, дозвољено је мушкарцима да одлазе на гробља кад год хоће и да чине молбу Богу да опрости грехе умрлима, али то не смеју да чине тачно одређеним данима и посебним приликама, осим уколико не наиђу на јасан доказ из Кур'ана и суннета.

Неки коментатори тврде да је посебна вредност 15. ноћи ша'бана потврђена Кур'аном:

Ми смо почели да је у Благословљеној ноћи објављујемо - и Ми, заиста, опомињемо - у којој се сваки мудри посао реши. (Кур'ан, поглавље Дим, одломци 3-4)

Међутим, Кур'ан није објављен у ша'бану, већ у рамазану, као што стоји у 185. Одломку поглавља Ел-Бекаре.

Муслим бележи хадис у коме Веровесник, мир над њим, каже: "Најгоре ствари су иновације у вери, а свака иновација је новотарија, а свака новотарија је заблуда..."

Дакле, муслимани морају да се клоне свих новотарија у ибадету (богослужењу).

Друштвено-корисни рад

Питање: Какав је концепт друштвено-корисних радова у исламу? Морамо ли да их

спроводимо само за добробит муслимана или за добробит целог друштва?

Одговор: У исламу, друштвено-користан рад има огроман значај. Свако дело које се чини за добробит свих људи, уз тежњу да се тиме постигне Божије задовољство, рачуна се у добра дела. Ако у том делу нема примеса дволичности и тежње приказивања пред другим људима, за њега сигурно следи награда од Бога. Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Ко учини добро дело, добиће велику награду за њега и биће страха на

Судњем дану поштеђен. (Кур'ан, поглавље Мрави, одломак 89)

Ко уради добро дело, биће десетороструко награђен. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак160)

Онај ко буде урадио колико трун добра видеће га. (Кур'ан, поглавље Земљотрес, одломак 7)

Бог у Кур'ану на много места понавља наредбу да се лепо понашамо, да дајемо милостињу и да помажемо угроженима и сирочадима. У наведеним одломцима није направљена разлика између доброчинства према муслиманима и другима. Не постоје такве границе у чињењу општег

добра - обухватају и муслимане и немуслимане. Божији Посланик, мир над њим, је јасно дао до знања да се доброчинство према било ком људском бићу и живом створењу убраја у добра дела: "Сваком муслиману који засади воћку или посеје семе, па се њиховим плодовима окористе птице, људи или животиње, биће му уписано у добра дела." (Хадис бележи Ел-Бухари)

"Уклонити са пута оно што смета људима је део имана (веровања)." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је

Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Један човек је, идући путем, наишао на трновиту грану, па је склонио, да не би сметала људима. Бог му је због тога опростио." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Ислам наређује да се према свему око нас односимо пажљиво и са доброчинством.

Муслиман који ради за опште добро свих људи, и муслимана и немуслимана, очекујући Божије задовољство, може да се нада вишеструкој награди. Једна награда је за чињење добра, а друга за подстицање других људи да размишљају о Богу. Друштвено-

корисни рад, уколико је усмерен ка муслиманима, зове се ислах. Уколико је усмерен ка немуслиманима, зове се да'ва.

Хаким б. Хизам, Бог био задовољан њиме, је упитао Божијег Посланика, мир над њим: "Божији Посланиче, у предисламском периоду сам чинио многа добра дела: одржавао сам родбинске везе, ослобађао робове и удељивао милостињу. Хоћу ли бити награђен за та дела?" Посланик му одговори: "Прихватио си ислам са свим добрим делима која си чинио од раније." (Хадис бележе Ел-Бухари и Муслим)

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Један је човек осетио снажну жеђ док је путовао. Сишао је до извора испод пута и пио. У повратку, видео је пса како дахће и од жеђи гризе земљу. Помислио је: 'Овај пас пати од истог проблема као и ја.' Сишао је до врела, напунио је ципелу водом и донео је псу. Као награду за то, Бог му је опростио." Другови су упитали: "Божији Посланиће, зар ћемо бити награђени за доброчинство према животињама!?" Он одговори: "Да. Награда следи за доброчинство према свему живоме." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Дакле, општекорисне друштвене активности су од великог значаја у исламу, без обзира да ли су корисници доброчинства муслимани или немуслимани.

Са друге стране, систем зеката (милостиње) је прописан само муслиманима, а његови корисници могу бити углавном муслимани. Узвишени Бог нас прецизно обавештава о категоријама корисника зеката :

Зекат (милостиња) припада само сиромасима и невољницима, и онима који га скупљају, и онима чија срца треба придобити, и за откуп из ропства, и презадуженима,

и у сврхе на Божијем путу, и путнику. Бог је одредио тако! А Бог све зна и мудар је. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 60)

Неколико питања о додиривању мусхафа

Питање: Може ли жена у хајзу (менструацији) да учи пред спавање поглавља Искреност, Свитање и Људи и Ајетул-курсијју? Може ли жена у таквом стању да додирује мусхаф? Да ли се у кур'анском изразу: Могу га додирнути само они који су чисти мисли на Кур'ан или на Левхи-махфуз? Сме ли се мусхаф додиривати без абдеста (верско чишћење)?

Одговор: Часни Кур'ан каже:

Он је, заиста, Кур'ан племенити у Књизи брижљиво чуваној - додирнути га смеју само они који су чисти. (Кур'ан,поглавље Догађај, одломци 77-80)

Китабун мекнун не мора да значи да је то Кур'ан, а муттахерун / они који су чисти не мора обавезно да значи телесну чистоћу. Китабун мекнун значи Књига помно чувана. То је, у ствари, Левхи-махфуз, небеска књига, која се спомиње у Часном Кур'ану:

А ово је Кур'ан величанствени, на Плочи помно чуваној (Левхи-

махфузу). (Кур'ан, поглавље Сазвежђа, одломци 21-22)

Чисти, који се спомињу у претходном одломку су, према тефсиру (коментар Кур'ана) Ет-Таберија, анђели, који су чисти од свих греха, злих мисли и дела. Према Ибн Хазму, који је о овој теми детаљно говорио, додиривати Кур'ан је дозвољено без посебних припрема, јер не постоји ниједан јасан доказ који тражи другачије. Ипак, учењаци свих мезхеба (правних школа) се слажу у томе да је боље узети абдест (обредно прање) пре додиривања Кур'ана. Поред Ибн Хазма, мишљење да је дозвољено додиривати Кур'ан без

абдеста заступају Ибн Аббас, Шу'би, Заххак, Зејд ибн Али, Му'ејјид Биллах, Давуд, Хаммад б. Сулејман и многи други.

Група учењака која сматра да се Кур'ан не сме додиривати без абдеста своје мишљење темеље на хадису којег бележи имам Малик у Муветти. Међутим, овај хадис, осим што је мурсел, у себи садржи реч тахирун, која према Ибн Кесиру, Замахшерију и другима не мора упућивати на абдест, већ на духовну чистоћу.

Жени је у току менструације дозвољено да учи Кур'ан напамет или читајући, не додирујући га. Ибн

Маџе бележи предање којим се жени у менструацији забрањује чак и учење Кур'ана. Међутим, ово предање је слабо, према мишљењу Алламе ибн Хајра и Алламе ибн Мулеккина.

Имам Малик сматра да човек и жена не морају имати абдест уколико читају Кур'ан обнављајући хифз (научено напамет). А Бог најбоље зна.

Да ли је именица "Аллах" мушког рода

Питање: Зашто Аллаху додељујемо личне заменице Он, Њему, Његов, итд?

Одговор: Арапска реч Аллах нема одредницу рода. У арапској граматици, постоје само два рода: мушки и женски. Мушки род се, затим, дели на два типа: стварни и фиктивни. Стварни мушки род се употребљава за људе и животиње. Фиктивног мушког рода су неке именице за које се то не може рећи. Тако су у арапском језику мушкога рода именице: мелек (анђео), лејл (ноћ), баб (врата), и слично. Реч Аллах спада у другу категорију, тј. фиктивни мушки род.

Зашто реч Аллах не може да буде женскога рода? Због правила арапске граматике. У арапском језику, женског рода су именице

које означавају појаве које су по природи такве, попут речи умм (мајка). Такође, женског рода су именице које се завршавају тзв. женским харфом "та", попут речи мирвахатун (вентилатор). Именице које се завршавају дугим елифом и именице које означавају део пара (попут ока или уха), такође су женскога рода. Пошто се за реч Аллах не може везати ниједно од споменутих граматичких правила, та реч не може да буде женског рода. Узвишени каже у првом одломку поглавља Искреност:

Реци: Он, Бог! Један је.

Пошто у арапском језику постоје само мушки и женски род, логично је да реч Аллах буде мушкога рода.

Никаб — прекривање лица муслиманке

Питање: Да ли муслиманке морају да покривају лице?

Одговор: Исламски учењаци имају различите ставове по питању покривања лица код муслиманки. У исламу, прописи се доносе на основу Часног Кур'ана, тј. Божијег говора, и аутентичних хадиса, тј. говора Божијег Посланика, мир над њим. Узвишени Бог каже:

О верници, покоравајте се Богу и покоравајте се Посланику и представницима вашим. А ако се у нечему не слажете, обратите се Богу и Посланику, ако верујете у Бога и у Онај свет; то вам је боље и за вас решење лепше. (Кур'ан,поглавље Ен-Ниса, одломак 59)

Кад се лидери, имами и учењаци међусобно разилазе, морају се обратити Божијој Књизи и хадисима Божијег Посланика, мир над њим. Тачност, релевантност и прецизност њиховог одговора морају да се базирају на аутентичним изворима ислама. Наравно, морамо да имамо на уму да је само Бог непогрешив, а

да сви, па и највећи учењаци, могу да направе грешку.

Не постоји веродостојан хадис који недвосмислено наређује покривање лица. Учењаци који сматрају да је покривање лица обавезно, тумаче 59. одломак поглавља Савезници као "покривање лица" уместо "спуштање вела низа се". Оваква интерпретација је погрешна, јер не одговара њеном значењу у арапском језику. Џилбаб се не преводи као прекривач лица.

Неки сматрају да се под велом у 31. одломку поглавља Светлост [48]мисли на покривање главе и лица. Међутим, ова реч у арапском

језику значи само покривање главе. Ебу Давуд бележи да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Бог не прихвата молитву жене која је достигла полну зрелост све док не обуче химар." Ниједан учењак не захтева покривање лица током молитве, пошто химар то не значи.

Велики учењаци, попут Ибн Муфлиха ел-Ханбелија, Невеви-ја и других, тврде да покривање лица није обавезно. Знаменити мухаддис нашег времена, шејх Насируддин Албани је у књигама Ер-Редд ел-Муфхим и Џилбабул-мер'ел-муслимех детаљно разоткрио погрешке у схватању да је покривање лица обавезно.

Као што сам рекао, не постоји ниједан хадис који недвосмислено наређује покривање лица. Са друге стране, постоји велики број хадиса који доказују да покривање лица није обавезно. Једном приликом, док је Божији Посланик, мир над њим, нешто објашњавао групи жена на дан Бајрама, "једна жена са тамним биљегом на образу устаде..." - тражећи објашњење неких прописа. Ово предање бележи Муслим. Из њега се разуме да жена која се обратила Веровеснику, мир над њим, није била покривеног лица, нити јој је он то наредио одговарајући јој на питање. Ако је обичним муслиманима обавезно наређивање добра а одвраћање од

зла, зар би Веровесник, мир над њим, пропустио прилику да ову жену упозори на обавезу покривања лица, да је таква обавеза постојала!?

Ата ибн Реби'а приповеда: "Ибн Аббас, Бог био задовољан њиме, ме упитао: 'Хоћеш ли да ти покажем жену од становника Раја?' Рекох: 'Хоћу.' Он рече: 'То је она црнкиња што је дошла код Божијег Посланика, мир над њим...'" (Ел-Бухари, хадис број 555)

Цитирани хадис доказује да та жена становник Раја, није покривала лице кад је отишла Божијем Посланику, мир над њим, нити је то чинила у време кад је Ибн Аббас, Бог био

задовољан њиме, причао о њој. Неки ће рећи да се боја коже може уочити на рукама жене и да то не мора да буде лице. Међутим, овај аргумент је слаб, јер та жена није била једина црнкиња у време Божијег Посланика, мир над њим. Осим тога, препознавање лица је незамењиво кад је у питању идентификација особе.

Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Нека мухрима (жена у ихраму) не покрива лице и нека не носи рукавице." (Хадис бележи Ел-Бухари, хадис број 1838)

Неки учењаци сматрају да се овај хадис не може узети као аргумент за

откривање лица, пошто је ихрам посебно стање, а прописи у ихраму не морају да важе у обичном животу. Међутим, морамо да напоменемо да у току ихрама ствари које су мустехаб (пожељне) могу постати харам, попут скраћивања ноктију. Такође, ствари које су мубах (дозвољене) у нормалним околносима, у току ихрама могу постати фарз (обавеза), као што је ношење ихрама. Али, никада нешто што је харам (забрањено) не може постати фарз! Ако је откривање лица харам, како је могло постати фарзом у току ихрама?

Током првих дана зул-хиџета, Ел-Фадл Ибн Аббас, Бог био задовољан

њиме, је јахао на камили заједно са Божијим Послаником, мир над њим. У једном месту, пред њих изађе прелепа жена из племена Хас'ам, тражећи да Божији Посланик донесе пресуду у једном спору. Ел-Фадла је привукла њена лепота, па је почео да гледа у њу. Приметивши то, Божији Посланик, мир над њим, га је ухватио за браду и окрену му је главу у другу страну, да не би гледао у њу. (Хадис бележи Ел-Бухари, хадис број 6228)

Из наведеног предања разумемо да је жена о којој се говори била изузетно лепа. Како ћете разликовати лепу жену од мање лепе, уколико јој је лице покривено?

Упркос томе, Божији Посланик, мир над њим, јој није наредио да покрије лице, већ је наредио Ел-Фадлу да обори поглед, у складу са кур'анским одломком:

Реци верницима нека оборе погледе своје и нека воде бригу о стидним местима својим; то им је боље, јер Бог, уистину, зна оно што они раде.

А реци верницама нека оборе погледе своје и нека воде бригу о стидним местима својим... (Кур'ан, поглавље Светлост, одломци 30-31)

Када је Ибн Аббас, Бог био задовољан њиме, један од најбољих коментатора Кур'ана, упитан о значењу овог одломка, рекао је да се

мисли на лице и руке. (Ибн Ебу Шејбе и Ел-Бејхеки) Ово предање је сахих (веродостојно), по мишљењу учењака Албанија.

Неки учењаци тврде да су сва предања у којима се не наређује покривање лица настала пре објављивања одломка који наређују покривање лица:

О Веровесниче, реци женама својим, и кћерима својим, и женама верника нека спусте хаљине своје низа се. Тако ће се најлакше препознати па неће напастоване бити. А Бог прашта и самилостан је. (Кур'ан, поглавље Савезници, одломак 59)

А реци верницама нека оборе погледе своје и нека воде бригу о стидним местима својим... (Кур'ан, поглавље Светлост, одломак 30)

Као прво, ови одломци не наређују покривање лица. Друго, да бисте доказали да ови одломци доказују покривање лица, морате навести бар један веродостојан хадис који то поткрепљује, а такав хадис не постоји. Треће, већина хадиса које сам цитирао су настали из периода после објављивања ова два одломка.

Можемо закључити да муслиманкама није обавезно покривање лица. Међутим, било је обавезно супругама Божијег

Посланика, мир над њим, као што је и њему био наређен посебана ноћна молитва, иако су остали муслимани изузети од ове праксе, препоручује се да и то следе, јер представља суннет. Муслиманке које желе да носе никаб, могу да га носе. Оне које га не носе - не морају. А Бог најбоље зна.

Цитирање Библије ради мисионарства

Питање: Чуо сам једног учењака како говори да је цитирање Библије ради мисионарства јеврејима и хришћанима новотарија. Шта др. Закир Наик мисли о томе, пошто он често цитира Библију?

Одговор: Иако већина учењака не види ништа спорно у цитирању светих књига јевреја и хришћана за потребе мисионарства, постоји одређени број муслимана који гаји заблуду да је то погрешно. Неки, чак, иду толико далеко да то сматрају новотаријом у вери. Било би праведно да прво видимо који су њихови докази за овај став.

Једини хадис који наводе као потпору за свој став гласи:

"Преноси се од Џабира ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њиме, да је рекао: 'Омер ибнул-Хаттаб, Бог био задовољан њиме, је једном приликом дошао Божијем

Посланику, мир над њим, држећи листове Торе, и рече: 'Божији Посланиче, ово је Тора.' Посланик, мир над њим, не рече ништа, а Омер поче да чита. Боја на лицу Божијег Посланика се видно изменила, па Ебу Бекр, Бог био задовољан њиме, повика: 'Омере, мајка те немала, зар не видиш лице Божијег Посланика!?' Омер му погледа лице и рече:"Тражим заштиту Бога од Његове срџбе и срџбе Његовог Посланика! Задовољни смо Богом као Господарем, исламом као вером и Мухаммедом као послаником!' Посланик, мир над њим, му рече: 'Тако ми Онога у Чијој је руци мој живот, кад би се Мојсије сада појавио, а ти почео да га следиш,

напустивши мене, засигурно би залутао! Јер, да је Мојсије данас жив, заиста би морао да мене следи!'"[49]

На основу наведеног хадиса, неки учењаци тврде да је муслиманима забрањено цитирање Библије у било којој сврхи, пошто је Божији Посланик, мир над њим, забранио Омеру читање Торе. Међутим, Послаников приговор се односио само на читање ради упуте, што се може разумети из Омерове потврде да је задовољан Богом као Господарем, исламом као вером и Мухаммедом као послаником. Осим тога, Посланик, мир над њим, истиче да би Мојсије, мир над њим,

да је жив, морао да следи њега, тј. Часни Кур'ан који му је објављен. Мисионари и исламски предавачи који цитирају Стари и Нови Завет не раде то да би у њима пронашли Упуту, јер се једина Упута налази у "Последњем Завету", Племенитом Кур'ану. Узвишени Бог у Кур'ан у каже:

Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 3)

Што се тиче најзаступљенијег става, да је дозвољено цитирати Библију ради мисионарства, постоји велики

број веродостојних доказа који потврђују да је то, без сумње, дозвољено.

Узвишени Бог каже:

Реци: "О следбеници Књиге, дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Богу не клањамо, да никога Њему равним не сматрамо и да једни друге, поред Бога, боговима не држимо!" Па ако они не пристану, ви реците: "Будите сведоци да смо ми муслимани!" (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 64)

У овом одломку, Узвишени Бог заповеда муслиманима да се са

јеврејима и хришћанима окупе око заједничких ставова. Како ће муслимани знати који су то заједнички ставови? Први начин да то сазнају је да прочитају њихове свете књиге, Тору и Библију. Други начин је да на основу њиховог понашања процене који су им заједнички ставови. Пошто се принципи прокламовани у светим књигама често разликују од понашања њихових следбеника, други начин је потпуно непоуздан. Обратите пажњу на следећа два одломка:

Свака храна је била дозвољена синовима Израеловим, осим оне коју је Израел сам себи забранио пре

него што је Тора била објављена. Реци: "Донесите Тору па је читајте, ако истину говорите!" (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 93)

Они говоре да ће у Рај ући само јевреји, односно само хришћани. - То су пусте жеље њихове! - Ти реци: "Доказ свој дајте ако је истина то што говорите!" (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 111)

Узвишени Бог нам заповеда да од јевреја и хришћана тражимо доказе за оно што говоре. Они су произвели свој доказ, Библију, коју су превели на преко две хиљаде страних језика. Ако Бог наређује да

тражимо доказ, то значи да тај доказ требамо да анализирамо када га пронађемо. У супротном, каква би била сврха да тражимо "доказ"?

Абдуллах ибн Амр преноси да је Божији Посланик, мир над њим рекао: "Пренесите од мене (моје учење), па макар једну реченицу. Причајте људима приче из времена Бену Исраила (синова Израелових), јер у томе није грех. Ко на мене намерно слаже, нека припреми себи место у Ватри."[50]

Неки учењаци овај хадис тумаче да је дозвољено причати само приче о Бену Исраилу (синовима Израеловим) које су споменуте у

Кур'ану, а не оне које се спомињу у другим књигама. Међутим, требамо да разумемо хадис онако како га је разумео његов преносилац. Прецизније је разумевање преносиоца хадиса него све његове касније интерпретације.

Ибн Кесир овако тумачи наведени хадис: "Његов преносилац је Абдуллах ибн Амр, а забележио га је Ел-Бухари. Абдуллах је на дан Битке на Јермуку узео две књиге од ехли-китабија и причао приче које су у њима записане, јер је тако разумео значење Посланикових речи."[51]

Споменути хадис би требао бити довољан доказ чак и највећим скептицима да је цитирање Библије дозвољено ради мисионарства. Шејхул-ислам Ибн Тејмијје овако тумачи наведени хадис: "Израилијати (приче из историје Бену Израила) се могу користити једино ако подупиру неки доказ, а не као доказ по себи. Три су врсте израилијата:

-они за које смо сигурни да су веродостојни, јер у нашој вери постоје предања која их подупиру;

-они за које смо сигурни да нису истинити, на основу доказа које поседујемо;

-они који не спадају ни у прву ни у другу врсту. Не негирамо их, нити их сматрамо веродостојнима, али дозвољавамо њихово препричавање, на основу хадиса којег смо споменули.

Анализирајмо још једно предање, које преноси Ибн Омер, Бог био задовољан њиме. Јеврej и Јеврејка су доведени пред Божијег Посланика, мир над њим, да им пресуди због почињеног блуда. Упита их: "Каква је казна за блуд, према вашој књизи (Тори)?" Одговорише: "Наши свештеници су смислили казну којом се прељубницима лица требају оцрнити угљем." Абдуллах ибн

Селам, Бог био задовољан њиме, рече: "Божији Посланиче, нареди им да донесу Тору." Људи донеше Тору, а један од Јевреја поче читати стихове о блуду, прекривши руком стих којим се прецизира казна каменовањем, читајући само стихове пре и стихове после спомињања казне. Ибн Селам нареди Јевреју да подигне руку и рече: "Погледајте! Прекрио је руком стихове о каменовању!" Тада Божији Посланик, мир над њим, нареди да се прељубници каменују до смрти, на основу прописа из Торе.[52]

Из наведеног предања разумемо да је Божији Посланик, мир над њим,

пресудио овим Јеврејима на основу закона из Торе, пошто је тај пропис био у складу са Кур'аном. Није му била намера да следи Тору, већ да спроведе оно што је у складу са Часним Кур'аном.

На исти начин, најбоља метода да се нешто докаже особи која верује у Библију је да јој цитирате Библију. На пример, у Библији стоји: "Чуј, о Израеле! Ваш Господ Бог Један је!" (Марко, 12:29) Тиме што овим стихом чинимо да хришћанин поверује у Једноћу Створитеља, такође чинимо да поверује и у први одломак кур'анског поглавља Искреност: "Реци: 'Он, Бог, Један је." Тако ћемо га најлакше

одвратити од идеје тројства. На тај начин, следимо Божије упутство из поглавља Имранова породица:

Реци: "О следбеници Књиге, дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке..." (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 64)

Дакле, муслиманима је дозвољено да цитирају Библију ради мисионарства. Они који имају другачији став, морају најпре да оповргну доказе које смо овде споменули. А Бог најбоље зна.

Однос према родитељима

Питање: Једна девојка је недавно прихватила ислам. Њени родитељи су хришћани. Они траже од ње да са њима иде у цркву. Ако одбије, имаће породичних проблема. Може ли ићи са њима у цркву, само да не би нарушила добре односе са родитељима?

Одговор: Ислам наређује муслиманима да буду веома послушни и пажљиви према родитељима, ма које вере били. Доброчинство према родитељима је једна од темељних исламских наредби. Часни Кур'ан каже:

Господар твој заповеда да се само Њему клањате и да родитељима

доброчинство чините. Кад једно од њих двоје, или обоје, код тебе старост доживе, не реци им ни: "Ух!" - и не подвикни на њих, и обраћај им се речима поштовања пуним.

Буди према њима пажљив и понизан и реци: "Господару мој, смилуј им се, они су ме, кад сам био дете, неговали!" (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломци 23-24)

Ми смо наредили човеку да буде послушан родитељима својим. Мајка га носи, а њено здравље трпи, и одбија га у току две године. Буди захвалан Мени и родитељима својим, Мени ће се сви вратити.

(Кур'ан, поглавље Локман, одломак 14)

Међутим:

А ако те буду наговарали да другог Мени равним сматраш, онога о коме ништа не знаш, ти их не слушај и према њима се, на овоме свету, великодушно понашај, а следи пут онога који се искрено Мени обраћа; Мени ћете се после вратити и Ја ћу вас о ономе што сте радили обавестити. (Кур'ан, поглавље Локман, одломак 15)

Божије право је изнад свачијег другог. Зато је забрањено посећивати места где се обожава нешто мимо Бога, па макар

ризиковали да нарушимо добре односе са родитељима. Узвишени Бог каже:

Ми смо сваког човека задужили да буде добар према родитељима својим. Али, ако те они буду наговарали да Мени некога равним сматраш, о коме ти ништа не знаш, онда их не слушај. Мени ћете се вратити, па ћу вас Ја о ономе што сте радили обавестити. (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 8)

У цитираним одломцима, Бог наређује покорност и доброчинство према родитељима, без обзира да ли су муслимани или не. Такође, забрањује се покорност њима

уколико се тиме чини насиље према Божијим наредбама и наредбама Његовог Посланика, мир над њим. На пример, уколико вам родитељи наређују да обожавате било шта осим Бога, не смете их послушати. Јер, највећи грех који постоји је приписивање Богу друга. Ова забрана обухвата и посету местима на којима се обожава било шта осим Бога. Међутим, треба имати на уму да нови муслимани морају уложити додатни напор да своје родитеље упознају са исламом. Такође, не смеју се разочарати уколико родитељима тешко иде прихватање те "нове" религије. Морају им бити покорни и да никако не кидају родбинске везе. Једино што морају

да избегавају је чињење греха и приписивање Богу друга.

Посебно нови муслимани требају да обрате пажњу на кур'анске наредбе о доброчинству према родитељима. Не смеју да буду арогантни према њима, него понизни. Морају им говорити само лепе речи и бити им стално на услузи. Понекад је само то довољно да они схвате лепоту ислама и прихвате га, јер једино је ислам поклонио толику пажњу родитељима.

Зашто исламски мисионари нису активни попут хришћанских

Питање: Недавно сам прихватио ислам, а одрастао сам у ортодоксној

хришћанској породици. Моја жеђ за исламским знањем је све већа. Нажалост, још нисам наишао на особу која би ми одговорила макар на већину питања која ме муче. Ево, Вама постављам неколико питања, па Вас молим да ми одговорите:

1) Зашто исламски мисионари нису активни као што су активни хришћански мисионари? Зар се ислам не би брже ширио, а предрасуде о њему брже нестајале, уколико би се повећао број учених и стручних исламских мисионара? Зашто су муслимани тако немарни?

2) Да ли ислам дозвољава стипендирање сирочади? Не мислим

на усвајање, већ на финансирање његове школарине и слично.

3) Да ли су ставови терориста попут Бин Ладена добри или лоши? Да ли муслимани требају подржати његове активности? Смеју ли се у рату убијати деца и недужни људи, иако је Божији Посланик то забранио?

Одговор:

1) Истина је да су хришћански мисионари много активнији од муслиманских, иако се од муслимана очекује да буду најбољи мисионари. Ислам је вера која би требала имати највећи број мисионара, јер Узвишени каже у Кур'ану:

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај (све људе) и с њима не најлепши начин расправљај! (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125)

Нажалост, ми муслимани не радимо свој посао како треба. Осим тога, на западним медијима се води жестока кампања против ислама и муслимана. Заблуде о исламу су достигле епидемијски и ендемијски ниво. Сваки муслиман је дужан борити се против ових заблуда, аргументима из Часног Кур'ана и веродостојних хадиса.

Без обзира на то да ли муслимани раде свој посао или не, Бог је обећао

да ће Његова вера надвладати све остале системе:

Он је послао Посланика Свога с упутом и вером истинитом да би је уздигао изнад свих вера. А Бог је довољан Сведок! (Кур'ан, поглавље Победа, одломак 28)

Узвишеном Богу није потребна ничија помоћ да би се то остварило. Он нам само даје прилику да чинимо добро за ову веру и зарадимо велику награду.

Муслимани су запали у немар зато што без разумевања читају Кур'ан. Само кроз разумевање Кур'анских порука можемо спознати све што

нам је потребно за добро на оба света. Узвишени Бог каже:

А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33)

2) Ислам подстиче помагање сирочади. Узвишени у Кур'ану каже:

...' када смо од синова Израелових завет узели да ћете се једино Богу клањати, и родитељима, и ближњима, и сирочади, и сиромасима доброчинство чинити, а људима лепе речи говорити и молитву обављати и милостињу

давати... (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 83)

Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Ја и онај који се брине о сирочадима, бићемо у Рају овако..." па је показао кажипрст и средњи прст спојеним.[53]

Дакле, стипендирање сирочета и њихово помагање је добро дело, за које је Бог обећао велику награду.

3) Не можемо слепо веровати пропаганди на СНН-у и ББС-у. Већина интернационалних медија има за циљ пројектовање негативне слике о муслиманима. Часни Кур'ан каже:

О верници, ако вам некакав непоштен човек донесе какву вест, добро је проверите, да у незнању некоме зло не учините, па да се због онога што сте учинили покајете. (Кур'ан, поглавље Собе, одломак 6)

Ислам забрањује убијање недужних људи, као што стоји у Часноме Кур'ану:

Ако неко убије некога који није убио никога, или онога који на Земљи неред не чини - као да је све људе поубијао; а ако неко буде узрок да се нечији живот сачува - као да је свим људима живот сачувао. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 32)

Строго је забрањено одузети живот недужном човеку, био он муслиман или не, у условима рата и мира. Преноси се да је халифа Ебу Бекр ес-Сиддик, Бог био задовољан њиме, послао наредбу Усами ибн Зејду, Бог био задовољан њиме:

"Наређујем ти десет ствари: не смете убијати жене, децу и старе људе, не сеците дрвеће, не рушите куће, не повређујте овце и камиле, осим уколико морате да се прехраните, не уништавајте и не палите палме, не будите издајници, не будите кукавице. Наићи ћете на људе који живе у манастирима и свој живот су посветили служби. Оставите их на миру. [54]"[55]

Веровање у Исуса

Питање: Да ли муслимани верују у Исуса? Ако верују у њега, да ли верују и да ће се он поново вратити на Земљу? Постоји ли, осим њега, још неки посланик који је жив?

Одговор: Ислам је једина нехришћанска религија која од својих следбеника захтева веровање у Исуса, мир над њим. Нико не може бити муслиман уколико не верује у посланство Исуса. Муслимани верују да је он био један од највећих Божијих посланика. Верују да је био Месаја, тј. Христ. Верују у његово чудесно зачеће, без интервенције мушкарца, у шта

многи савремени хришћани не верују. Муслимани верују да је Исус, мир над њим, оживео мртваце, Божијом дозволом, и да је лечио слепе од рођења и губавце, Божијом дозволом.

Узвишени Бог каже о њему:

А када Исус, син Маријин, рече: "О синови Израелови, ја сам вам Божији посланик... (Кур'ан, поглавље Бојни редови, одломак 6)

Муслиманима није наређено да верују само у Исуса, мир над њим, него и у све Божије посланике пре и после њега. Часни Кур'ан спомиње имена 25 веровесника, мада их је било много више.

О верници, верујте у Бога, и Посланика Његовог, и у Књигу коју Он Своме Посланику објављује, и у Књигу коју је објавио пре. А онај ко не буде веровао у Бога, и у анђеле Његове, и у књиге Његове, и у посланике Његове, и у Онај свет - далеко је залутао. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 136)

Часни Кур'ан је Исусу, мир над њим, доделио посебна имена, дајући му почаст и посебно га истичући: Ибн Мерјем (Син Маријин), Месих (Христ), Ресулуллах (Божији посланик), Абдуллах (Божији роб), Келиметуллах (Аллахова Реч), Рухун минеллах (Дух од Бога) и још много других надимака и својстава

који се спомињу у петнаест различитих кур'анских поглавља.

2) Истина је да муслимани, на основу доказа из Кур'ана и хадиса, верују у повратак Исуса, мир над њим. Он је једини веровесник који је жив уздигнут на небо. Узвишени Бог каже:

...и због речи њихових: "Ми смо убили Христа, Исуса, сина Маријиног, Божијег посланика!" А нису га ни убили ни разапели, већ им се причинило. Они који су се о њему у мишљењу разилазили, они су сами о томе у сумњи били; о томе нису ништа поуздано знали, само су нагађали; а сигурно је да га нису

убили, већ га је Бог уздигао Себи. А Бог је силан и мудар. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 157-158)

Кур'ан спомиње и његов повратак на Земљу:

Он (Исус) је предзнак Смака света, зато никако не сумњајте у њега и следите упутство Моје, то је Прави пут. (Кур'ан, поглавље Украс, одломак 61)

Пошто је он једини веровесник који је жив уздигнут на небо, постао је и једини веровесник кога су "следбеници" прогласили божанством, оптужујући га да их је он позивао у то веровање. Он ће се

вратити на Земљу, како би отклонио ту заблуду. Узвишени у Кур'ану каже:

А када Бог рекне: "О Исусе, сине Маријин, јеси ли ти говорио људима:'Прихватите мене и мајку моју као два бога уз Бога'?" - он ће рећи: "Хваљен нека си Ти! Мени није приличило да говорим оно што немам право. Ако сам ја то говорио, Ти то већ знаш; Ти знаш шта ја знам, а ја не знам шта Ти знаш; Само Ти једини све што је скривено знаш. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 116)

Чак седамнаест веродостојних хадиса говори о поновном доласку

Исуса, мир над њим. Преноси се да је Мухаммед, мир над њим, рекао: "Тако ми Онога у Чијој руци је мој живот, ускоро ће међу вама да сиђе Син Маријин. Владаће праведно, сломиће крст, убити свињу и укинути џизју. Људи ће живети у изобиљу, тако да неће имати коме да уделе милостињу."[56]

Треба имати на уму да Исус, мир над њим, неће доћи са новом поруком, нити са Објавом. Преноси се да је Мухаммед, мир над њим, рекао: "Заиста, Исус ће сићи међу вас и судиће људима према Кур'ану, а не према Јеванђељу."[57]

Анализирајмо следеће библијске стихове, који се приписују Исусу:

"Многи ће ме у онај дан питати: 'Господине, Господине! Нисмо ли ми у твоје име пророковали, у твоје име ђавле изгонили, у твоје име многа чудеса чинили?' Тада ћу им казати: 'Никад вас нисам познавао! Носите се од мене, ви безбожници!'" (Матеј, 7:22-24)

У овим стиховима, Исус наговештава да ће се одрећи неких људи. Ко су ти људи? Муслимани? Хиндуси? Не! То су они који тврде да у име његово чудеса чине и ђаволе изгоне, тј. хришћани.

Дакле, муслимани верују да је Исус, мир над њим, био Божији посланик и да ће да се врати на Земљу.

Панталоне изнад чланака

Питање: Много је конфузије око тако простог питања као што је дужина панталона. Различити учењаци ово објашњавају ставовима своје правне школе. Мене занима какав је, заиста, пропис о дужини панталона, на основу веродостојних хадиса?

Одговор: Нема разилажења међу учењацима по питању прекривања чланака. Сви учењаци, без обзира на правну школу којој припадају и на различите ставове по другим

питањима, имају исти став по питању дужине панталона код мушкараца. Сви се, без изузетка, слажу да дужина одеће код мушкарца не сме да прелази чланке, тј. да је забрањено да спуштају одећу испод чланака. Постоји велики број веродостојних хадиса који доказују наведено.

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Бог на Судњем дану неће погледати човека који је своју одећу, из охолости, пуштао да се вуче по земљи."[58]

На основу овог хадиса, неки су закључили да се забрана спуштања одеће испод чланака односи само на охоле, док тај чин без охолости није забрањен. Међутим, у другим хадисима је Божији Посланик забранио спуштање одеће испод чланака, не спомињући охолост.

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Све што је испод чланака биће у Ватри."[59]

У овом хадису се не спомиње услов охолости. Уосталом, зар може неко од нас да тврди да је био скромнији од Божијег Посланика, мир над

њим!? Он у своме срцу није имао ни трун охолости. Био је благ и милостив. Кур'ан каже да је послат као милост свим световима. Ипак, није своју одећу спуштао испод чланака. Да бисмо постигли успех на овом и Будућем свету, морамо да следимо праксу Божијег Посланика, мир над њим. У једном предању стоји да је Посланик, мир над њим, рекао: "Сви моји следбеници ће ући у Рај, осим оних који то одбију." Људи упиташе: "Божији Посланиче, ко ће да одбије да уђе у Рај!?" Он одговори: "Сви који ме следе ући ће у Рај. Они који ме не следе - одбијају да уђу у Рај."[60]

А Бог најбоље зна.

Споразумни развод брака

Питања: Уколико се деси споразумни развод брака:

1) Да ли жена мора да сачека да јој истекне иддет (причек)?

2) Да ли бивши супруг мора да плаћа алиментацију?

3) Могу ли у том периоду да имају интимне односе?

4) Смеју ли бивши супружници да разговарају преко телефона?

Одговор:

1) Жена мора да чека да јој истекне иддет, тј. три месечна прања, уколико су редовна, или три месеца

уколико су нередовна или је ушла у менопаузу. Узвишени каже у Кур'ану:

Распуштенице нека чекају три месечна прања; и није им допуштено да кријy оно што је Бог створио у материцама њиховим, ако у Бога и у Онај свет верују. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 228)

Цитирани одломак се односи и на могућу трудноћу. Жена, у случају развода, не сме да скрива своју трудноћу, већ мора да је обзнани, а иддет у том случају не траје три месеца, већ се продужава до после порођаја.

Трудне жене чекају све док не роде. А ономе ко се Бога боји, Он ће све што му треба да му учини доступним. (Кур'ан, поглавље Развод брака, одломак 4)

У случају да се не ради о коначном разводу брака, иддет је прилика да супружници поново размотре могућност заједничког живота.

2) Уколико се ради о разводу са могућим опозивом, муж је дужан да током трајања иддета испуњава финансијске обавезе према жени. Уколико је жена трудна, муж је обавезан да је издржава све док траје трудноћа. Обавеза се

продужава и након порођаја, све док дете дoји. Узвишени Бог каже:

Њих оставите да станују тамо где и ви станујете, према својим могућностима, и не чините им тешкоће зато да бисте их стеснили. Ако су трудне, дајте им издржавање све док се не породе, а ако вам децу дoје, онда им дајте заслужену награду споразумевши се међусобно на леп начин. А ако настану размирице, нека му онда друга дoји дете. (Кур'ан, поглавље Развод брака, одломак 6)

У случају неопозивог развода брака, постоји разилажење међу учењацима око финансијских

обавеза према бившој супрузи. Већина сматра да та обавеза постоји само уколико је жена трудна или уколико доји дете. Фатима бинт Кајс, Бог био задовољан њоме, преноси да је Божији Посланик рекао да према жени са неопозивим разводом нема финансијских обавеза. (Хадис бележи Муслим, хадис број 3522)

3) Уколико се ради о опозивом разводу, интимни однос је дозвољен у току иддета. У том случају, интимни однос се сматра помирењем и анулирањем развода брака. Уколико након првог или другог развода истекне иддет, интимни однос је забрањен све док

се поново не венчају, уз нови мехр. У супротном, њихов однос ће да се сматра блудом.

4) Ислам не подстиче телефонске разговоре између мушкарца и жене који нису махрем. То може бити дозвољено само када обоје теже чедности и чувају част једно другог. Када истекне иддет и у случају неопозивог развода брака, мушкарац и жена постају странци и морају да се уздржавају од телефонских разговора. А Бог најбоље зна.

Богата супруга

Питања:

1) Може ли богата супруга даје зекат (милостињу) сиромашном мужу?

2) Сме ли супруг присилити жену да целу своју плату (уколико је запослена) троши за потребе породице, или да њену уштеђевину чува на свом банковном рачуну?

3) Који проценат плате жена мора да издваја за потребе породице?

Одговор:

1) Да, муслиманка може дати зекат сиромашном супругу, уколико спада у категорију којој се може уделити зекат (миостиња). Преноси се да је Божији Посланик, мир над њим,

дозволио једној жени да своме мужу удели зекат. Зејнеба, Бог био задовољан њоме, је замолила Билала, Бог био задовољан њиме, да упита Божијег Посланика, мир над њим, сме ли дати зекат (милостињу) сиромашном мужу и јетимима (сирочадима) који су под њеном заштитом. Божији Посланик јој је поручио преко Билала: "Да. Имаће двоструку награду за то, јер помаже родбину и јетиме и издваја зекат из иметка." (Хадис бележи Ел-Бухари, 545)

2) Све што жена утроши за породицу, то је њена слободна воља. Муж нема никаквог права у њеном иметку, а њен капитал може да

троши и да улаже у послове само са њеном дозволом. Ако она одбије, он нема право да се буни. Неколико пута сам споменуо да су финансијске обавезе у вези са породицом одговорност мужа. Он може од ње да тражи да му помогне у томе, уколико она жели.

3) У складу са претходно реченим, муж нема право да тражи од жене ниједан проценат њене плате. Сва њена издвајања за породицу су њена слободна воља. Ако хоће, може све да потроши за породицу. Ако неће, не мора ништа. А Бог најбоље зна.

Средства контрацепције

Питање: Да ли је контрацепција (спречавање зачећа) забрањена у исламу?

Одговор: Начелно, постоје две методе контрацепције: трајна и привремена.

1) Трајна конрацепција подразумева вазектомију код мушкараца и тубекотомију[61]код жена. Сви исламски учењаци се слажу да су обе методе забрањене, јер се њима мења физиономија човековог тела. Узвишени Бог каже:

Ти управи лице своје вери, као прави верник, делу Божијем, према којој је Он људе начинио - не треба да се мења Божија вера, али већина

људи то не зна. (Кур'ан, поглавље Византинци, одломак30)

Преноси се да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Жените се љупким и плодним женама, јер ћу се ја на Судњем дану поносити вашом бројношћу." (Ебу Давуд, хадис број 2050)

2) Привремених метода има неколико.

М.Т.П. или абортус, тј. медицински прекид трудноће. Сви учењаци се слажу да је ова метода забрањена. Узвишени Бог каже:

Реци: "Дођите да вам кажем шта вам Господар ваш прописује; да Му

ништа не придружујете, да родитељима добро чините, да децу своју, због неимаштине, не убијате – Ми и вас и њих хранимо... (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 151)

Не убијајте децу своју од страха од неимаштине, и њих и вас Ми хранимо, јер је убијати њих заиста велики грех. (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 31)

Уколико је живот мајке угрожен, ова метода прекида трудноће је дозвољена. Ако, на пример, жена пати од срчаних болести, а трудноћа може довести до озбиљних компликација, може се извршити абортус да би се спасио живот мајке,

или да се примени метода трајне стерилизације, да би се спречила свако будуће зачеће.

Пилуле за контрацепцију. Скоро сви савремени учењаци, укључујући учењак Бин База и Стални савет за да'ву у Саудијској Арабији, забрањују пилуле за контрацепцију, због њихових штетних и трајних последица по здравље жене.

Пилула "за дан после". Ово је широко прихваћена метода привремене контрацепције, иако њено дејство није контрацепција, већ контра-имплантација. Њен задатак је да убије тек оплођену јајну ћелију и спречи је да се

настани у материци. Ова метода није ништа друго до рани абортус, па је зато забрањена у исламу. Неки "учењаци" су је дозволили, не знајући њено стварно дејство.

Метода "прекинутог сношаја" (азл). Дозвољена је само уколико се око ње сложе и муж и жена, пошто обоје имају једнака права на потомство. Овај став се темељи на предању у коме Џабир ибн Абдуллах, Бог био задовољан њиме, каже: "Практиковали смо азл док је Посланик био жив и док је Кур'ан објављиван." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Ибн Тејмијје, Бог био задовољан њиме, је рекао: "Неки учењаци сматрају да азл није дозвољен. Међутим, четворица имама га дозвољавају, уколико се супруга слаже са тиме. А Бог најбоље зна." (Мецму'атул-фетава, 32/110)

Постоје два основна разлога за "планирање породице": сиромаштво и посвећивање више пажње мањем броју деце. Што се тиче проблема сиромашних, Узвишени Бог је имућнима прописао обавезу издвајања зеката. Из тих средстава, сиромашни имају право узети неопходан износ. Са друге стране, Узвишени у Кур'ану каже:

... да децу своју, због неимаштине, не убијате - Ми и вас и њих хранимо... (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак151)

Не убијајте децу своју од страха од неимаштине, и њих и вас Ми хранимо, јер је убијати њих заиста велики грех. (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 31)

На први поглед, чини се да оба наведена одломка имају исто значење. Међутим, први одломак се односи на сиромашне родитеље, који немају средстава да прехране ни себе, а камоли децу. Њима Бог гарантује опскрбу. Други одломак се односи на родитеље који страхују

да ће због већег броја деце да западну у неимаштину и да неће моћи да се посвете њиховом школовању и обезбеђивању квалитетнијег живота. Узвишени Бог гарантује опскрбу и њиховој деци и њима.

Ја сам пето дете у мојој породици. Да су моји родитељи планирали породицу, не бих био рођен. Хвала Богу, ево ме данас, завршио сам медицину и бавим се да'вом. Да ли сам ја оптерећење друштву око мене? Заблуда је мислити да ћете мањем броју деце обезбедити боље школовање и квалитет живота. Нико не зна које ће му дете имати највише благодати. Врло је могуће да дете

које "није планирано" буде најкорисније родитељима и друштву. Историја је пуна примера изузетних људи, који нису били ни прво ни друго дете својих родитеља.

Постоји Малтузјанова теорија, која каже да се порастом популације повећава сиромаштво и да се бројност људске популације мора контролисати у складу са стопом производње хране. Данас је доказано да је ова теорија погрешна, јер се већом популацијом повећава број радне снаге, која се правилном организацијом може упослити за добробит друштва. Неке европске земље имају велику густину насељености, али су услови живота

много бољи него у источним земљама, због добре организације производње.

Чак и ако наиђемо на финансијске потешкоће приликом подизања деце, морамо имати на уму да је овај живот само тест, чије резултате ћемо видети на Судњем дану. Узвишени Бог каже:

Онај Који је дао смрт и живот да би искушао који од вас ће боље поступати... (Кур'ан, поглавље Власт, одломак 2)

Бог најбоље зна шта је добро за нас и наше породице.

Дозвола прве жене

Питање: Мора ли човек да добије одобрење од прве жене да би се оженио други пут?

Одговор: Исламски брак је свети уговор који је регулисан шеријатским (верозаконским) правилима који осигуравају његову стабилност, иако је ислам дозволио човеку да има више од једне жене, прописао је одређене услове који се морају испунити, јер је стабилан брак приоритет.

Уколико човек жели да се ожени са још једном женом и сигуран је да их обе може третирати једнако и праведно, дозвољено му је, у складу са одломцима из Часнога Кур'ана:

Жените се оним женама које су вам допуштене, са по две, са по три и са по четири. А ако страхујете да нећете праведни бити, онда само са једном... (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 3)

Не постоји одломак нити веродостојан хадис који као услов женидбе другом женом наводе недвосмислени пристанак прве. Ипак, препоручљиво је да прву жену обавести о својој намери и да покуша да је убеди у исправност те одлуке, мада ни то није обавезно.

Међутим, уколико у брачном уговору постоји услов да муж не сме да се ожени другом женом све

док је ожењен првом, тај услов мора да се поштује. Тек тада, за другу жену мора да тражи дозволу прве.

Услови брачног уговора су најважнији од свих, јер они осигуравају присну повезаност брачних другова. Преноси се да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Услови који су најпречи да се поштују су они из брачног уговора..." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Дакле, мушкарцу није потребна дозвола прве жене да се ожени са још једном, осим уколико му је то ограничено брачним уговором.

А Бог најбоље зна.

Када је забрањено клањати

Питање: Чуо сам од многих људи да није дозвољено учити Кур'ан нити обављати молитву након икиндија-намаза (послеподневна молитва) и пре подне-намаза, док је Сунце у зениту. Молим Вас објасните.

Одговор: Што се тиче учења Кур'ана, не постоји време у току дана и ноћи када је оно забрањено. Учење Кур'ана је један од најбољих зикрова (спомињање Бога), а најбоље је практиковати га након сабах-намаза (јутарња молитва). Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Ко клања сабах у џемату (џамији), а затим остане у седећем

положају и чини зикр (спомиње Бога) до изласка Сунца, а након тога клања два реката духа-намаза (добровољна молитва), има награду као да је обавио ходочашће и умру." (Хадис бележи Ет-Тирмизи)

Постоје времена када је забрањено обављати молитву. То су: излазак Сунца, залазак Сунца и кад је Сунце у зениту. Преноси се да је Утбе ибн Амир рекао: "У овим временима нам је Божији Посланик, мир над њим, забранио обављање молитве и сахрањивање мртвих: кад Сунце почне да излази, па све док потпуно не изађе; кад је Сунце на средини неба, све док не пређе зенит и када Сунце почне да залази, све док

потпуно не зађе." (Хадис бележи Муслим)

Ебу Сеид ел-Худри преноси да је чуо Божијег Посланика, мир над њим, како каже: "Нема молитве након сабаха (јутра), све док Сунце потпуно не изађе, и нема молитве након икиндије (послеподне), све док Сунце потпуно не зађе." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Међутим, у неким веродостојним предајама се наводи да је Посланик, мир над њим, ипак клањао два реката нафиле (добровољне молитве) након икиндија-намаза (послепоневне молитве). Овде је битно знати за шеријатско

(верозаконско) правило које гласи: када се појави, на први поглед, супротност између наредби (каул) и праксе (амел) Божијег Посланика, мир над њим, предност се да је пракси.

У нормалним условима, муслимани не требају обављати никакве намазе у току ових забрањених времена, осим уколико постоји јасан разлог за то. На пример, дозвољено је обавити два реката техијјетул-месџида (поздравна молитва) кад уђемо у џамију, чак и ако се налазимо у времену после икиндије, јер је техијјетул-месџид притврђени суннет/пракса Божијег Посланика. Такође, дозвољено нам је клањати

два реката нафиле (добровољне молитве) након обављеног тавафа (обредног кружења), макар се налазили у неком од времена покуђених за обављање молитве.

А Бог најбоље зна.

Женидба са јеврејком или хришћанком

Питање: Може ли се муслиман оженити јеврејком или хришћанком?

Одговор: Муслиману је дозвољено да се ожени са јеврејком или хришћанком, уколико се испуне одређени услови. Узвишени Бог каже:

...честите вернице су вам дозвољене, и честите кћери оних којима је дата Књига пре вас. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 5)

На основу наведеног одломка, већина учењака сматра да је дозвољено да се ожени са јеврејком или хришћанком. Међутим, на другим местима Кур'ан истиче да је муслиманима забрањен брак са многобошкињама, онима који приписују Богу друга:

Не жените се многобошкињама док не постану вернице; уистину је робиња - верница боља од многобошкиње, макар вам се и

свиђала. (Кур'ан,поглавље Ел-Бекаре, одломак 221)

Када анализирамо веровања јевреја и хришћана, видећемо да они приписују Богу друга. О томе говори и Часни Кур'ан:

Они, поред Бога, боговима сматрају свештенике своје и монахе своје и Христа, сина Маријиног, а наређено им је да се само једном Богу клањају - нема бога осим Њега. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 31)

Хришћани тврде да је Исус бог и син Божији, као таквог га обожавају и чине ширк/многобоштво.

Неверници су они који говоре: "Бог је - Христ, син Маријин!" А Христ је говорио: "О синови Израелови, клањајте се Богу, и моме и вашем Господару! Ко другог Богу сматра равним, Бог ће му улазак у Рај забранити и боравиште његово ће Пакао бити; а неверницима неће нико помоћи." (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 72)

Из овог и многих других одломака, разумемо да су већина јевреја и хришћана у ствари многобошци, јер приписују Богу друга, сматрајући божанством неког другог поред Једног Бога. Неко ће помислити да постоји контрадикција између одломака који дозвољава женидбу

са јеврејком или хришћанком и одломака који говоре о њиховом многобоштву и забрани женидбе са многобошкињама. Објашњење је дато у следећем одломку:

А кад би следбеници Књиге исправно веровали, било би боље за њих; има их и правих верника, али, већином су неверници. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 110)

Према томе, мој став је да се муслимани смеју да се жене са јеврејкама и хришћанкама које су честите и не верују у тројство и не приписују Исусу божанске особине. А Бог најбоље зна.

Фарбање косе

Питање: Чуо сам да је по исламу дозвољено фарбање косе. Да ли је то тачно? Молим Вас наведите одломке и хадисе који говоре о томе.

Одговор: Дозвољено је да фарбате седу косу било којом бојом осим црне, под условом да је материјал за фарбу чист и да је направљен од дозвољених супстанци. Ебу Зерр, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Најбоље чиме се седа коса може фарбати су хенна и катам (врсте биљака из Јемена)." (бележи Ебу Давуд)

У време Божијег Посланика, мир над њим, јевреји и хришћани нису фарбали седу косу, приказујући се да су на тај начин учени, побожни и скромни. Да би се муслимани разликовали од њих, Посланик им је наредио да поступају супротно. Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је Веровесник, мир над њим, рекао: "Јевреји и хришћани не фарбају седе косе и браде, а ви радите супротно од њих."[62] (Муттефекун алејхи)

Међутим, није дозвољено фарбати се црном бојом, пошто постоје предаје да је Веровесник, мир над њим, то забранио.

Џабир ибн Абдуллах, Бог био задовољан њиме, преноси да је Ебу Кухафе, Бог био задовољан њиме, доведен пред Божијим Посланика, мир над њим, на Дан ослобођења Мекке, а коса и брада су му биле потпуно беле. Посланик рече: "Офарбај их, али избегавај црну боју."

Ибн Аббас, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Пред крај времена, живет ће људи који ће се фарбати у црно. Такви неће осетити мириса Раја."[63]

Ипак, за време ратова је дозвољено користити црну боју, да би се

млађим изгледом заплашио непријатељ.

Фарбање косе уколико није седа се не препоручује, јер одудара од Посланикових, мир над њим, упутстава и сврхе која се фарбањем жели постићи.

Уз све наведено, морамо имати на уму да сваки поступак којим се желе опонашати неверници, па чак и ако је у питању фарбање косе, је строго забрањен у исламу, речима Божијег Посланика, мир над њим: "Ко опонаша један народ, њему и припада."[64]

Жене у џамијама

Питање: Зашто женама није дозвољен боравак у џамији?

Одговор: Не постоји ниједан кур'ански одломак, нити веродостојан хадис који женама забрањују одлазак у џамију. Постоји само један хадис којег појединци погрешно тумаче. Преноси се од Абдуллаха ибн Мес'уда, Бог био задовољан њиме, да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: "Жени је боље да клања у кући, него у предсобљу и боље јој је да клања у посебној просторији него у остатку куће."[65]

Ако свој став темељите на овом хадису, игнорирашући све остале,

погрешно ћете да закључите да је женама забрањен одлазак у џамију. Поред тога, контекст хадиса је веома битан за његово тумачење. Божији Посланик је рекао да је молитва у џемату (у џамији) 27 пута вреднија од самосталне молитве. Неке жене су се пожалиле да у кући имају много посла и да воде бригу о породици, и да је овим дата предност мушкарцима. Тада је Посланик, мир над њим, изрекао споменути хадис. Због тога, жене се не требају жалостити уколико пропуштају награду заједничке молитве у џамији, пошто им је иста награда обећана за молитву у кући.

Постоји велики број хадиса који доказују да су у време Божијег Посланика, мир над њим, и мушкарци и жене одлазили у џамију. Навешћемо неке предаје.

Веровесник, мир над њим, је рекао: "Не забрањујте Божијим робињама да долазе у Божије куће!"[66]

Мужевима је јасно дато до знања: "Ако вас супруге питају да иду у џамију, немојте им забрањивати!"[67]

Од када је учинио Хиџру (исељење) из Мекке у Медину, па све до своје смрти, Посланик, мир над њим, никада није забранио женама одлазак у џамију.

За време Божијег Посланика, мир над њим, жене нису долазиле у џамију само ради молитве, већ и ради проучавања вере. Џамија је била центар науке.

Присуствовале су предавањима и често постављале питања Посланику, мир над њим.

Џамије су, у време Посланика, мир над њим, имале одвојене улазе за жене. Оне су попуњавале задње редове, док су мушкарци били испред. Између њих су били редови састављени од деце.

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао:

"Најбољи редови за мушкарце су први, а најгори задњи. Најбољи редови за жене су задњи, а најгори први."[68]

Ислам дозвољава женама одлазак у џамију, али оне морају имати одвојен простор за клањање, јер је забрањено мешање мушкараца и жена. У супротном, дешавало би се исто што и у богомољама других религија, где су људи мање посвећени мислима о Богу колико су посвећени погледима једни у друге.

Данас, женама није дозвољено да долазе у џамије само у неким земљама, али у већини јесте. У Два

света харема, у Мекки и Медини, жене имају своје простране просторе у обе џамије. Хвала Богу, тај позитиван тренд се шири и у конзервативним друштвима, као што је Индија.

Лунарни календар

Питање: Зашто муслимани следе лунарни (месечев) календар, уместо Сунчев?

Одговор: По сунчевом календару, сваки месец је фиксиран и налази се у истим годишњим добима. У јануару је увек зима, у мају пролеће, у јулу лето, а у октобру јесен.

По лунарном календару, сви месеци падају у различитим годишњим добима. Лунарни календар је око 11 дана краћи од сунчевог. То значи да ће у току 33 године сви месеци засебно проћи кроз сва годишња доба. Ово је веома важно због чињенице да се многе исламске активности вежу за лунарни календар. На пример, муслимани су у месецу рамазану дужни да посте од зоре до заласка Сунца. Кад би се рамазан одређивао по сунчевом календару, у неким деловима света би се постило само лети, кад су дани дуги и врели, док би се на супротној хемисфери постило само зими, кад су дани кратки и свежи. Неки муслимани би дошли у

неравноправан положај у односу на друге. Захваљујући природи лунарног календара, сви муслимани на целом свету ће да дочекају рамазан и лети и зими, чиме је правда за све потпуно задовољена.

Логика у исламу

Питање: Ако се неки верски принцип коси са логиком, треба ли га одбацити?

Одговор: Прво, морате прецизно одредити о којој вери је реч и о којим њеним принципима? Ако је у питању исламски верски принцип који се спомиње у Кур'ану, сукоб са здравом логиком је немогућ. Верујемо у све шта Кур'ан каже.

Међутим, превод значења може бити погрешан. Ако не знате арапски језик, не можете знати одговор на питање. Друго, ако је вама нешто нелогично и не можете наћи објашњење, некоме другом је то исто сасвим логично и има објашњење. У исламу, Кур'ан је на првом месту. Након Кур'ана је хадис. Логика је после њих.

Ако муж нестане

Питање: Колико дуго жена мора да чека мужа који је нестао и не јавља се?

Одговор: У нормалним ситуацијама, можемо чекати колико год желимо. Међутим, дешава се да нисмо

сигурни да ли је нестала особа мртва или се само изгубила. Исламски учењаци се разлилазе по питању дужине чекања мужа који је нестао. Дужина чекања може да зависи и од околности у којима се нестанак догодио. На пример, ако је особа нестала у рату, велике су шансе да је убијена. Дакле, зависи од ситуације. Генерално, учењаци су дали оквир од неколико година чекања, након чега се жена може поново удати, уколико не добије никакве вести о несталом.

Зашто унуци не наслеђују

Питање: Уколико им отац умре пре него што им умре деда, унуци

немају право да наследе било шта од дедине имовине. Зашто?

Одговор: Унуци не спадају у категорије које наслеђују иметак, споменуте у Кур'ану и хадисима. Међутим, познато је да се тестаментом може доделити једна трећина иметка било коме ко не спада у наследнике. Не смеју на основу тестамента једни наследници да добију више иметка од других. Опорука се може оставити само некоме ко није наследник: пријатељ, рођак и слично. Пошто унуци не спадају у наследнике, може им се опоруком оставити чак једна трећина имовине. Дакле, у исламском верозакону постоји

начин да и унуци добију део имовине умрлог.

Посао за жену

Питање: Да ли сме жена да ради у неком предузећу или установи?

Одговор: Ислам налаже да мушкарац води бригу о жени. Пре њене удаје, бригу о њој воде отац или брат. Након удаје, та дужност припада мужу. Међутим, уколико жена жели да ради, нема никакве сметње, све док је њен посао у оквирима исламског верозакона. Муслиманској популацији су неопходне учитељице и васпитачице, болесним женама су потребне лекарке итд. Неки послови

који нису дозвољени женама, нису дозвољени ни мушкарцима, као што су: приказивање тела странцима, рад у продавницама алкохола, коцкарницама и слично.

Чак и кад се жена запосли, муж је дужан да се финансијски стара о њој, јер она не мора ни динар своје плате да уложи у кућу. Све што заради, њено је. То је њено, исламом, загарантовано право. Међутим, примарна улога жене је да буде добра мајка, а улога мушкарца је да буде скрбник породице. Жена, зато, не би требала да ради, уколико нема посебне потребе за тим.

Ислам ће да завлада светом

Питање: Како објашњавате идеју коју Кур'ан промовише, да је Бог послао Мухаммеда, мир над њим, да би ислам завладао светом?

Одговор: Да, то се спомиње на два места у Кур'ану. Бог је Свога Посланика послао са Упутом и јасном истином, да би ислам надвладао над свим осталим системима живота, без обзира да ли се радило о јудаизму, хришћанству, хиндуизму, марксизму, социјализму, материјализму... У поглављу Имранова породица Узвишени каже:

Богу је права вера једино - ислам. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 19)

На другом месту каже:

А онај који жели неку другу веру осим ислама, неће му бити примљена, и он ће на Ономе свету настрадати. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 85)

Кур'ан је једина књига која недвосмислено потврђује да су све остале религије неисправне.

Међуверски сукоби

Питање: Ако свака религија заговара мир и сигурност, зар неће доћи до нереда ако једну религију понижавате а другу уздижете?

Одговор: Слажем се. Доћи ће до нереда ако се не читају извори тих

религија, њихове свете књиге. Људи кажу да је ислам нетолерантан. Да, нетолерантан је према крађи, корупцији и неправди. Људи кажу да су муслимани екстремисти. Да, екстремно су самилосни, екстремно праведни и екстремно гостољубиви. Окрените таблу наопачке, па ће они који вас нападају бити приморани да се бране.

Ислам у свету

Питање: Шта мислите о исламу и муслиманима данас?

Одговор: Хвала Богу, ислам је вера која се шири брже од свих. Према прецизним подацима које поседујемо, муслимани су други по

бројности, одмах након хришћана. У Америци и Европи, ислам је најатрактивнија религија и има највише нових следбеника.

Ахмед Дидат

Питање: Ко Вам је највећа инспирација данас?

Одговор: Извор моје инспирације је Ахмед Дидат. Упознао сам га 1987. године. Након првог сусрета, оставио је снажан утисак на мене, као и на хиљаде других људи широм света.

Тајна доброг памћења

Питање: Имате невероватну меморију! Да ли се трудите да

нешто запамтите, или моментално запамтите све што прочитате?

Одговор: То је Божији дар. Без Божије милости, био бих ништа. Узвишени у Кур'ану каже:

Оне који се буду због Нас борили Ми ћемо, сигурно, путевима који Нама воде упутити. (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 69)

Дакле, ко год је у џихаду (борби и труду) на Божијем путу, Бог ће га водити. Док сам био дечак, муцао сам у говору.

Кад би ме неко питао како се зовем, одговарао бих: "З.. За... Заа.. Закир." Могао сам само да сањам да ћу

постанем један од најбољих хирурга на свету, али нисам могао ни да сањам о томе да ћу некада да држим говор великом броју људи. Хвала Богу, Који ми је олакшао. Од кад сам почео да разговарам са немуслиманима о исламу, више не муцам. Данас, кад год се попнем на бину и почнем да држим предавања, не застајкујем у говору.

Лекар или исламски учењак

Питање: Како одржавате баланс између др. Наика као хирурга и др. Наика као исламског учењака?

Одговор: Као прво, нисам учењак. Ја само проучавам компаративне

религије. Друго, медицином сам почео да се бавим јер сам сматрао да је то најбоља професија. Моја мајка је имала велику жељу да постанем хирург попут Криста Бурнарда, који је први извршио трансплантацију срца. Када сам је питао: "Шта би више желела да будем: попут Криста Бурнарда или попут Ахмеда Дидата?", одговорила је: "Обоје." Данас кад јој поставим исто питање, одговара: "Бољи је један Ахмед Дидат него хиљаду Криста Бурнарда!" Напустио сам медицину и потпуно се посветио мисионарству.

„Зашто ви (муслимани) ограничавате Божију моћ?"

Питање: Неки говоре:'"Бог је свемоћан. Може да учини шта год хоће! Ако може све што хоће, зашто не би могао да се претвори у човека!?" Шта кажете на то?

Одговор: То је уобичајени аргумент: "Зашто ви (муслимани) ограничавате Божију моћ? Зар Бог не може да учини шта год хоће!? Зашто Га ограничавате?" Сложићу се са њима, ради аргумента, да Бог може шта хоће - па и да постане људско биће. Међутим, ако би једном постао људско биће -више се не би могао назвати Богом. Не постоји нешто што се зове 'Бог-човек'. Када кажете: 'Бог је постао човек, па је тај човек имао Божију

моћ.' - то нема никаквог смисла. Зашто? Зато што је, по дефиницији, Бог бесмртан. Људско биће је смртно. Не постоји људско биће које је истовремено и смртно и бесмртно. То нема смисла. Свевишњи Бог нема почетак. Људско биће има почетак. Не постоји људско биће које истовремено има почетак и нема почетак. То је бесмислено. Бог нема крај. Људско биће има крај. Не постоји људско биће које истовремено има крај и нема крај. То нема смисла. То је исто као кад бих рекао: 'Видео сам високо - ниског човека.' Човек може бити висок, или може бити низак. Израз "високо низак човек" чак и не

постоји. Постоји неко ко је висок, неко ко је низак и неко ко је средњег раста. Не постоји високо низак човек. Исто тако, не постоји 'Бог-човек'.

Које створио Бога

Питање: Рекли сте да је Кур'ан Божија реч. Желим да Вас питам: Ко је створио Бога? Шта је Његово порекло?

Одговор: -Твоје питање је као кад бих ја тебе питао: Твој пријатељ Џон је родио бебу. Можеш ли погодити да ли је беба мушко или женско?

-Не могу да нагађам.

-Покушај! Имаш бар 50% шансе да погодиш.

-Да, пола-пола.

-Па, реци онда?

-Мушко.

-Мушко... Брате, може ли мушкарац да роди бебу?

-Не.

-Па, да ли је онда Џон родио девојчицу или дечака?

-Име „Џон" може имати и жена.

-Питам те: твој пријатељ Џон... Не знам да нека жена има име Џон. Твој пријатељ, мушкарац, одлази у

болницу и роди бебу. Да ли је родио девојчицу или дечака?

-Девојчицу.

-Брате, опет те питам: Може ли мушкарац да роди бебу?

-Не!

-Сад си разумео! Мушкарац не може да роди бебу! Питање бебиног пола је сувишно. Бог је све створио, а није створен! Питање је нелогично, као што је нелогично питање о мушкарцу који је родио бебу! Откуд, онда, питање о бебином полу!? Дакле, по дефиницији, Бог није створен, јер само су створења

створена - а Створитељ не може да буде створен.

Обележавање рођендана и годишњица

Питање: Како да објаснимо нашим пријатељима немуслиманима да ми муслимани не славимо рођендане и годишњице?

Одговор: Свестан сам да један део муслимана тврди да је обележавање рођендана забрањено. Што се мене тиче, још нисам прочитао ниједан кур'ански одломак, нити веродостојан хадис, који забрањују обележавање рођендана. Због тога, не сматрам да је обележавање рођендана забрањено, али већина

данашњих прослава рођендана постају забрањени због других разлога. На пример, поседовање ТВ-апарата није забрањено. Поседовање кабловске телевизије није забрањено. Међутим, уколико их користите за гледање забрањеног садржаја, они вам постају харам и морате да се клоните телевизије.

Већина прослава које се данас организују су забрањене. На пример, обележавање рођендана Буде, Шри Кришне и других, су забрањени јер воде у идолопоклонство. Ако прослављате рођендан с намером величања одређене особе, то вас може одвести у многобоштво. То је случај са прослављањем рођендана

Исуса, мир над њим. Ми га волимо и поштујемо, али чим су људи почели да обележавају његов рођендан, прогласили су га богом. Због тога, обележавање рођендана неких особа, нарочито Божијих посланика, са циљем њиховог величања је забрањено, и то је сасвим јасно.

Имајте на уму да у исламу постоје две врсте прописа: ибадет и муамелат. Ибн Тејмијје, Бог му се смиловао, је на основу веродостојних хадиса извео генерално правило, које гласи:

Када су у питању дела из области ибадета (обредословља), дозвољено

је само оно што је споменуто у Кур'ану и хадису. Оно што није споменуто, забрањено је.

На пример, не можете током молитве учити нешто друго осим поглавља Приступ, зато што је њено учење потврђено хадисима. Дакле, у области ибадета можете чинити само оно за шта постоји доказ да је дозвољено. Оно што није споменуто у веродостојним изворима је забрањено.

Међутим, у свим осталим аспектима живота мимо ибадета, у областима пословања и свакодневних активности које нису директно везане за ибадет, забрањено је само

оно за шта постоји доказ да је забрањено - а све остало је дозвољено. На пример, у Кур'ану Часном и веродостојним хадисима је забрањено конзумирање свињетине, алкохола, стрвине и слично. То значи да су споменуте ствари забрањене. Све остале намирнице су дозвољене, докле год не нађемо доказ да су забрањене. Веома једноставно. Манго није споменут у Кур'ану. Да ли то значи да не смемо да једемо манго, зато што нема доказа да је дозвољен? Напротив, дозвољен је зато што нема доказа да је забрањен.

Исто важи и за прослављање рођендана. Ако се обележавају

рођендани познатих историјских личности, чиме се иде ка многобоштву, то је забрањено. Међутим, обележавање рођендана на индивидуалном нивоу, без примеса забрањених ствари, није забрањено. Има муслимана који то забрањују, али ја се не слажем са њима. Обележавање рођендана обичних људи, унутар породице, спада под обичаје, уобичајене ствари, тј. не припадају ибадету. Ако на прославама има музике, алкохола и других грехова, то је друго питање. Тиме прославе постају забрањене. Али, не можете генерално да доносите правно мишљење да је грех обележавање рођендана вашег детета. Можете

само да препоручите да се то избегава, због могућих примеса забрањеног. Не постоји ни одломак из Кур'ана ни хадис који забрањују обележавање рођендана и годишњица, јер њихово обележавање не спада у категорију ибадета (богослужења).

Немојте од тако ситне ствари да правите велики проблем. Ко не жели да обележава рођендане, нека не обележава. Али, не смете рећи да је нешто забрањено, уколико немате чврст доказ да је забрањено. Можете рећи да је покуђено и да је боље да се то избегава, али не смете да забраните нешто из области

људских обичаја и односа, за шта не постоји доказ о забрани.

О АУТОРУ

Доктор Закир Абдул-Керим Наик је рођен 18. октобра, 1965. године у Мумбају, у Индији, где је завршио основно и средње образовање, а затим општу медицину и хирургију на Универзитету у Мумбају. Иако је завршио медицину, постао је један од најпознатијих интернационалних предавача на тему ислама и компаративних религија. Свака особа која присуствује делу његових предавања када му присутни постављају питања, биће изненађена и задивљена његовом вештином

изношења ставова и отклањања заблуда и несугласица у вези са исламом, цитирајући напамет Кур'ан и веродостојне хадисе. За сваки цитирани одломак или хадис цитира и редни број.

Не само да познаје Кур'ан и многе хадисе напамет, већ и све верзије Библије, Талмуд и Тору (свете јеврејске књиге), Махабхарату, Багвад Гиту и Веде (свете хинду књиге), и још много осталих књига, дајући јако задивљујуће одговоре на питања, у складу са разумом, логиком и научним доказима. Научио је напамет на стотине и хиљаде страница из књига различитих области, и веома је

упућен у многе научне дисциплине, попут физике, хемије, математике и биологије.

Доктор Закир Наик је постао посебно познат по убедљивим одговорима на изазивајућа, а понекад и провокативна питања од стране присутних слушалаца на његовим предавањима, нарочито од стране немуслимана. Узгред, имајте на уму да он нема 80, већ 50 година!

Протеклих година, Закир Наик је одржао преко 1.500 предавања, трибина и јавних дебата на тему ислама и компаративних религија у Сједињеним Америчким Државама, Канади, Великој Британији,

Саудијској Арабији, Уједињеним Арапским Емиратима, Кувајту, Катару, Бахрејну, Јужној Африци, Мауритиусу, Аустралији, Малезији, Сингапуру, Хонг Конгу, Тајланду, и још велики број предавања у Индији.

Забележио је велике успехе у јавним дебатама са познатим представницима других религија. Посебно се памти његова успешна расправа са др. Вилијамом Кембелом на тему Кур'ан и Библија у светлу науке, која је одржана 1. априла, 2000. године у Чикагу.

Закир Наик је оснивач и председник непрофитне Исламске истраживачке

организације, која је основана 1991. године. Учењак Ахмед Дидат, Бог му се смиловао, широм света познати говорник о исламу и компаративним религијама, назвао је Закира Наика Дидат Плус, 1994. године. Маја месеца, 2000. године, доделио му је признање за постигнуте успехе у да'ви, са поруком: Сине, оно што си ти постигао за четири године, ја нисам успео да постигнем ни за четрдесет. Хвала Богу!

---

[1] Џинови су бића створена од пламена ватре.

[2] Ламартине, Historié de la Turquie, Парис, 1854.

[3] Хафиз је титула за особу која је научила цео Кур'ан напамет.

[4] Детаљније види: Ислам у центру пажње, поглавље "Мухаммед, мир над њим, у књигама других религија", Ел-Келимех, 2011. (Прим. уредника)

[5]Нечисти након сексуалних односа

[6] Пољубац у чело је обичај који је и данас распротрањен међу Арапима, где млађа особа љуби старију особу у чело, а све то као знак поштовања. (оп. рев.)

[7] Део Кур'ана, који заузима 20 страница. Часни Кур'ан је састављен од 30 џузева (делова). (Прим. уредника)

[8] Нецаси, краљ Абесиније, краљевина која се налазила на територији данашње Еритреје и Етиопије.

[9] Кисра, владар тадашње Персије.

[10] Ет-Тирмизи, хадис бр. 2910.

[11] Хадис, бележи Ибн Маџе, 16:219

[12] Сахихул-Бухари, хадис број 5027

[13] Више о томе погледај: др. Закир Наик, "Намаз - програм праведности", Ислам у центру пажње, Ел-Келимех, Нови Пазар, 2011.

[14] Чандогја Упанишад, 6:2:1.

[15] Светасватара Упанишад, 6:9.

[16] Светасватара Упанишад, 4:19.

[17] Принципал Упанишад, С. Радхакришнан, стр. 736-737.

[18] Светасватара Упанишад, 4:20.

[19] ЈаџурВеда, 32:3.

[20] Детаљније о овој теми погледај: др. Закир Наик, "Вегетаријанска или невегетаријанска исхрана (дебата

између др. Закира Наика и Рашмибхаи Заверија)", Ислам у центру пажње, Ел-Келимех, Нови Пазар, 2011.

[21] Детаљније о овој теми погледај: др. Закир Наик, "Намаз - програм праведности", Ислам у центру пажње, Ел-Келимех, Нови Пазар, 2011

[22] Детаљније о овој теми погледај: др. Закир Наик, "Права жене у исламу", Ислам у центру пажње, Ел-Келимех, Нови Пазар, 2011.

[23] Зекат је прописан годишњи део иметка који се издваја из имовине имућних људи а намењен је за сиромашне.

[24] Подела имовине некога ко није оставио наследнике. (Прим. уредника)

[25] Податак из 1995. године. (Прим. уредника)

[26] Званична валута у Индији. (Прим. уредника)

[27] Сахихул-Бухари, хадис, бр. 3.880.

[28] Сахихул Бухари, хадис, бр. 3 881.

[29] Муслим, 3. том, Књига селама, поглавље број 901, хадис број 5374

[30] Хадис, бележи Бухари.

[31] Ова брошура је главни део књиге Одговори на заблуде о исламу, Др. Закир Наик, Ел-Келимех, Нови Пазар, 2007. године, (прим. уредника)

[32] Сахихул-Муслим, Књига езана, поглавље 314, хадиси 1932-1934

[33] То су уобичајене плоче (украсни радови), на којима стоји Божије име и име Његовог Последњег посланика, мир над њим..

[34] То се и испунило осам година касније, 21. јануара 2006. године, када је почео сигнал сателитског ТВ-канала ПЕАЦЕ ТВ, доступан у 150 земаља широм света. Приказује

предавања најпознатијих мисионара на арапском, енглеском и урду језику 24 сата дневно. (Прим. уредника)

[35] Сикизам је вера настала у Индији. Основна доктрина у сикизму је веровање у једног Бога и базира се пре свега на учењу десет гуруа која су сакупљена у свету књигу сика по називу Гуру Грантх Сахиб. (Прим. уредника)

[36] Хадис, бележи Бухари.

[37] Хадис, бележи Бухари.

[38] Овде се под џихадом мисли на борбу, рат против насилника. (Прим. уредника)

[39] Хадис, бележи Бухари.

[40] Хадис, бележи Ен-Нисаи.

[41] Хадис, бележи Ибн Хибан.

[42] Шарић, Библија, или Свето писмо Старога и Новога Завета, Свјетлост, Сарајево, 1942.

[43] Трибини је присуствовао др. Ричард Д. Хаунес, конзул САД за јужну Индију. (Прим. уредника)

[44] Сахихул-Муслим, хадис број 2784

[45] Овде је реч џихад употребљена у њеном правом значењу: труд, залагање. (Прим. уредника)

[46] Ово је главно поглавље књиге Одговори на заблуде о исламу, Закир Наик, Ел-Келимех, 2007. (Прим. уредника)

[47] Цитирајте само молбу на арапском, без њеног превода

[48]... и нека вела своја спусте на груди своје. (Светлост, 31)

[49] Ед-Дарими, хадис број 435.

[50] Ел-Бухари, хадис број 3461.

[51] Тефсир Ибн Кесира, 1. том.

[52] Ел-Бухари, хадис број 6819.

[53] Хадис, бележи Ел-Бухари, 224

[54] Бележи, Ет-Табери.

[55] Опширнији одговор на ово питање је дат у поглављу "Тероризам и џихад". (Прим. уредника)

[56] Хадис, бележи Ел-Бухари.

[57] Хадис, бележи Ел-Бухари.

[58] Хадис, бележи Ел-Бухари.

[59] Хадис, бележи Ел-Бухари.

[60] Хадис, бележи Ел-Бухари.

[61] Методе стерилизације, након којих мушкарац и жена и даље могу бити сексуално активни, али не и плодни. (Прим. уредника)

[62] Хадис, бележи Бухари и Муслим.

[63] Хадис, бележи Ебу Давуд.

[64] Хадис, бележи Ебу Давуд.

[65] Хадис, бележи Ебу Давуд.

[66] Хадис бележи Муслим.

[67] Хадис бележи Ел-Бухари.

[68] Хадис бележи Муслим.